

ฉบับปรับปรุง

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว

ผู้อำนวยการโรงเรียนกันตังพิทยากร

โรงเรียนกันตังพิทยากร อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่องวิจัย : การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

ชื่อผู้วิจัย : นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว

ปีการศึกษา : 2561-2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 2) เพื่อศึกษาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 3) เพื่อศึกษาผลการพัฒนามาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนาปีการศึกษา 2561-2562 และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนที่มีต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนปีการศึกษา 2561 จำนวน 196 คน และปีการศึกษา 2562 จำนวน 181 คน ประชากรครู ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 42 คน กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2561 จำนวน 196 คน และปีการศึกษา 2562 จำนวน 181 คน กลุ่มตัวอย่างคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 13 คน และกลุ่มตัวอย่างเครือข่ายชุมชน ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมทั้งสิ้น 4 ฉบับ มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทุกฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นระหว่าง 0.97-0.98 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS version 18

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2561-2562 พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวมทั้งสี่กลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพปานกลาง

ปีการศึกษา 2562 โดยภาพรวมทั้งสี่กลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพมากที่สุดสอดคล้องตามสมมติฐาน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของครู และผู้ปกครอง หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพปานกลาง

ปีการศึกษา 2562 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพมากที่สุดสอดคล้องตามสมมติฐาน

3. มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

ผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไป หลังการพัฒนาทั้ง 2 ปีการศึกษา มีค่าเฉลี่ยร้อยละมากกว่า ร้อยละ 80 ทั้ง 8 ประการ โดยปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงกว่า ปีการศึกษา 2561 ทั้ง 8 ประการ ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐาน

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพปานกลาง

ปีการศึกษา 2562 หลังการพัฒนาโดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพมากที่สุดสอดคล้องตามสมมติฐาน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ครั้งนี้ทำให้ได้ค้นพบจุดเด่นของการเสริมสร้างความมีวินัยซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนต่อไป

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 K : Knowledge กระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียนได้เกิดความตระหนักและปฏิบัติในความมีวินัยในตนเองตามจุดเน้น 5 จุดเน้น และตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด โรงเรียนควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน สามารถประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียนและสังคม สามารถควบคุมดูแลตนเอง และสังคมให้อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ส่งผลให้โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมต่างๆได้ด้วยความสงบเรียบร้อย นักเรียนก็สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างราบรื่น ไม่มีความเดือดร้อนวุ่นวาย อันเกิดมาจกความขาดวินัย ขาดความรับผิดชอบ ยิ่งไปกว่านั้นโรงเรียนสามารถปลูกฝังให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในแนวทางที่ถูกต้อง เหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนเจริญเติบโตเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติต่อไป

1.2 O : Organization การจัดระบบในองค์การ และมอบหมายงานให้บุคลากรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ อารมณ์ และสังคม ครูเป็นผู้ที่ให้ความอบอุ่นแก่นักเรียน และนักเรียนส่วนมากจะมีครูเป็นแบบอย่าง ทำให้นักเรียนยอมรับค่านิยมและอุดมการณ์ของครูที่นักเรียนยึดเป็นแบบอย่าง และปฏิบัติตามไปตลอด

1.3 N : Network การมีภาคีเครือข่ายในพื้นที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายผู้นำท้องถิ่น เครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนควรสร้างภาคีเครือข่ายซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน คอยดูแลเลี้ยงดู และเฝ้าสังเกตพฤติกรรม และเป็นต้นแบบให้กับนักเรียนได้ อีกทั้งควรส่งเสริมให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม หน่วยงานต่างๆในสังคมเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองอย่างทั่วถึง ดังนั้นการที่นักเรียนมีผู้ปกครองหรือเพื่อนที่แสดงพฤติกรรมความมีวินัยอย่างสม่ำเสมอก็จะทำให้นักเรียนมีแบบอย่างของการแสดงพฤติกรรมประกอบกับโรงเรียนให้ความสำคัญทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอย่างต่อเนื่อง ครูและบุคลากรในโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดี บรรยากาศต่างๆ ในโรงเรียนเอื้อต่อการเลียนแบบในการแสดงพฤติกรรมทำให้นักเรียนซึมซับสิ่งที่ดีมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์

1.4 D : Design จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยด้านต่างๆ เช่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลาย สร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียน เช่น การมอบเกียรติบัตร ทุนการศึกษาหรือรางวัลอื่นๆ แก่นักเรียนที่มีพฤติกรรมทางด้านการมีวินัยในตนเอง มีการกำหนดมาตรการในการส่งเสริมความมีวินัย เช่น กำหนดบทลงโทษนักเรียนที่ไม่เข้าเรียน โดยอาจให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการกำหนดมาตรการ ให้ความสำคัญกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพราะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ครู และผู้ปกครอง เช่น กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมแนะแนว เป็นต้น และมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้และส่งเสริมระเบียบวินัย เช่น การเข้าค่ายพักแรมคุณธรรม กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

1.5 E: Environment สภาพแวดล้อม น่าดู น่าอยู่ น่าเรียน ส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ สื่อต้นแบบที่สำคัญทั้งภายในและนอกโรงเรียน หรือถ้าหากนักเรียนอยู่ในชุมชนที่มีระบบการจัดการที่ดีมีแบบอย่างทางพฤติกรรมที่เหมาะสม และมีกิจกรรมที่กระตุ้นหรือส่งเสริมเด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของชุมชนด้วยแล้วจะช่วยให้เด็กและเยาวชนมีจิตอาสา คิดเพื่อส่วนรวม และชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ช่วยกันพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญก้าวหน้า และสร้างสำนึกรักบ้านเกิด ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

1.6 E : Evaluation การประเมินผลการปฏิบัติงาน โรงเรียนควรมีการตรวจสอบพฤติกรรมที่สะท้อนความมีวินัยในตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อดูแนวโน้มความยั่งยืนหรือความคงทนของความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และทบทวนกิจกรรมต่างๆ เพื่อปรับปรุงพัฒนาสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ของโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างยั่งยืน

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน บ้าน และชุมชนที่นักเรียนอาศัย

Research Title: The Enhancing Student Self-Discipline Using "KONDEE MODEL" Strategy, Hatsamranwitthayakom School, Academic Year 2018-2019

Researcher Name: **Mrs. Chaweewan Rakkaew**

Academic Year: 2018-2019

Abstract

The objectives of this research are as follows: 1) To strengthen students' self-discipline by using the strategy "KONDEE MODEL" Hatsamranwitthayakom School, academic year 2018-2019 2) To study the self-discipline characteristics of the students of Hatsamranwittayakom School after the development of the academic year 2018-2019 3) To study the results of the development of the learner standard, standard 1, indicator 1.2, the desirable characteristics of learners after the development of the academic year 2018-2019 and 4) To study the satisfaction of students, teachers, parents, the school board committee and the community networks towards the enhancing students' self-discipline by using the strategy "KONDEE MODEL" at Hatsamranwittayakom School after the development of the academic year 2018-2019.

The target groups used in this research consist of the sample groups of 196 students in the academic year 2018 and 181 students in the academic year 2019, the teacher population both in the academic year 2018 and 2019 in total of 42 persons, a sample group of parents for the academic year 2018, in total of 196 persons and 181 parents in the academic year 2019, the sample group of the school board committee for the academic year 2018 and the academic year 2019, in total of 13 persons, and the sample group of the community network for the academic year 2018 and the academic year 2019, in total of 15 persons. The tools used in the collection were 4 copies. The quality of all tools was examined and shown the confidence value between 0.97-0.98. The percentage, the average and the standard deviation were used to analyze the data together with SPSS Version 18 which was a program employed to calculate all statistic data.

The research results:

1. The results of the analysis of quality data on enhancing self-discipline of students using the strategy "KONDEE MODEL" at Hatsamranwittayakom School, according to the opinions of students, teachers, parents and the school board committee for the Academic Year 2018 -2019, it was found that

In the academic year 2018, as a whole, there were four assessed groups that showed the medium quality.

In the academic year 2019, as a whole, the four assessed groups were shown the highest quality which was corresponded to the hypothesis.

2. The results of quality data analysis of the self-discipline characteristics of the students of Hatsamranwitthayakom School according to the opinions of teachers and parents after the development of the academic year 2018- In 2019, it was found that

In the academic year 2018, overall the two assessed groups were of medium quality.

In the academic year 2019, as a whole, the two assessed groups were of the highest quality, which was consistent with the assumptions.

3. The learner standards, the standard 1 indicator 1.2, the desirable characteristics of the learners after the development of the academic year 2018-2019, it was found that

The results of the assessment of the learner standards, standard 1, indicator 1.2, the desirable characteristics of the learners after the development of the academic year 2018, the quality of education management was 95.28% which was higher level. For academic year 2019, the quality of education management was 99.50% which was higher also, that means it was consistent with the assumptions.

4. The results of data analysis on student satisfaction, teachers, parents, the school board committees and the community networks for enhancing discipline of students by using the strategy "KONDEE MODEL" Hatsamranwitthayakom School after the development of the academic year 2018 -2019, it can be seen that

In the academic year 2018, as a whole, all assessed groups were of moderate quality.

In the academic year 2019 after the development, overall, all assessed groups were of the highest quality, in accordance with the assumptions.

Suggestions:

From this research of enhancing students' self-discipline by using the "KONDEE MODEL" strategy, Hatsamranwitthayakom School for the academic year 2018-2019, it has been discovered the strengths of enhancing discipline which is beneficial and as a guideline for the development of students' self-discipline in the near future.

1. Suggestions for applying the research results

1.1 K: Knowledge; Knowledge-building process allows students to be aware and practice self-discipline according to the 5 focus areas and indicators that the school should set to establish clear policies to foster and cultivate self-discipline of students. They can be able to behave themselves as good members of the school and society. They can supervise themselves and society to coexist in peace, resulting in school organizing activities with peace and order. Therefore, students are able to study smoothly without the distress caused by lack of discipline and lack of responsibility. Moreover, the schools can educate students to be able to practice themselves in the right track with appropriate manners which students will continue to grow to be good citizens of the country.

1.2 O: Organization; It is organization and assigning individuals to perform tasks in order to achieve the objectives and efficiency. Schools should encourage teachers to have the knowledge and ability to help students develop both ways including intelligence, personality, emotion and society. Teachers should be kind and warm to the students, and most students have teachers as role models, enabling students to embrace the values and ideologies of teachers that students adhere to and follow.

1.3 N: Network; Networking should be in the area to cooperate and participate in strengthening the self-discipline of students. These include parents' networks, local leadership networks, local administrative organizations. The schools should create network partnerships, which are individuals close to the students. These individuals can care for and observe behavior and be a model for students. To participate in activities, organizations in society provide opportunities for everyone to have an access to activities that promote self-discipline thoroughly. This gives students a role model of behavior in collaborate with the school so that students can continue to exhibit self-discipline behaviors themselves. Teachers and school personnel are good role models. School atmosphere is conducive to imitation in acting behavior to enable students to absorb good things with the desirable behaviors.

1.4 D: Design; to organize activities that promote discipline in various areas such as integrity, punctuality, responsibility, respect for social rules and mental health, the school volunteers should organize a variety of motivating activities for students, such as honoring certificates, scholarships, or other awards. There are measures to promote discipline such as penalties for non-attendance students, which may involve students in determining measures. To focus on the student care system is important because they are activities that promote relationships between students, teachers and parents, such as home visits to students, guidance activities, etc., and organizing activities to educate and promote discipline such as moral camps, important day activities, service activities, etc.

1.5 E: Environment; to satisfy a pleasant environment to study, to live is encouraged the development of students' discipline both inside classroom and school grounds. The schools should provide an environment to be an important connected learning center, both inside and outside of school or, if students are in a well-organized community, appropriate behavioral models and activities that encourage or promote intense youth participation in community activities, then this will help children and young people to be mentally active. They will be willing to volunteers and to think for the public and the communities they live in. Also, they can help to develop communities to prosper and create a sense of the hometown, which is the basis for future adult growth.

1.6 E: Evaluation; Performance evaluation. The schools should continually monitor self-discipline behaviors for trends, sustainability or persistence of student self-discipline, and review activities to improve and develop in line with changing conditions in the field of self-discipline.

2. Suggestions for further research

2.1 There should be studied the factors affecting the sustainable strengthening of students' self-discipline.

2.2 There should be studied the relationship between their self-discipline and environment within the school, home, and community where students live.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” เพื่อศึกษาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียนหลังการพัฒนา เพื่อศึกษาผลการพัฒนามาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนหลังการพัฒนา เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนที่มีต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” หลังการพัฒนา

ขอขอบคุณ รศ.สุเทพ สันติวรานนท์ รองศาสตราจารย์ อาจารย์สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ นางชนิดา วิสะมิตนันท์ ข้าราชการบำนาญ อดีตศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 นายสมพงษ์ แคนยุกต์ ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชินี วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13 นายธัชชเวชว์ จันทร์สุขศรี ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13 และนายสมปอง ห่วงจริง ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยยอด วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13 ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ หลักการและแนวคิดในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” และให้การดูแลช่วยเหลือเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือในการวิจัยรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู ผู้ปกครอง นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ จนทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ฉวีวรรณ รักษ์แก้ว

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	**ก**
Abstract	**จ**
กิตติกรรมประกาศ	**ฌ**
สารบัญ	**ญ**
สารบัญตาราง	**ฐ**
สารบัญแผนภาพ	**ด**
บทที่ 1 บทนำ	**1**
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	7
สมมติฐานการวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย	8
ระยะเวลาที่ทำวิจัย	10
ตัวแปรที่ศึกษา	10
นิยามศัพท์	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	14
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	**15**
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง	17
การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง	41
องค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562	41
แนวคิดเกี่ยวกับการใช้รูปแบบเพื่อการบริหาร	83
องค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ “KONDEE MODEL”	93
ความพึงพอใจ	148
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	155

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	**170**
ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย	171
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	173
วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัยและการหาคุณภาพของเครื่องมือ	173
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	175
การวิเคราะห์ข้อมูล	176
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล	177
การกำหนดขั้นตอนการวิจัย	179
บทที่ 4 ผลการดำเนินการ	**299**
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	299
การวิเคราะห์และแปรผลข้อมูลตามเครื่องมือของแบบสอบถามแต่ละฉบับ	299
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562	300
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562	325
ผลการสรุปมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562	333
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562	352
ผลการประมวลข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิด	373
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	**374**
สรุปผล	375
อภิปรายผล	376

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ข้อเสนอแนะ.....	383
บรรณานุกรม.....	**386**
ภาคผนวก.....	**406**
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ และแบบตอบรับ.....	407
ภาคผนวก ข เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	419
ภาคผนวก ค ประมวลผลสำเร็จ/ความภาคภูมิใจต่อโรงเรียน ผู้บริหาร ครู บุคลากรและนักเรียนจากการดำเนินงาน.....	456
ภาคผนวก ง ร่องรอยการเผยแพร่ผลงานวิชาการอย่างกว้างขวาง.....	487
ประวัติผู้วิจัย.....	**533**

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562	172
2	รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม	196
3	รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 ด้านการพัฒนาครู	208
4	รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	217
5	รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	227
6	รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2562 ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม	246
7	รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2562 ด้านการพัฒนาครู	259
8	รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2562 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	268
9	รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2562 ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	278

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของนักเรียน ปีการศึกษา 2561 (n =196) และปีการศึกษา 2562 (n =181)	300
11	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของครู ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (N =42).....	306
12	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2561 (n =196) และปีการศึกษา 2562 (n =181)	311
13	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (n=13)...	317
14	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	322
15	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของครู ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (N=42)	325

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2561 (n =196) และปีการศึกษา 2562 (n =181).....	328
17	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของครู และผู้ปกครอง.....	331
18	สรุปผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561 (N=544)	333
19	สรุปผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562 (N=524)	342
20	เปรียบเทียบผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562.....	351
21	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 (n =196) และปีการศึกษา 2562 (n =181)	352
22	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของครูในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (N=42)	356
23	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ปกครอง ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 (n =196) และปีการศึกษา 2562 (n =181)	360

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
24	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (n =13)	364
25	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของเครือข่ายชุมชน ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (n =15)	368
26	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม.....	372
27	แสดงความถี่ประเด็นข้อเสนอแนะของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน จากแบบสอบถามปลายเปิด….....	373
28	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามฉบับที่ 1 คุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	431
29	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามฉบับที่ 2 คุณภาพคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	437
30	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามฉบับที่ 4 ความพึงพอใจการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	440

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ		หน้า
1	ขั้นตอนการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ.....	68
2	ขั้นการรับมาซึ่งการเรียนรู้.....	68
3	แสดงขั้นตอนการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562.....	179
4	กรอบแนวคิดการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์“KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562.....	188
5	กระบวนการขับเคลื่อนตามกรอบแนวคิดการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมปีการศึกษา 2561-2562.....	189
6	กรอบกิจกรรมการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม.....	190
7	กรอบกิจกรรมการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ด้านการพัฒนาครู.....	191
8	กรอบกิจกรรมการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม.....	192
9	กรอบกิจกรรมการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน…….....	193

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

"ผู้คนที่มีระเบียบวินัย เป็นผู้ที่เข้มแข็ง เป็นผู้ที่หวังดีต่อตนเอง เป็นผู้ที่จะมีความสำเร็จในอนาคต การปฏิบัติด้วยความมีระเบียบ มีวินัย การปฏิบัติตนนั้นสำเร็จ" พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ มหาราช พระราชทานแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2524 จากพระราชดำรัสดังกล่าวจะเห็นว่าการเสริมสร้างให้คนไทยมีวินัยเป็นส่วนสำคัญในการยกระดับคุณภาพของคนไทย และการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพของคนในชาติ ให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามถือว่าเป็นแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซึ่งการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรมการสืบสานทางวัฒนธรรมการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาจึงเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่สำคัญเพราะเป็นกระบวนการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามของบุคคลในสังคม สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดกับผู้เรียนในข้อที่ 1 ว่า "มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง" และได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ นอกจากนี้นายกรัฐมนตรี (พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา)ได้กำหนดให้ "วินัย" เป็นหนึ่งในค่านิยมหลัก 12 ประการ เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาคนไทย คือ "มีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่" วินัยในตนเองจึงเป็นการบังคับควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนจากการเรียนรู้และเป็นการยอมรับในคุณค่า โดยอาศัยแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับอุดมคติ ซึ่งเป็นการกำกับพฤติกรรมให้เป็นไปตามความตั้งใจและตามข้อกำหนด ระเบียบ

กฎเกณฑ์ ส่งผลให้มีความสุข ประสบความสำเร็จ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประดิษฐ์ ป้องเขตร (2557 : 84-85) ที่พบว่า การมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ความมีวินัยในตนเองมีความสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเป็นที่ยอมรับของสังคมซึ่งการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุขนั้น คนในสังคมต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่สังคมร่วมกำหนดขึ้นต้องมีระเบียบวินัย หากขาดระเบียบวินัยแล้ว สังคมจะเกิดความสับสนวุ่นวาย การสร้างระเบียบวินัยในสังคมจำเป็นต้องวางรากฐานให้กับเด็กทุกช่วงวัย เด็กควรได้รับการปลูกฝังให้เกิดการเรียนรู้แนวทางในการปฏิบัติได้รับการเรียนรู้ อบรม ฝึกหัดวินัยให้มีความพร้อมตั้งแต่วัยเยาว์ จึงจะมีความสุข ความเจริญและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีวินัยในวันข้างหน้า ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมือง การปกครองและวัฒนธรรม ดังนั้นวินัยจึงเปรียบได้กับหลักธรรมที่คอยควบคุมจิตใจของมนุษย์ให้รู้จักรับผิดชอบ ชั่วดี และรู้จักประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติโดยรวม การศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นความคาดหวังของสังคมในการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์และเสริมสร้างจิตสำนึกการมีจิตอาสา มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อสังคม การจัดการศึกษาจึงเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม การจัดการเรียนการสอน โดยการผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ ได้อย่างเป็นสัดส่วนสมดุลรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชาในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 ดังความในพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ณ อาคารใหม่สวนอัมพร วันที่ 26 มีนาคม 2527 “วินัยนั้นเมื่อนำมาฝึกหัดปฏิบัติจะเป็นดังข้อบังคับที่ควบคุมบุคคลให้ประพฤติปฏิบัติเป็นระเบียบ จึงอาจทำให้เกิดความอึดอัด ลำบากใจ เพราะต้องฝืนกระทำ แต่เมื่อปฏิบัติไปให้ชินจนรู้สึกว่าเป็นไปโดยอัตโนมัติแล้วก็จะสำเร็จผล ทำให้เป็นคนมีระเบียบ และเป็นระเบียบ คือคิดก็เป็นระเบียบ ทำก็เป็นระเบียบ ตามลำดับขั้นตอนตามกาลเทศะตามความพอเหมาะพอควร หายสับสน หายลังเล และหายขัดแย้ง ทั้งในความคิด ทั้งในการทำงาน สามารถนำวิชาความรู้และความชำนาญทุก ๆ ประการ ไปใช้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว สำเร็จผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย ช่วยให้เกิดผลสมบูรณ์ตามจุดหมาย ทั้งจะเกื้อกูลรักษาผู้มีวินัยให้เจริญสวัสดีทุกเมื่อ”

ดังนั้นในการปลูกฝัง และสร้างเสริมระเบียบวินัยให้แก่คนในชาตินั้นจะต้องดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และไม่ปล่อยให้เป็นภาระหน้าที่ของหน่วยงานใดเพียง ฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของคนในชาติทุกฝ่ายจะต้องช่วยเหลือและร่วมมือ โดยเริ่มต้นที่เยาวชนที่เป็นเด็กตั้งแต่ระดับ

ปฐมวัยขึ้นไป ด้วยการฝึกฝน อบรม จนเกิดเป็นนิสัยและฝึกให้ทุกคนเกิดวินัยในตนเอง เนื่องจากความมีวินัยต่อตนเองมีความสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กทำให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งเป็นรากฐานของความรับผิดชอบ การเคารพสิทธิของผู้อื่น การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การแบ่งปัน การรอคอย การแก้ปัญหาของส่วนรวม สามารถควบคุมตนเองให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง และเป็นฐานที่เอื้อต่อความสำเร็จของบุคคลและส่วนรวม

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษา เขต 13 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่ 42 หมู่ที่ 9 บ้านควนล้อน ตำบลหาดสำราญ อำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง โทร 0-7520-8791 จัดตั้งเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2528 มีเนื้อที่ทั้งหมด 100 ไร่ เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในปีการศึกษา 2561 มีจำนวนห้องเรียน 20 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 544 คน ในปีการศึกษา 2562 มีจำนวนห้องเรียน 20 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 524 คน ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม แบ่งการบริหารงาน 6 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มบริหารงานวิชาการ กลุ่มบริหารงานงบประมาณ กลุ่มบริหารงานบุคคล กลุ่มงานอำนวยการและแผนงาน กลุ่มงานบริหารทั่วไป และกลุ่มงานกิจการนักเรียน ด้านบุคลากรโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม มีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ จบการศึกษาจากสถาบันผลิตวิชาชีพครู มีความรู้เฉพาะทาง มีวุฒิทางการศึกษา บุคลากร สายการสอนมีทั้งหมด 42 คน จบการศึกษาระดับปริญญาโท 13 คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 29 คน นอกจากบุคลากรที่ทำการจัดการเรียนการสอนประจำ ยังมีผู้ทรงคุณวุฒิภูมิปัญญาท้องถิ่น และเครือข่าย ชุมชนมาร่วมจัดการเรียนการสอนอีกส่วนหนึ่ง ได้แก่พระสอนศาสนา วิทยากรสอนศาสนาอิสลาม วิทยากรสอนอาชีพในท้องถิ่น โดยในการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนำกระบวนการ Active Learning มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ คิดเป็น แก้ปัญหาได้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2552 ฉบับปรับปรุง นอกจากนี้โรงเรียนได้เข้าร่วมโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข โครงการโรงเรียนคุณธรรมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำแนวทางการดำเนินงานของโครงการมาใช้ในการพัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียนร่วมกับการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน กำหนดนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควบคู่กับการพัฒนาระเบียบวินัย แต่โรงเรียนก็ประสบปัญหาการขาดระเบียบวินัยของนักเรียน ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม จากรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2560 และรายงานการดำเนินงานโรงเรียนคุณธรรม พบว่า สภาพสังคมความเป็นอยู่ของนักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับปู่ ย่า

ตา ยาย นักเรียนไม่ค่อยเชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง พฤติกรรมที่แสดงออกเป็นประจำขณะที่อยู่กับผู้ปกครองกับขณะที่อยู่ที่โรงเรียนไม่แตกต่างกันนัก จึงเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อส่วนรวมของโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของครูส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน นั่นคือ นักเรียนขาดวินัยในตนเอง ด้านการตรงต่อเวลาในการมาโรงเรียน การเข้าเรียน การส่งงาน ขาดวินัยด้านการแต่งกาย ขาดความรับผิดชอบ ไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของโรงเรียน ขาดความมีน้ำใจทั้งต่อเพื่อนและครูผู้สอน มีปัญหาการทิ้งขยะลงในที่ไม่เหมาะ (โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม. 2560 : 9) อีกทั้งเมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 2/2560 ผู้วิจัยได้จัดประชุมเสวนาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วน ได้แก่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนจากเครือข่ายชุมชน ผู้ปกครองเครือข่าย คณะครูและตัวแทนคณะกรรมการนักเรียน ได้สะท้อนสภาพปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนจำแนกเป็นรายกลุ่มได้แก่ **1.) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน** ได้สะท้อนสภาพปัญหาพฤติกรรมนักเรียนที่พบเห็นอยู่เนื่องๆ ไว้ดังนี้ แต่งกายผิดระเบียบ ไว้ผมผิดระเบียบ ใช้เครื่องประดับ เครื่องสำอาง สูบบุหรี่ คบเพื่อนต่างเพศ เที่ยวเตร่กลางคืน เล่นการพนัน คบเพื่อนกลุ่มเสี่ยง สารเสพติด และอันธพาล เป็นต้น ไม่จอดรถในสถานที่ที่โรงเรียนจัดให้ ขับรถซิ่ง ขาดวินัยจราจร **2.)กลุ่มเครือข่ายชุมชน** ได้สะท้อนปัญหาพฤติกรรมนักเรียน ที่พบเห็นไว้ดังนี้ เที่ยวเตร่กลางคืน เล่นการพนัน สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า แต่งกายล่อแหลม/ไม่เหมาะสม (อวดเพื่อนต่างเพศ) มีการมั่วสุมในกลุ่มเพื่อน และล่วงละเมิดทางเพศ **3.) กลุ่มผู้ปกครองเครือข่าย** ได้สะท้อนปัญหาพฤติกรรมนักเรียนที่พบเห็นอยู่เนื่องๆ ไว้ดังนี้ ใช้เครื่องมือสื่อสาร/สื่อโซเชียลไม่เหมาะสม เช่น เผยแพร่ข้อความ ข่าวสาร ภาพ คลิป ให้ผู้อื่นเสียหาย ทะเลาะวิวาท ใช้กำลังประทุษร้าย/ทำตัวเป็นอันธพาล ข่มขู่ หวังทรัพย์สินของผู้อื่น ประพฤติตนในทำนองชู้สาว ทำลายทรัพย์สินของส่วนรวม **4.) กลุ่มครู และครูที่ปรึกษา** ได้สะท้อนปัญหาพฤติกรรมนักเรียน ไว้ดังนี้ ไม่เคารพกฎระเบียบของโรงเรียน เช่น มาโรงเรียนสาย ทรงผมผิดระเบียบ แต่งกายผิดระเบียบ ออกนอกโรงเรียน โดยไม่ได้รับอนุญาต ขาดความรับผิดชอบ ไม่ตรงต่อเวลา และขาดความซื่อสัตย์ เช่น หนีเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม ส่งงานไม่ตรงเวลา ไม่ทำการบ้าน พูดจาไม่ไพเราะ ชอบพูดโกหก ไม่พูดความจริง ลักขโมย รีดไถ่ ทำลายทรัพย์สินของส่วนร่วม อารมณ์ฉุนเฉียว เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เล่นการพนัน ประพฤติตนในทำนองชู้สาว และใช้สื่อโซเชียลไม่เหมาะสม **5.) กลุ่มคณะกรรมการนักเรียน** ได้สะท้อนปัญหาพฤติกรรมนักเรียน สรุปได้ดังนี้ หลบหลีกการเข้าแถวเคารพธงชาติ ขับรถซิ่ง ไม่มีสัมมาคารวะ และมารยาทที่ดีในการอยู่ร่วมกัน เช่น การทำความเคารพ การเข้าแถวรับบริการต่างๆ การรับประทานอาหาร และการพูดจาไม่สุภาพ ขาดการโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ และเสียสละต่อส่วนรวม ไม่เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน ชุมชน และสังคม (โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม. 2560 : 3-4)

จากสภาพปัญหาที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้สะท้อน สรุปได้ว่า ยังมีนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ส่วนหนึ่งที่ยังขาดความมีวินัยในตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนและสังคม วินัยด้านความรับผิดชอบ ด้านตรงต่อเวลา ด้านความซื่อสัตย์ และด้านจิตอาสา ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนจึงได้ร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนจากเครือข่ายชุมชน ผู้ปกครองเครือข่าย คณะครู และตัวแทนของคณะกรรมการนักเรียนทุกระดับชั้น จึงได้มีมติให้**วินัยในตนเองทั้ง 5 ด้านเป็นเป้าหมายในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง** และได้ร่วมจัดทำตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนดภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาในปี 2561-2562 เป็นต้นมา

ประกอบกับโรงเรียนได้ดำเนินงานโครงการโรงเรียนคุณธรรม ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนได้จัดกิจกรรมค้นหาคุณธรรมอัตลักษณ์ของโรงเรียนโดยการค้นหาจาก “ปัญหาที่อยากแก้ ความดีที่อยากทำ” ทั้งจากครู นักเรียน และผู้บริหาร พบว่าคุณธรรมอัตลักษณ์ของโรงเรียนที่ต้องพัฒนามี 5 เรื่อง คือ ความรับผิดชอบ การมีจิตอาสา มีความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา และการเคารพกฎระเบียบของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการเสวนาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อคุณภาพโดยรวมของโรงเรียนทั้งที่โรงเรียนได้ปฏิรูปการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีระเบียบวินัยและมีคุณธรรมจริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข (โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม. 2560 : 7)

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าโรงเรียนได้ดำเนินงานด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียนตามแนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน นโยบายทางการศึกษา และการดำเนินการงานตามโครงการโรงเรียนคุณธรรมมาโดยตลอดแล้วนั้น แต่ยังพบปัญหาในเรื่องการขาดวินัย แสดงให้เห็นได้ว่าการพัฒนาวินัยนักเรียนที่ดำเนินการในปัจจุบันยังคงเป็นปัญหาไม่สามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่ความยั่งยืน ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารโรงเรียนมีความตระหนักต่อปัญหาและเห็นว่าการเสริมสร้างการมีวินัยต่อตนเองของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพของผู้เรียนด้านการมีวินัยในตนเอง ผู้วิจัยจึงได้วางแผนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยการศึกษาค้นคว้าหลักการแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้แก่แนวคิดของโคลเบร์ก (Kohlberg.1976) เชื่อว่า “พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจะเกิดขึ้นเป็นลำดับขั้นเริ่มจากขั้นแรกก่อนแต่ระยะเวลาในการอยู่ในแต่ละระยะนั้นจะแตกต่างกันแล้วแต่บุคคลหรือบางคนอาจจะอยู่ในขั้นที่คาบเกี่ยวกันก็ได้พัฒนาการทางจริยธรรมจะดำเนินไปเช่นเดียวกับพัฒนาการทางความคิดและเหตุผลโดยจะค่อยๆ มีการเปลี่ยนแปลงในการแยกแยะเป็นผลดี-ผลเสียและนำไปก่อให้เกิดระบบใหม่ที่นำไปสู่การสร้างความสมดุลของเหตุผล และการกระทำในที่สุด และทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer) เชื่อว่า การเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้

บรรลุนิติภาวะทางจิตนั้นจะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุขความอบอุ่น และผ่านการอบรมสั่งสอนหรือการเลียนแบบที่ดีงามจากผู้ที่เลี้ยงดูตนเอง จึงจะพัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้น และกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องมีเหตุผลของบุคคลนั้น

นอกจากนี้กอร์ตัน (Gorton.1983) ได้สรุปปัจจัยที่มีต่อความมีวินัยในตนเองไว้ 5 ประการ ได้แก่ 1.) ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง (มาจากสภาพจิตใน จิตสำนึก หรือด้านร่างกาย) 2.)ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน (มาจากการเลียนแบบพฤติกรรมจากกลุ่มเพื่อนที่ชักจูง หรือชี้นำในทางที่ไม่ดี) 3.)ปัจจัยจากครอบครัว (เกิดจากสภาพครอบครัว การเลี้ยงดู ครอบครัวไม่เป็นแบบอย่างรวมถึงสภาพแวดล้อมทั้งที่บ้าน และชุมชนที่อยู่อาศัยที่ไม่ดี) 4.)ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เช่น การสอนการจัดชั้นเรียน หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ทัศนคติของครูต่อนักเรียน การประเมินผล รวมถึงมาตราการ กฎ ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่ไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน และ 5.) ปัจจัยของสังคมในชุมชน (มาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สื่อเทคโนโลยี รวมถึงสิ่งแวดล้อมทั้งทางบ้านและชุมชน ที่อยู่อาศัย เช่น ใกล้สถานเริงรมย์/แหล่งมั่วสุ่ม ฯลฯ)

จากแนวคิด ทฤษฎี และปัจจัยข้างต้น จึงนำไปสู่แนวทางในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยผู้วิจัยได้นำหลักการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม ตามแนวทางของมูลนิธิยุวสถิรคุณ เพื่อให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จ และเกิดความยั่งยืนในการพัฒนาคุณธรรมในโรงเรียน ซึ่งนักเรียนจะเติบโตไปพร้อมกับการมีอุปนิสัยที่ดีงามติดตัวไปตลอด ดังพระราชประสงค์ของพระบาทสามเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตที่ว่า “ช่วยกันสร้างคนดีให้บ้านเมือง” โดยมีหลัก 4 ประการ ดังนี้ 1) เป็นกระบวนการที่ต้องทำทั้งโรงเรียน (ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) 2) ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนการดำเนินงานตามกระบวนการนี้จึงทำจากล่างขึ้นบน (Boottom up) เป็นการพิจารณานำความสนใจ และความต้องการจากระดับล่างขึ้นมาเป็นระดับนโยบายของโรงเรียน 3) โรงเรียนต้องทำอย่างมีส่วนร่วมให้โอกาสทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน และ 4) โรงเรียนต้องทำกิจกรรมพัฒนาอน่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ พยายามผนวกไว้ในการเรียนรู้ทุกประเภท (ศูนย์โรงเรียนคุณธรรมมูลนิธิยุวสถิตรคุณ.2560 : 12-13)

จากแนวคิด ทฤษฎี และหลักการข้างต้นผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาจึงได้ประยุกต์เป็นแนวทางของกลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โดยเริ่มต้นจาก 1. กำหนดกรอบภาระงาน 4 ด้าน ที่จะนำไปสู่การขับเคลื่อนได้แก่ 1.) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 2.)การพัฒนาครู 3.) การจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 4.) การจัดสภาพแวดล้อม ซึ่งกรอบภาระงาน ดังกล่าวยังสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตราฐานที่ 2 กระบวนการบริหาร และการจัดการ (ทุกประเด็นตัวชี้วัด และมาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ทุกประเด็นตัวชี้วัด) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.2561) 2. จากกรอบภาระ

งานทั้ง 4 ด้าน จึงนำไปสู่แนวทางการขับเคลื่อน 4 ด้าน โดย“KONDEE MODEL” โดยเริ่มต้นจาก K : Knowledge เป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียนได้เกิดความตระหนักและปฏิบัติกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด O : Organization การจัดระบบในองค์กร และมอบหมายงานให้บุคลากรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ N : Network จัดให้มีภาคีเครือข่ายในพื้นที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสำราญ เครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน สมาคมศิษย์เก่า วัดหนองสมาน และมัสยิดในตำบลหาดสำราญ D : Design ออกแบบการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ การเคารพกฎระเบียบของสังคม และจิตอาสา E: Environment พัฒนาบรรยากาศสภาพแวดล้อม และสร้างสัมพันธภาพภายในห้องเรียนและภายในโรงเรียน ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน E : Evaluation การประเมินผลการปฏิบัติงาน/การประเมินผลการเรียนรู้

จึงได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนา “การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ ” “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 โดยมีความคาดหวังว่า กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” จะส่งผลให้นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สามารถบรรลุเป้าหมาย คือ มีวินัยในตนเอง 5 ด้าน ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด และนักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขสอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

3. เพื่อศึกษาผลการพัฒนามาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนที่มีต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับคุณภาพการเสริมเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก

2. คุณภาพคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก

3. ผลการพัฒนามาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 หลังการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา อยู่ในระดับดีขึ้นไป ร้อยละ 80

4. ความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนที่มีต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” หลังการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” ปีการศึกษา 2561-2562 มีขอบเขต ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา KONDEE MODEL มีกรอบการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 วิธีการ/แนวทางการบริหารจัดการของผู้บริหารครอบคลุมภาระงาน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม 2) ด้านการพัฒนาครู 3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และ 4) ด้านการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.2 ในการขับเคลื่อนภาระงานทั้ง 4 ด้าน ผู้วิจัยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” ซึ่งเป็นกิจกรรม/วิธีการที่สร้างสรรค์ 6 ประการ ดังนี้

1.2.1 K : Knowledge กระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียนได้เกิดความตระหนักและปฏิบัติในความมีวินัยในตนเองตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด

1.2.2 O : Organization การจัดระบบในองค์การ และมอบหมายงานให้บุคลากรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ

1.2.3 N : Network การมีภาคีเครือข่ายในพื้นที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสำราญ เครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม วัดหนองสมาน และมัสยิดในตำบลหาดสำราญ

1.2.4 D : Design การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา

1.2.5 E: Environment บรรยากาศสภาพแวดล้อม และสัมพันธภาพภายในห้องเรียนและภายในโรงเรียน ที่ส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน

1.2.6 E : Evaluation การประเมินผลการปฏิบัติงาน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 มีขอบเขต ดังนี้

2.1 ประชากร

2.1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 544 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 524 คน

2.1.2 ครู ผู้ปฏิบัติการสอนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 42 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 42 คน

2.1.3 ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 544 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 524 คน

2.1.4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน

2.1.5 เครือข่ายชุมชนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 เครือข่าย

2.2 กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างและประชากร ดังนี้

2.2.1 นักเรียน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางประมาณค่าของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1960 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2561 จำนวน 196 คน และปีการศึกษา 2562 จำนวน 181 คน และสุ่มแบบแบ่งชั้นประเมินสัดส่วน โดยจำแนกตามระดับชั้นและสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลาก

2.2.2 ครูศึกษาจากประชากรครู ปีการศึกษา 2561 จำนวน 42 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 42 คน

2.2.3 ผู้ปกครองกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้ผู้ปกครองที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2561 จำนวน 196 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 181 คน

2.2.4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยยกเว้นผู้บริหารสถานศึกษา และผู้แทนครู ได้กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 13 คน

2.2.5 เครือข่ายชุมชนกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดผู้แทนจาก 5 เครือข่าย เครือข่ายละ 3 คนได้กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน

ระยะเวลาที่ทำวิจัย

ปีการศึกษา 2561-2562 ตั้งแต่วันที่ 16 เดือนพฤษภาคม 2561 ถึง วันที่ 31 มีนาคม 2563

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

2. ตัวแปรตาม

1. ระดับคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

2. คุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

3. ผลการพัฒนามาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 หลังการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาปีการศึกษา 2561-2562

4. ความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและเครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเสริมสร้าง หมายถึงการส่งเสริมหรือการพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมหรือมั่นคงยิ่งขึ้น

2. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติได้เหมาะสมกับสถานการณ์ เวลา และเป็นไปตามเงื่อนไข กฎเกณฑ์ กติกา หรือข้อตกลงที่โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม กำหนดไว้ด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการลงโทษหรือควบคุม เพื่อนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด ดังนี้

2.1 ด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง การปฏิบัติ/การประพฤติของนักเรียนที่ตรงไปตรงมา ไม่คดโกงผู้อื่น ไม่พูดโกหก ไม่พูดหลอกลวง พูดแต่ความจริง มีความยับยั่งชั่งใจ ไม่ลักขโมยทรัพย์สินของผู้อื่นไม่ลอกการบ้านเพื่อน ไม่ทุจริตการสอบทำตามคำพูด คำสัญญาที่ให้ไว้ในสิ่งที่ถูกต้อง โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ไว้ดังนี้

- ไม่โกหก ไม่หลอกลวง/ พูดแต่ความจริง
- ทำตามคำพูด คำสัญญาที่ให้ไว้ในสิ่งที่ถูกต้อง
- มีความยับยั้งชั่งใจ ไม่ลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่น
- ไม่ลอกการบ้านเพื่อน/ ไม่ทุจริตในการสอบ
- ประพฤติตรงไปตรงมาไม่คดโกงผู้อื่น

2.2 ด้านการตรงต่อเวลา หมายถึง การที่นักเรียนมีความมุ่งมั่นมีการวางแผนใช้เวลาในการทำกิจกรรมใดๆ ให้ถูกต้องเหมาะสมและสำเร็จตามเวลาที่กำหนด โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ด้านตรงต่อเวลาของนักเรียนไว้ดังนี้

- มาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ
- เข้าเรียนตรงเวลา
- ทำงานเสร็จทันเวลา
- เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตรงตามเวลา
- ประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับเวลาและโอกาส

2.3 ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนการเอาใจใส่ต่อการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้ง ทิ้งขยะในที่ที่กำหนด ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงาน ใช้ทรัพยากรของโรงเรียนอย่างประหยัด และรู้คุณค่า และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนไว้ดังนี้

- เอาใจใส่ต่อการเรียน
- เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้ง
- ทิ้งขยะในที่ที่กำหนดให้

- ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานของห้องเรียน
- ใช้ทรัพยากรของโรงเรียนอย่างประหยัด และรู้คุณค่า
- ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ

2.4 ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม หมายถึง การปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ กฎหมาย หรือระเบียบที่กำหนดของนักเรียนไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น อันจะนำมาสู่ความสงบสุขและปลอดภัย โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคมของนักเรียนไว้ดังนี้

- แต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน
- ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับการใช้ห้องเรียนและห้องพิเศษต่าง ๆ
- แสดงกิริยาวาจาหรือการกระทำสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับการเป็นนักเรียน
- ขออนุญาตก่อนออกนอกบริเวณโรงเรียน

2.5 ด้านจิตอาสา หมายถึง การเอาใจใส่ การช่วยเหลือ การเสียสละ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคคลอื่น/ชุมชน หรือสังคมของนักเรียนด้วยความเต็มใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ด้านจิตอาสาของนักเรียนไว้ดังนี้

- ช่วยเหลือเพื่อนด้านการเรียนและการทำกิจกรรมห้องเรียน
- ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนด้วยความเต็มใจ
- ช่วยเหลือครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน
- ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์และร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ประสานการทำงานเพื่อให้งานเป็นไปอย่างราบรื่น

3. การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน หมายถึง การส่งเสริมหรือการพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ ด้านตรงต่อเวลา และด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา ของนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด ให้ดีขึ้นกว่าเดิม หรือให้มั่นคงยิ่งขึ้น เพื่อนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

4. กลยุทธ์ : “KONDEE MODEL” หมายถึง วิธีการอันแยบยลของผู้บริหารโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ในการบริหารการจัดการเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนสู่การเป็นคนดี ครอบคลุมภาระงาน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม 2) ด้านการพัฒนาครู 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ4) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม โดยใช้ “KONDEE MODEL” ทั้ง 6 ประเด็นในการขับเคลื่อน ดังนี้

4.1 K : Knowledge กระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียนได้เกิดความตระหนักและปฏิบัติในความมีวินัยในตนเองตามจุดเน้น 5 จุดเน้น และตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด

4.2 O : Organization การจัดระบบในองค์การ และมอบหมายงานให้บุคลากรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ

4.3 N : Network การมีภาคีเครือข่ายในพื้นที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายผู้นำท้องถิ่น เครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.4 D : Design จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา

4.5 E: Environment บรรยากาศสภาพแวดล้อม และสัมพันธภาพภายในห้องเรียนและภายในโรงเรียน ที่ส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน

4.6 E : Evaluation การประเมินผลการปฏิบัติงาน

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หมายถึง คุณภาพของผู้เรียน ด้านคุณธรรมจริยธรรมตามหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

6. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

7. ครู หมายถึง ข้าราชการครู ครูอัตราจ้าง และพนักงานราชการที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

8. ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อ แม่ หรือผู้อุปการะนักเรียนตามทะเบียนนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

9. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ที่ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบวาระกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ.2546 ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนองค์กรศาสนาในท้องถิ่น ผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารสถานศึกษา

10. เครือข่ายชุมชน หมายถึง กลุ่ม องค์กร ที่ให้ความร่วมมือในการทำงานหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ประกอบด้วย 5 เครือข่าย ได้แก่ องค์การบริหาร

ส่วนตำบลหาดสำราญ เครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม วัดหนองสมาน และมัสยิดในตำบลหาดสำราญ

11. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกแสดงออกทางพฤติกรรมว่า ชอบใจ ประทับใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนเกี่ยวกับการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ภาพความสำเร็จในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ จะทำให้ได้รูปแบบหรือแนวทางในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 และเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม กลุ่มบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ

1. โรงเรียนมีนวัตกรรมการบริหารจัดการที่ดีทั้งระบบ ส่งผลให้โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมเสริมสร้าง ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง และชุมชน สามารถเป็นแบบอย่างให้สถานศึกษาอื่นนำไปปรับใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

2. นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม มีวินัยในตนเองครอบคลุมวินัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรสถานศึกษา

3. โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม มีรูปแบบและแนวทางในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

4. ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตลอดจนสถาบันทางการศึกษาและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ในการเสริมสร้างผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบรูณ์

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง
    - 1.1 ความหมายของความมีวินัยในตนเอง
    - 1.2 คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเอง
    - 1.3 ความสำคัญและประโยชน์ของการมีวินัยในตนเอง
    - 1.4 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเอง
    - 1.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเอง
    - 1.6 แนวทางในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง
    - 1.7 บทบาทของผู้เกี่ยวข้องในการเสริมสร้างวินัยในตนเอง
2. การเสริมสร้างและพัฒนาความมีวินัยในตนเอง
3. องค์ความรู้/แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562
    - 3.1 ความซื่อสัตย์
        - 3.1.1 ความหมายของความซื่อสัตย์
        - 3.1.2 ตัวบ่งชี้ด้านความซื่อสัตย์
        - 3.1.3 ประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับความซื่อสัตย์
        - 3.1.4 แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับความซื่อสัตย์
        - 3.1.5 แนวทางการเสริมสร้างความซื่อสัตย์
    - 3.2 การตรงต่อเวลา
        - 3.2.1 ความหมายของการตรงต่อเวลา
        - 3.2.2 ตัวบ่งชี้ด้านการตรงต่อเวลา
        - 3.2.3 ประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับการตรงต่อเวลา
        - 3.2.4 แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับการตรงต่อเวลา
        - 3.2.5 แนวทางการเสริมสร้างการตรงต่อเวลา

3.3 ความรับผิดชอบ

3.3.1 ความหมายของความรับผิดชอบ

3.3.2 ตัวบ่งชี้ด้านความรับผิดชอบ

3.3.3 ประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับความรับผิดชอบ

3.3.4 แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดชอบ

3.3.5 แนวทางการเสริมสร้างความรับผิดชอบ

3.4 การเคารพกฎระเบียบของสังคม

3.4.1 ความหมายของการเคารพกฎระเบียบของสังคม

3.4.2 ตัวบ่งชี้ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม

3.4.3 ประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับการเคารพกฎระเบียบของสังคม

3.4.4 แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับการเคารพกฎระเบียบของสังคม

3.4.5 แนวทางการเสริมสร้างการเคารพกฎระเบียบของสังคม

3.5 จิตอาสา

3.5.1 ความหมายของจิตอาสา

3.5.2 ตัวบ่งชี้ด้านจิตอาสา

3.5.3 ประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับจิตอาสา

3.5.4 แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตอาสา

3.5.5 แนวทางการเสริมสร้างจิตอาสา

4. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้รูปแบบเพื่อการบริหาร

4.1 ความหมายของรูปแบบ

4.2 ประเภทของรูปแบบ

4.3 การสร้างรูปแบบในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

4.4 การพัฒนารูปแบบ

5. องค์ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ “KONDEE MODEL”

5.1 องค์ความรู้เกี่ยวกับภาระงาน 4 ด้าน

5.2 องค์ความรู้เกี่ยวกับ “KONDEE” 6 องค์ประกอบ

6. ความพึงพอใจ

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

6.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

6.3 การประเมินความพึงพอใจ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
   7.1 งานวิจัยในประเทศ
   7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง

1.1 ความหมายของความมีวินัยในตนเอง

สมพงษ์ บุญญา (2555 : 6) ให้ความหมายของวินัยในตนเอง หมายถึง การควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง โดยเกิดจากความสำนึกตัวในตนเอง แม้จะมีสิ่งกระตุ้นจากภายนอก หรือสิ่งกระตุ้นภายในตนเองเป็นอุปสรรคก็ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มุ่งหวังไว้ การประพฤติตนให้เป็นไปตามความต้องการของสังคมที่เห็นว่าดีงามเหมาะสม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมการมีวินัยในตนเองประกอบด้วยพฤติกรรม 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความรับผิดชอบเป็นการเอาใจใส่และปฏิบัติงานและงานที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งติดตามแก้ไขปรับปรุงงานให้สำเร็จ ยอมรับผลกระทำของตนเอง 2) การตรงต่อเวลา เป็นการปฏิบัติงานให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และปฏิบัติตนในขณะทำกิจกรรมได้เหมาะสมกับเวลา 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของกลุ่มเป็นการปฏิบัติตนให้เป็นไปตามความต้องการของสังคมที่เห็นว่าดีงามเหมาะสม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557 : 52) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ระเบียบในการดำเนินชีวิตในที่นี้จำกัดเฉพาะเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร และความอดทน การใฝ่หาความรู้ความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่และการยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำของตนเองอันเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ต้องการปลูกฝังให้เกิดขึ้นในคนไทยเพื่อให้ เป็นคนดี มีความรู้และความสามารถเพื่อความสุขความเจริญในชีวิต และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

ศูนย์โรงเรียนคุณธรรม มูลนิธิยุวสถิรคุณ (2558 : 14) ได้ให้ความหมายว่า วินัยในตนเอง คือ ประพฤติปฏิบัติตนตามระเบียบแบบแผนอย่างสม่ำเสมอ การมีวินัยในสังคม คือ การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความรับผิดชอบ เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่กระทบกระทั่งกัน ทำให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2553 : 27) ให้ความหมายวินัยในตนเองไว้ว่า การที่บุคคลสามารถแสวงหาแนวทางในการแสดงออกเพื่อสนองความต้องการหรือความปรารถนาของตนเอง และในขณะเดียวกันได้รับการยอมรับจากสังคมด้วย

บุญชม ศรีสะอาด (2555 : 4) ให้ความหมายวินัยในตนเองไว้ว่า เป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมการกระทำของตนเองให้ปฏิบัติตนในทางที่ถูกต้อง ภายในขอบเขตของระเบียบและกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยไม่ได้ปฏิบัติเพราะคำสั่งของคนอื่น นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึงการยับยั้งการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมด้วย

จากความหมายของความมีวินัยในตนเองข้างต้น สรุปได้ว่า ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลประพฤติปฏิบัติได้เหมาะสมกับสถานการณ์ เวลา และเป็นไปตามเงื่อนไข กฎเกณฑ์ กติกา หรือข้อตกลงที่สังคมกำหนดไว้ด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการลงโทษหรือควบคุม เพื่อนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

1.2 คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเอง

ออซูเบล (Ausubel. 1972 : 459-460) กล่าวถึงผู้มีวินัยในตนเองว่ามีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นผู้ปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ของสังคม
2. เชื่อมั่นในตนเอง
3. พึ่งตนเอง
4. ควบคุมอารมณ์ได้
5. มีความอดทน

วิคกินส์ (Wiggins. 1971 : 289) ได้อ้างถึงการศึกษาของกอฟ (Gough) ซึ่งศึกษาความมีวินัยในตนเอง พบว่า ผู้ที่มีวินัยในตนเองสูงจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีความรับผิดชอบสูง
2. เชื่อมั่นในตนเอง
3. ไม่กังวล
4. มีความตั้งใจจริง
5. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
6. มีความซื่อสัตย์จริงใจ
7. มีเหตุผล
8. กล้าคิด กล้าทำ กล้าพูด
9. เคารพสิทธิผู้อื่น
10. ปฏิบัติตามกฎ กติกาของสังคม
11. มีความอดทน
12. มีความเชื่ออำนาจภายในตน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2527 : 59-69) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองว่า

1. มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมให้เป็นไปตาม กฎเกณฑ์ของสังคม
2. มีความสามารถต้านทานสิ่งยั่วยุต่าง ๆ
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
4. มีความรับผิดชอบสูง
5. มีความสามารถในการชะลอความต้องการ
6. สามารถคาดหวังผลของการกระทำที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
7. มีการตั้งเป้าหมายเพื่ออนาคต

สุเทพ เบ็ญจวิไลกุล (2550 : 6) คุณลักษณะของผู้มีวินัย

1. ความตั้งใจ
2. ความเคารพต่อกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ กติกา
3. ความซื่อสัตย์
4. การตรงต่อเวลา
5. ความอดทน
6. ความเป็นผู้นำ
7. ความเชื่อมั่นในตนเอง

ธิดารัตน์ ธนะคำดี (2552 : 4) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง

1. ความรับผิดชอบ
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ความอดทน
4. ความซื่อสัตย์
5. ความเป็นผู้นำ
6. การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

จากแนวคิดของนักวิชาการและนักการศึกษา ข้างต้น สรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง ประกอบด้วย มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์และจริงใจ ตรงต่อเวลา มีความเป็นผู้นำ และเชื่อมั่นในตนเอง มีความอดทน สามารถควบคุมอารมณ์และต้านทานต่อสิ่งยั่วยุต่างๆ เคารพสิทธิของผู้อื่น มีเหตุผล และพึ่งพาตนเองได้

จากแนวคิดข้างต้น โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้กำหนดพฤติกรรมที่สะท้อนถึงความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่สอดคล้องกับสภาพปัญญหาด้าน

พฤติกรรมของนักเรียน และบริบทของโรงเรียนไว้ 6 ประการ คือ 1. ความซื่อสัตย์ 2. ตรงต่อเวลา 3. ความรับผิดชอบ 4. การเคารพกฎระเบียบของสังคม และ5. จิตอาสา / จิตสาธารณะ

1.3 ความสำคัญและประโยชน์ของการมีวินัยในตนเอง

วินัยเป็นคุณธรรม จริยธรรมที่มีความสำคัญที่จะช่วยควบคุมพฤติกรรมของคนให้อยู่ในระเบียบ กฎเกณฑ์ที่กำหนดช่วยให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สงบเรียบร้อย ซึ่งได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของวินัยไว้ดังนี้

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2553 : 15) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวินัยในตนเองว่า การสร้างวินัยจำเป็นอย่างยิ่งกับเด็กทุกคน อย่าคอยจนเกิดปัญหา เพราะวินัยเป็นสิ่งที่จะต้องสร้างเสริมให้เกิดกับเด็กตั้งแต่เขายังเล็ก เพราะวินัยที่ดีเมื่อเกิดกับเด็กก็จะติดตัวเขาไปจนโตและกลายเป็นส่วนของมโนธรรมประจำใจเขาไปตลอดชีวิต เพราะการสร้างวินัยเกิดจากการร่วมมือกัน เกิดจากความรักและการใส่ใจต่อกัน ถ้าเลี้ยงเด็กโดยไม่มีวินัย เขาคงเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ก้าวร้าว เห็นแก่ตัว เอาแต่ได้ และรุกรานผู้อื่นทำให้สังคมอยู่อย่างสงบสุขไม่ได้ การจะสร้างวินัยให้กับเด็กถือเป็นกระบวนการทางสังคมที่ประกอบด้วยการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น รู้จักกฎระเบียบของสังคม ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการบังคับใจตนเอง เป็นต้น

บุญชม ศรีสะอาด (2555 : 4-5) สรุปความสำคัญของวินัยในตนเองว่าเป็นเหตุผลเกี่ยวกับประโยชน์ส่วนตัวโดยต้องการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง และเป็นเหตุผลเกี่ยวกับชุมชน ชุมชนจะเจริญและมีความมั่นคงยั่งยืนได้ จะต้องอาศัยพลเมืองทำความดี เสียสละให้แก่ชุมชนไม่แสวงหาประโยชน์ส่วนตัว และได้สังเคราะห์องค์ประกอบการมีวินัยในตนเองจากคุณลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560 : 29) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีวินัยในตนเองว่าการมีวินัยในตนเอง เป็นองค์ประกอบหนึ่งของลักษณะชีวิตที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนในชีวิต ถ้าคนไม่มีวินัยในตนเอง ชีวิต ก็จะสับสน ทำให้สังคมวุ่นวาย อีกทั้งยังทำลายโอกาสในการที่จะดำเนินชีวิตที่ดีงามและโอกาสในการพัฒนาตนเอง วินัยสร้างระเบียบแบบแผน สร้างคนให้เป็นคนดี สร้างคนให้เป็นคนเก่ง ดังนั้นวินัยจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ จึงจำเป็นต้องสร้างวินัยให้แก่มนุษย์ตั้งแต่เด็ก สำหรับการจัดการศึกษา ความมีวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดขึ้นในวัยเด็ก ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความมีวินัยในตนเอง เพื่อการอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นการทำให้เกิดวินัย ไม่ว่าจะเป็นวินัยด้านใดล้วนแต่มีความสำคัญ แต่วินัยในตนเองนั้นถือ เป็นพื้นฐานที่นำไปสู่การมีวินัยในสังคมและประเทศชาติต่อไป

กนกวรรณ อุปลา (2562 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีวินัยในตนเองว่า

1. ถ้าไม่มีวินัยในตนเองชีวิตก็จะสับสนยุ่งเหยิง สังคมจะวุ่นวาย ระส่ำ ระสาย ทำลายโอกาสในการที่จะดำเนินชีวิตที่ดีงามและโอกาสในการพัฒนาตนเองของทุกคน

2. วินัยในตนเอง เป็นองค์ประกอบหนึ่งของลักษณะชีวิตที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนในชีวิต เราจะไม่สามารถนำชีวิตไปสู่สิ่งที่ดีงามได้จนกว่าจะตั้งอยู่บนวินัย

3. วินัยสร้างความรับผิดชอบ วินัยสร้างระเบียบแบบแผน วินัยสร้างคนให้เป็นคนดี วินัย สร้างคนให้เป็นคนเก่ง ดังนั้นวินัยจึงเป็นเรื่องสำคัญ เราจำเป็นต้องสร้างวินัยให้แก่มนุษย์ตั้งแต่เด็ก

4. สำหรับการจัดการศึกษา ความมีวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดขึ้นในวัยเด็ก ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความมีวินัยในตนเองเพื่อความสุขและความสำเร็จของตนเองและสังคม ดังนั้นการทำจะให้เกิดวินัยขึ้นในหมู่คณะไม่ว่าจะเป็นวินัยด้านใดก็ตามล้วนแต่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม หากแต่ว่าวินัยในตนเองนั้นเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่การมีวินัยในสังคมและประเทศชาติต่อไปจึงมีความจำเป็นที่ต้องมีระเบียบวินัยในตนเอง

จากความสำคัญและประโยชน์ของการมีวินัยในตนเอง สรุปได้ว่า การมีวินัยในตนเองจะช่วยให้สมาชิกในสังคมประพฤติปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อความสงบเรียบร้อยของส่วนรวม ถ้าปราศจากวินัยแล้ว การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมย่อมสับสน วุ่นวาย การมีวินัยในตนเองของบุคคลนั้นจะทำให้บุคคลนั้นมีความประพฤติที่เหตุผล มีความอดทน มั่นคงทางอารมณ์และเป็นผู้มีจริยธรรม มีระเบียบวินัย รู้จักรับผิดชอบชั่วดี ทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข จะเห็นได้ว่าการพัฒนาความมีวินัยในตนเองแก่เด็กหรือเยาวชน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนพึงตระหนักและเห็นความสำคัญที่จะปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนในโรงเรียน

1.4 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

สมพร สุทัศนีย์ (2536 : 16 -18) ได้อธิบายถึงแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองหรือวินัยในตนเอง พอสรุปได้ว่าการควบคุมตนเอง (Self - control) เป็นเทคนิคในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้วยตนเอง โดยระงับการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่พึงพอใจโดยเน้นพฤติกรรมที่สังเกตได้ ซึ่งผู้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบตนเอง และการควบคุมตนเองบนพื้นฐานการปรับพฤติกรรมเป็นเทคนิคที่อยู่บนพื้นฐานหลักการเรียนรู้เงื่อนไขสิ่งแวดล้อม

สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม (2521 : 95) กล่าวว่า วินัยเกิดจากสาเหตุ 2 ประการ คือ

1. เกิดจากการมีอำนาจภายนอกมาบังคับ เช่น นักเรียนไม่กล้าทุจริตเพราะกลัวครูจับได้ ผู้ร้ายไม่กล้าขโมยของเพราะเห็นตำรวจยืนอยู่ เป็นต้น

2. เกิดจากการมีจิตใจรู้สึกผิดชอบชั่วดี ไม่กระทำผิดวินัย เพราะบังคับตนเองได้จากสาเหตุการเกิดวินัยดังกล่าว สามารถแยกวินัยได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 วินัยในตนเอง หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการควบคุมตนเองโดยตนเป็นผู้แนะนำตนเองให้ประพฤติไปตามแนวทางที่เลือกว่าดี

2.2 วินัยในหมู่คณะ หมายถึง การใช้ระเบียบข้อบังคับเพื่อเป็นเครื่องมือรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) (2556 : 14-26) ได้เสนอแนวคิดของการเสริมสร้างวินัยไว้ 5 แนวทาง ดังนี้

1. การสร้างวินัยด้วยการทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน เป็นการนำเอาธรรมชาติของมนุษย์มาเป็นเครื่องช่วย โดยสร้างวินัยให้เป็นไปตามธรรมชาติหรือสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์ เพราะในการดำเนินชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลจะปฏิบัติตนตามความเคยชินเสียเป็น ส่วนใหญ่ ทั้งนี้สาเหตุของความเคยชินเกิดจากความเป็นไปตามเหตุปัจจัยในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ โดยเมื่อมนุษย์ได้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งสักครั้งหรือสองครั้ง จะมีแนวโน้มที่จะเคยชินและจะแสดงพฤติกรรมเช่นนั้นซ้ำไปซ้ำมา พอมีความเคยชินก็จะยึดถือพฤติกรรมนั้นแล้ว เกิดความพึงพอใจในพฤติกรรมที่เคยชิน ดังนั้นหากต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมย่อมยากขึ้นด้วย เพราะฉะนั้นจึงควรใช้วิธีการนำเอาความเคยชินของมนุษย์มาใช้ให้เป็นประโยชน์แต่ทั้งนี้การฝึกฝนความมีวินัยในตนเองต้องใช้ความสามารถอย่างมากและจะต้องมีระบบการฝึกฝนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ซึ่งระบบการฝึกฝนเช่นนี้จะใช้ได้ดีกับช่วงวัยเด็ก ทั้งนี้เพราะวัยเด็ก ยังไม่มีพฤติกรรมอันเกิดจากความเคยชิน ดังนั้นการฝึกฝนวินัยในตนเองจึงควรที่จะเริ่มให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดีอันมาจากแบบอย่างที่ดีของบิดามารดาหรือผู้ที่เลี้ยงดูตลอดจนสังคมที่แวดล้อมตัวเด็ก ไม่ว่าจะเป็นชุมชนที่เด็กอาศัยอยู่หรือสถานศึกษาที่เด็กศึกษาเล่าเรียนอยู่

2. การใช้วินัยที่ลงตัวแล้วหรือวัฒนธรรมมาช่วย เพราะวัฒนธรรมเป็นปัจจัยหนึ่งที่สร้างวินัยแบบพฤติกรรมเคยชิน ทั้งนี้เกิดจากการที่สมาชิกทุก ๆ คนในสังคมปฏิบัติตนโดยให้วินัยนั้นกลายเป็นวัฒนธรรมแล้วสมาชิกใหม่ของสังคมที่เข้าสู่วัฒนธรรมดังกล่าวหรือเข้ามาสู่ชุมชนจะปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติดั้งเดิม เพราะวัฒนธรรมเป็นกระบวนการถ่ายทอดตามความเคยชินหรือนั่นคือการทำให้วินัยกลายเป็นวิถีชีวิต

3. การสร้างวินัยให้ได้ผลด้วยระบบสัมพันธ์ขององค์รวม การฝึกวินัยจะได้ผลดีต้องอาศัยระบบความสัมพันธ์ ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการด้วยกัน ซึ่งเป็นการนำองค์รวมมาประสานกันให้เป็นระบบ องค์รวมหมายถึง หากต้องการที่จะฝึกฝนพัฒนามนุษย์หรือการศึกษาต้องใช้องค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรม ด้านจิตใจและด้านปัญญา ทำงานประสานกันไป จึงทำให้เกิดองค์รวมที่สมบูรณ์ ฉะนั้นสิ่งที่ฝึกฝนจะกลายเป็นชีวิตจริงของผู้ที่ถูกฝึก ดังนั้นหากต้องการฝึกปฏิบัติอะไรสักอย่างหนึ่ง ต้องพิจารณาองค์รวมทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านพฤติกรรม หากผู้ที่ถูกฝึกมีพฤติกรรมที่ดีด้วยความเคยชินถือว่าเป็นสิ่งที่ดี

ด้านที่ 2 มีความรัก ทำให้เกิดความอบอุ่น มีความเป็นกันเอง พร้อมทั้งศรัทธาและความสุข (จิตใจ)

ด้านที่ 3 กัลยาณมิตร รู้เหตุรู้ผล สามารถบอกได้ว่าทำอย่างนั้นแล้วมีผลอย่างไร ทำให้เด็กเข้าใจเหตุผลและเห็นคุณค่าในสิ่งที่ทำ (ปัญญา)

4. การสร้างปัญญาด้วยแรงหนุนของสภาพจิตใจ เป็นอีกวิธีการหนึ่งซึ่งนำเอาปัจจัยด้านจิตใจมาเป็นตัวนำ กล่าวคือ เป็นการตั้งอุดมคติในจิตใจเพื่อให้มีความฝักใฝ่มุ่งมั่นอย่างแรงในการที่จะไปถึงจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ หรือเรียกว่า การเร้ามานะ แต่ทั้งนี้ต้องมีข้อความระวังตรงที่ความมานะในระดับต้น ๆ จะเป็นความภาคภูมิใจ แต่ถ้ารุนแรงเกินไปจะกลายเป็นการดูถูกบุคคลอื่น หรือเป็นการทำตนให้เข้าไปอยู่ในระบบการแข่งขันซึ่งมักจะแย่งความเป็นใหญ่

5. การสร้างวินัยโดยใช้กฎเกณฑ์ข้อบังคับ ซึ่งเป็นการใช้กฎหมาย กฎเกณฑ์เข้ามาบังคับใช้ควบคุมโดยวิธีการลงโทษ ซึ่งสามารถสร้างความมีวินัย แต่มิใช่เป็นวิธีการที่ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะไม่เป็นวิธีการที่สอดคล้องกับหลักการความเป็นจริงของกฎธรรมชาติ ซึ่งมีหลักว่ามนุษย์ต้องได้รับการฝึกฝน การกดขี่หรือข้อบังคับมิใช่วิถีทางที่ถูกต้องเสมอไป เพราะการใช้อำนาจบังคับจะได้ผลต่อเมื่ออำนาจดังกล่าวยังคงอยู่ แต่ถ้าหากอำนาจนั้นหมดลงไป มนุษย์ก็พร้อมที่จะละเมิดวินัย ซึ่งจะยิ่งก่อให้เกิดความวุ่นวายและความเสียหาย แต่กระนั้นก็ตามการใช้กฎเกณฑ์ในบางกรณีอาจจะได้ผลหากกฎเกณฑ์ดังกล่าวนั้นมิได้มีอำนาจบีบบังคับมากเกินไป และมีระยะเวลาพอสมควรเพื่อที่จะให้บุคคลผ่านเข้าสู่ความเคยชิน กระทั่งบุคคลจะมิได้รู้สึกว่าตนเองกำลังตกอยู่ภายใต้อำนาจที่บังคับ ซึ่งจากกฎธรรมชาติตามวิธีที่ 1 การสร้างวินัยด้วยการทำให้เป็นพฤติกรรมความเคยชินซึ่งมารับทอดการใช้อำนาจบีบบังคับอันจะเป็นวิธีการที่ได้ผล แต่ทั้งนี้สิ่งที่ควรจะต้องพึงระลึกคือ ไม่ควรใช้วิธีการบีบบังคับและลงโทษ หากแต่ต้องฝึกฝนทางจิตใจให้ผู้ที่ถูกฝึกฝนเกิดความรู้สึกว่าเป็นประโยชน์ ถ้าปฏิบัติตามกฎข้อบังคับนั้น ๆ ความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึกที่ได้รับจากการฝึกฝนจะ

ทำให้ผู้ที่ถูกฝึกฝนเกิดความพึงพอใจหรือความเต็มใจที่จะปฏิบัติตาม นั่นคือเป็นการทำให้เข้าสู่ระบบการศึกษาที่แท้จริง อันประกอบด้วยพฤติกรรม สภาพจิตใจและปัญญาเข้ามาประสานกัน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองนั้นมีนักวิชาการกล่าวถึงไว้ ดังนี้

ไพบูลย์ ช่างขันมะลี (2548 : 17) กล่าวว่า ความมีวินัยในตนเองเป็นคุณสมบัติสำคัญที่บุคคลควรจะมี เพราะผู้ที่มีวินัยในตนเองจะมีคุณธรรม ประพฤติตนอย่างมีเหตุผล ไม่ก่อความวุ่นวายแก่สังคม การศึกษาทฤษฎีที่ว่าด้วยการเกิดวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้ทราบว่าวินัยในตนเองมีที่มาอย่างไร เพื่อที่จะได้ปลูกฝังและพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลได้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2527 : 58-59) ได้อธิบายถึงทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองโดยยึดแนวทฤษฎีที่สำคัญ 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของ เมาเรอร์ (Mowrer) ซึ่งว่าด้วยการกำเนิดของการควบคุมตนเองหรือความมีวินัยในตนเอง และทฤษฎีของ เพค และ ฮาวิกเฮอร์ส (Peck and Havighurst) ซึ่งว่าด้วยพัฒนาการของแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยในตนเอง โดยยึดการควบคุมของอีโก้และซุปเปอร์อีโก้เป็นหลักซึ่งมีหลักการสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของทฤษฎีของ เมาเรอร์ (Mowrer) การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น นักจิตวิทยาทั้งหลายเชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกจนกระทั่งเติบโตขึ้นมาสิ่งสำคัญ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ซึ่ง Mowrer ได้อธิบายว่า ทารกหรือเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้ที่เลี้ยงดูตนเองมา โดยการเรียนรู้นี้จะเกิดในสภาพอันเหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของเด็กทารกหรือเด็กจะเกิดขึ้นหลายระดับและมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของทารกหรือเด็ก คือ บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู การที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการก็จะรู้สึกสบายใจและมีความสุข และจะติดอยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น

2. ความรักและความผูกพันของเด็กนำไปสู่การปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอนหรือการเลียนแบบผู้ที่ตนรักและพอใจ กล่าวคือ จากความรักและความพอใจของเด็กที่มีต่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูจึงทำให้บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูมีการอบรมสั่งสอนเด็ก หรือมีการกระทำหรือพูดจาอย่างไรเด็กจะเกิดการทำตามหรือเลียนแบบคำพูด ซึ่งการเลียนแบบผู้เลี้ยงดูตนของเด็กจะทำทั้งทางที่ดีและไม่ดีเท่ากัน ตราบเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักและพอใจ ดังนั้น จากทฤษฎีของ Mowrer การเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตนั้น จะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุข ความอบอุ่น และผ่านการอบรม สั่งสอน หรือเลียนแบบที่ดีงามจากผู้เลี้ยงดูตนเองจึงจะ

พัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้นและกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องมีเหตุผลของบุคคลนั้น

2. ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยในตนเองของ เพก และฮาวิกเฮอร์ส (Peck and Havighurst) เชื่อว่า การควบคุมอีโก (Ego Control) และการควบคุมซุปเปอร์อีโก้ (Super Ego Control) ร่วมกันช่วยให้เกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมเพื่อผู้อื่นได้อย่างสมเหตุสมผล พลังควบคุมของอีโก้และซุปเปอร์อีโก้ของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน เนื่องจากได้รับความรู้จากจริยศึกษาที่ทำให้บุคคลรู้ผลการกระทำของตนไม่เท่ากัน ซึ่งส่งผลไปสู่ความมีวินัยในตนเองจะเห็นได้ว่าการวางรากฐานการมีวินัยในตนเองนั้นควรต้องเริ่มที่วัยเด็ก ซึ่งการอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูจากครอบครัวจะมีผลต่อการมีวินัยในตนเองของเด็ก นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมในสถานศึกษา การสอนของครูก็มีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยเช่นกัน ผลจากการเสริมสร้างวินัยในตนเองให้แก่นักเรียนนั้นอาจปรากฏให้เห็นได้ในวัยรุ่นตอนปลายหรือวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

จากทฤษฎีนี้สามารถจำแนกบุคคลตามคุณลักษณะ ได้ 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ปราศจากจริยธรรม (Amoral person) บุคคลประเภทนี้เป็นบุคคลที่ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง เห็นแก่ตัว บุคคลประเภทนี้จะไม่มีวินัยในตนเองหรือถ้ามีก็น้อยมาก

2. เอาแต่ได้ (Expedient person) บุคคลประเภทนี้เป็นบุคคลที่ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง โดยกระทำทุกอย่างเพื่อความพึงพอใจและประโยชน์ของตนเอง ไม่จริงใจต่อผู้อื่น จะยอมอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ที่พร้อมจะเอื้อประโยชน์ตามที่ตนต้องการ

3. คล้อยตาม (Conforming person) บุคคลประเภทนี้เป็นบุคคลยึดพวกพ้องเป็นหลัก ทำให้คล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ไตร่ตรองจึงตกอยู่ภายใต้อำนาจการควบคุมของกลุ่มและสังคมบุคคลประเภทนี้จะมีวินัยในตนเองแต่ไม่มีความแน่นอน

4. ตั้งใจจริงแต่ขาดเหตุผล (Irrational person) บุคคลประเภทนี้เป็นผู้ที่ยอมรับกฎเกณฑ์ระเบียบของสังคมและกฎหมายอย่างยึดมั่นศรัทธา บุคคลประเภทนี้เป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองค่อนข้างสูงแต่ยังไม่สมบูรณ์เพราะจะปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดถึงแม้ว่าจะเกิดผลเสียแก่ผู้อื่นขาดความยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผลดังนั้นบุคคลประเภทนี้เป็นผู้ที่ไม่สมบูรณ์ทางจริยธรรม

5. เห็นแก่ผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (Rational altruistic person) บุคคลประเภทนี้เป็นบุคคลที่มีความสมดุลระหว่างการปฏิบัติตามตามกฎเกณฑ์ของสังคมกับความสมเหตุสมผลจะยึดหลักปฏิบัติที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นเป็นที่ตั้งจึงเป็นผู้ที่ตระหนักถึงการกระทำของตนว่าจะส่งผลดีผลเสียต่อผู้อื่นในสังคมอย่างไร ดังนั้นก่อนที่จะกระทำจะพิจารณาอย่างมีเหตุมีผลบุคคลประเภทนี้จึงสามารถควบคุมตนเองอย่างมีเหตุผลโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มหรืออิทธิพลของกฎเกณฑ์โดยปราศจากเหตุผลที่เหมาะสม

กัลยา นาคเพ็ชร์ และคณะ (2548 : 63-66) ได้อธิบายถึงทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ Kohlberg ตามแนวคิดของ Kohlberg การให้เหตุผลทางจริยธรรม (Moral reasoning) คือ กระบวนการคิดที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลตัดสินใจว่าการกระทำหนึ่ง ๆ นั้นถูกหรือผิด จริยธรรมหรือความเข้าใจเกี่ยวความถูกผิดเกิดจากความคิดไตร่ตรองตามเหตุผลของแต่ละบุคคล และการคิดไตร่ตรองตามเหตุผลนั้นต้องอาศัยพัฒนาการทางพุทธิปัญญา โดยจะพัฒนาเป็นขั้น ๆ จากขั้นต่ำไปขั้นสูงกว่าตามลำดับอย่างแน่นอนตายตัว ไม่มีการข้ามขั้น ย้อนกลับหรือสลับขั้น ทุกคนจะต้องผ่านพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นขั้น ๆ นอกจากนี้จริยธรรมไม่ได้เกิดจากการถ่ายทอดทางสังคม ดังนั้นไม่ว่าบุคคลจะอยู่ในสภาพแวดล้อมใด ย่อมมีลำดับขั้นการพัฒนาของจริยธรรมที่เหมือนกัน กระบวนการพัฒนาการทางจริยธรรมแต่ละขั้นเป็นผลของการไตร่ตรองโดยอาศัยข้อมูล ซึ่งข้อมูลที่นำมาพิจารณาส่วนมากเป็นความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และอีกส่วนหนึ่งเกิดจากประสบการณ์ทางสังคมที่ได้รับจากผู้อื่น หากข้อมูลที่ได้รับมาเกิดความขัดแย้งกัน บุคคลจะตกอยู่ในสภาพที่ไม่สมดุลและต้องปรับตัวโดยการสำรวจและจัดระเบียบความเข้าใจใหม่มีการจำแนกประเด็นปัญหาต่างให้มีความชัดเจนละเอียดมากขึ้นและเชื่อมโยงประเด็นต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นความเข้าใจใหม่ที่สามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ความเข้าใจใหม่เกิดจากการจัดระเบียบทางความคิดเป็นโครงสร้างทางความคิดใหม่ซึ่งแตกต่างจากเดิม ดังนั้นกระบวนการจำแนกและการบูรณาการจึงเป็นกลไกพัฒนาการทางจริยธรรมโดยทำให้เกิดจริยธรรมใหม่ขึ้นมาแทนที่จริยธรรมเก่าและมีความแตกต่างจากจริยธรรมเก่าเชิงคุณภาพ จริยธรรมจึงเป็นผลของการสังเกตและการคิดไตร่ตรองผู้ที่ไม่สังเกตและไม่คิดไตร่ตรองพัฒนาการทางจริยธรรมก็ไม่เกิด แม้ว่าพัฒนาการปัญญาจะเข้าสู่ขั้นสูงแล้ว

วัลลภา วงศ์ศักดิรินทร์ (2558 : 26-27) ได้สรุปไว้ว่า มโนทัศน์พื้นฐานของทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม ได้แก่

1. จริยธรรมของแต่ละบุคคลนั้นจะพัฒนาเป็นลำดับขั้นที่แน่นอน โดยเริ่มจากขั้นต่ำสุดพัฒนาไปทีละขั้นไปขั้นสู่สูงสุดไม่มีการย้อนกลับหรือข้ามขั้น

2. พัฒนาการทางจริยธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพัฒนาการทางพุทธิปัญญา

3. พัฒนาการทางจริยธรรมเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการของมนุษย์กับการเรียนรู้ทางสังคม

4. พัฒนาการทางจริยธรรมมีความเป็นสากล พัฒนาการทางจริยธรรมแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ภายในแต่ละระดับแบ่งพัฒนาการออกเป็น 2 ขั้น รวมเป็น 6 ขั้น ในช่วงวัยรุ่นจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมอยู่ในระดับที่ 2 คือ มีจริยธรรมตามกฎเกณฑ์ของสังคม ในระดับนี้บุคคลจะใช้หลักเกณฑ์ต่างๆ เป็นตัวกำหนดความถูกต้อง ความดี ความควรไม่ควร โดยพิจารณาจากการยอมรับของกลุ่มระเบียบประเพณีและกฎหมาย บุคคลปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของบิดามารดาและสังคมเพราะรู้ว่าเป็น

กฎเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติในระดับที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 3 ความคาดหวังและการยอมรับของกลุ่ม อายุ 10-13 ปี จะใช้การเป็นที่ยอมรับจากบุคคลอื่นและสังคมในการตัดสิน การตัดสินใจทำสิ่งที่ถูกที่ควรจะทำเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลใกล้ชิด เพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ความต้องการดีกับผู้อื่นเพื่อให้ดีต่อตนเอง ให้ความสำคัญกับความคาดหวังของผู้อื่นมากกว่าความต้องการของตนเองและขั้นที่ 4 กฎระเบียบของสังคม อายุ 13-16 ปี จะใช้ระเบียบแบบแผนและระบบของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสิน การตัดสินใจทำสิ่งที่ถูกที่ควรเกิดจากการที่ต้องการทำตามหน้าที่ที่ตกลงกันไว้เป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เข้าใจบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ บุคคลจะมีเหตุผลในการเลือกทำพฤติกรรมโดยยึดถือระเบียบ ประเพณี กฎหมายหรือกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดขึ้นโดยมุ่งหวังให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555 : 58-60) ได้สรุปทฤษฎีทางด้านจิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom และ Masia ไว้ว่า ลำดับการเกิดลักษณะนิสัยของบุคคล มี 5 ขั้น ดังต่อไปนี้

1. ขั้นรับรู้ (Receiving) เป็นการพัฒนาขั้นแรกสุด บุคคลจะรับรู้ต่อสิ่งเร้าที่มากระทบต่อประสาทสัมผัส ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นย่อย ได้แก่

1.1 ขั้นรู้ตัว เกิดจากการสังเกตแล้วรับรู้ความแตกต่างของสิ่งเร้า

1.2 ขั้นตั้งใจรับ ในขั้นนี้จะตั้งใจรับรู้ต่อสิ่งเร้าเฉพาะอย่าง เริ่มสะสมความรู้หรือประสบการณ์ในสิ่งเร้าเฉพาะอย่าง

1.3 ขั้นการเลือกสรรสิ่งที่รับ เป็นการเลือกรับเฉพาะอย่าง เช่น สนใจอ่านเฉพาะบางเรื่อง สนใจตอบคำถามเฉพาะบางคำถาม

2. ขั้นตอบสนอง (Responding) ในขั้นนี้บุคคลจะเริ่มมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า 3 ลักษณะ ได้แก่

2.1 ขั้นเต็มใจตอบสนอง เป็นการยินยอมปฏิบัติตามหลักการหรือกฎเกณฑ์และยอมรับในสิ่งที่เลือกสรร

2.2 ขั้นตั้งใจตอบสนอง เป็นการเริ่มอาสาที่จะเข้าร่วมปฏิบัติกับผู้อื่นและอาจมีการพยายามหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ขัดกับสิ่งตนรับมา

2.3 ขั้นพอใจตอบสนอง เป็นความพึงพอใจหรือไม่พอใจต่อการแสดงออกของผู้อื่นที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับสิ่งที่รับมา

3. ขั้นเห็นคุณค่า (Valuing) เป็นการเริ่มเห็นคุณประโยชน์ของสิ่งที่รับมาและสิ่งที่ตอบสนองแล้ว เริ่มยอมรับสิ่งที่ได้รับมาว่าสิ่งใดมีความหมายสิ่งใดไม่มีความหมาย สิ่งใดมีค่าสิ่งใดไม่มีค่า บุคคลจะแสดงออกด้วยพฤติกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 การยอมรับค่านิยม เป็นความพยายามเพิ่มพูนประสบการณ์ในสิ่งเร้านั้น ๆ พยายามปฏิบัติตาม

3.2 การแสดงความนิยมในค่านิยม เป็นการเข้าช่วยเหลือสนับสนุนร่วมมือในกิจกรรมที่เห็นด้วย

3.3 การเข้าร่วมงาน เป็นการเข้าไปร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่เห็นคุณค่าและขัดขวาง การปฏิบัติที่ไม่เห็นคุณค่า

4. ขั้นจัดระบบ (Organization) เป็นความพยายามปรับตัวเองให้เข้ากับคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ตนเองยอมรับ จะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม (Value) ที่เห็นคุณค่าหลายๆ อย่างพร้อมๆ กัน พยายามจัดลำดับค่านิยมเหล่านั้น และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งต่าง ๆ ที่ยอมรับขั้นนี้ประกอบด้วยขั้นย่อย 2 ขั้น ดังนี้

4.1 ขั้นสร้างความเข้าใจในค่านิยม เป็นการเข้าร่วมกลุ่มอภิปราย ร่วมสร้างแนวคิด

4.2 ขั้นสร้างระบบค่านิยม บุคคลจะพยายามชั่งน้ำหนักค่านิยมต่าง ๆ ที่ยอมรับจัดลำดับค่านิยมเหล่านั้น สร้างแผน สร้างกฎเกณฑ์ ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ยอมรับและระบบที่สร้างขึ้นแล้วนำไปใช้กับตนเอง หรือพยายามชักชวนให้ผู้อื่นยอมรับกับระบบนั้น

5. ขั้นการเกิดกิจนิสัย (Characterization) เป็นการเริ่มต้นยอมรับสิ่งที่เห็นคุณค่าแล้วรับมาเป็นลักษณะเฉพาะตัวเมื่อจัดระบบสำหรับตัวเองเข้ารูปเข้ารอยแล้ว บุคคลก็จะยึดถือหรือนำมาปฏิบัติต่อไปจนแสดงออกโดยอัตโนมัติ กล่าวคือเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตอบสนองต่อสิ่งเร้าบุคคลจะตอบสนองในรูปแบบที่คงเส้นคงวาจนเป็นลักษณะประจำตัวเรียกว่า กิจนิสัย สามารถแบ่งเป็นขั้นย่อย 2 ขั้น ดังนี้

5.1 ขั้นสร้างข้อสรุป เป็นการปรับปรุงระบบจนอยู่ในขั้นสมบูรณ์ในตัวตามแนวทางหรือระบบที่ตนเองต้องการ

5.2 ขั้นกิจนิสัย เป็นการแสดงออกอย่างสม่ำเสมอจนได้รับการยอมรับจากกลุ่มว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว แสดงถึงการเกิดคุณลักษณะเฉพาะของบุคคล

สรุปแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเอง การควบคุมตนเองต้องมีเงื่อนไขประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งในการควบคุมตนเองส่วนใหญ่จะประกอบด้วย การสังเกตพฤติกรรมของตนเอง การตั้งเกณฑ์มาตรฐานของตนเอง การประเมินตนเอง และการให้แรงเสริมตนเอง โดยจะต้องตั้งเป้าหมายด้วยตนเอง ซึ่งเป้าหมายจะเป็นเกณฑ์เชื่อมโยงไปถึงการให้แรงเสริมไปถึงการให้แรงเสริมด้วยตนเอง เนื่องจากการให้แรงเสริมนั้นสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นที่พึงปรารถนาได้ และสามารถพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กได้

1.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเอง

นักวิชาการและนักการศึกษาได้นำเสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า พบว่า มี 5 ปัจจัย สำคัญ ได้แก่ 1) ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง 2) ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน 3) ปัจจัยจากครอบครัว 4) ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และ 5) ปัจจัยจากสังคมในชุมชน ปรากฏรายละเอียดแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ดังนี้

1.5.1 ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง

กอร์ตัน (Gorton, 1983 : 42) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยด้านตัวนักเรียนเองไว้ดังนี้

1. นักเรียนไม่เข้าใจกฎระเบียบต่าง ๆ
2. นักเรียนไม่เข้าใจเหตุผลของการมีระเบียบต่าง ๆ
3. พื้นฐานการศึกษาของนักเรียนไม่ดี
4. การไม่รู้จักเลือกคบเพื่อน
5. นักเรียนมีเรื่องกระทบกระเทือนทางจิตใจ
6. นักเรียนมีความรู้สึกขัดแย้งกับครู

ภักดี เอื้อราษฎร์ (2551 : 74) ได้บอกสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัยของนักเรียนด้านสภาพตัวนักเรียน เช่น เป็นนักเรียนที่ขาดความอบอุ่น พิการและสภาพของจิตใจที่อาจได้รับผลกระทบกระเทือนและนักเรียนขาดความรับผิดชอบ

ประไพศิลป์ ศรีณรงค์ฤทธิ์ (2552 :65) กล่าวถึง สาเหตุการขาดระเบียบวินัยด้านตัวนักเรียนเอง เช่น มีความผิดปกติทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และความรู้สึกขาดความมั่นใจในตนเอง

ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554 :58) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา พบสาเหตุที่นักเรียนขาดวินัย ด้านตัวนักเรียนเอง เช่น ร่างกายผิดปกติ ความพิการ สุขภาพอ่อนแอ ขาดความอบอุ่น ขาดการเอาใจใส่ตลอดจนสติปัญญาไม่ดี เป็นต้น

สรุปได้ว่า ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง หมายถึง สาเหตุการประพฤติผิดวินัยมาจากจิตใจ จิตสำนึกหรือด้านร่างกายของนักเรียนเอง เช่น นักเรียนขาดความอบอุ่น ขาดความรับผิดชอบ ขาดความมั่นใจในตนเอง ขาดการเอาใจใส่ที่ดี ตลอดจนสติปัญญาไม่ดี ไม่เข้าใจกฎระเบียบ และเหตุผลของการมีกฎระเบียบต่างๆ ไม่ยอมรับกฎระเบียบ และไม่ปรับปรุง/พัฒนาพฤติกรรมให้ดีขึ้น

1.5.2 ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน

เอื้อมพร ลาโยธี (2552 : 9) ได้ให้ความหมาย ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อนที่ส่งผลต่อวินัยนักเรียนว่าเป็นสาเหตุการประพฤติผิดวินัยมาจากการเลียนแบบ ถูกกลุ่มเพื่อนชักจูงและชี้นำหรือกลุ่มเพื่อนสร้างบรรยากาศไม่ดีเกิดขึ้นในโรงเรียน เป็นต้น

ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554 : 27) กล่าวถึง สาเหตุจากกลุ่มเพื่อนที่ทำให้นักเรียนขาดระเบียบวินัย เช่น เพื่อนฝูงชักชวนกันก่อการทะเลาะวิวาทหรือสร้างบรรยากาศตึงเครียดเกิดขึ้นในโรงเรียน

สุพัฒน์ เศรษฐคมกุล (2556 : 19) กล่าวถึง สาเหตุการผิดวินัยจากกลุ่มเพื่อนว่า ในการดำรงชีวิตประจำวัน การคบเพื่อนถือว่าเป็นสิ่ง สำคัญอย่างหนึ่งที่ทุกคนไม่ควรมองข้าม โดยเฉพาะในวัยที่กำลังศึกษานั้นย่อมส่งผลกระทบโดยตรงแก่ตนเอง เนื่องจากชีวิตส่วนมากจะคลุกคลีอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ หากขาดการคิดวิเคราะห์ที่ดีแล้วอาจส่งผลถึงเป้าหมายในชีวิตที่ล้มเหลวได้ การเลือกคบเพื่อนที่ไม่ดีย่อมส่งผลเสียโดยตรงให้กับตนเองโดยเฉพาะในวัยเรียนนั้นอาจทำให้เป้าหมายที่วางไว้ล้มเหลวได้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวไม่ดีแล้วย่อมส่งผลให้ตนเองเสียหายไปด้วย เพราะการคบเพื่อนไม่ดี ตนเองก็จะต้องถูกชักจูงในทางที่ผิด ๆ ในบางครั้ง ตัวเราอาจไม่รู้ว่าตัวเองทำอะไรลงไปซ้ำ แต่กลับต้องรับผิด เนื่องจากการกระทำจากกลุ่มเพื่อนนอกจากการกระทำดังกล่าวแล้ว การคบเพื่อนไม่ดียังส่งผลไปถึงการก่อปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ มากมายที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม อันก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมาโดยเกิดจากการกระทำที่หลงผิดหรือถูกชักจูงไปในทางที่ผิด ซึ่งจะทำให้อนาคตต้องจมปรักอยู่กับปัญหาต่าง ๆ ที่ไม่รู้จักจบสิ้น

สิริกร สินสม (2558 : 65) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยนักเรียนจากกลุ่มเพื่อนว่าเป็นการกระทำของบุคคลในกลุ่มที่มักจะคล้อยตามกันหรือกระทำพฤติกรรมเช่นเดียวกันเพื่อบ่งบอกถึงการเป็นสมาชิกในกลุ่มนั้น กลุ่มเพื่อนจึงเป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งในการทำผิดวินัย

สรุปได้ว่า การคบเพื่อนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนไม่ควรมองข้าม โดยเฉพาะวัยที่กำลังศึกษา เพราะในชีวิตประจำวันนักเรียนจะคลุกคลีอยู่กับกลุ่มเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ การเลือกคบเพื่อนที่ไม่ดี ย่อมส่งผลต่อตนเองที่จะถูกชักจูง ชี้นำไปในทางที่ผิดๆ หรือเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนำไปสู่การขาดวินัยในตนเอง และอาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมต่างๆ มากมาย ส่งผลต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

1.5.3 ปัจจัยจากครอบครัว

กอร์ตัน (Gorton, 1983 : 42) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยจากการเลี้ยงดูจากครอบครัวไว้ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งทางบ้านและชุมชน ได้แก่

1. สภาพการใช้อำนาจของบุคคลและความสัมพันธ์ภายในบ้านไม่ดี
2. บ้านอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการก่ออาชญากรรมบ่อย ๆ
3. นักเรียนมีภาระต้องรับผิดชอบมากหรือต้องทำงานดึกเกินไป

ภักดี เอื้อราษฎร์ (2551 : 17) กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัยของนักเรียน เช่น สภาพครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู การขัดเกลานิสัย ตลอดจนบ้านแตกหรือบิดามารดาหย่าร้าง

สิริกร สินสม (2558 : 31) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยนักเรียนด้านสถานภาพครอบครัว หมายถึง การอยู่รวมกัน การแยกกันอยู่ การหย่าร้างของครอบครัว

1. การอยู่รวมกันคือ การได้อยู่กับสามี อยู่กับภรรยา และบุตร
2. การแยกกันอยู่ ได้แก่ ผู้ที่ไม่ได้อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาแล้ว แต่ยังไม่ได้หย่ากันตามกฎหมาย รวมทั้งผู้ที่ไม่ได้สมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่ไม่ได้อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาแล้ว

ธนพงษ์ คำเกษ (2557 : 17) สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัยนักเรียนจากสภาพแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ ทัศนคติของบิดามารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธภาพภายในครอบครัว มีความเกี่ยวข้องกันอย่างยิ่งกับปัญหาด้านวินัยของเด็กสภาพครอบครัวที่แตกแยกทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตัวเอง แสดงความอวดเก่งต่อครู และเพื่อนในห้องเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อื่นทัศนคติของบิดามารดามีความสัมพันธ์ต่อความประพฤติกรรรมและบุคลิกของเด็กเป็นอย่างมาก เด็กที่บิดามารดารักและตามใจมากเกินไปจะทำให้ไม่รู้จักโตและเอาแต่ใจตอนเอง จึงเข้ากับเพื่อนไม่ได้และแยกตัวออกจากสังคมเด็กที่ถูกเกลียดชังจะเกิดความเจ้าคิดเจ้าแค้น ไม่ไว้วางใจใครมักจะแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวข่มขู่หนีสังคมและชอบจับกลุ่ม การอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัวเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กมีปัญหาด้านวินัย

สรุปได้ว่า ปัจจัยจากการเลี้ยงดูจากครอบครัว หมายถึง สาเหตุการประพฤติผิดวินัยจากทางครอบครัว เช่น การอบรมเลี้ยงดูจากทางครอบครัว ฐานะของครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ในพฤติกรรมของนักเรียน และการเป็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว

1.5.4 ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

กอร์ตัน (Gorton, 1983 : 42) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียนที่มีสาเหตุจากโรงเรียนดังนี้

1. การสอนไม่ดี
2. จัดหลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน
3. ตารางสอนไม่ยืดหยุ่น
4. โปรแกรมการเรียนการสอนและโปรแกรมอื่น ๆ ไม่ปรับให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ความสามารถของนักเรียน
5. วิชาที่จัดให้เรียนยากหรือง่ายเกินไป
6. วิชาที่ทางโรงเรียนจัดให้เรียนไม่ตรงกับความต้องการหรือขาดความสนใจของนักเรียน
7. การมอบหมายงานให้นักเรียนทำในชั้นอาจจะหนักเกินไปหรือเบาเกินไป ครูอธิบายไม่ชัดเจน
8. เนื้อหาและกิจกรรมที่จัดไม่เหมาะสม
9. การจัดที่นั่ง เรียนไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี
10. ไม่มีการสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่เรียนอ่อน
11. ทัศนคติของครูต่อนักเรียนอาจจะเป็นไปในทางที่ไม่ดีขาดความอบอุ่นและที่พึ่ง
12. การประเมินผลขาดความยุติธรรม

ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554 : 83) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยนักเรียนจากสาเหตุโรงเรียน เช่น ปัญหาจากครูอาจารย์ อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมไม่ดี กฎระเบียบโรงเรียน เป็นต้น

ธนพงษ์ คำเกษ (2557 : 18) การทำผิดวินัยจากสาเหตุจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียนสภาพการณ์ในโรงเรียนมีส่วนทำให้เด็กมีปัญหา ด้านวินัย สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ไม่ดีและไม่เหมาะสมจะทำให้เด็กทำผิดกฎระเบียบ ซึ่งเป็นผลมาจากครู เพื่อน วิธีการปกครองชั้นเรียนและกฎระเบียบข้อบังคับอาจจะสรุปสาเหตุอาจเนื่องมาจากครูได้ดังนี้

1. สอนไม่ดีไม่เตรียมการสอนทำให้เด็กไม่รู้เรื่อง ไม่สนใจเรียนหยอกล้อกัน
2. ไม่ยุติธรรมเลือกที่รักมักที่ชัง ทำให้พฤติกรรมกระด้างกระเดื่องและก้าวร้าว
3. แต่งตัวไม่เหมาะสม ทำให้เด็กเกิดความไม่เชื่อถือและล้อเลียนครูเกิดการต่อต้าน
4. เกียจคร้านในการสอนทิ้งห้องเรียนบ่อยมาโรงเรียนสายทำให้เด็กขาดศรัทธา

5. เจ้าอารมณ์โมโหร้าย อารมณ์ไม่คงเส้นคงวา ทำให้เด็กก้าวร้าว

6. การไม่ยอมรับของครู ครูบางคนไม่ยอมรับพฤติกรรมบางอย่างของเด็กที่ติดมาจากบ้าน เมื่อเด็กมาที่โรงเรียนครูจะไม่ยอมรับและแยกเด็กออกจากกลุ่มทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจกลายเป็นเด็กก้าวร้าวและก่อกวนชั้นเรียน

7. ไม่ให้ความสนใจเด็ก ซึ่งทำให้เด็กคับแค้นใจ ไม่สนใจเรียน เด็กเหล่านี้จะเรียกร้องความสนใจด้วยการพูดเสียงดัง ซุกซนเกินเหตุ แหย่เพื่อนและลองภูมิครู

8. สาเหตุจากเพื่อน เพื่อนมีส่วนส่งเสริมให้เด็กมีปัญหา ด้านวินัย เพื่อนอาจจะคอยส่งเสริมให้กระทำผิดมากขึ้น โดยชักจูงให้ขัดคำสั่ง บิดามารดา และครู ซึ่งอาจเป็นแนวทางไปสู่การเป็นอาชญากรได้

9. สาเหตุจากการปกครองชั้นเรียนและกฎระเบียบข้อบังคับจากการปกครองชั้นเรียนและบรรยากาศในห้องเรียน เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัย ครูจะรักษาระเบียบวินัยในห้องเรียนได้ดีขึ้นนั้น จึงควรมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน จัดกิจกรรมการสอนอย่างสนุกสนานมีชีวิตชีวา ถ้าหน้าที่เรียนยังทำผิดวินัยอีกก็พยายามแก้พฤติกรรมนั้น กฎระเบียบข้อบังคับมีอิทธิพลต่อระเบียบวินัยของนักเรียน การสร้างวินัยและการออกกฎระเบียบข้อบังคับควรจะเกิดความเห็นชอบของครูและนักเรียนโดยมีการวางแผนร่วมกันเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจเพราะนักเรียนเป็นผู้สร้างระเบียบวินัยขึ้นเอง

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียน หมายถึง สภาพการต่างๆ ในห้องเรียนและโรงเรียนเป็นสาเหตุการประพฤติผิดวินัยมาจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เช่น พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูไม่เหมาะสม การบริหารจัดการชั้นเรียน เคร่งเครียด นักเรียนไม่มีความสุขไม่สนุกกับการเรียนรู้ กฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆของโรงเรียน และครู ขาดการมีส่วนร่วมจากนักเรียน หรือจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป ทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึง มาตรการ บทลงโทษหรือกฎระเบียบต่างๆ ไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน

1.5.5 ปัจจัยจากสังคมในชุมชน

กอร์ตัน (Gorton, 1983 : 43) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งทางบ้านและชุมชน ได้แก่

1. สภาพการใช้อำนาจของบุคคลและความสัมพันธ์ภายในบ้านไม่ดี
2. บ้านอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการก่ออาชญากรรมบ่อย ๆ
3. นักเรียนมีภาระต้องรับผิดชอบมากหรือต้องทำงานดึกเกินไป

ภักดี เอื้อราษฎร์ (2551 : 63) ได้กล่าวถึง ปัญหาและสาเหตุของการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน ด้านสภาพของสังคม ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมสมัยใหม่ว่า นักเรียน

นักศึกษาต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายของสังคม เช่น การติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็วทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ การเพิ่มอัตราการว่างงานของวัยรุ่นการขาดการดูแลอย่างอบอุ่นจากบิดามารดา การเพิ่มจำนวนการค้าสิ่งเสพติดให้โทษ และสถานเริงรมย์ การอพยพเข้าสู่เมืองใหญ่ของคนหนุ่มสาวชาวชนบทเพื่อความอยู่รอดในชีวิตของผู้ที่ขาดแคลนในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ตลอดจนสุขภาพอนามัย สภาพปัจจุบันสังคมมีอิทธิพลเหนือชีวิต และความเป็นอยู่ของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิ่งแวดล้อมเหตุการณ์สำคัญๆ ที่เกิดขึ้น อาทิ สถานเริงรมย์ บาร์ไนต์คลับ สถานเต้นรำ ซ่องโสเภณี ห้องอาหาร ร้านน้ำชา เหล่านี้เป็นแหล่งมั่วสุมที่เป็นอันตรายอย่างยิ่ง ถ้าโรงเรียนตั้งอยู่ติดกันเป็นบริเวณใกล้กันเด็ก ๆ อาจจะเอาอย่างและต้องการสัมผัสกับสิ่งต่ำทรามเหล่านั้นบ้าง เป็นต้น

ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554 : 57) กล่าวถึง สาเหตุการทำผิดวินัยที่มาจากสภาพสังคม ว่าหากสภาพสังคมส่วนรวมของประเทศชาติดำรงสู่ความเป็นสังคมสมานฉันท์อย่างแท้จริงแล้วย่อมทำให้สภาพบ้านเมืองสงบสุข ขณะเดียวกันหากสภาพสังคมส่วนรวมวุ่นวายสับสนไปด้วยความแตกแยก แก่งแย่ง และแข่งขันกันตลอดเวลาก็จักเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่นักเรียนให้ได้รับรู้และรับทราบด้วยมีตัวอย่างจากผู้ใหญ่ที่ขาดระเบียบและไร้วินัยเป็นจำนวนมากนั้นเอง

สรุปได้ว่า ปัจจัยจากสังคมในชุมชน ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ สภาพสิ่งแวดล้อมทั้งทางบ้าน และชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ เช่น สภาพการใช้อำนาจของบุคคลในครอบครัว สัมพันธภาพภายในบ้าน หรือครอบครัวที่ไม่ดี และบ้านที่นักเรียนอยู่อาศัยมีสภาพแวดล้อมที่มีการก่ออาชญากรรมบ่อยๆ รวมถึงสภาพของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ของสื่อ และเทคโนโลยีต่างๆ ในสังคม ก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ/หรือนักเรียนจะถูกหล่อหลอมจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนได้ทั้งสิ้น

จากแนวคิดของนักวิชาการและนักการศึกษาสรุปได้ว่า สาเหตุของการทำผิดวินัยเกิดจากปัจจัยสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง เช่น นักเรียนขาดความอบอุ่น ขาดความรับผิดชอบ ขาดความมั่นใจในตนเอง ขาดการเอาใจใส่ตลอดจนสติปัญญาไม่ดี ไม่เข้าใจกฎระเบียบและเหตุผลของการมีกฎระเบียบต่างๆ ไม่ยอมรับกฎระเบียบและไม่ปรับปรุง/พัฒนาพฤติกรรมให้ดีขึ้น

2. ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน การคบเพื่อนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนำม่ควรมองข้าม โดยเฉพาะวัยที่กำลังศึกษา เพราะในชีวิตประจำวันของนักเรียนจะคลุกคลีอยู่กับกลุ่มเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ การเลือกคบเพื่อนที่ไม่ดี ย่อมส่งผลต่อตนเองที่จะถูกชักจูงชี้นำไปในทางที่ผิดๆ หรือเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนำไปสู่การขาดวินัยในตนเอง และอาจก่อให้เกิดปัญหา อาชญากรรมต่างๆ มากมาย ส่งผลต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

3. ปัจจัยจากครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ขาดการเอาใจใส่ในพฤติกรรมและการเป็นแบบอย่างที่ดีจาก พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือบุคคลในครอบครัว ย่อมส่งผลต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียน

4. ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพการณ์ต่างๆในโรงเรียน ในห้องเรียน เช่น พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูไม่เหมาะสมการบริหารจัดการชั้นเรียนที่เคร่งเครียด นักเรียนไม่มีความสุข และไม่สนุกกับการเรียนรู้ กฎระเบียบ ข้อบังคับหรือมาตรการต่างๆ ที่โรงเรียนหรือที่ครูกำหนด ขาดการมีส่วนร่วมจากนักเรียน หรือจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป ทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึง อีกทั้ง มาตรการ บทลงโทษหรือกฎระเบียบต่างๆ ที่โรงเรียน หรือ ครูกำหนดไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียนย่อมส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

5. ปัจจัยจากสังคมในชุมชน ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ สภาพสิ่งแวดล้อมทั้งทางบ้าน และชุมชนที่นักเรียนอยู่อาศัย เช่น สภาพการใช้อำนาจของบุคคลในครอบครัว/สัมพันธภาพภายในบ้าน/ครอบครัวไม่ดี/บ้านที่อยู่อาศัยในสภาพแวดล้อมที่มีการก่ออาชญากรรมบ่อยๆ รวมถึงสภาพของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสื่อ และเทคโนโลยีต่างๆ ในสังคม ก่อให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบ/หรือถูกหล่อหลอมจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

1.6 แนวทางในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง

ความมีวินัยในตนเอง เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องปลูกฝังให้เกิดกับเด็กนักเรียน โดยมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวทางการส่งเสริมวินัย ดังนี้

กองวิจัยทางการศึกษา (2542:157;อ้างถึงใน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.2561 : 33-34) นำเสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนไว้ 7 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

1. ผู้บริหารต้องกำหนดให้การพัฒนาศักยภาพด้านวินัยเป็นนโยบายของโรงเรียนอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร โดยผู้บริหารโรงเรียนจัดประชุมชี้แจงรายละเอียดให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนรับรู้ถึงความสำคัญและสร้างความเข้าใจถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และประโยชน์ของการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียน กำหนดให้เป็นนโยบายที่ทุกคนในโรงเรียนต้องปฏิบัติร่วมกัน

2. แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยแต่งตั้งเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน กล่าวคือ ขึ้นอยู่กับความพร้อม ข้อจำกัดของบุคลากร สภาพแวดล้อม และงบประมาณของโรงเรียน

3. กำหนดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพด้านวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ และดำเนินการกับนักเรียนอย่างทั่วถึงทุกคน

4. การดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนด โดยผู้บริหารโรงเรียนและคณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนในโรงเรียน เพื่อชี้แจงรายละเอียดของกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพด้านวินัยของนักเรียน พิจารณามอบหมายให้ครูรับผิดชอบการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรมให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคน

5. การนิเทศ ติดตาม และการประเมินผลระหว่างดำเนินการพัฒนาศักยภาพ

6. การประเมินและสรุปผลการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรมที่ได้ดำเนินการและภาพรวมของการพัฒนาโดยมีเครื่องมือในการประเมินผล เช่น แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสังเกต เป็นต้น โดยสรุปผลการดำเนินงานเป็นขั้นตอนและเป็นระบบอย่างชัดเจน หากพบว่าการดำเนินงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ต้องปรับปรุงแก้ไข แล้วดำเนินการใหม่จนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

7. ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง จนเป็นงานประจำที่ต้องปฏิบัติและสามารถเปลี่ยนแปลงกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) (2551 : 18 - 28) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างวินัยไว้ดังนี้

1. สร้างวินัยด้วยการทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน วิธีการฝึกวินัยที่ดีที่สุดอาศัยธรรมชาติของมนุษย์มาเป็นเครื่องช่วย คือ ทำให้ธรรมชาติซึ่งมนุษย์ดำเนินชีวิตโดยทั่วไปอยู่เป็นส่วนใหญ่มนุษย์มีพฤติกรรมอย่างไร พอทำไปแล้วครั้งสองครั้งก็มีแนวโน้มเกิดความเคยชิน และจะทำอย่างนั้นซ้ำ ๆ พฤติกรรมพอชินแล้วยึดมั่นแล้วเกิดความพอใจในพฤติกรรมนั้น

2. ใช้วินัยที่ลงตัวแล้ว คือ วัฒนธรรมมาช่วย วัฒนธรรมเป็นหนึ่งสิ่งที่สร้างวินัยแบบพฤติกรรมเคยชิน ถ้าหมู่คณะของเราปฏิบัติอย่างไรให้วินัยลงตัวเป็นวัฒนธรรมไปแล้วคนที่เข้ามาสู่วัฒนธรรมของชุมชนใหม่ ก็จะเป็นอย่างนั้นเอง เช่น วัฒนธรรมเข้าแถวรอคิว

3. สร้างวินัยให้ได้ด้วยระบบสัมพันธ์ขององค์กรรวม การฝึก (คือฝึกให้เป็นศีล) นั้นจะได้ผลดีต้องอาศัยระบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการด้วยกันในการฝึกฝนพัฒนามนุษย์ หรือการศึกษานี้ต้องมีองค์ประกอบสามส่วน คือ ด้านพฤติกรรม (ศีล) ด้านจิตใจ (สมาธิ) และด้านปัญญา ประสานด้วยกัน ทำให้เกิดองค์รวมที่สมบูรณ์ และสิ่งที่ฝึกนั้นก็จะกลายเป็นชีวิตจริงของเรา

4. สร้างวินัยโดยใช้ปัจจัยอื่นช่วยเสริมวินัย จะทำให้เกิดความสุขและปฏิบัติด้วยความพึงพอใจ โดยใช้ปัจจัยอื่นมาช่วยอีกก็ได้ เช่น มีกัลยาณมิตร ครูอาจารย์น่ารักก็อบอุ่นสบายใจ เด็กจะเชื่อฟังเพราะรักเคารพศรัทธา

5. สร้างวินัยด้วยแรงหนุนของสภาพจิตใจ วิธีนี้นำปัจจัยด้านจิตใจมา คือ การตั้งเป็นอุดมคติในจิตใจ ทำให้ใจฝักใฝ่ มุ่งมั่นอย่างแรง เช่น ตั้งเป้าว่าโรงเรียนของตน ชาติของตน ต้องเก่งยิ่งใหญ่เหนือใคร ๆ แต่วินัยแบบนี้อาจเลยเถิด

6. สร้างวินัยโดยใช้กฎเกณฑ์บังคับ วิธีนี้ใช้กฎเกณฑ์บังคับควบคุมโดยมีการลงโทษอันเป็นวิธีที่ไม่ดีไม่ถูกต้อง และไม่ตรงกับหลักธรรม คือ ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงของธรรมชาติมนุษย์จะมายัดเยียดเอาศีลใส่ให้แก่กันไม่ได้

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2553 : 31 - 34) ได้ให้แนวคิดด้านการสร้างวินัยให้เด็กยอมรับนั้น วินัยหรือกฎทุกกฎต้องมีลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. กฎต้องสมเหตุสมผล หมายความว่า สิ่งที่อยากให้เด็กทำนั้น ควรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้และจำเป็น และเป็นเรื่องที่เด็กทำได้ในระดับอายุของเขา

2. กฎต้องถูกต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ คือต้องแต่ใจว่ากฎที่ตั้งขึ้นในเด็กทุกเรื่องเป็นสิ่งชัดเจนอย่าให้มีข้อสงสัยหรือโต้เถียงได้

3. กฎต้องบังคับได้ คือต้องมีการกำหนดโทษ ถ้าทำผิดก็ต้องลงโทษอย่างจริงจังทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560 : 51 - 52) ได้กล่าวถึงการส่งเสริมวินัยว่า ในการสร้างเด็กให้เก่ง ดี และมีวินัย การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนมีส่วนช่วยในการควบคุมชั้นเรียนให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นตัวกำหนดอาณาเขตของการเรียน ทำให้มีบรรยากาศที่แตกต่างไปจากกิจกรรมอื่น เช่น ผู้เรียนเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่จัดไว้อย่างเหมาะสม ก็จะรู้จักสำรวมอยู่ในระเบียบวินัยมากขึ้น โดยเฉพาะถ้ามีการจัดโต๊ะ เก้าอี้ ของผู้เรียนอย่างมีวัตถุประสงค์จะช่วยให้การควบคุมชั้นเรียนมีระบบระเบียบและง่ายสำหรับผู้สอนมากขึ้น

สรุปว่า แนวทางในการส่งเสริมวินัยควรดำเนินการฝึกอย่างต่อเนื่องเหมาะสมกับวัย ใช้กฎเกณฑ์ที่สมเหตุสมผล ถูกต้องชัดเจน บังคับได้ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ที่คอยควบคุม ดูแล แนะนำอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ดังนั้นการบริหารการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องใช้กลยุทธ์ในการส่งเสริมโดยให้ครูดำเนินการร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างให้นักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติที่ดี ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัยในตนเอง พร้อมยอมรับปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ประพฤติ ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย

โดยการฝึกอย่างต่อเนื่องเหมาะสมกับวัย ใช้กฎเกณฑ์ที่สมเหตุสมผล ถูกต้องชัดเจน ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ให้นักเรียนเป็นผู้มีวินัยในตนเอง และอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข

1.7 บทบาทของผู้เกี่ยวข้องในการเสริมสร้างวินัยในตนเอง

การส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนั้น ผู้บริหารและครู ถือว่าเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญโดยตรงที่มีส่วนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้กับนักเรียน โดยมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารและครูในการส่งเสริมวินัยนักเรียนไว้ ดังนี้

ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และคณะ (2539 :18-19) กล่าวว่า พฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและกิจวัตรประจำวันให้สอดคล้องกับค่านิยมของสังคม และช่วยเสริมสร้างความมีวินัยแก่เด็กอย่างสม่ำเสมอ โดยการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี ชมเชยหรือให้กำลังใจเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และฝึกให้เด็กพิจารณาแก้ปัญหาและสร้างข้อตกลงเพื่อปฏิบัติตาม ทั้งนี้ต้องเน้นในเรื่องของการใช้เหตุผล การช่วยเหลือและการเสียสละเพื่อส่วนรวม การควบคุมตนเอง การไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และการร่วมมือกับผู้อื่น แนวทางในการปฏิบัติของบิดามารดาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้เด็กเกิดวินัยดังกล่าวข้างต้นนั้น มีดังนี้

1. ความแน่นอนสม่ำเสมอ ควรกำหนดกิจวัตรประจำวันที่แน่นอน เด็กจะรู้สึกสบายใจถ้าเขารู้กำหนดการแน่นอนของตนเองล่วงหน้า การตั้งกฎเกณฑ์ ต้องคำนึงว่ามีความสำคัญและเด็กสามารถที่จะทำตามได้ เด็กต้องการรู้อย่างชัดเจนว่า ผู้ใหญ่ต้องการอะไรจากตน ทั้งนี้เพื่อเด็กจะสามารถตัดสินใจได้แน่นอน หากมีการเปลี่ยนแปลงต้องอธิบายเหตุผลว่าเป็นเพราะอะไร

2. ชมเชยให้กำลังใจ เด็กๆต้องการความสนใจและยอมรับที่สม่ำเสมอจากบิดามารดา ซึ่งควรบอกให้เด็กรู้ถึงความต้องการอย่างชัดเจนและชมเชยเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ดี

3. ทำเป็นตัวอย่าง เด็กจะเลียนแบบสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ดังนั้นบิดามารดาจึงควรทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีให้เด็กเห็นเพื่อให้เด็กเป็นไปตามความคาดหวัง

4. ใช้เหตุผลที่ถูกต้องตามสถานการณ์ เด็กแต่ละคน มีความแตกต่างกัน และมีพัฒนาการทางร่างกายและอารมณ์แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับเวลาและสถานการณ์ก่อนที่จะใช้วินัยกับเด็กต้องพิจารณาว่าเด็กกำลังเหนื่อย ป่วย หิว กำลังไม่สบาย เด็กอาจจะเล็กเกินไปกว่าที่จะเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่

5. การลงโทษอาจทำได้ หากพูดชี้แจงหรือกระทำโดยวิธีการต่าง ๆ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้อาจจำเป็นต้องมีการลงโทษ แต่ไม่ควรรุนแรงนัก เช่น การยอมรับในสิ่งที่เด็กกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง การงดการปฏิบัติบางอย่างหรือสิทธิบางประการการจำกัดบริเวณหรือการไม่พูดด้วยระยะเวลาหนึ่ง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561ค : 13-14) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารในการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

บทบาทหน้าที่ของผู้อำนวยการโรงเรียน

1. พัฒนานำแผนไปปฏิบัติ และประเมินระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอซึ่งต้องสอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานระดับนโยบาย ควรผ่านการหารือกับสมาชิกของโรงเรียนและกรรมการบริหารสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

2. กำกับดูแลระเบียบ กติกา ข้อบังคับ ด้านวินัยสำหรับนักเรียน ซึ่งถูกยกร่างบนพื้นฐานของความเข้าใจในหลักการที่จะทำให้นักเรียนได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมที่สุด

3. กำกับดูแลให้บุคลากร นักเรียน และครอบครัว ที่เข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ในโรงเรียนให้เข้าใจถึงระเบียบวินัยของโรงเรียน และแจ้งให้ทราบถึงสิทธิในการมีบทบาทต่อการดำเนินงานตามนโยบายด้านระเบียบวินัยของโรงเรียน

4. ส่งเสริมให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลสามารถเข้าถึงข้อมูลและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายระเบียบ กติกา และข้อบังคับของโรงเรียน

5. ตระหนักถึงสิทธิที่สามารถมีส่วนร่วมในการสนับสนุน หรือแสดงความเห็นในเวทีที่เปิดให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในเรื่องที่เกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียน

6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในระดับห้องเรียนและโรงเรียน

7. ให้โอกาสนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการพฤติกรรมของตนเอง

8. ส่งเสริมการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและคณาจารย์ เพื่อให้การดูแลระเบียบวินัยในนักเรียนดำเนินไปในทางบวก

9. กำกับดูแลว่ามาตรการต่าง ๆ ของโรงเรียนจะต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านเพศ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม สถานะทางครอบครัว และมาตรการนั้น ๆ จะต้องไม่จำกัดความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน

10. ขยายโอกาสของนักเรียนที่จะประสบความสำเร็จทั้งด้านวิชาการและสังคม

11. สอนและผลักดันให้มีการตัดสินใจร่วม รวมทั้งให้การสนับสนุนความคิดเห็นของนักเรียน

12. ส่งเสริมโครงการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

กอร์ตัน (Gorton. 1983 : 71) ได้กล่าวถึง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ 6 ประการ คือ

1. เป็นผู้จัดการในด้านจัดทำเค้าโครงการบริหาร โดยกำหนดหน้าที่ตำแหน่งงานต่างๆ มีการประสานงานทรัพยากรทั้งที่เป็นมนุษย์และมิใช่มนุษย์เข้าด้วยกัน เพื่อให้หน่วยงานบรรลุผลเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เป็นผู้นำทางการศึกษา

3. เป็นผู้มีวินัยและรักษาวินัย

4. มีมนุษยสัมพันธ์ จะสามารถสร้างสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาได้ 2 ประการ คือ การสร้างขวัญให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา และสภาพในสถานศึกษาจะเต็มไปด้วยการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

5. เป็นผู้ริเริ่มให้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านการจัดทำแผนงานหรือกำหนดเกี่ยวกับการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อสนองต่อความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด

6. เป็นคนกลางที่กล้าเผชิญปัญหา ขจัดหรือประสานงานในเรื่องขัดแย้งต่างๆ ที่เกี่ยวกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ผู้บริหารจะต้องยึดมั่นในความเป็นกลาง และรักษาความเที่ยงตรง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561ค : 14-15) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

บทบาทหน้าที่ของครู

1. บริหารจัดการแผนการสอน ที่จะช่วยสนับสนุนการเรียนของนักเรียนเพื่อบรรลุเป้าหมายของตนเองให้ได้ดีที่สุด

2. ตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาของนักเรียนแต่ละคน ทั้งการพัฒนาทางอารมณ์และทักษะทางสังคม และพยายามใช้วิธีการและสื่อการสอนที่หลากหลาย

3. ให้ผลการวิเคราะห์และผลประเมินเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน แก่นักเรียนและผู้ปกครองหรือผู้ดูแลรวมทั้งพยายามพัฒนารูปแบบการสอนบนพื้นฐานของผลการเรียนของนักเรียน

4. วางแผนและจัดตั้งยุทธศาสตร์ในการจัดการห้องเรียนที่มีคุณลักษณะ ดังนี้

4.1 เปิดโอกาสการหารือระหว่างสมาชิกในห้องเรียน

4.2 สนับสนุนการมีส่วนร่วมของนักเรียนทุกคน

4.3 ให้เกียรติความแตกต่างของนักเรียนทั้งด้านเพศ วัฒนธรรม และภาษา

4.4 รับรู้และให้การยกย่องพฤติกรรมที่ดีและการกระทำที่เคารพระเบียบวินัยของนักเรียน

4.5 สามารถรับมือได้กับปัญหาในโรงเรียนที่เกี่ยวกับการละเมิดทางเพศ การเหยียดผิว ชนชาติ และการรังแกกัน

4.6 คำนึงถึงข้อจำกัดของความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากความบ่งบอกทางกาย ทางการเรียนรู้และ/หรือข้อจำกัดอื่น ๆ

4.7 สร้างและกำกับดูแลให้บรรยากาศในชั้นเรียนปลอดภัย มีความเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน

ชุติมา ศิริกุลชยานนท์ (2562 : 1) ได้กล่าวถึงส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของครูในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองให้แก่นักเรียนว่า การปลูกฝังการมีวินัยในตนเองให้แก่เด็กวัยเรียนนั้น ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างวินัยให้เด็กเมื่ออยู่ในชั้นเรียน พร้อมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ควรร่วมมือกันและประสานแนวคิดระหว่างบ้านและโรงเรียน เวลา และวิธีการทางบวกเพื่อสร้างวินัย

จากบทบาทของผู้เกี่ยวข้องในการเสริมสร้างวินัยในตนเองที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหารและครูในการส่งเสริมวินัยนักเรียน คือ พฤติกรรมการปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเสริมสร้างให้นักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติที่ดี ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัยในตนเอง พร้อมยอมรับปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย เป็นผู้มีวินัยในตนเอง และอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข

2. การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง

ฉันทนา ภาคบงกช และคณะ (2539 : 75) ได้เสนอแนะแนวทางการสร้างเสริมวินัย ดังนี้

1. ควรเริ่มต้นส่งเสริมวินัยจากเรื่องที่ง่ายในชีวิตประจำวัน เช่น การรักษาความ สะอาดให้คุ้นเคยกับการทำตามระเบียบง่ายๆ เช่น การเคารพสิทธิก่อนหลังจนเกิดเป็นนิสัยไม่ต้องจงใจหรือตั้งใจ ฝึกความรับผิดชอบต่อสังคม เช่นไม่สร้างมลภาวะ โดยให้เหตุผลแนวคิดเพื่อให้เด็กเข้าใจ รับผิดชอบเพื่อความสุขของตนเองและสังคมเมื่อวินัยภายนอกเกิดเป็นความเคยชินแล้วจะฝึกจิตใจให้มีคุณธรรม มีความยับยั้งชั่งใจ มีหิริโอตตัปปะ เป็นกำลังใจให้ทำในสิ่งที่เหมาะที่ควร

2. ควรลดการชี้แนะ บังคับ สั่งสอนและอบรมลง เพราะวินัยที่เกิดจากการควบคุมบังคับจากภายนอก มักไม่ถาวร ควรใช้หลักจิตวิทยาแบบมนุษยนิยมในการช่วยให้เด็กรู้จัก คิด และตัดสินใจด้วยตนเองสร้างข้อตกลงด้วยตนเอง และปฏิบัติตามระเบียบข้อตกลงด้วยความเต็มใจ ซึ่งเป็นวินัยในตนเอง

3. ควรรณรงค์ให้มีการส่งเสริมวินัย โดยใช้สื่อต่างๆผ่านสื่อมวลชน

4. ทำตนเองให้มีวินัย ทำครอบครัวให้มีวินัย ทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบมีวินัยทำให้เพื่อนและผู้ใกล้ชิดมีวินัย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของวินัย

5. เสริมสร้างวินัยร่วมมือกับองค์กรและสถาบันต่าง ๆ

6. การกำหนดวินัยควรปรับให้ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเป็นธรรมควรฝึกการทำกิจกรรมกลุ่ม

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540 : 21) ให้แนวคิดในการสร้างวินัยไว้ 5 ประการ คือ

1. การทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน โดยให้บุคคลรู้เพิ่มและปฏิบัติพฤติกรรมที่ดีเพื่อเป็นพื้นฐานและปฏิบัติต่อเนื่องจนเกิดเป็นพฤติกรรมเคยชินที่ดี

2. การใช้วัฒนธรรมในสังคม เป็นแนวปฏิบัติผสมผสานกับหลักการทำให้เป็น พฤติกรรมที่เคยชิน เช่น การทำความเคารพด้วยการไหว้ เมื่อพบผู้ใหญ่ เป็นสิ่งที่เขาทำได้ง่าย แต่การเข้าแถวไม่ใช่วัฒนธรรมไทย เด็กไม่ได้เห็นแบบอย่างที่ดีอยู่เสมอ ดังเช่น การไหว้ของไทย ดังนั้นการไหว้จึงง่ายต่อการปฏิบัติมากกว่าการเข้าแถว

3. การใช้องค์รวมเป็นความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ พฤติกรรมและสติปัญญา ซึ่งเป็นหลักการทางการศึกษา และหลักการพัฒนาจริยธรรม คือ มีความเข้าใจในความสำคัญของสิ่งที่จะกระทำมีความพอใจ และยอมรับในสิ่งที่จะกระทำย่อมทำไปสู่ความพร้อมในการกระทำ

4. การใช้แรงหนุนสภาพจิต เป็นการตั้งความมุ่งมั่นหรืออุดมการณ์และพยายาม ปฏิบัติตามเป้าหมายที่อาจมุ่งมั่นไว้ซึ่งอาจทำให้เกิดการเปรียบเทียบแม้ความภาคภูมิใจในผลการ ปฏิบัติหากใช้มากเกินไป จะกลายเป็นดูถูกดูหมิ่นผู้อื่น อันเกิดจากการเปรียบเทียบและพึ่งพากำลังใจจากภายนอก

5. การใช้กฎเกณฑ์บังคับ เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้สำเร็จได้ชั่วระยะหนึ่ง เมื่อไม่มีผู้ใดควบคุมวินัยก็จะหายไป จึงเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2540 : 30-34) การสร้างวินัยให้เด็กยอมรับวินัยหรือกฎทุกกฎต้องมีลักษณะ 3 ประการดังนี้

1. กฎต้องสมเหตุผล หมายความว่า สิ่งที่อยากให้เด็กทำนั้นควรเป็นสิ่งที่ดี เป็นไปได้ และเป็นเรื่องที่เด็กทำได้ในระดับอายุของเขา

2. กฎต้องถูกต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ คือต้องแน่ใจว่ากฎที่ตั้งไว้ในเด็กทุกเรื่อง เป็นสิ่งที่ชัดเจน อย่าให้มีข้อสงสัย

3. กฎต้องบังคับได้ คือต้องมีการกำหนดโทษ ถ้าทำผิดก็ต้องลงโทษอย่างจริงจังทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

กองวิจัยทางการศึกษา (2542 : 99-106) ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนไว้ดังนี้ รูปแบบการพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองของนักเรียน มี 7 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีแนวทางดำเนินการดังนี้

1. กำหนดนโยบายของโรงเรียน ผู้บริหารต้องกำหนดให้การพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองของนักเรียน เป็นนโยบายของโรงเรียนอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร โดยผู้บริหารโรงเรียนประชุมชี้แจงรายละเอียดให้ครู-อาจารย์ทุกคนในโรงเรียนทราบ และเข้าใจถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ ความสำคัญและประโยชน์ของการพัฒนาความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองของนักเรียนและกำหนดให้เป็นนโยบายที่ครู-อาจารย์ นักเรียนทุกคนในโรงเรียนต้องปฏิบัติร่วมกัน

2. แต่งตั้งคณะกรรมการตามที่โรงเรียนได้ตระหนักเห็นความสำคัญและประโยชน์ของความรับชอบและความรับผิดชอบและความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยกำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียนอย่างชัดเจนนั้น จำเป็นต้องมีคณะกรรมการรับผิดชอบในการดำเนินการ โดยให้มีการแต่งตั้งเป็นลายลักษณ์อักษร คณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ โดยมีแนวทางในการสรรหาแต่งตั้งหลายแนวทาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อม ข้อจำกัดบุคลากรสภาพแวดล้อมและงบประมาณแต่ละโรงเรียนดังนั้น คณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของแต่ละโรงเรียนไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน

3. กำหนดกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบและวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและทั่วถึง นักเรียนทุกคน ซึ่งกำหนดกิจกรรมในการพัฒนาสามารถกำหนดได้หลายแนวทาง

4. ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนด ผู้บริหารโรงเรียนและคณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมครูทุกคนในโรงเรียนชี้แจงรายละเอียดของกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนด้านความรับผิดชอบและมีวินัยของนักเรียนและเพื่อให้การดำเนินการตามกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ การพิจารณามอบหมายให้ครูอาจารย์รับผิดชอบการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรมให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ

5. นิเทศ ติดตาม ประเมินผลระหว่างการดำเนินการ การดำเนินการพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองในระหว่างที่ครูอาจารย์

6. ประเมินและสรุปผลการดำเนินงาน หลังจากดำเนินการพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองของนักเรียนเสร็จสิ้นแล้ว ให้มีการประเมินผลการดำเนินงานและพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเองของนักเรียน

7. ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง จนเป็นงานประจำที่ต้องปฏิบัติ โดยมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม

อรรณพ อุ่นจะนำ (2541 : 19) กล่าวว่า วินัยในโรงเรียนควรมีลักษณะ ดังนี้

1. การทำดีของนักเรียนเป็นเพราะตนเห็นดีเห็นงามที่จะได้รับผลกระทำไม่ใช่เพราะอำนาจภายนอกออกมาบังคับให้กระทำดี การเชื่อฟัง และระเบียบเกิดขึ้นจากความเข้าใจในเหตุผลของการกระทำตามระเบียบ ไม่ใช่กลัวอำนาจของบุคคลอื่นที่ออกระเบียบนั้น จุดหมายปลายทางของระเบียบวินัยในโรงเรียน คือต้องการให้รู้จักควบคุมตนเอง

2. การออกคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตาม ต้องได้รับการพิจารณาแล้วว่าเป็นส่วนช่วยให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติดี ไม่ใช่ออกคำสั่งมาเพื่อเหตุผลส่วนตัวของผู้มีอำนาจที่จะออกคำสั่งนั้น

3. การปฏิบัติต่อหน้าของผู้กระทำผิด เป็นไปตามลักษณะพื้นฐานส่วนตัวของผู้กระทำผิดเป็นราย ๆ ไป

4. กิจกรรมทั้งหลายของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้สร้างความเจริญไปในทิศทางที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม

สรุปการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง เป็นการสร้างเสริมวินัยในตนเองสำหรับเด็กเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากบุคคลที่มีวินัยในตนเองจะเป็นผู้ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้มีการแสดงออกอย่างเหมาะสม ตามกฎระเบียบและบรรทัดฐานของสังคมซึ่งจะเป็นพลเมืองดีนำไปสู่การพัฒนาของประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น

3. องค์ความรู้แนวคิด/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติได้เหมาะสมกับสถานการณ์ เวลา และเป็นไปตามเงื่อนไข กฎเกณฑ์ กติกา หรือข้อตกลงที่โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมกำหนดไว้ด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการลงโทษหรือควบคุม เพื่อนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา ซึ่งมีองค์ความรู้ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนตามลำดับ ดังนี้

3.1 ความซื่อสัตย์

3.1.1 ความหมายของความซื่อสัตย์

รุ่งอรุณ เขียวพุ่มพวง (2557 : 35) ให้ความหมายว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง ประพฤติชอบไม่คิดคดหลอกลวง ตรงไปตรงมาถูกต้องตามทำนองคลองธรรมและกฎหมายของบ้านเมือง

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557 :50) ให้ความหมายว่า ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในความถูกต้อง ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางกาย วาจา ใจ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต คือ ผู้ที่ประพฤติตรงตามความเป็นจริงทั้งทางกาย วาจา ใจ และยึดหลักความจริงความถูกต้องในการดำเนินชีวิต มีความละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2560 : 15) ให้ความหมายว่า ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การประพฤติตรงตามความจริงทั้งกาย วาจา ใจ ตัวอย่างพฤติกรรม คือ พูดความจริง ปฏิบัติตามคำสัญญา ไม่นำสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง

ตวงรัตน์ วาห์สะ (2554 : 15) ได้อธิบายความหมายของพฤติกรรมความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง การประพฤติปฏิบัติ หรือการแสดงออกของนักเรียนในการเป็นผู้ที่ปฏิบัติอย่างเหมาะสมทั้งต่อตนเองและผู้อื่นในลักษณะของการรักษาสัจจะ การไม่ทุจริต การไม่เอารัดเอาเปรียบ การไม่พูดโกหก

สมพงษ์ บุญญา (2555 : 14) กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง การกระทำหรือความรู้สึกที่เกี่ยวกับการไม่ทุจริตและประพฤติไม่ชอบ การปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ การไม่หลอกลวง การพูดแต่ความจริง การไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบ การมีความยุติธรรมและมีความละอายต่อบาป

จากความหมายของความซื่อสัตย์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ซื่อสัตย์ หมายถึง ประพฤติตรงไปตรงมาไม่คดโกงผู้อื่น ไม่พูดโกหก ไม่พูดหลอกลวง/ พูดแต่ความจริง มีความยับยั้งชั่งใจ ไม่ลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่น ไม่ลอกการบ้านเพื่อน/ ไม่ทุจริตในการสอบ ทำตามคำพูด คำสัญญาที่ให้ไว้ในสิ่งที่ถูกต้อง

3.1.2 ตัวบ่งชี้ด้านความซื่อสัตย์

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้ด้านความซื่อสัตย์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ค : 19)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
1. ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ	1. ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง 2. ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้องละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด 3. ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา
2. ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ	1. ไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง 2. ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง 3. ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่โรงเรียนกำหนด ไว้ดังนี้

- ไม่โกหก ไม่หลอกลวง/ พูดแต่ความจริง
- ทำตามคำพูด คำสัญญาที่ให้ไว้ในสิ่งที่ถูกต้อง
- มีความยับยั้งชั่งใจ ไม่ลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่น
- ไม่ลอกการบ้านเพื่อน/ ไม่ทุจริตในการสอบ
- ประพฤติตรงไปตรงมาไม่คดโกงผู้อื่น

3.1.3 ประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับความซื่อสัตย์

บูรชัย ศิริมหาสาคร (2546 : 53-54) ได้กล่าวถึง พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพล อดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ว่าทรงให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์เป็นอย่างยิ่ง ทรงเน้นเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต และทรงให้พระบรมราโชวาทแก่ปวงชนชาวไทย 4 ประการ คือ

1. การรักษาความสัตย์ ความจริงใจต่อตนเองที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม
2. การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกจิตใจให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์
3. การอดทน อดกลั้นและอดออม ที่จะไม่ประพฤติปฏิบัติล่วงความสัตย์ สุจริต ไม่ว่าด้วยเหตุผลประการใด
4. การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริตและรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

อโนมา ขันพันธ์ (2548 : 20-21) ซื่อสัตย์สุจริตมีความสำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ทาให้บุคคลมีชีวิตที่ดีทั้งกายและใจ

2. ช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง สำนึกในหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และส่วนรวม

3. ช่วยให้บุคคลรู้จักใช้สติปัญญาแก้ปัญหา ไม่งมงายลุ่มหลง

4. ทำให้บุคคลได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่น ได้รับมอบหมายงานที่สำคัญหรือเป็นความลับของส่วนรวม

5. ทำให้บุคคลเป็นผู้มีความเชื่อถือ ได้รับการยอมรับ และการกล่าวถึงในทางที่ดีจากบุคคลรอบข้าง

6. ช่วยเสริมบุคลิกภาพ ทำให้บุคคลมีความสมบูรณ์ในความคิด และการกระทำ เพราะไม่มีความขัดแย้งกันระหว่างความคิด คำพูด และการกระทำ

7. ช่วยให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างมีระบบ ระเบียบ ปลอดภัย

8. เพื่อให้บุคคลมีเครื่องยึดเหนี่ยว ป้องกันการเบียดเบียน เอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน

9. เสริมสร้างสันติภาพ ทำให้ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเป็นไปอย่างราบรื่น เกิดความสุขสงบในสังคม

10. ช่วยเสริมความมั่นคงแก่สังคม

3.1.4 แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับความซื่อสัตย์

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524 : 15) เพียเจต์ เป็นผู้ริเริ่มความคิดที่ว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์ย่อมขึ้นอยู่กับความฉลาดที่จะทำให้รับรู้กฎเกณฑ์และลักษณะต่าง ๆ ทางสังคม พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้น ๆ เขาเชื่อว่าจริยธรรมเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน (Complex Process) ระหว่างความรู้ ความรู้สึก และการสร้างในการศึกษาค้นคว้า เขาพบว่าเด็กจะพัฒนาการทางสติปัญญาได้ถึงขั้นสูงสุดเมื่ออายุประมาณ 8-10 ปี ดังนั้นพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กจะบรรลุถึงขั้นสูงสุดเมื่ออายุประมาณ 8-10 ปี เช่นกัน เพียเจต์ได้แบ่งขั้นการพัฒนาจริยธรรมของมนุษย์เป็น 3 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนจริยธรรม เริ่มตั้งแต่เด็กแรกเกิดจนถึง 2 ขวบ ในขั้นนี้เด็กยังไม่มีความสามารถในการรับรู้สิ่งแวดล้อมอย่างละเอียด มีแต่ความต้องการทางกาย ซึ่งต้องการที่จะได้รับบำบัดโดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะ เมื่อเด็กมีความสามารถในการพูดก็จะเริ่มเรียนรู้สภาพแวดล้อมและบทบาทของตนเองต่อบุคคลอื่น

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติตามคำสั่ง เริ่มตั้งแต่อายุ 2 ถึง 8 ปี เด็กจะมีพัฒนาการในขั้นปฏิบัติตามคำสั่ง มีความเกรงกลัวผู้ใหญ่ และเห็นว่าคำสั่งของผู้ใหญ่คือสิ่งที่ตนต้องการทำตาม

ขั้นที่ 3 ขั้นยึดหลักแห่งตน เกิดจากการพัฒนาทางสติปัญญาและประสบการณ์ในการมีในกลุ่มเพื่อนเด็กด้วยกัน ความเกรงกลัวอำนาจภายนอกกลายเป็นหลักภายในจิตใจของเด็กเกี่ยวกับความยุติธรรม เมื่อเด็กพบว่ากฎเกณฑ์ทางศีลธรรมทางบ้าน ทางโรงเรียน และทางสังคมแตกต่างกัน เด็กจะตัดสินใจเลือกเกณฑ์เองโดยปรับเกณฑ์ทั้งหลายเข้าด้วยกัน

3.1.5 แนวทางการเสริมสร้างความซื่อสัตย์

ขัตติยา กรรณสูต (2547 : 122) อธิบายว่า องค์ประกอบหรืออิทธิพลในการขัดเกลา หล่อหลอมให้เป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันโรงเรียน สถาบันศาสนา รวมถึงสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น สื่อมวลชน ผู้บังคับบัญชา กลุ่มเพื่อน ประชาชนทั่วไป ตลอดจนสภาพสังคมโดยรวม โดยได้ให้แนวทางการสร้างคุณธรรมความซื่อสัตย์ คือ การสร้างครอบครัวอบอุ่นโดยการปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ เพิ่มบทบาทด้านศาสนาแก่โรงเรียนทั่วไปให้มากขึ้น ด้านสถาบันศาสนาจะต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดในการดำเนินชีวิตของบุคคลและชุมชนให้สมดุลระหว่างด้านเศรษฐกิจและคุณธรรม สร้างภูมิคุ้มกันจากสิ่งยั่วยุต่าง ๆ ให้สามารถดำรงตนเป็นคนดีที่ซื่อสัตย์ในชุมชน เป็นแบบอย่างที่ดีและถ่ายทอดสู่อนุชนทั้งในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานการปฏิรูปการศึกษาให้เข้าถึงคุณธรรมอย่างแท้จริง สร้างสื่อคุณธรรมกระตุ้นสังคม เพื่อให้เกิดการศึกษาทบทวน ฟื้นฟูจิตสำนึก ความภูมิใจในชาติและวัฒนธรรมของไทย เร่งให้ผู้นำไทยเป็นแบบฉบับด้านคุณธรรมของสังคมในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเชิงรุกและรับ ยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของคนไทยโดยอาศัยกระบวนการศึกษาเป็นตัวอบรม

พนม พงษ์ไพบูลย์ (2561 : ออนไลน์) กล่าวถึงแนวทางในการปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริตว่าเป็นหน้าที่ของทุกฝ่าย ผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งคือโรงเรียนมีหน้าที่หลักคือ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเจริญงอกงามในทุกด้านอย่างมีดุลยภาพ ต้องให้เด็กได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านจิตใจ ปัญญา ร่างกายและสังคม กระบวนการเรียนการสอนเป็นกระบวนการกระตุ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาทำให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น เรียนรู้ ได้ปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ เกิดความเชื่อ ความศรัทธาและยึดถือเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริตมีดังนี้

1. กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต เช่น การนำข่าวเหตุการณ์ประจำวันที่เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตหรือเอาเรื่องของคนในชุมชนที่คนยกย่องนับถือมาเล่าให้นักเรียนฟัง เด็กเล็กอาจต้องเล่าเป็นนิทาน เด็กโตเล่าเรื่องจริงและมีรายละเอียดมากขึ้น

2. การยกย่องสรรเสริญผู้ที่ทำความดีต่าง ๆ โดยเฉพาะผู้ที่แสดงออกซึ่งความซื่อสัตย์สุจริต ควรยกย่องนักเรียนของตน คนในสังคมรอบ ๆ โรงเรียนหรือคนอื่น ๆ ตามข่าวเหตุการณ์ที่ปรากฏ

3. การให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า หาบุคคลตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าผู้นั้นเป็นคนซื่อสัตย์ สุจริตและมีคุณสมบัติที่ดีงามอื่น ๆ นักเรียนควรจะได้ศึกษาโดยการไปพูดคุยกับคนในชุมชนเพื่อหาคนที่ชุมชนยกย่อง และศึกษาจากหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ควรให้นักเรียนได้ให้เหตุผลในการที่เขาเลือกบุคคลนั้นมาเป็นตัวอย่างด้วย

4. การให้นักเรียนช่วยกันจัดนิทรรศการแสดงประวัติชีวิตและพฤติกรรมของผู้ที่นักเรียนหรือสังคม องค์กรต่าง ๆ ยกย่องว่าเป็นคนซื่อสัตย์สุจริตเป็นระยะ

5. โรงเรียนประกาศยกย่องนักเรียนหรือครู หรือบุคคลในสังคมที่มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์สุจริตให้ปรากฏแก่นักเรียนโดยทั่วไปทุกครั้งที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น

6. โรงเรียนอาจจัดกิจกรรมประจำภาคเรียนหรือประจำปีให้นักเรียนช่วยเลือกเพื่อนของเขาเองที่เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตสมควรได้รับการยกย่องชมเชย

7. ในกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดวิชาใดก็ตาม ครูทุกคนควรให้ความสำคัญกับการสร้างนิสัย ความมีวินัย ความรู้จักหน้าที่รับผิดชอบและความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและผู้อื่นเสมอๆ ไม่ควรแยกการสอนเรื่องความซื่อสัตย์จากการสอนอื่น ๆ ควรสอนควบคู่กันไป

8. ให้นักเรียนได้ศึกษาจากบุคคลในท้องถิ่น เช่น พระสงฆ์ ผู้นำชุมชน ถึงความดีงามของการเป็นคนซื่อสัตย์และโทษของการไม่เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ พร้อมทั้งหาตัวอย่างมาประกอบ

9. ให้นักเรียนเขียนนิทานหรือเรื่องจริงเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต

10. ให้นักเรียนสังเกต วิเคราะห์และวิจารณ์ตนเองในเรื่องของความซื่อสัตย์ คือการให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง อาจเป็นความลับเฉพาะตัว

11. โรงเรียนอาจจัดให้มีปาฐกถา โต้วาที เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต โดยให้นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการเอง

12. ให้นักเรียนตั้งปณิธานของตนเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต

13. โรงเรียนเชิญผู้ที่มีชื่อเสียงหรือผู้ที่ได้รับการยกย่องเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตมาพูดคุยกับนักเรียน

14. โรงเรียนจัดงานวันแห่งความซื่อสัตย์และจัดกิจกรรมอื่น ๆ เกี่ยวกับการปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริต

15. ครูในโรงเรียนประพฤติตนให้เป็นตัวอย่างแก่นักเรียน ยังมีรูปแบบและวิธีการ อื่น ๆ อีกมากมายที่สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการปลูกฝังสร้างนิสัยให้นักเรียนยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต

กล่าวโดยสรุปแนวทางการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาทำได้โดยใช้กระบวนการทางการศึกษา กระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจเรื่องความซื่อสัตย์ ยกย่อง สรรเสริญผู้ที่มีความซื่อสัตย์ จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จนเกิดความเข้าใจ เห็นประโยชน์และยึดมั่นในความซื่อสัตย์

3.2 การตรงต่อเวลา

3.2.1 ความหมายของการตรงต่อเวลา

สุรเกียรติ จอมไพรศรี (2550 : 21-22) กล่าวว่า การตรงต่อเวลาเป็นการทำกิจกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการวางแผน และให้สำเร็จไปตามเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งมีค่ามากที่สุด เมื่อเวลาผ่านพ้นไปแล้วเราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ ดังนั้น เราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่ามากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุดในชีวิต คือ การรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใด ๆ ให้ถูกต้อง และพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลา และเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

เอื้อมพร ลาโยธี (2552 : 9) สรุปว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง การเคารพเวลาในการเรียน การปฏิบัติงาน การส่งงาน การเข้าแถว และการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

อัญชิสา สุรีย์แสง (2553 : 30) ได้อธิบาย ลักษณะของการตรงต่อเวลา ไว้ว่าการตรงต่อเวลาที่กำหนดหรือนัดหมาย การรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสมใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เช่น มาโรงเรียนก่อนเวลาโรงเรียนเข้าเสมอ ถึงเวลาเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ไม่ผลัดวันส่งงาน นัดใครไว้ไปตรงตามเวลานัด อ่านหนังสือตามเวลาที่กำหนด การส่งของที่ยืมมาตามนัดหมาย

สมพงษ์ บุญญา (2555 : 14) ได้อธิบาย คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยด้านการตรงต่อเวลา หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จภายในเวลาที่กำหนดและปฏิบัติตนในขณะทำกิจกรรมได้เหมาะสมกับเวลา

สิริกร สินสม (2558 : 11) สรุปว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง การเป็นบุคคลที่มีความตั้งมั่นในการทำงานให้บรรลุตามเวลาที่กำหนด

สรุป การตรงต่อเวลา หมายถึง การที่บุคคลมีความมุ่งมั่น มีการวางแผนใช้เวลาในการทำกิจกรรมใดๆ ให้ถูกต้องเหมาะสม และสำเร็จตามเวลาที่กำหนด

3.2.2 ตัวบ่งชี้ด้านการตรงต่อเวลา

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้ด้านการตรงต่อเวลา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2561 : 94)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
1. การตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง	1. มาโรงเรียนทันการเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง 2. เข้าเรียนทันเวลา 3. เข้าร่วมกิจกรรมตามเวลา 4. ส่งงาน/การบ้านภายในเวลาที่กำหนด 5. เข้าห้องสอบตรงเวลา
2. การตรงต่อเวลาในการทำภารกิจที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น	1. ไม่ผิดเวลานัด 2. เมื่อยืมของแล้วส่งคืนตามเวลา

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ด้านตรงต่อเวลาของนักเรียนที่โรงเรียนกำหนดไว้ดังนี้

- มาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ
- เข้าเรียนตรงเวลา
- ทำงานเสร็จทันเวลา
- เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตรงตามเวลา
- ประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับเวลาและโอกาส

3.2.3 ประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับการตรงต่อเวลา

ศิริลักษณ์ เบญจภุมริน (2562 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการตรงต่อเวลาไว้ ดังนี้

1. ทำให้เรามีนิสัยขยันขันแข็ง เอาการเอางานอย่างจริงจัง
2. ฝึกให้เราเป็นคนกระตือรือร้น มีชีวิตชีวา
3. ทำให้เรามีความซื่อตรงต่อตัวเอง รักษาเกียรติยศของตนเอง
4. ทำให้เราทำงานได้สะดวก รวดเร็ว เรียบร้อยและมีผลดี
5. หน้าที่การงานประสบความสำเร็จ ชีวิตก้าวหน้า
6. สามารถกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เราจะกระทำได้ในแต่ละวันทำให้ชีวิตมีระเบียบและมีวินัยกับตนเอง
7. เป็นที่เชื่อถือ และไว้ใจของคนอื่น

สุทธิชัย ปัญญโรจน์ (2556 : 24) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการตรงต่อเวลาไว้ว่า การฝึกให้เป็นคนตรงต่อเวลา มีข้อดีหลายอย่าง เช่น จะทำให้เราได้ผลงานเป็นจำนวนมาก ฝึกตนเองให้เป็นคนมีวินัย ฝึกการฝืนใจตนเอง ฝึกการปฏิเสธใจของตนเอง เป็นต้น

วุฒินันท์ จันทร์ทอง (2552 : 11) กล่าวว่า การตรงต่อเวลา เป็นการทำกิจกรรมใดๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุด เมื่อเวลาผ่านพ้นไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ดังนั้น เราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่าที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ถ้าหากปล่อยเวลาผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมากเลย ก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุดในชีวิต คือ การรู้จัดการมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใด ๆ ให้ถูกต้องและพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลา และเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ จะทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับคนอื่นและสังคมได้ด้วยดี

สรุป ประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับการตรงต่อเวลา เป็นการทำกิจกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ฝึกให้เราเป็นคนกระตือรือร้น มีชีวิตชีวา ทำงานได้สะดวกรวดเร็ว เรียบร้อย ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในชีวิต

3.2.4 แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับการตรงต่อเวลา

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมสำหรับคนไทย

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2543 : 19-20) ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม เป็นทฤษฎีที่เสนอจิตลักษณะ 8 ประการ ที่อาจเป็นสาเหตุของพฤติกรรมของคนดี คนเก่งและมีสุขของคนไทยซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนได้แก่ ราก ลำต้น และส่วนที่เป็นดอกและผลของต้นไม้

ส่วนแรก คือ ราก

แทนจิตลักษณะพื้นฐานสำคัญ 3 ประการได้แก่

1. สุขภาพจิต หมายถึง ความวิตกกังวล ตื่นเต้น ไม่สบายใจของบุคคลอย่างเหมาะสมกับเหตุการณ์

2. ความเฉลียวฉลาดหรือสติปัญญา หมายถึง การรู้การคิดในขั้นรูปธรรมหลายด้านและการคิดในขั้นนามธรรม ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางการรู้การคิดของ Piaget

3. ประสบการณ์ทางสังคม หมายถึง การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ความเอื้ออาทรเห็นอกเห็นใจ และสามารถคาดหรือทำนายความรู้สึกของคนอื่น

ส่วนที่สอง คือ ลำต้น

เป็นผลจากจิตลักษณะพื้นฐานที่ราก ประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ประการ ได้แก่

1. ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรม

ทัศนคติ หมายถึง การเห็นประโยชน์-โทษของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่าสำคัญ คุณธรรม หมายถึง สิ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่าดีงามส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับหลักทางศาสนา เช่น ความกตัญญู ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความพอใจ ไม่พอใจต่อสิ่งนั้นและพร้อมที่จะมีพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น

2. เหตุผลเชิงจริยธรรม

เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เจตนาของการกระทำที่ทำเพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวหรือพวกพ้อง ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีทางเหตุผลเชิงจริยธรรมของ Kohlberg

3. ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลว่าสิ่งที่กระทำลงไปในปัจจุบันจะส่งผลอย่างไร ในปริมาณเท่าใด ต่อใคร ตลอดจนสามารถในการอดได้ รอได้ สามารถอดเปรี้ยวไว้กินหวานได้

4. ความเชื่ออำนาจในตน

ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ความเชื่อว่าผลที่ได้รับอยู่เกิดจากการกระทำของตนเองมิใช่เกิดจากโชค เคราะห์ ความบังเอิญ หรือการควบคุมของคนอื่น เป็นความรู้สึกในการทำนายได้ ควบคุมได้ของบุคคล ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎี Locus of Control ของ Rotter

5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมานะพยายามฝ่าฟันอุปสรรคในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีแรงจูงใจของ McClelland

ส่วนที่สาม คือ ส่วนของดอกและผล

เป็นส่วนของพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งซึ่งแสดงพฤติกรรมการทำความดีละเว้นความชั่ว ซึ่งเป็นพฤติกรรมของคนดี และพฤติกรรมการทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแบ่งเป็น 2 ส่วนด้วยกัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543 : 20 - 21) คือ

1. พฤติกรรมของคนดี ประกอบไปด้วย 2 พฤติกรรมหลัก ได้แก่

1.1 พฤติกรรมไม่เบียดเบียนตนเอง เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่ทำร้ายหรือทำลายตนเอง เช่น การดูแลสุขภาพของตนเอง การบริโภคสิ่งที่มีประโยชน์ ไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่ติดยาเสพติด ไม่เล่นการพนัน เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมไม่เบียดเบียนผู้อื่น เป็นพฤติกรรมที่ไม่ทำร้าย ทำลายหรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เช่น พฤติกรรมสุภาพบุรุษ ไม่ก้าวร้าว ขับขี่รถอย่างมีมารยาท ซื่อสัตย์ เป็นต้น

2. พฤติกรรมของคนดีและเก่ง ประกอบไปด้วย 2 พฤติกรรมหลักได้แก่

2.1 พฤติกรรมรับผิดชอบ เช่น พฤติกรรมการเรียนการทำงาน พฤติกรรมการปกครองของหัวหน้า และเคารพกฎหมาย เป็นต้น

2.2 พฤติกรรมพัฒนา เป็นการพัฒนาของผู้อื่นและสังคม เช่น ใฝ่รู้ รักการอ่าน เป็นกัลยาณมิตร การอาสาช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม เป็นต้น

3.2.5 แนวทางการเสริมสร้างการตรงต่อเวลา

นิตยา รัชชูวงษ์ (2552 : 12) กล่าวว่า การตรงต่อเวลา เป็นการทำกิจกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุด เมื่อเวลาผ่านพ้นไปแล้ว เราไม่สามารถปล่อยเวลาผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นเลย ก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุดในชีวิต คือ การรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใดให้ถูกต้อง และพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลา และเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

พนัส หันนาคินทร์ (2542 : 61) ได้ให้แนวทางปฏิบัติดังนี้

1. เมื่อได้รับมอบหมายงานหรือหน้าที่ให้รับผิดชอบต้องรีบดำเนินการทันที
2. เมื่อนัดกับใครต้องไปตามเวลาและสถานที่ที่นัดหมาย พยายามอย่าผิดนัดถ้าไปไม่ได้หรือไปช้าให้รีบแจ้งให้ทราบล่วงหน้าทันที
3. เมื่ออยู่ที่บ้านตื่นนอนตอนเช้าให้ทันเวลา
4. เมื่ออยู่ที่โรงเรียนต้องเข้าเรียนให้ทันตามเวลาที่กำหนด เพื่อจะได้รับความรู้อย่างเต็มที่
5. เมื่อมีอุปสรรคในการปฏิบัติงาน อาจเกิดความท้อแท้จนการงานต้องหยุดชะงัก ต้องรีบแก้ไขเพื่อให้งานสำเร็จตามเวลาที่กำหนด

รุจิร์ ภู่สาระ และคณะ (ม.ป.ป. : 30) กล่าวว่า การทำตนให้เป็นคนตรงต่อเวลาต้องมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. รีบปฏิบัติภารกิจทันทีที่ได้รับมอบหมาย
2. ไม่หยุดหรือชะงักอยู่กับที่
3. สร้างตารางหรือกำหนดการที่จะเริ่มต้นดำเนินงาน

สรุปแนวทางการเสริมสร้างการตรงต่อเวลา คือการฝึกวินัยว่าด้วยความตรงต่อเวลาในการทำกิจวัตรประจำวันของตนเองให้เกิดเป็นนิสัย เพื่อที่จะสามารถสร้างวินัยในเรื่องความตรงต่อเวลา เมื่อทำภารกิจต่าง ๆ นอกบ้านให้เป็นนิสัยด้วย

3.3 ความรับผิดชอบ

3.3.1 ความหมายของความรับผิดชอบ

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพล อดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (กฤษณา พันธุ์มวานิช,2550 : 35) ทรงมีคุณธรรม "ความรับผิดชอบ" ประจำพระองค์ในการทรงปฏิบัติภาระหน้าที่ พระมหากษัตริย์ของแผ่นดินไทย ทรงให้ความหมายของคุณธรรม "ความรับผิดชอบ" คือ สภาพที่รู้จักภาระหน้าที่ และทำงาน หรือดำเนินการตามภาระหน้าที่ให้บังเกิดผลลัพธ์มากที่สุด และเงื่อนไขที่ต้องมี คือ การรู้ (เรียนรู้ และ/หรือรับรู้) ว่าภารกิจที่ต้องกระทำในหน้าที่นั้น ๆ มีอะไรบ้าง หรืออีกนัยหนึ่งคือ รู้หน้าที่นั่นเอง การมีคุณธรรมความรับผิดชอบ "สื่อการมีคุณธรรม" การรู้จักหน้าที่ นั่นคือ การมีความสำนึกในหน้าที่

ชัยณรงค์ ศรีสุข (2545 : 6) ให้ความหมายของ ความรับผิดชอบไว้ ว่า หมายถึง การที่บุคคลมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นต่อการทำงานทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม

รัชนี สังข์สุวรรณ (2547 : 16) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความเอาใจใส่ ไม่ต้องมีใครบังคับ ใช้ความสามารถเต็มที่ขยันหมั่นเพียร อดทนต่อสู้อุปสรรค มีความละเอียด ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยงจนกว่างานจะสำเร็จ พยายามปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น พัฒนาประสิทธิภาพงานรู้จักวางแผนงาน ปฏิบัติงานอย่างมีจุดมุ่งหมายด้วยความระมัดระวัง เพื่อป้องกันความบกพร่องเสื่อมเสียในงานที่ได้รับมอบหมาย รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี

ยาใจ ปะมาคะเต (2549 : 28) ได้สรุปองค์ประกอบของความรับผิดชอบไว้ว่า เป็นที่ไว้วางใจได้ มีความคิดริเริ่มไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค การทำงานแข็งขันมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความปรารถนาที่จะทำให้ดีกว่าเดิมผู้ที่มีความสามารถ ผู้มีความรับผิดชอบต้องเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติงานให้ลุล่วงไปตามเป้าหมาย มีความซื่อสัตย์สุจริตและตรงต่อเวลา

วะรีพร บำรุงผล (2548 : 13) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงความสำนึกในการกระทำควบคุมพฤติกรรม รวมทั้งแสดงออกถึงการรู้จักหน้าที่ของตน และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วง ยอมรับผลการกระทำของตนทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย พร้อมทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ ว่าความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคล/นักเรียนในการเอาใจใส่ต่อการเรียน เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้ง ทิ้งขยะในที่ที่กำหนด ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานของห้องเรียนใช้ทรัพยากรของโรงเรียนอย่างประหยัด และรู้คุณค่า และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ

3.3.2 ตัวบ่งชี้ด้านความรับผิดชอบ

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้ด้านความรับผิดชอบ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561 : 94)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง	1. แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ 2. รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 3. ขยันรับผิดชอบต่อการเรียน 4. รักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง 5. มีความอดทน เพียรพยายาม
2. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว	1. ช่วยทำงานบ้าน 2. เคารพเชื่อฟังผู้ปกครอง 3. ไม่นำความเดือดร้อนมาสู่ครอบครัว
3. ความรับผิดชอบต่อสังคม	1. ช่วยดูแลรักษาสาธารณสมบัติ 2. เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน 3. เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนที่โรงเรียนกำหนดไว้ดังนี้

- เอาใจใส่ต่อการเรียน
- เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้ง
- ทิ้งขยะในที่ที่กำหนดให้
- ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานของห้องเรียน
- ใช้ทรัพยากรของโรงเรียนอย่างประหยัด และรู้คุณค่า
- ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ

3.3.3 ประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับความรับผิดชอบ

มีนักวิชาการและนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของความรับผิดชอบ ดังนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2544 ; อ้างถึงใน สายหยุด ภูปุย. 2558 : 55) ได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบ เป็นลักษณะของความเป็นพลเมืองดีอย่างหนึ่ง นอกจากความมีวินัยทางสังคมความเอื้อเฟื้อและเกรงใจ เนื่องจากความรับผิดชอบนั้นเป็นลักษณะนิสัยและทัศนคติของบุคคลซึ่งเป็นเครื่องมือในการผลักดันให้บุคคลปฏิบัติตามกฎระเบียบ เคารพสิทธิผู้อื่นทำตามหน้าที่ของตน และมีความซื่อสัตย์สุจริต การเป็นคนดี มีความรับผิดชอบนี้ เป็นคุณลักษณะที่จะช่วยให้การอยู่ร่วมกันใน

สังคมเป็นไปด้วยความสงบราบรื่น นอกจากนี้ความรับผิดชอบยังเป็นคุณธรรมที่สำคัญในการพัฒนาประเทศอีกด้วย และถ้าบุคคลในสังคม มีความรับผิดชอบจะส่งผล ดังนี้

1. คนที่มีความรับผิดชอบย่อมทำงานทุกอย่างสำเร็จตามเป้าหมายทันเวลา
2. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นที่นับถือ ได้รับการยกย่องสรรเสริญ และเป็นคุณประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
3. คนที่มีความรับผิดชอบ เป็นสิ่งเกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับกฎ จริยธรรม และหลักเกณฑ์ของสังคมโดยไม่ต้องมีการบังคับจากผู้อื่น
4. ทำให้เกิดความก้าวหน้า สงบสุขเรียบร้อยในสังคม
5. การขาดความรับผิดชอบ เป็นเหตุแห่งความเสื่อม และเสียหายของสังคม

ศิริลักษณ์ เบญจภุมริน (2551 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความรับผิดชอบว่ามีประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้งานและกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
2. ทำให้เราเป็นคนซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น
3. เกิดการเติบโตและพัฒนาทางด้านจิตใจมากขึ้น
4. มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านชีวิตและการงาน
5. เป็นที่ยอมรับ เชื่อถือ และเป็นที่ไว้ใจของคนอื่น

ฉันทนา รัตนพลแสน (2562 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความรับผิดชอบว่า ความรับผิดชอบ มีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ดังนี้

1. คนที่มีความรับผิดชอบ เป็นคนที่มีศักยภาพที่ดี
2. คนที่มีความรับผิดชอบ เป็นคนที่สมรรถนะที่ดี (Based Competency)
3. คนที่มีความรับผิดชอบ เป็นคนที่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานเสมอ
4. คนที่มีความรับผิดชอบ เป็นคนที่มีการวางแผนที่ดี
5. คนที่มีความรับผิดชอบ เป็นคนที่ตรงต่อเวลา
6. คนที่มีความรับผิดชอบ เป็นคนที่มีวิสัยทัศน์ที่ดี
7. คนที่มีความรับผิดชอบ เป็นคนขยันหมั่นเพียร
8. คนที่มีความรับผิดชอบ เป็นคนมุ่งมั่นและมีเป้าหมายในการทำงาน
9. คนที่มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง
10. คนที่มีความรับผิดชอบ เป็นคนมองโลกในแง่ที่ดีเสมอ
11. คนที่มีความรับผิดชอบ จะเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

12. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนน่าเชื่อและมีคุณค่าในสังคม
13. คนที่มีความรับผิดชอบจะได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่น
14. คนที่มีความรับผิดชอบสามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
15. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มีระเบียบวินัยต่อตนเองและสังคม
16. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนซื่อสัตย์ ซื่อตรง ต่อตนเองและสังคม
17. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มีความยุติธรรม
18. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มีความเป็นประชาธิปไตย
19. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มนุษยสัมพันธ์ดีกับทุกคน
20. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่มีชีวิตที่สงบสุข
21. คนที่มีความรับผิดชอบเป็นคนที่พบความสำเร็จในชีวิต

ซึ่งจะเห็นได้ว่าความรับผิดชอบ มีความสำคัญมากเพราะจะทำให้มนุษย์อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขประเทศชาติเจริญก้าวหน้า และสังคมโลกเกิดความสันติสุขอย่างถ้วนหน้า ดังนั้นโรงเรียน ครู และบุคลากรต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางการศึกษา จึงต้องแสดงบทบาทและความรับผิดชอบในการสร้างเด็ก เยาวชนและคนในชาติให้เป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคมส่วนรวมอย่างจริงจัง

สรุปว่า ความรับผิดชอบมีความสำคัญ โดยช่วยเป็นสิ่งเกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ กฎจริยธรรม และหลักเกณฑ์ของสังคม โดยไม่ต้องมีการบังคับจากผู้อื่น ทำให้ทำงานทุกอย่างสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทำให้เป็นคนซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัยต่อตนเองและผู้อื่นได้รับการยกย่องสรรเสริญ มีความเจริญก้าวหน้า สงบสุขเรียบร้อยในสังคมและเป็นคุณประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

3.3.4 แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดชอบ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดชอบ

ปราชญา กล้าผจัญ (2544 : 164-168) กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบโดยตรงยังไม่มีผู้ใดกล่าวถึงมีเพียงแต่ทฤษฎีที่มีส่วนเกี่ยวข้องพาดพิงถึงพอที่จะนำมาใช้ได้ คือ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจท์ (Piaget) และทฤษฎีพัฒนาจริยธรรมของ โคลเบอร์ก (Kohlberg) ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ เพียเจท์ ได้แบ่งขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 2 ขั้น คือ

1.1 เฮทเทอโรโนมัส (Heteronomous) เป็นขั้นที่ผู้กระทำรับเกณฑ์หรือมาตรฐานทางจริยธรรมมาจากผู้มีอำนาจเหนือตน และถือว่ากฎเกณฑ์เป็นสิ่งที่จะต้องปฏิบัติตามเปลี่ยนแปลงไม่ได้

ลักษณะของการพัฒนาการทางจริยธรรมขั้น เฮทเทอโรโนมัส

เด็กที่มีพัฒนาการทางจริยธรรมข้อนี้เป็นเด็กที่มีอายุระหว่าง 5-8 ขวบ รับกฎเกณฑ์และมาตรฐานทางจริยธรรมมาจากบิดา มารดา ครูและเด็กโตเด็กวัยนี้จะมีความเชื่อถือดังต่อไปนี้

1) พฤติกรรมใดจะถูกต้องหรือดี ก็ต่อเมื่อผู้แสดงพฤติกรรมได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์

2) กฎเกณฑ์มีไว้สำหรับปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดและแก้ไขไม่ได้

3) ทุกคนมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์โดยเด็ดขาดถ้าใครทำตามกฎเกณฑ์เป็นคนดีและคนที่ไม่ทำตามกฎเกณฑ์เป็นคนไม่ดี

4) การประเมินตัดสินว่า “ใครผิด” “ใครถูก” ไม่คำนึงถึงความต้องการแรงจูงใจหรือเจตนาของผู้กระทำ

1.2 ออโตโนมัส (Autonomous) เป็นขั้นที่ผู้กระทำเชื่อว่ากฎเกณฑ์ คือข้อตกลงระหว่างบุคคล กฎเกณฑ์อาจเปลี่ยนแปลงได้คือ ความร่วมมือและการนับถือซึ่งกันและกันเป็นเรื่องสำคัญ

ลักษณะของการพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นออโตโนมัส

เด็กที่มีพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้จะเป็นเด็กที่มีอายุ 9 ขวบขึ้นไปเด็กวัยนี้จะมีความเชื่อดังต่อไปนี้

1) กฎเกณฑ์ คือข้อตกลงระหว่างบุคคลและกฎเกณฑ์อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ถ้าหากบุคคลที่ใช้กฎเกณฑ์นั้นตกลงกันว่าจะเปลี่ยน

2) กฎเกณฑ์จะมีความหมายหรือมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อบุคคลที่จะต้องปฏิบัติยอมรับกฎเกณฑ์

3) การร่วมมือและการนับถือซึ่งกันและกันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการพัฒนาทางจริยธรรม

4) การประเมินตัดสินใจ “ใครถูก” “ใครผิด” คำนึงถึงความต้องการแรงจูงใจหรือเจตนาของผู้กระทำ

2. ทฤษฎีพัฒนาการทางเหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg’s Description of Moral Development)

โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976 : 33-36) มีความเชื่อว่า จริยธรรมเป็นกระบวนการพัฒนาไปตามวุฒิภาวะของคน และพบว่าการพัฒนาจริยธรรมของมนุษย์นั้นไม่ได้พัฒนาถึงจุดสมบูรณ์เพียงอายุ 10 ปี แต่มนุษย์ในสภาพปกติมีพัฒนาการทางจริยธรรมอีกหลายขั้นตอนจากอายุ 11-25 ปี เขาได้แบ่งการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ ระดับละ 2 ขั้น ดังนี้

ระดับที่ 1 เหตุผลทางจริยธรรมระดับ ก่อนกฎเกณฑ์ทางสังคม (Preconventional) อายุ 2-10 ปี การตัดสินใจเลือกกระทำโดยทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ไม่คำนึงถึงผลที่เกิดต่อ ผู้อื่น ระดับนี้แบ่งเป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 การถูกลงโทษและการเชื่อฟัง (Punishment and Obedience) เด็กคิดว่า สิ่งที่ถูกต้องคือไม่ทำผิดกฎเพราะจะถูกลงโทษถ้าทำผิด เช่น เด็กทำการบ้าน เด็กทำเวร เพราะกลัวถูกครูลงโทษ จึงทำให้เด็กเชื่อฟังและเห็นว่าสิ่งที่ปรากฏให้เห็นแล้วไม่ถูกลงโทษคือสิ่งที่ถูกต้อง ขั้นนี้อายุ 2-7 ปี จริยธรรมในขั้นนี้อาจปรากฏในผู้ใหญ่ที่เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่พัฒนาตามวัย เช่น ไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพราะกลัวถูกลงโทษ หรือกลัวตกนรก

ขั้นที่ 2 การคิดถึงตัวเองและแลกเปลี่ยน (Individual and Exchange) เด็กทำตามกฎ แต่หวังผลประโยชน์ ทำในสิ่งที่ตนสนใจ เด็กจะเรียนรู้ว่าการกระทำที่ถูกต้อง คือ การกระทำที่ ได้รับรางวัล คำชมเชย เช่น ขนม อาหาร ของเล่นหรือเงิน เด็กจะพิจารณาจริยธรรมที่สัมพันธ์กับการ กระทำเมื่อเขาได้รับรางวัล เด็กจะทำตามคำสั่งก็ต่อเมื่อมีสิ่งของตอบแทน ขั้นนี้อายุ 7-10 ปี ผู้ใหญ่ที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมชะงักในขั้นนี้จะให้เหตุผลการกระทำหรือไม่กระทำ เช่น ทำแล้วไม่คุ้มค่ากับการลงทุนลงแรง หรือถึงแม้จะทำในสิ่งที่เป็นหน้าที่ก็จะขอสิ่งตอบแทน มิฉะนั้นจะไม่ทำหรือทำแบบขอไปที

ระดับที่ 2 เหตุผลทางจริยธรรมระดับกฎเกณฑ์ (Conventional Morality) อายุ 10-16 ปี ระดับนี้มีในวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ บุคคลจะทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อยของตนโดยไม่คำนึงถึงผลที่ตามมา จะยึดสังคมรอบข้าง จะแสดงบทบาทของตนตามที่สังคมคาดหวังไว้ เพื่อนและสังคมจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อเหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็ก เด็กที่มีจริยธรรมในระดับนี้ยังต้องการการควบคุมจากภายนอกสามารถแสดงบทบาทที่สังคมต้องการได้ ระดับนี้มี 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 3 หลักการกระทำตามผู้อื่น (Good Boy Orientation) เด็กจะกระทำในสิ่งที่ คนอื่นเห็นว่าดีเพื่อ จะได้รับคำยกย่องชมเชย เหตุผลสำคัญที่ทำให้เด็กตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น เกิดจากความเห็นชอบ ยินยอม หรือการยอมรับของคนรอบข้าง เด็กจะมีพฤติกรรมการ เลียนแบบหรือทำให้ตนเองเป็นจุดเด่น เพื่อเรียกร้องความสนใจและการยอมรับจากผู้อื่นโดยเฉพาะ เพื่อน ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกอาจเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา ในขั้นนี้เด็กไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ชอบคล้อยตามผู้อื่นโดยเฉพาะกลุ่มเพื่อน ในขั้นนี้

อายุ 10-13 ปี ผู้ใหญ่ที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมชะงักในขั้นนี้จะกระทำการใด ๆ ด้วยความเห็นแก่ตัว เห็นแก่พวกพ้อง เครือญาติมากกว่าจะกระทำเพราะเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

ขั้นที่ 4 หลักการกระทำตามหน้าที่และกฎระเบียบของสังคม (Authority and Social Order Maintaining Orientation) เป็นการตัดสินการกระทำตามระเบียบของสังคม กระทำตามกฎต่างๆ ที่สังคมกำหนดให้ พฤติกรรมที่ถูกต้องประกอบด้วย การทำตามหน้าที่ ฐานะ และบทบาทที่กำหนดไว้ในสังคม เช่น การปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน การปฏิบัติตามกฎจราจรในขั้นนี้อายุ 13-16 ปี

ระดับที่ 3 เหตุผลทางจริยธรรมระดับเหนือกฎเกณฑ์ทางสังคม (Post conventional Morality) วัยผู้ใหญ่อายุมากกว่า 16 ปี บุคคลจะตัดสินใจกระทำการใด ๆ ด้วยการคิดตริตรอง และเหตุผล ของตนเองมีหลักของตนเอง ยุติธรรมและถือประโยชน์ของคนหมู่มากเป็นหลัก ระดับนี้มี 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 5 สัญญาสังคมและสิทธิส่วนบุคคล (Social-contracts and Individual Rights) บุคคลยึดข้อตกลงเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและความถูกต้องเป็นหลัก ซึ่งข้อตกลงและความถูกต้องเป็นไปตามสิทธิของตนและของผู้อื่น ไม่พยายามลิดรอนสิทธิของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว เช่น การเคารพสิทธิมนุษยชน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ในขั้นนี้อายุ 16 ปีขึ้นไป

ขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากลและความเป็นธรรม (Conscience or Principle or Universal Orientation) ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อทำตามหลักการคุณธรรมสากล โดยคำนึงความถูกต้องยุติธรรม ยอมรับในคุณค่าความเป็นมนุษย์ มีอุดมคติและคุณธรรมประจำใจ มีความยืดหยุ่นและยึดหลักของตนอย่างมีสติ ด้วยความยุติธรรม คำนึงถึงสิทธิมนุษยชน เคารพในความเป็นมนุษย์ของแต่ละบุคคล ละอายและเกรงกลัวต่อบาป ยึดหลักประชาธิปไตย พบในวัยผู้ใหญ่ที่มีความเจริญทางสติปัญญาในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 3 ระดับ 6 ขั้น ตามทฤษฎีพัฒนาการทางเหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก สรุปได้ดังนี้

ขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับของจริยธรรม
ขั้นที่ 1 การถูกลงโทษและการเชื่อฟัง ขั้นที่ 2 การคิดถึงตัวเองและแลกเปลี่ยน	1. เหตุผลทางจริยธรรมระดับก่อนกฎเกณฑ์ทางสังคม
ขั้นที่ 3 หลักการกระทำตามผู้อื่น ขั้นที่ 4 หลักการกระทำตามหน้าที่และกฎระเบียบของสังคม	2. เหตุผลทางจริยธรรมระดับกฎเกณฑ์
ขั้นที่ 5 สัญญาสังคมและสิทธิส่วนบุคคล ขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากลและความเป็นธรรม	3. เหตุผลทางจริยธรรมระดับเหนือกฎเกณฑ์ทางสังคม

ความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นผลจากการพัฒนาของโครงสร้างทางความคิด ความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรมเพื่อการตัดสินใจที่จะเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเจริญทางจิตใจของบุคคล การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่ได้ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของสังคมใดสังคมหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นการใช้เหตุผลที่ยากแก่การเข้าใจยิ่งขึ้นตามลำดับของวุฒิภาวะทางปัญญาบ่อเกิดของเหตุผลเชิงจริยธรรมได้มาจากการพัฒนาการทางความคิด การได้เข้ากลุ่มทางสังคมต่างๆ เด็กได้มีโอกาสติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้ได้เรียนรู้บทบาทของตนเองและของผู้อื่น ช่วยให้เขาได้พัฒนาทางจริยธรรม ซึ่งการพัฒนาทางจริยธรรมนั้นไม่ใช่แค่การรับความรู้จากการพร่ำสอนของผู้อื่นอย่างเดียว แต่ต้องผสมผสานระหว่างความรู้เกี่ยวกับบทบาทของผู้อื่นด้วย แม้จะมีการขัดแย้งกันบ้างในสังคม แต่บุคคลจะพัฒนาไปตามขั้นตอนและทิศทางเดียวกันเสมอ ไม่ว่าบุคคลจะอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดก็ตาม

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมดังนี้

1) กระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงการมีจริยธรรมโดยใช้สถานการณ์จริงหลายๆ ตัวอย่างหรือการใช้เหตุการณ์จริง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

2) สร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนอภิปรายได้อย่างอิสระ กระตุ้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

3) พยายามทำความเข้าใจแนวคิดของนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนได้สื่อแนวคิดนั้นโดยการเปิดโอกาสให้ได้แสดงความสามารถ

3.3.5 แนวทางการเสริมสร้างความรับผิดชอบ

กรมวิชาการ (2542:16) ได้กล่าวไว้ถึงขั้นตอนการฝึกความรับผิดชอบให้แก่เด็ก พอสรุปได้ดังนี้

1. เริ่มให้เด็กทำงานง่ายๆ เหมาะสมกับวัยและความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล
2. เมื่อมอบหมายงานให้ทำ ควรให้เด็กทำได้อย่างเต็มที่ เพื่อจะได้มีประสบการณ์ด้วยตนเองและทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองยิ่งขึ้น
3. ให้รู้จักขอบเขตหน้าที่การงานของตน ไม่ปัดความรับผิดชอบให้ผู้อื่น
4. ทำงานให้เสร็จ ไม่ละทิ้งงานที่ทำไว้
5. หากเด็กทำอะไรผิดพลาด ควรให้ความช่วยเหลือแนะนำ

กรมวิชาการ (2541 : 36) ความรับผิดชอบ เป็นสิ่งที่เกิดจาการฝึกฝนอบรมตั้งแต่เยาว์วัย และจะพัฒนาต่อไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ดังนั้นผู้ใหญ่ต้องเข้าใจถึงธรรมชาติของเด็กแนะนำและส่งเสริมในสิ่งที่ถูกที่ควรให้รู้จักแก้ปัญหาและค่อย ๆ ปลูกฝังความรับผิดชอบ เพราะนอกจากจะมีวินัยและความรับผิดชอบจากวัฒนธรรม โดยอาศัยการสั่งสอน ฝึกฝนจากบุคคลแวดล้อมซึ่งเป็นกฎธรรมชาติของการอยู่ร่วมกันในสังคม ระยะแรก ๆ ของชีวิต เด็กยังช่วยตัวเองไม่ได้ ต้องอาศัยผู้อื่นตลอดเวลา และจะค่อยเรียนรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นตลอดไป ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครอบครัวที่จะอบรมเลี้ยงดูให้เด็กรู้จักกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง รู้จักพึ่งตนเองและมีความรับผิดชอบต่อตนเอง เพื่อปฏิบัติตนให้เป็นผลสำเร็จ แม้จะต้องใช้ความพยายามอย่างมากการปลูกฝังความรับผิดชอบให้กับเด็ก มิใช่ด้วยการตักเตือนว่ากล่าว อบรม เท่านั้น แต่ต้องฝึกให้ปฏิบัติอย่างจริงจังจึงจะก่อให้เกิดเป็นนิสัย

สุนันท์ พรหมประกอบ (2546 : 17-18) กล่าวว่า การปลูกฝังความรับผิดชอบให้กับเด็กนั้นพ่อแม่ควรมีหลักสำคัญที่พึงปฏิบัติ 7 ประการ ดังนี้

1. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละวัย เพื่อจะได้มีแนวทางในความสามารถที่จะรับผิดชอบของเด็กได้ และคอยสังเกตว่าเด็กพยายามที่จะทำอะไรด้วยตัวของเขาเองหรือพยายามที่จะช่วยพ่อแม่เมื่อใด เพื่อจะได้เริ่มต้นสนับสนุน และแนะแนวทางให้เขาทำในสิ่งนั้น ๆ ได้ทันที
2. การสอนให้เด็กเกิดความรับผิดชอบได้ดีที่สุดคือ ช่วงเวลาที่เด็กแสดงให้เห็นว่าเต็มใจ และพร้อมที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเองเป็นครั้งแรก แม้เด็กจะยังทำไม่ได้ดีในครั้งแรก ๆ แต่การได้มีโอกาสฝึกทำบ่อย ๆ จะทำได้ดีขึ้นและทำจนกลายเป็นนิสัย ซึ่งทำให้เกิดความรับผิดชอบที่จะทำต่อไปโดยถือเป็นภารกิจที่พึงกระทำ

3. พยายามที่จะรู้ด้วยการสังเกตอยู่เสมอ ๆ ว่าเมื่อใดเด็กพร้อมที่จะมีความรับผิดชอบมากขึ้น เพื่อจะได้ปล่อยให้รู้จักที่จะรับผิดชอบต่อสิ่งนั้น ๆ เพิ่มขึ้น

4. ฝึกความรับผิดชอบไปพร้อม ๆ กับการฝึกให้เด็กมีความเคารพเชื่อฟังพ่อแม่ เพราะการเคารพเชื่อฟังพ่อแม่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างวินัยให้กับเด็ก ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กมีความรับผิดชอบ

5. สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการร่วมมือกันในการทำงาน มีการให้อภัย มีการใช้เหตุผลและพยายามให้เด็กรู้ว่าพ่อแม่ไว้วางใจตัวเด็ก เพื่อให้ได้พัฒนาความรับผิดชอบควบคู่ไปกับความเชื่อมั่นในตนเอง

6. ควรยอมรับในความผิดที่ตนทำและไม่ลังเลที่จะกล่าวคำขอโทษ เพื่อเด็กจะได้รู้สึกว่าการทำผิดพลาดเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นได้ และแก้ไขได้

7. พ่อแม่ต้องกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก เนื่องจากการเป็นแบบอย่างที่ดีเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการปลูกฝังความรับผิดชอบให้กับเด็กในการปลูกฝังความรับผิดชอบ

สรุปแนวทางการเสริมสร้างความรับผิดชอบ การที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กนั้นต้องมุ่งให้เด็กสามารถควบคุมตนเองและรู้จักปกครองตนเองได้ โรงเรียนต้องมีกระบวนการในการสอนทักษะทางสังคมและพฤติกรรมให้แก่ผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ต้องปลูกฝังแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องให้แก่นักเรียนให้นักเรียนมีการปรับตัวที่ดี และต้องดูแล ป้องกัน ควบคุมและแก้ไข พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กนักเรียน ด้วย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของนักเรียนให้ควบคุมตนเองและปฏิบัติตามกฎระเบียบ กติกาของสังคมได้อย่างเหมาะสม

3.4 การเคารพกฎระเบียบของสังคม

3.4.1 ความหมายของการเคารพกฎระเบียบของสังคม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553 : 20) ให้ความหมายว่า กฎระเบียบ หมายถึง การปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

พนัส หันนาคินทร์ และคณะ (2542 : 38) ได้กล่าวว่า ความหมายของคำว่า วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กติกา และกฎหมาย ตามที่สังคมได้วางไว้หรือตามที่กลุ่มได้ตกลงอันจะนำมาซึ่งความสงบสุข ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคง และความปลอดภัย

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) (2551 : 35) ได้กล่าวว่า ความหมายของคำว่า ระเบียบวินัย หมายถึง ข้อบัญญัติที่วางไว้เป็นหลักกำกับความประพฤติให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอกัน

สรุปได้ ว่าการเคารพต่อกฎระเบียบ หมายถึง การปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ มายหรือระเบียบที่กำหนดของบุคคล ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นอันจะนำมาสู่ความสงบสุข และปลอดภัย

3.4.2 ตัวบ่งชี้ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม (เบญญาภา หลวงราช, 2560 : 39)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
1. การเคารพกฎระเบียบของสังคม	1. ปฏิบัติตามข้อตกลง ข้อบังคับ กฎกติกา ระเบียบ และกฎหมายของครอบครัว โรงเรียน และสังคม 2. เข้าใจปฏิบัติตามหน้าที่และรักษาสิทธิของตนเองอย่างครบถ้วน 3. ยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำของตน 4. รู้เคารพสิทธิของผู้อื่น 5. เป็นพลเมืองดีของชุมชนสังคมและประเทศชาติ 6. รอคอยตามลำดับก่อนหลัง 7. เคารพกติกามารยาทและชักชวนให้ผู้อื่นร่วมปฏิบัติ

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคมสำหรับนักเรียน ไว้ดังนี้

- แต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน
- ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับการใช้ห้องเรียนและห้องพิเศษต่าง ๆ
- แสดงกิริยาวาจาหรือการกระทำสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับการเป็นนักเรียน
- ขออนุญาตก่อนออกนอกบริเวณโรงเรียน

3.4.3 ประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับการเคารพกฎระเบียบของสังคม

ณรงค์ เส็งประชา (2541 : 35) การที่เด็กได้ประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์นั้น การปลูกฝังให้เด็กเพิ่มความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัยในการที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม เพื่อที่จะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างมีคุณภาพในวันข้างหน้า เพราะความประสบความสำเร็จในชีวิตของแต่ละบุคคลนั้นเริ่มมาจากการที่บุคคลแต่ละคนได้รับการปลูกฝังอบรมให้เป็นคนมีระเบียบวินัย และมีความรับผิดชอบ การที่ได้ทำตามกรอบกติกาตั้งแต่เด็กนั้น ก็คือการสอนให้เขาได้รู้จักความอดทนในอันที่จะไม่ทำอะไรตามใจตนเอง เอาชนะกิเลสหรือที่พูดกันโดยทั่วไปว่า เอาชนะใจตน เมื่อเป็นได้อย่างนี้ก็

เป็นเครื่องรับรองได้ว่า ชีวิตของเด็กคนนั้นก็จะมีความเจริญอย่างเดียวไม่มีความเสื่อมเลย ในทางพระพุทธศาสนาได้แสดงหลักธรรมที่แสดงถึงประโยชน์จากการเป็นคนเคารพต่อกฎกติกาไว้ดังนี้

1. ทำให้เป็นคนน่ารัก น่าเอ็นดู น่าเกรงใจ เพราะเป็นคนว่านอนสอนง่าย ยึดมั่นในกฎกติกาจึงเป็นสาเหตุให้เป็นที่รักเป็นที่ปรารถนาของผู้คนโดยทั่วไป

2. ทำให้ได้รับความสุขกาย สบายใจ การปฏิบัติตนตามครรลองของสังคมนั้นย่อม ทำให้ตนมีความเจริญรุ่งเรือง เพราะการกระทำที่ถูกต้องเป็นเหตุให้ได้รับผลเช่นนั้น

3. ทำให้ไม่มีความเดือดร้อน ไม่มีเวร ไม่มีภัย ความที่ตนเป็นผู้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ด้วยการพูดและทำ กล่าวคือ ด้วยกายกรรม และวจีกรรมที่แสดงออกมาได้อย่างถูกต้องตามกฎกติกา จึงเป็นผลให้ไม่ต้องได้รับความเดือดเนื้อร้อนใจในภายหลัง มีความอยู่เย็นเป็นสุข ปราศจากการอยู่ร้อนนอนทุกข์นั่นเอง

4. ทำให้สามารถถ่ายทอดความดีจากผู้อื่นได้ง่าย การที่ตนเองเป็นคนว่านอนสอนง่ายนั้นเป็นการง่ายที่จะได้รับเอาคำสั่งสอนแนะนำจากผู้อื่น ไม่แข็งกระด้างและมีความอ่อนน้อมถ่อมตน

5. ทำให้ผู้อื่นอยากช่วยเหลือเพิ่มเติมคุณความดีให้ เป็นธรรมดาของคนที่ว่านอนสอนง่าย สามารถปฏิบัติตามกฎ เกณฑ์ทางสังคมได้ ย่อมเป็นที่รักและพร้อมให้การช่วยเหลือจากผู้อื่น

6. ทำให้สติดีขึ้น เป็นคนไม่ประมาท การเป็นคนที่สามารถปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคมได้นั้น ปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ การครองสติและสัมปชัญญะเอาไว้ให้ได้ เมื่อทำได้ดังนี้ก็ได้ชื่อว่าเป็นคนไม่ประมาท

7. ทำให้เป็นคนมีปัญญาละเอียดอ่อน รู้จริง และทำได้จริง การดำรงตนอยู่ในกรอบกติกาช่วยทำให้เพิ่มพูน ความประณีต มีความละเมียดละไม สุภาพ สุขุมลุ่มลึก และมีความสงบเย็นแก่บุคคลโดยทั่วไป

8. ทำให้เกิดในตระกูลสูงไปทุกภพทุกชาติ

9. ทำให้บรรลุมรรคผลนิพพานโดยง่าย

3.4.4 แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับการเคารพกฎระเบียบของสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของแบนดูรา

แบนดูรา (Bandura,1977 : 27) ทฤษฎีนี้มีแนวความคิดว่า จริยธรรมเป็นความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์สำหรับการประเมินความผิดถูกของพฤติกรรม การเรียนรู้มี 3 ส่วน ได้แก่ ประสบการณ์ตรงของบุคคล การสังเกตจากผู้อื่น และการฟังคำบอกเล่าหรืออ่านบันทึกของผู้อื่นซึ่งองค์ประกอบการตัดสินใจ การกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคล คือ ความเข้าใจและความเชื่อใน

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและผลของการกระทำนั้นๆ แบนดูรา (Bandura) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมตามแนวทางการเรียนรู้ทางสังคมไว้ดังนี้

1. สิ่งที่เรียนรู้ การเรียนรู้ของบุคคลเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ มนุษย์เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์กับเหตุการณ์ และเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลที่เกิดจากพฤติกรรม ความรู้ที่มนุษย์เรียนรู้กลายเป็นความเชื่อที่มีผลในการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ เมื่อเกิดมีเหตุการณ์ขึ้น บุคคลก็จะมีความคาดหวังล่วงหน้าเกี่ยวกับการเกิดของผลจากการกระทำนั้น ความคาดหวังนี้ทำให้มนุษย์ตัดสินใจทำหรือไม่ทำเพื่อให้เกิดผลตามที่ตนปรารถนา

2. วิธีการเรียนรู้ การเรียนรู้ส่วนหนึ่งเกิดจากประสบการณ์ตรงของตนเองหรือเกิดจากการสังเกตพฤติกรรมและผลที่เกิดกับผู้อื่น และจากการอ่านสิ่งที่ผู้อื่นบันทึกหรือทำสัญลักษณ์ไว้ หรือจากคำบอกเล่า จากวิธีการเรียนรู้หลายรูปแบบทำให้มนุษย์เรียนรู้ได้อย่างกว้างขวาง

3. ความเชื่อ ผลของการเรียนรู้ของมนุษย์จะพัฒนาเป็นความเชื่อ ความเชื่อของมนุษย์สามารถกำหนดพฤติกรรมของบุคคลได้

4. การควบคุมพฤติกรรมด้วยความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Control) มนุษย์มีความรู้ความเข้าใจและสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ตนรู้ และมองเห็นผลของการกระทำว่าเกิดผลอะไรบ้าง อาจดีหรือไม่ดี การคิดเช่นนี้นำไปสู่การตัดสินใจที่จะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง และนำไปสู่การบังคับตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามที่ตนตั้งใจไว้

5. จริยธรรม เป็นกฎที่ใช้สำหรับการประเมินพฤติกรรมว่าถูกหรือผิด ซึ่งต้องคำนึงถึงลักษณะของผู้กระทำ ลักษณะของพฤติกรรมและผลที่ตามมาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว สภาพแวดล้อม ความรู้สึกของผู้กระทำว่าได้รู้สำนึกผิดหรือยัง และจะต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่นๆ อีกมาก ดังนั้นในการตัดสินความถูกผิดของพฤติกรรมต่าง ๆ จึงใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกัน

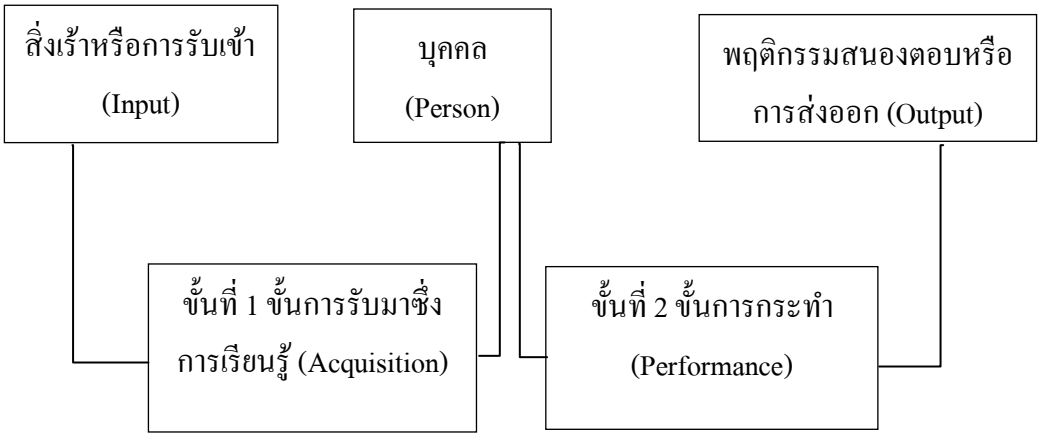
6. การบังคับตนเอง (Self Regulation) มนุษย์สามารถบังคับตนเองที่จะประพฤติหรือไม่ประพฤติ ตามมาตรฐานของตนเอง ตามการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและทางอ้อม โดยการบังคับตนเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของสังคม หากการเสริมแรงเป็นไปในทางบวกก็มีแนวโน้มจะประพฤติในสิ่งที่ดีงาม

แบนดูราเชื่อว่าพฤติกรรมของคนเรานั้นไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อมแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องมีปัจจัยส่วนบุคคล (ปัญญา ชีวภาพ และสิ่งภายในอื่น ๆ) ร่วมด้วย และการร่วมของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นจะต้องร่วมกันในลักษณะที่กำหนดซึ่งกันและกัน (Reciprocal Determinism) กับปัจจัยทางด้านพฤติกรรมและสภาพแวดล้อม

สุรางค์ โค้วตระกูล (2550 : 239) นอกจากนี้ แบนดูรายังกล่าวว่าการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมมี 2 ประเภท คือ

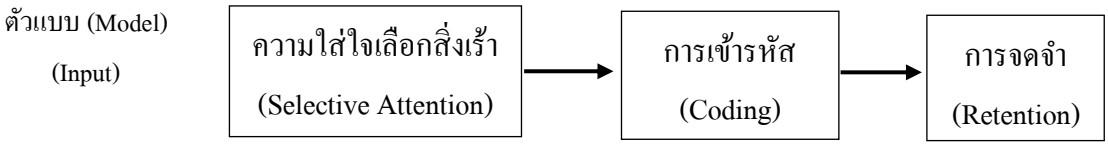
1. การเรียนรู้จากผลการตอบสนอง (Learning by response consequences) เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงจากตัวแบบที่ตนได้รับ โดยจะเรียนรู้พฤติกรรมใดที่ทำแล้วได้รับผลทางบวกหรือได้รับรางวัลหรือได้รับคำชมเชย และพฤติกรรมใดที่ทำแล้วได้รับผลทางลบ ถูกลงโทษหรือถูกตำหนิ

2. การเรียนรู้โดยตัวแบบ (Learning through modeling) การเรียนรู้จากการเลียนแบบมี 2 ขั้น คือ การรับมาซึ่งการเรียนรู้ (Acquisition) ทำให้สามารถแสดงพฤติกรรมได้และขั้นการกระทำ (performance) ซึ่งอาจกระทำหรือไม่กระทำก็ได้ แสดงดังแผนภาพ 1

แผนภาพ 1 ขั้นตอนการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ

ขั้นการรับมาซึ่งการเรียนรู้ประกอบด้วยส่วนสำคัญเป็นลำดับ ดังแสดงแผนภาพ 2

แผนภาพ 2 ขั้นการรับมาซึ่งการเรียนรู้

จากแผนภาพ 2 จะเห็นว่าส่วนประกอบทั้ง 3 อย่าง ของการรับมาซึ่งการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางพุทธิปัญญา (Cognitive Processes) ความใส่ใจเลือกสิ่งเร้ามีบทบาทสำคัญในการเลือกตัวแบบ สำหรับขั้นการกระทำ (Performance) ขึ้นอยู่กับผู้เรียน เช่น ความสามารถทางด้านร่างกาย ทักษะต่าง ๆ รวมทั้งความคาดหวังที่จะได้รับแรงเสริมซึ่งเป็นแรงจูงใจ

แบนดูรา (Bandura, 1977 : 1-60) ได้อธิบายกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเรียนรู้โดยตัวแบบมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. กระบวนการสนใจ (Attentional Process) เป็นกระบวนการเลือกและรับรู้ลักษณะพฤติกรรมของตัวแบบ โดยผู้สังเกตจะต้องให้ความสนใจและรับรู้ลักษณะที่สำคัญให้ถูกต้อง แล้วนำสิ่งที่ได้จากการสังเกตมาสรุป รวบรวมไว้เป็นขั้นตอน เพื่อให้ง่ายต่อการจำ การรับรู้จะเกิดขึ้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการสนใจจากตัวผู้สังเกต ได้แก่ ความสามารถในการสังเกต การรับรู้ การแปลความ การรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการสังเกตหรือจากโครงสร้างและลักษณะของตัวแบบ ได้แก่ ความซับซ้อน ความน่าสนใจของตัวแบบ รวมทั้งองค์ประกอบด้านสัมพันธภาพระหว่างตัวแบบกับผู้สังเกต

2. กระบวนการจดจำ (Retention Process) เป็นกระบวนการที่รวบรวมลักษณะพฤติกรรมที่ได้จากการสังเกตไว้ในระบบความจำในรูปของสัญลักษณ์ (Symbolic Forms) ได้แก่ จินตภาพ (Image) และภาษา (Verbal) เมื่อบุคคลได้เห็นพฤติกรรมของตัวแบบที่ตนสนใจ การรับรู้จะเกิดขึ้น และเมื่อพฤติกรรมสิ้นสุดลงมโนภาพและพฤติกรรมจะยังคงอยู่ในความทรงจำและถูกดัดแปลงเป็นสัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งสามารถจำได้ง่ายและนานกว่า

3. กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบ (Reproduction Process) เป็นกระบวนการแปลงสัญลักษณ์ในระบบความจำออกมาเป็นพฤติกรรม พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะถูกต้องหรือใกล้เคียงกับตัวแบบหรือไม่ขึ้นอยู่กับปริมาณการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกตและความสามารถที่มีอยู่ในตัวของบุคคลนั้น

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational Process) การเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ในสังคมมนุษย์ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมที่ตนรับรู้มาทั้งหมด แต่จะเลือกพฤติกรรมของตัวแบบที่ก่อให้เกิดผลดีมากกว่าพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลเสีย การประเมินพฤติกรรมของตัวแบบจึงเป็นไปในรูปของการรับเอาสิ่งที่ตนพอใจและปฏิเสธสิ่งที่ตนไม่เห็นด้วยหรือไม่พอใจ

จากกระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกตของแบนดูรา แบนดูรากล่าวถึงอิทธิพลของตัวแบบไว้ว่า การเรียนรู้ด้วยการสังเกตจากตัวแบบมีผลทำให้ผู้สังเกตเกิดการตอบสนอง 3 ประการ คือ 1) การได้เห็นพฤติกรรมของตัวแบบทำให้ผู้สังเกตสามารถแสดงพฤติกรรมใหม่ ๆ ที่ไม่เคยแสดงมาก่อนได้ 2) พฤติกรรมของตัวแบบอาจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้สังเกตที่มีอยู่ก่อนให้เพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับผลของพฤติกรรมที่ตัวแบบได้รับ 3) การได้เห็นพฤติกรรมของตัวแบบช่วยให้ผู้สังเกตสามารถแสดงพฤติกรรมที่ตนมีแนวโน้มที่จะแสดงออกให้แสดงออกได้ง่ายขึ้น

กล่าวโดยสรุป แบนดูราเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมของบุคคลส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต หรือการเลียนแบบจาก

ตัวแบบ ตัวแบบมี 2 ประเภท คือ ตัวแบบที่บุคคลได้มีโอกาสสังเกตและปฏิสัมพันธ์โดยตรงและตัวแบบที่เสนอผ่านสื่อต่าง ๆ กระบวนการสำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกตมี 4 กระบวนการ คือ กระบวนการความสนใจ กระบวนการจดจำ กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ และกระบวนการจูงใจ จากทฤษฎีนี้ทำให้เชื่อว่าการเรียนรู้โดยการสังเกตเป็นวิธีสำคัญต่อการได้มาซึ่งข้อมูลและทักษะต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินเลือกการตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง และนักเรียนจะมีพฤติกรรมหรือมีเหตุผลเชิงจริยธรรมในลักษณะใดย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของบุคคลที่เป็นตัวแบบที่ใกล้ชิดกับตัวนักเรียน ดังนั้นการพัฒนานักเรียนให้มีลักษณะนิสัยทางคุณธรรมที่ดีจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม โดยการจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจในพฤติกรรมของตัวแบบ

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยนามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมดังนี้

1) การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม

2) การเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์อ้อม โดยการสังเกตอ่าน ฟังการบอกเล่าของบุคคลอื่น

3) พฤติกรรมของบุคคลส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบจากตัวแบบ

ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม (Behavior modification theory)

ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม (Skinner, 1974, p. 124, อ้างถึงใน สุเทพ แสวงธรรม, 2553 : 22-23) ทฤษฎีนี้ประยุกต์มาจากทฤษฎีการวางเงื่อนไขวิบากกรรม (Operant conditioning) ที่อธิบายหลักการเรียนรู้ว่า มนุษย์สามารถพัฒนาตนเองได้โดยอาศัยหลักการปรับพฤติกรรมซึ่งจะเจาะจงเฉพาะกระบวนการเรียนรู้แบบการกระทำ อันเป็นการเรียนรู้แบบการกระทำอันเป็นการเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลกรรมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกจะมีผลในการกำหนดถึงการแสดงพฤติกรรมในอนาคต พฤติกรรมที่แสดงออกแล้วได้รับผลที่พึงพอใจ จะมีแนวโน้มให้เกิดพฤติกรรมนั้นอีก ความพึงพอใจดังกล่าวเป็นผลมาจากการเสริมแรง

1. วิธีเสริมแรงที่ใช้กันทั่วไป เช่น การชมเชย การพูดยกย่อง การยอมรับ การให้คะแนน ตลอดจนการให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เขาสนใจในทำนองเดียวกันพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วได้รับผลที่ไม่พึงพอใจพฤติกรรมนั้นจะไม่เกิดขึ้นซ้ำ เช่น นักเรียนสามคนร่วมวงสนทนากัน ถ้าในขณะที่คนหนึ่งกำลังพูดสองคนไม่สนใจฟังข้ามไปพูดกันเอง นักเรียนคนแรกจะหยุดพูดทันทีเพราะเกิดความไม่พึงพอใจ

2. การลงโทษ เป็นการให้สิ่งที่ไม่พึงพอใจเพื่อหยุดยั้งหรือระงับพฤติกรรม เช่น นักเรียนไม่ส่งการบ้าน ครูลงโทษโดยการเฆี่ยนตี พฤติกรรมไม่ส่งการบ้านจะลดลงการเสริมแรงและการลงโทษเป็นวิธีการปรับพฤติกรรม ถ้าต้องการให้เกิดพฤติกรรมใดก็ใช้วิธีเสริมแรง และถ้าไม่ต้องการให้เกิดพฤติกรรมใดก็ใช้วิธีลงโทษ

ขั้นตอนการปรับพฤติกรรมโดยใช้กิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. กำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

2. สำรวจพฤติกรรมที่ทุกคนสนใจ เพื่อจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ มีความสนุกสนานและเกิดความสำเร็จ

3. กำหนดตัวเสริมแรง

การปรับพฤติกรรมมีความเหมาะสมกับการปลูกฝังวินัย ดังนี้

1. การปรับพฤติกรรม สามารถปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของบุคคลให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ เช่น การปรับพฤติกรรมของคนที่พูดคำหยาบคาย ให้เป็นคนที่พูดจาสุภาพเรียบร้อยหรือปรับจากคนที่ไม่มีวินัยให้เป็นคนที่มีวินัยในตนเองมากขึ้น

2. การปรับพฤติกรรมที่วัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือพัฒนาให้บุคคลมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยตรง จึงเป็นวิธีการที่เน้นภาคปฏิบัติและช่วยเสริมให้การปลูกฝังจริยธรรมโดยวิธีกระจ่างค่านิยม และวิธีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม บรรลุเป้าหมายในการแสดงออกเป็นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมากขึ้น

3. การปรับพฤติกรรมไม่จำเป็นต้องปรับพฤติกรรมโดยตรง เพราะเป็นวิธีที่ฝึกอบรมให้ผู้สนใจสามารถเข้าใจ และทำหน้าที่เป็นผู้ปรับพฤติกรรมได้ จึงเพิ่มจำนวนผู้รับผิดชอบการปลูกฝังจริยธรรมโดยวิธีการปรับพฤติกรรมได้ตามความจำเป็น

4. การปรับพฤติกรรมมีวัตถุประสงค์ให้บุคคลปรับพฤติกรรมตนเอง หรือควบคุมตนเองให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมซึ่งมุ่งให้ทุกคนตระหนักในการทำความดีด้วยตนเอง

จากการศึกษาทฤษฎีการปรับพฤติกรรม สรุปได้ว่า วิธีการของวิธีนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อว่าพฤติกรรมของคนเราถูกควบคุมโดยเงื่อนไขการเสริมแรงและเงื่อนไขการลงโทษ วิธีการปลูกฝังจริยธรรมตามแนวคิดนี้หากต้องการปลูกฝังพฤติกรรมใดก็ต้องจัดเงื่อนไขเพื่อให้ผู้กระทำพฤติกรรมนั้นได้รับแรงเสริม และหากต้องการลดพฤติกรรมใดก็ต้องจัดเงื่อนไขเพื่อให้ผู้กระทำพฤติกรรมนั้นไม่ได้รับแรงเสริม

3.4.5 แนวทางการเสริมสร้างการเคารพกฎระเบียบของสังคม

ณรงค์ เส็งประชา (2541 : 64) การที่เด็กๆ จะเป็นผู้รู้จักเคารพกฎระเบียบกติกาของสังคมได้นั้นพ่อแม่ถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมของลูก เพราะพ่อแม่นั้นคือต้นแบบที่แท้จริงสำหรับลูก ๆ หากพ่อแม่ได้แนะนำอบรมลูกๆของตนได้อย่างถูกต้องด้วยแนวทางการสอนการถ่ายทอดที่ดีงามแล้ว ก็จะเป็นปัจจัยอย่างสำคัญต่อชีวิตลูก ๆ ซึ่งแนวทางในการปลูกฝังความเป็นคนมีระเบียบวินัยให้กับลูก ๆ นั้นอาจมีหลายวิธีแตกต่างกันไปดังนี้

1. การทำให้ดูเป็นตัวอย่าง การสอนการอบรมทุกอย่างไม่มีวิธีการใดที่จะสัมฤทธิ์ผลได้เท่ากับการทำเป็นตัวอย่างให้ดู กล่าวคือ การดำรงตนตามปกติของมารดาบิดาอย่างมีระเบียบวินัยมีความเรียบร้อยนั้น เป็นการฝึกอย่างแท้จริง เพราะเด็ก ๆ ย่อมได้เห็นพฤติกรรมของพ่อแม่ที่เรียบร้อยดีงาม เป็นต้นแบบในการที่จะประพฤติปฏิบัติตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากพ่อแม่ประพฤติปฏิบัติตนได้จริง แม้จะกล่าวสอนแนะนำบุตรหลาน โอวาทหรือคำแนะนำพร่ำสอนนั้นย่อมมีน้ำหนักอันควรเชื่อถือและนำไปประพฤติปฏิบัติได้ เพราะลูกหลานได้เห็นเป็นตัวอย่างมาแล้วว่าสามารถทำได้และให้ผลเป็นความดีเช่นไร การพร่ำสอนคนอื่นอย่างที่ตนกระทำได้ คือการพูดอย่างที่ทำนั่นเอง

2. การฝึกฝนให้ลูกๆมีความซื่อตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปลูกฝังตั้งแต่เด็กด้วยการเริ่มจากเรื่องง่าย ๆ คือการฝึกเด็ก ๆ รู้จักทำอะไรให้เป็นเวลา เช่น นอนเป็นเวลา ตื่นเป็นเวลา ทานอาหารเป็นเวลา แม้กระทั่งเล่นเป็นเวลา สิ่งเหล่านี้ค่อยกล่อมเกลาเด็กให้รู้จักทำอะไรเป็นเวลา เป็นการสอนให้เขารู้จักระเบียบวินัยในชีวิตโดยอ้อม

3. การฝึกให้เด็กทำงานพร้อมทั้งการติดตามดูแลเพื่อให้เด็ก ๆ ทำงานได้ตามกำหนดที่ตั้งไว้ เมื่อเด็ก ๆ เริ่มเติบโตขึ้น พ่อแม่ควรฝึกหัดให้เด็กได้มีความรับผิดชอบต่อการงาน เล็กๆ น้อย ๆ เช่น ให้เด็ก ๆ รู้จักล้างจาน ซักเสื้อผ้าเอง หรือกวาดบ้านถูบ้าน เป็นต้น ตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ว่าควรทำเมื่อไร ยังไง การทำเช่นนี้เป็นการส่งเสริมให้เด็ก ๆ มีความรับผิดชอบต่อการงานและระเบียบเวลาที่ตั้งไว้ อีกทั้งตัวของเด็ก ๆ ยังได้เห็นผลของการกระทำเช่นนั้นว่าเป็นอย่างไร กล่าวคือ ได้เห็นความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในบ้าน หรือความสำเร็จของงานที่ตนรับผิดชอบ

4. การสอนให้เด็กๆ รู้จักกฎเกณฑ์ทางสังคมตลอดถึงวัฒนธรรมประเพณีความเชื่อและค่านิยมต่าง ๆ เพื่อเป็นการสอนให้เด็ก ๆ ได้รู้ว่าควรวางตนอย่างไรในสังคม กล่าวคือจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรจึงจะถูกต้องในสังคม วิธีการนี้ อาจทำได้โดยให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรงจากการที่พ่อแม่เปิดโอกาสให้ลูกหลานได้ศึกษาจากประสบการณ์นอกบ้าน

3.5 จิตอาสา

3.5.1 ความหมายของจิตอาสา

ประวิตร พิสุทธิโสภณ (2552 : 48) กล่าวว่า จิตอาสา หมายถึงผู้ที่มีจิตใจที่เป็นผู้ให้ เช่น ให้สิ่งของ ให้เงิน ให้ความช่วยเหลือด้วยกำลังแรงกายแรงสมอง ซึ่งเป็นการเสียสละ สิ่งที่ตนเองมีแม้กระทั่งเวลาเพื่อเผื่อแผ่ให้กับส่วนรวมอีกทั้งยังช่วยลด “อัตตา” หรือความเป็นตัวเป็นตนของตนเองลงได้บ้าง

ณัฐณิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550 : 22) ได้ให้ความหมายของ จิตอาสา คือ ความสำนึกของบุคคลที่มีต่อสังคมส่วนรวม โดยการเอาใจใส่และการช่วยเหลือผู้ที่มีจิตอาสาจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่อาสาทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เช่น การเสียสละเงิน สิ่งของ เวลาแรงกายและสติปัญญาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม โดยไม่หวังผลตอบแทน

อรพินทร์ ชูชม และคณะ (2549 : 11) ให้ความหมายว่า การที่บุคคลตระหนักรู้และคำนึงถึงประโยชน์สุขของส่วนรวมและสังคม ความปรารถนา และละเว้นการกระทำที่ไม่พึงปรารถนา

ดุษฎี ไชยชนะ (2550 : 61) ได้ให้ความหมาย จิตอาสา ไว้ว่าหมายถึง ความสำนึกของบุคคลที่มีต่อสังคม ส่วนรวมโดยการเอาใจใส่และการช่วยเหลือ ผู้ที่มีจิตอาสาจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมจิตอาสาทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เช่น การเสียสละเงิน สิ่งของ เวลา ร่างกาย และสติปัญญาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน

สรุปได้ ว่าจิตอาสา หมายถึง การช่วยเหลือการเอาใจใส่ การช่วยเหลือ การเสียสละความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคคลอื่น/ชุมชนหรือสังคมด้วยความเต็มใจไม่หวังผลตอบแทน

3.5.2 ตัวบ่งชี้ด้านจิตอาสา

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้ด้านจิตอาสา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ค : 52)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
1. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดย ไม่หวังผลตอบแทน	1. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครอง ครูทางานด้วยความเต็มใจ 2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจ และกำลังสติปัญญาโดยไม่หวัง ผลตอบแทน 3. แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	1. ดูแล รักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ 2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม 3. เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวม ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ด้านจิตอาสาของนักเรียนไว้ดังนี้

- ช่วยเหลือเพื่อนด้านการเรียนและการทำกิจกรรมห้องเรียน
- ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนด้วยความเต็มใจ
- ช่วยเหลือครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน
- ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์และร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ประสานการทำงานเพื่อให้งานเป็นไปอย่างราบรื่น

3.5.3 ประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับจิตอาสา

ความสำคัญของจิตอาสาได้มีผู้กล่าวถึงไว้ดังนี้

พระครูประโชติธรรมาภิรมย์ (ม.ป.ป.อ้างถึงใน ปิยนาถ สรวิสูตร, 2552 : 36) กล่าวว่า จิตอาสาเป็นการทำจิตของเราให้เบิกบาน อย่าให้จิตของเราขุ่นข้น ทำงานร่วมกันระหว่างกาย (ภายนอก) และจิตใจ (ภายใน) การทำงานอาสา คือ การทำงานที่ไม่มุ่งหวังผลประโยชน์จึงทำให้เราทำงานอย่างเบิกบาน สนุกสนาน มีจิตเสมือนน้ำใสหล่อเลี้ยงชีวิต ปฏิบัติแล้วก่อให้เกิดประโยชน์มากมายต่อตนเอง ผู้อื่น สังคม และประเทศชาติแต่ถ้าหากทำงานหวังผลตอบแทนแล้วไม่ได้รับสามารถทำให้จิตขุ่นข้นด้วยอารมณ์ท้อแท้เหมือนน้ำขุ่นข้นด้วยตะกอน ทั้งจิตใจเกิดอุดตันเวลานั้นจะยิ้มไม่ออก

พระไพศาล วิสาโล (2550 : 33) กล่าวว่า การที่บุคคลมีจิตอาสา รู้จักการให้เราก็จะรับด้วยในเวลาเดียวกัน เพราะมักเกิดสิ่งสำคัญกับตัวเรา คือ ความสุขที่มีมากยิ่งกว่าการให้ด้วยเต็มไปด้วยความปรารถนาดี ความสุข และความภาคภูมิใจ รวมทั้งยังเป็นการทำให้ชีวิตมีพลังในการสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้กับสังคมอีกด้วย

สมพงษ์ สิงหะพล (2542 : 16) กล่าวว่า จิตสำนึกเป็นความรู้สึกนึกคิดภายในบุคคล และเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้โดยการเรียนรู้ จิตสำนึกเมื่อเกิดขึ้นแล้วยากนักที่จะหยุด หรือหมด

หายไป คนที่มีจิตสำนึกที่ดีจะประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับจิตสำนึกนั้นและใช้จิตสำนึกของตนเพื่อประโยชน์ต่อสิ่งต่าง ๆ ตามมา เช่น บุคคลที่มีจิตสำนึกด้านระเบียบวินัย จะไม่ขับรถผิดกฎจราจร บุคคลที่มีจิตสำนึกสาธารณะจะไม่ขีดเขียนในสถานที่สาธารณะ

วีรวุธ มาฆะศิรานนท์ และเสาวลักษ์ อัศวเทววิช (2551 : 43) กล่าวว่า เด็กที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกเป็น จิตสาธารณะจะส่งผลที่ดีต่อตนเองได้ดังนี้

1. เป็นเด็กที่มีความคิดในทางที่ดีต่อคนอื่น และมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าคนอื่น
2. เป็นคนที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ง่ายอย่างเป็นที่รักใคร่ของคนรอบข้าง และมักจะได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้างเมื่อตนเองเดือดร้อนทำตัว
3. เป็นประโยชน์ เป็นที่ต้องการของสังคม
4. ไม่เห็นแก่ตัว ได้รับการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่จากคนรอบข้าง
5. มีความเข้าใจผู้อื่นได้ง่าย ไม่ทับถมผู้อื่น ไม่ซ้ำเติมผู้อื่น
6. เป็นคนที่มีเหตุผล ไม่เอาแต่ใจตนเอง เห็นใจในความทุกข์ของผู้อื่น
7. จะได้รับความรัก ความเมตตากรุณาจากผู้อื่น
8. มักจะได้รับการแบ่งปันจากผู้อื่นรอบข้าง
9. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น สามารถทำงานกับผู้อื่นได้ทุกสถานการณ์อย่างมีความสุข

สรุปประโยชน์/คุณค่าเกี่ยวกับจิตอาสา บุคคลที่มีจิตอาสาย่อมเป็นที่รักใคร่ของบุคคลรอบข้าง เพราะมองเห็นคุณค่าในความดีที่มีอยู่ในบุคคลนั้นมากกว่ามูลค่าของทรัพย์สินใด ๆ ทำให้สังคมมีการแบ่งปัน การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันดูแลรักษาสิ่งของสาธารณะเพื่อการใช้ประโยชน์ร่วมกัน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมรอบตัว ส่งผลทำให้สังคมน่าอยู่และเป็นสังคมคุณภาพที่ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้ พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

3.5.4 แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตอาสา

แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของแครทโวล บลูม และมาเซีย (Krathwohl, Bloom and Masia)

ทิศนา แขมมณี (2551 : 237-239; อ้างอิงจาก Krathwohl, Bloom and Masia, 1956) กล่าวถึงจุดประสงค์ของรูปแบบการพัฒนาด้านจิตพิสัยว่าช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้สึก/เจตคติ/ค่านิยม/คุณธรรมหรือจริยธรรมที่พึงประสงค์ อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการได้จัดลำดับขั้นการเรียนรู้ด้านเจตคติหรือความรู้สึกไว้ 5 ขั้น ประกอบด้วย

1. ขั้นการรับรู้ (Receiving or attending) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รับรู้ค่านิยมที่ต้องการจะปลูกฝังในตัวผู้เรียน

2. ขั้นการตอบสนอง (Responding) การที่ผู้เรียนได้รับรู้และเกิดความสนใจในค่านิยมนั้น แล้วมีโอกาสได้ตอบสนองในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

3. ขั้นการเห็นคุณค่า (Valuing) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับค่านิยมนั้นแล้วเกิดเห็นคุณค่าของค่านิยมนั้น ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อค่านิยมนั้น

4. ขั้นการจัดระบบ (Organization) เป็นขั้นที่ผู้เรียนรับค่านิยมที่ตนเห็นคุณค่านั้นเข้ามาอยู่ในระบบค่านิยมของตน

5. ขั้นการสร้างลักษณะนิสัย (Characterization) เป็นขั้นที่ผู้เรียนปฏิบัติตนตามค่านิยมที่ตนรับมาอย่างสม่ำเสมอและทำจนกระทั่งเป็นนิสัย

การสอนเพื่อปลูกฝังค่านิยมใด ๆ ให้แก่ผู้เรียนสามารถดำเนินการตามลำดับขั้นของวัตถุประสงค์ทางด้านเจตคติของบลูมและคณะได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การรับรู้ (Receiving or attending) ผู้สอนจัดประสบการณ์หรือสถานการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ในค่านิยมนั้นอย่างใส่ใจ เช่น เสนอกรณีตัวอย่างที่เป็นประเด็นปัญหาขัดแย้งเกี่ยวกับค่านิยมนั้น คำถามที่ท้าทายความคิดเกี่ยวกับค่านิยมนั้น ในขั้นนี้ผู้สอนควรพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังนี้

1) การรู้ตัว (Awareness) เป็นพฤติกรรมที่คนสนองตอบต่อสิ่งเร้าเบื้องต้น โดยที่ยังไม่ได้เล็งเห็นความสำคัญ เป็นเพียงการสังเกตเห็นปรากฏการณ์โดยละทิ้งความสนใจต่าง ๆ เช่น การรู้จักรูปแบบ การรู้จักจัดอันดับ การจัดจำแนก ฯลฯ

2) การเต็มใจรับรู้ (Willingness) ขั้นนี้เป็นขั้นเต็มใจหรือพอใจที่จะรับรู้ มีความโอนอ่อนไปตามสิ่งประสบพบเห็น แต่ก็เป็นเพียงแค่การบังคับใจเท่านั้น เช่น ฟังผู้อื่นพูดด้วยความเต็มใจอดทนที่จะทำอะไรให้สำเร็จ ยอมรับความแตกต่าง ฯลฯ

3) การควบคุมการรับรู้ (Control) ความรู้สึกนี้เป็นความรู้สึกที่ต่อเนื่องจากขั้นที่แล้วที่แตกต่างกันออกไปก็คือความรู้สึกที่จะบอกได้ว่าอะไรควรเอาใจใส่และไม่ควรเอาใจใส่ เช่น ความรู้สึกที่ว่าชอบสิ่งนี้ อยากได้สิ่งนั้น จึงมองในลักษณะควบคุมหรือเลือกขึ้นเอง

ขั้นที่ 2 การตอบสนอง (Responding) ผู้สอนจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียน มีโอกาสตอบสนองต่อค่านิยมนั้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น ให้พูดแสดงความคิดเห็นต่อค่านิยมนั้นให้ลองทำตามค่านิยมนั้น ให้สัมภาษณ์หรือพูดคุยกับผู้ที่มีค่านิยมนั้น ในขั้นนี้ผู้สอนควรพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังนี้

1) การยินยอมตอบสนอง (Acquiescence responding) เป็นความรู้สึกขั้นเชื่อฟังหรือยินยอมที่จะกระทำตามแต่อาจจะยังไม่พอใจเท่าไรนัก

2) การเต็มใจตอบสนอง (Willingness to respond) เป็นระดับความรู้สึกขั้นร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ สามารถทำตามความต้องการหรือความสมัครใจ เช่น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ร่วมมือในกิจกรรมกลุ่มซึ่งเป็นสมาชิก แสดงความสนใจในการเข้าร่วมโครงการ

3) ความพึงพอใจในการตอบสนอง (Satisfaction in respond) เป็นความรู้สึกพึงพอใจในการร่วมกิจกรรม ขั้นตอบสนองตอนแรก ๆ เป็นเพียงยินยอมและเต็มใจทำแต่อาจจะไม่พึงพอใจก็ได้ความรู้สึกนี้จึงลึกลงไปอีกเป็นการยินยอมแบบเต็มใจและมีความพึงพอใจจนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน บางคนอาจจะแสดงออกมาให้เห็นได้อย่างเปิดเผย แต่บางคนอาจจะไม่แสดงให้เห็นเปิดเผยก็ได้

ขั้นที่ 3 การเห็นคุณค่า (Valuing) ผู้สอนจัดประสบการณ์หรือสถานการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของค่านิยมนั้น เช่น การให้ลองปฏิบัติตามค่านิยมแล้วได้รับการตอบสนองในทางที่ดีเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับตนหรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติตามค่านิยมนั้น เห็นโทษหรือได้รับโทษจากการละเลยไม่ปฏิบัติตามค่านิยมนั้น ในขั้นนี้ผู้สอนควรพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังนี้

1) การยอมรับในคุณค่านั้น (Acceptance a value) ระดับนี้เป็นการบรรยายคุณค่าของปรากฏการณ์ พฤติกรรม วัตถุ สิ่งของ ฯลฯ ในระดับความเชื่อ ซึ่งอาจให้ความหมายว่าเป็นการยอมรับทางอารมณ์ต่อข้อเสนอหรือคาสอนที่มีพื้นฐานอย่างเพียงพอ

2) การชื่นชอบในคุณค่านั้น (Preference a value) ในระดับนี้ไม่เพียงแต่เป็นยอมรับคุณค่า แต่เพิ่มความรู้สึกเอาใจใส่ในคุณค่าหรือค่านิยมนั้นเพิ่มขึ้นอีก เช่น การแสดงความรับผิดชอบในการทำให้คนในกลุ่มที่พูดน้อยหันมาร่วมวงสนทนาด้วย

3) ความผูกพันในคุณค่านั้น (Commitment) เป็นความรู้สึกที่ส่งผลต่อความเชื่อความศรัทธาด้วยอารมณ์ที่แน่นอน ผู้ที่มีความรู้สึกระดับนี้จะแสดงพฤติกรรมที่ยึดมั่นอย่างเห็นได้ชัด เช่น ความซื่อสัตย์ต่อกลุ่มที่เป็นสมาชิก การยอมรับบทบาททางศาสนาในชีวิตส่วนตัวและครอบครัว ความรู้สึกระดับนี้เป็นความรู้สึกพอใจจนกระทั่งยินยอมรับเป็นพันธะสัญญา

ขั้นที่ 4 การจัดระบบ (Organization) เมื่อผู้เรียนเห็นคุณค่าของค่านิยมและเกิดเจตคติที่ดีต่อค่านิยมนั้นและมีความโน้มเอียงที่จะรับค่านิยมนั้นมาใช้ในชีวิตของตน ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพิจารณาค่านิยมนั้นกับค่านิยมหรือคุณค่าอื่น ๆ ของตน และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมต่าง ๆ ของตน ในขั้นนี้ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมสำคัญดังนี้

1) การสร้างมโนทัศน์ในคุณค่านั้น (Conceptualization of value) เป็นคุณค่าหรือค่านิยมที่มีอยู่หลายรูปแบบ ความรู้สึกของคนอาจนำค่านิยมที่มีลักษณะเดียวกันอยู่ด้วยกัน เป็นผลมาจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้สึกมาแล้วเรียกชื่อใหม่กลายเป็นมโนภาพของคุณค่าใหม่ ซึ่งอาจจะเป็นนามธรรมทางภาษาหรือรูปลักษณ์ก็ได้

2) การจัดระบบคุณค่านั้น (Organization of a value system) ความรู้สึกระดับนี้เป็นการจัดค่านิยมที่สลับซับซ้อนให้อยู่ในระบบเดียวกัน เพื่อให้เกิดความสมดุลบางประการทางความรู้สึก เช่น พัฒนาวิธีการควบคุมความก้าวร้าวในรูปแบบที่ยอมรับกันทางวัฒนธรรม

ขั้นที่ 5 การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization by value) ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตนตามค่านิยมนั้นอย่างสม่ำเสมอ โดยติดตามผลการปฏิบัติและให้ข้อมูลป้อนกลับ และการเสริมแรงเป็นระยะ ๆ จนกระทั่งผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จนเป็นนิสัย ในขั้นนี้ผู้สอนควรพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังนี้

1) การมีหลักยึดในการตัดสินใจ (Generalization set) ระดับความรู้สึกนี้สอดคล้องกับภายในของระบบเจตคติและค่านิยม เป็นความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากการเลือกสรรคนที่มีเจตคติหรือค่านิยมที่มากมาย เมื่อถึงเวลาที่จะใช้ก็จะคัดเลือกและยึดถือปฏิบัติที่เห็นว่าดีงามเมื่อเกิดเหตุการณ์ใหม่หรือปัญหาใด ๆ ขึ้น เขาจะเอาความรู้สึกที่ยึดถือไปแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้

2) การปฏิบัติตามหลักยึดนั้นจนเป็นนิสัย (Characterization)เป็นระดับความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ผสมผสานสรุปรวมความรู้สึกที่ยึดถือเป็นอุดมการณ์ เช่น การดำรงชีวิตด้วยคุณธรรมผู้เรียนจะได้รับการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์จนถึงระดับที่สามารถปฏิบัติได้จนเป็นนิสัย นอกจากนั้นผู้เรียนยังได้เรียนรู้กระบวนการในการปลูกฝังค่านิยมให้เกิดขึ้น ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการปลูกฝังค่านิยมอื่น ๆ ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นต่อไป

จากแนวคิดดังกล่าวนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม ดังนี้

1) ผู้สอนจัดสิ่งเร้า ประสบการณ์หรือสถานการณ์หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสนใจในคุณธรรม จริยธรรมหรือค่านิยม

2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนตอบสนองต่อคุณธรรม จริยธรรมหรือค่านิยมนั้นจนเกิดความพึงพอใจ

3) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรมหรือค่านิยมนั้น

3.5.5 แนวทางการเสริมสร้างจิตอาสา

พระไพศาล วิสาโล (2550 : 63-65) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตอาสาสามารถทำได้ทุกช่วงวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยเด็กที่เป็นวัยแห่งการเรียนรู้ ผู้สอน เป็นหัวใจสำคัญในการปลูกฝังคุณลักษณะจิตอาสา ที่สามารถพัฒนาพร้อมกันสำหรับแนวทางการจัดการเรียนรู้ จำเป็นต้องนำองค์ความรู้ เชิงทฤษฎีมาปรับประยุกต์ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในปัจจุบัน เริ่มจากตัวผู้สอนเองที่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีและค่อยๆ ขยายไปสู่การพัฒนาผู้เรียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องพัฒนาไปให้ถึงระบบคิดของผู้เรียนมากกว่าการให้ทำกิจกรรมโดยปราศจากความคิด อย่างไรก็ตามต้องถือเป็นหลักการว่าการพัฒนาจิตอาสาสามารถสอดแทรกได้ในทุกกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การช่วยเหลือเพื่อนที่ทำการบ้านไม่ได้ก็เป็นจิตอาสาชนิดหนึ่ง หรือการประหยัดน้ำ ไฟฟ้า การจัดทำโครงการจิตอาสาที่ออกไปนอกโรงเรียนเป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาเท่านั้น แต่การพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องเชื่อมโยงเข้ากับวิถีชีวิตของผู้เรียนในแต่ละชุมชนท้องถิ่น แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตอาสามีดังนี้

1. การเป็นตัวแบบทางด้านจิตอาสาอย่างสม่ำเสมอ ตามทฤษฎีเซลล์กระจกเงา (mirror neuron theory) เมื่อผู้สอนแสดงพฤติกรรมใด ๆ ออกมาอย่างสม่ำเสมอ แม้ไม่ต้องสอนโดยวาจา แต่เป็นการสอนโดยการกระทำ ผู้เรียนจะมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมนั้นด้วย การพัฒนาลักษณะนี้เป็นการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยกระบวนการซึมซับ การสังเกต การเลียนแบบพฤติกรรม แต่ควรใช้ควบคู่กับการสะท้อนผลตนเอง (reflection) ในข้อ 5 ด้วย

2. การจัดการเรียนรู้ ต้องผ่านกระบวนการการปฏิบัติ (action learning) โดยการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมจิตอาสาตามความเหมาะสมด้วยตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องจัดทำเป็นโครงการเฉพาะกิจขึ้น แต่ควรบูรณาการไปในทุกกิจกรรมการเรียนรู้ และที่สำคัญจะต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลการปฏิบัติต่อเพื่อนและผู้สอน

3. การสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นการเรียนรู้ จิตอาสาโดยทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกร่วม (Empathy) ความเห็นอกเห็นใจ เอาใจผู้อื่นมาใส่ใจตนเอง เพื่อรับรู้ความรู้สึก และตอบสนองโดยการแสดงพฤติกรรมจิตอาสาอย่างถูกต้องเหมาะสม ทั้งภาษาพูดและภาษากาย

4. มุ่งเน้นการการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนความคิดและมุมมอง (Transformation of learning) ของผู้เรียน ทำให้เห็นว่าผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพที่จะช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมส่วนรวมได้ไม่สำคัญว่าจะเรียนเก่งสอบได้คะแนนดีหรือไม่ การปรับเปลี่ยนความคิดและมุมมองดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาจิตอาสาอย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง

5. การจัดการเรียนรู้ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสะท้อนตนเอง (self - reflection) มุ่งให้เห็นความคิดและความรู้สึกของตนเองเมื่อได้ช่วยเหลือผู้อื่น หรือทำประโยชน์ต่อส่วนรวม รวมทั้งการกำหนดแนวทางสำหรับพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่มีจิตอาสาต่อไป

6. ผู้สอนต้องสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนว่าการมีจิตอาสานั้นจะต้องไม่เป็นการเบียดเบียนตนเองหรือบุคคลรอบข้างด้วย มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา สิ่งใดที่เกินกำลังที่เราจะทำได้คนเดียวต้องรู้จักสร้างแนวร่วมหรือเครือข่ายมาช่วยให้สำเร็จ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2555 : 96-98) สรุปหลักการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ วิธีการที่หลากหลายเพื่อใช้ในการพัฒนาจิตสาธารณะให้แก่เด็กและเยาวชนมีประเด็นสำคัญไว้ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนจิตสาธารณะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อจิตสาธารณะ คือ ปัจจัยที่เป็นส่วนประกอบภายในตนเอง ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ ความสามารถทั่วไป สมรรถภาพ ภาวะทางอารมณ์ ค่านิยมส่วนบุคคล ความปรารถนา เพศและปัจจัยที่เป็นส่วนประกอบภายนอก ได้แก่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว โรงเรียน สถานภาพทางสังคม และกลุ่มเพื่อน เป็นต้น

2. การจัดการเรียนการสอนจิตสาธารณะ ต้องกระทำซ้ำ ๆ เพื่อเน้นย้ำและป้องกัน การเลือนหายหรือเปลี่ยนแปลงให้จิตสำนึกมีความคงทนโดยต้องมีการเสริมแรงจากสถาบันต่าง ๆ หรือทางสังคม

3. การจัดการเรียนการสอน ต้องให้เด็กเกิดการเรียนรู้ครบถ้วน 3 ด้าน คือ ด้านพุทธพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

4. กระบวนการสร้างจิตสาธารณะเป็นไปอย่างมีขั้นตอนเพื่อให้เกิดลักษณะนิสัยที่ยั่งยืน

5. ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยผ่านการเรียนรู้จากการกระทำ

6. ต้องอยู่บนพื้นฐานของการเติบโตแบบธรรมชาติ ไม่เร่งรีบเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

7. ต้องใช้วิธีการกลยุทธ์ที่หลากหลาย ได้แก่ การใช้บทบาทของผู้นำ การใช้การสื่อสารแบบรวมศูนย์ การใช้กระบวนการศึกษาเรียนรู้ การใช้บทบาทของสื่อมวลชน การใช้สถานการณ์ จำลองผสานกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง การใช้บทบาทสมมติกับตัวแบบการใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม การเสนอตัวแบบผ่านการ์ตูน การใช้วีดิทัศน์ ละครหุ่นเชิด เป็นตัวแบบ การใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ดีอื่น ๆ รวมทั้งการใช้ตัวแบบที่เป็นตัวอย่างที่ดีในสังคม เป็นต้น

พูลสวัสดิ์ วรรณลา (2557 : 44-45) สรุปแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะว่าการที่จะพัฒนาบุคคลให้เกิดในจิตสาธารณะจะต้องใช้วิธีการและแนวทางอย่างหลากหลายผสมผสานกันจึงจะประสบความสำเร็จได้ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาด้วยการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยการสอนโดยตรง ในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การสอนสอดแทรกในรายวิชาอื่นที่ตนเองสอน การสอนบูรณาการเข้ากับกลุ่มสาระอื่น การสอนเน้นการอภิปรายแลกเปลี่ยนและแสดงเหตุผลเชิง จริยธรรมการสอนโดยการใช้ตัวแบบและกรณีตัวอย่างการสอนโดยการให้ปฏิบัติในสถานการณ์จำลองสถานการณ์จริง และการสอนโดยการใช้การปรับพฤติกรรม การสอนแบบใช้โครงงานการสอนโดยการเล่านิทาน การสอนแบบใช้กระบวนการกลุ่ม ส่งเสริมให้มีการนำเนื้อหาด้านจิตสาธารณะมาสอนในหลักสูตรเพิ่มเติม

2. แนวทางการพัฒนาด้วยการจัดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย การจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เข้าค่ายพุทธบุตร พุทธธรรม แสดงตนเป็นพุทธมามกะ กิจกรรมประจำวันหน้าเสาธง สวดมนต์ประจำสัปดาห์ การแข่งขันกีฬา กิจกรรมการประกวดโครงการต่าง ๆ เช่น กิจกรรมทำความสะอาด กิจกรรมช่วยเหลือร่วมกัน กิจกรรมกับชุมชน เช่น งานประเพณีต่าง ๆ ประเพณีทางศาสนาการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการ มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาการสร้างต้นแบบ สร้างเครือข่ายจิตสาธารณะในชุมชน

3. แนวทางการพัฒนาด้วยการใช้ตัวแบบที่ดี ซึ่งประกอบด้วย การให้ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี นักเรียนรุ่นพี่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีการเชิญบุคคลที่มีจิตสาธารณะดีเด่นตรงกับที่โรงเรียนต้องการมาให้การอบรมนักเรียนเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง ขอความร่วมมือผู้ปกครองให้ช่วยประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมทั้งแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนให้ทางโรงเรียนทราบและเชิญบุคคลที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นพ่อดีเด่น แม่ดีเด่น เข้าร่วมกิจกรรมวันพ่อ วันแม่แห่งชาติ ที่โรงเรียนจัดขึ้น พร้อมกล่าวประวัติยกย่องเชิดชูความดี เป็นแบบอย่างกับนักเรียน เชิญวิทยากรมาให้ความรู้

4. แนวทางการพัฒนาด้วยการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการให้สะอาดร่มรื่น สวยงามและเป็นระเบียบเรียบร้อย มีการติดข้อความธรรมะคติธรรม สุภาษิตที่เอื้อต่อการพัฒนาจิตสาธารณะไว้ตามต้นไม้ อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการในบริเวณโรงเรียน มีการจัดนิทรรศการเนื่องในโอกาสวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ ให้มีการจัดสถานที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไว้ประจำในโรงเรียนเพื่อให้ นักเรียนเคารพสักการะบูชา

มีการจัดห้องจริยศึกษาและพุทธศาสนา โดยเฉพาะเพื่อให้นักเรียนได้ใช้เป็นแหล่งศึกษาในการพัฒนาจิตสาธารณะ

5. แนวทางการพัฒนาด้วยการนำผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยการเชิญผู้ปกครองและผู้นำชุมชนเข้าร่วมประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ ทำได้ด้วยการสร้างความตระหนักและมีส่วนร่วมตัดสินใจ เผยแพร่และแจ้งข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการอบรมสั่งสอนและลักษณะพฤติกรรมที่บ่งชี้คุณธรรมด้านจิตสาธารณะ ของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ขอความร่วมมือให้ผู้ปกครองอบรมสั่งสอน และแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมที่บ่งชี้คุณธรรม การพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนให้ทางโรงเรียนทราบ เชิญผู้ปกครองและผู้นำชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติที่โรงเรียนจัดขึ้น มีการสร้างเครือข่าย ผู้ปกครอง จิตสาธารณะพัฒนาโรงเรียนชุมชนและ จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เสวนา การเสริมสร้างคุณธรรมด้านจิตสาธารณะ

สมหมาย วิเศษชู (2554 : 45, 56, 57) กระบวนการสร้างจิตสาธารณะแก่นักเรียนของสถานศึกษาเป็นสิ่งจาเป็นและ มีคุณค่าการบ่มเพาะอาจต้องใช้ระยะเวลา ความอดทน ต้องสร้างความตระหนักรู้แก่ผู้ปฏิบัติให้เชื่อในคุณค่าที่จะเกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดจากการจัดโครงการ การทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนดให้จัดขึ้นเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะแล้วส่งผลต่อการพัฒนานักเรียนให้มีพฤติกรรมสาธารณะการปลูกฝังพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะโดยตรงกระทำได้โดยทุกคนมีส่วนร่วม ครูเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนและการช่วยอบรมตักเตือน รวมถึงการจัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการปลูกฝังพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะระดับโรงเรียน กลยุทธ์การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านจิตสาธารณะอย่างมีระบบโดยเริ่มตั้งแต่ขั้นวิจัยสำรวจความต้องการจำเป็นสำหรับการพัฒนา จิตสาธารณะ การวางแผนและการออกแบบกระบวนการพัฒนาการดำเนินการตามแผนการพัฒนาจิตสาธารณะ การติดตามกำกับผลการดำเนินงานตามแผน รวมทั้งการประเมินคุณภาพประสิทธิผล ประสิทธิภาพของการดำเนินงานและการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแผนงานกระบวนการพัฒนาจิตสาธารณะเพื่อให้นักเรียนมีความมั่นคงประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะ การพัฒนากระบวนการเสริมสร้างให้นักเรียนมีจิตสาธารณะเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุผลของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณธรรม ความรู้เพื่อให้สามารถออกไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข ทั้งนี้ต้องมีการดำเนินงานที่เป็นระบบและละเอียดอ่อน เนื่องจากเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจและเป็นเรื่องที่ร่วมมือกันทุกฝ่ายในการปลูกฝังความดีงามให้กับนักเรียน

สรุปได้ว่า แนวทางการเสริมสร้างจิตอาสาแก่นักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นและมีคุณค่าการบ่มเพาะอาจต้องใช้เวลา ความอดทน ต้องสร้างความตระหนักรู้แก่ ผู้ปฏิบัติให้เชื่อในคุณค่าที่จะเกิดขึ้นและจะต้องพัฒนาไปเรื่อย ๆ จนถึงวัยรุ่นและเป็นผู้ใหญ่ อีกทั้งยังมีการเรียนรู้ด้านวินัยจากวัฒนธรรม ซึ่งต้องใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย เช่น การใช้บทบาทของผู้นำ การใช้การสื่อสารแบบรวมศูนย์ การใช้กระบวนการศึกษาเรียนรู้ การใช้บทบาทของสื่อมวลชน การใช้สถานการณ์จำลองผสานกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง การใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ดีอื่น ๆ รวมทั้งการใช้ตัวแบบที่เป็นตัวอย่างที่ดีในสังคม เป็นต้น

4. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้รูปแบบเพื่อการบริหาร

4.1 ความหมายของรูปแบบ

รูปแบบเป็นสิ่งที่สร้างและพัฒนาขึ้นไว้เป็นแนวทางในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

คัมภีร์ สุดแท้ (2553 : 65) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบสำคัญ ๆ ของเรื่องให้เข้าใจง่ายขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป

ปัญญา ทองนิล (2553 : 85) ได้กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างที่เกิดจากทฤษฎี ประสบการณ์ การคาดการณ์ นำเสนอในรูปของข้อความหรือแผนผัง

ณัฐศักดิ์ จันทร์ผล (2552 : 125) รูปแบบ หมายถึง โครงสร้าง โปรแกรม แบบจำลองหรือตัวแบบที่จำลองสภาพความเป็นจริงที่สร้างขึ้นจากการลดทอนเวลาและเทศะ พิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะต้องนำมาศึกษาเพื่อใช้ทดแทนแนวคิดหรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆของรูปแบบนั้น ๆ

มาลี สืบกระแส (2552 : 108-109) รูปแบบมีสองลักษณะ คือ รูปแบบจำลองของสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น ระบบการปฏิบัติงาน และรูปแบบที่เป็นแบบจำลองของสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น รูปแบบอาจแสดงความสัมพันธ์ด้วยเส้นโยงแสดงในรูปแผนภาพหรือเขียนในรูปสมการคณิตศาสตร์ หรือสมการพยากรณ์หรือเขียนเป็นข้อความ จำนวนหรือภาพหรือแผนภูมิหรือรูปสามมิติ

สรุปรูปแบบ หมายถึง ภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สิ่งที่เป็นตัวแทนของโครงสร้างทางความคิด หรือองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญของเรื่องที่ศึกษาเพื่อแสดงหรืออธิบายให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

4.2 ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกันซึ่งนักวิชาการด้านต่าง ๆ ก็ได้จัดแบ่งประเภทต่างกันออกไปสำหรับรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์นั้น (Keeves, 1988: 561-565) ได้แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. Analogue Model เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปมัยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวคิดมาจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถังนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบเปรียบเทียบได้กับน้ำที่เปิดออกจากถัง ดังนั้นนักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับนักเรียนที่เข้าสู่ระบบลบด้วยนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น

2. Semantic Model เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น ๆ เช่น รูปแบบการสอนของ Joyce and Well, (1985: 41)

3. Mathematical Model เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ รูปแบบประเภทนี้นิยมใช้กันทั้งในสาขาจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการบริหารการศึกษาด้วย

4. Causal Model เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และหลักการสร้าง Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่างๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The Standard Deprivation Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจสังคมของบิดา มารดา สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่บ้าน และระดับสติปัญญาของเด็ก เป็นต้น

Schwirian (อ้างถึงใน Bardo & Hardman 1982: 70-72) นักนิเวศวิทยาคนสำคัญ ได้แบ่งประเภทของรูปแบบด้วยการอธิบายลักษณะจากลักษณะของเมืองออกเป็นรูปแบบที่อธิบายโดยพื้นที่นั้นเป็นจุดมุ่งหมายในการบรรยายลักษณะของเมืองว่ามีลักษณะเช่นไร เช่น Concentric Zone Model และ Social Area Analysis Model เป็นต้น สำหรับรูปแบบที่ใช้อธิบายคุณลักษณะของประชากรเมืองนั้น เป็นรูปแบบที่เสนอแนวคิดในการอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของประชากรเมือง ต่าง ๆ เช่น Residential Segregation Model เป็นต้น

จอยส์และเวลล์ (Joyce and Well, 1985: 74) ได้ศึกษาและจัดแบ่งประเภทของรูปแบบตามแนวคิดหลักการหรือทฤษฎี ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ และได้แบ่งกลุ่มรูปแบบการสอนเอาไว้ 4 รูปแบบ คือ

1. Information–Processing Models เป็นรูปแบบการสอนที่ยึดหลักความสามารถในกระบวนการประมวลข้อมูลของผู้เรียนและแนวทางในการปรับปรุงวิธีการจัดการกับข้อมูลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. Personal Models รูปแบบการสอนที่จัดไว้ในกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับปัจเจกบุคคลและการพัฒนาบุคคลเฉพาะราย โดยมุ่งเน้นกระบวนการที่แต่ละบุคคลจัดระบบปฏิบัติต่อสรรพสิ่ง (Reality) ทั้งหลาย

3. Social Interaction Models เป็นรูปแบบที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและบุคคลต่อสังคม

4. Behavior Models เป็นกลุ่มของรูปแบบการสอนที่ใช้องค์ความรู้ด้านพฤติกรรมศาสตร์เป็นหลักในการพัฒนารูปแบบ จุดเน้นที่สำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สังเกตได้ของผู้เรียนมากกว่าการพัฒนาโครงสร้างจิตวิทยาและพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้

สไตเนอร์ (Steiner, 1988 : 148) รูปแบบแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. รูปแบบเชิงปฏิบัติ (Prectical Model or Model-of) รูปแบบประเภทนี้เป็นแบบจำลองทางกายภาพ เช่น แบบจำลองรถยนต์ เครื่องบิน ภาพจำลอง

2. รูปแบบเชิงทฤษฎี (Theoretical Model or Model-of) เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากกรอบความคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐาน ตัวทฤษฎีเองไม่ใช่รูปแบบหรือแบบจำลองเป็นตัวช่วยให้เกิดรูปแบบที่มีโครงสร้างต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน

บาร์โดและอาร์ตแมน (Bardo and Hartman, 1982 : 141) นักนิเวศวิทยาคนสำคัญท่านหนึ่งได้ให้ทัศนะที่น่าสนใจไว้อีกแนวหนึ่งซึ่งเป็นแนวคิดหรือทฤษฎีพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบโดยแบ่งประเภทของรูปแบบ ด้วยการอธิบายลักษณะจากลักษณะของเมืองออกเป็นรูปแบบที่อธิบายโดยลักษณะพื้นที่และรูปแบบที่อธิบายโดยลักษณะของประชากร รูปแบบที่ใช้ในการอธิบายโดยพื้นที่นั้นมีจุดมุ่งหมายในการบรรยายลักษณะของเมืองว่าลักษณะอย่างไร เช่น Concentric Zone Model และ Social Area Analysis model เป็นต้น สำหรับรูปแบบที่ใช้อธิบายโดยคุณลักษณะของประชากรนั้น เป็นรูปแบบที่เสนอแนวคิดในการอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของประชากรของเมือง ต่าง ๆ เช่น Sesidential Segregation Model และ Group Location Model เป็นต้น

รูปแบบที่มีโครงสร้างต่างๆที่สัมพันธ์กัน รูปแบบตามความคิดเห็นของ คีพ (Keeves, 1988:178) จำแนกออกได้เป็น 5 รูปแบบคือ

1. รูปแบบคล้าย (Analogue Models) คือ เป็นรูปแบบที่มีความสัมพันธ์กับระบบกายภาพ มักเป็นรูปแบบที่ใช้ในวิทยาศาสตร์กายภาพเป็นรูปแบบที่นำไปใช้อุปมากับสิ่งอื่นได้ เช่น

รูปแบบแบบจำลองระบบสุริยะที่เกิดขึ้นจริง ธนาคารจำลองกับระบบธนาคารที่เป็นจริงแบบจำลองการผลิตกับการผลิตจริง เป็นต้น

2. รูปแบบที่อธิบายความหมายหรือให้ความหมาย (Semantic Models) คือ เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาในการบรรยายลักษณะของรูปแบบชนิดนี้จะใช้วิธีการอุปมาในการพิจารณาด้วยภาษามากกว่าที่จะใช้วิธีอุปมาในการพิจารณาด้วยโครงสร้างกายภาพ

3. รูปแบบที่มีลักษณะเป็นแผนภูมิแบบแผน หรือโครงการ (Schematic Models)

4. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Models) คือเป็นรูปแบบที่กำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในรูปสมการหรือฟังชันทางคณิตศาสตร์

5. รูปแบบเชิงเหตุผล (Causal Models) คือเป็นรูปแบบที่มีโครงสร้างเป็นสมการเชิงเส้นที่ประกอบด้วยตัวแปรสัมพันธ์กันเป็นเหตุและผล มีการทดสอบสมมุติฐานผลของรูปแบบจากลักษณะการแบ่งประเภทของรูปแบบของนักวิชาการต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าการแบ่งประเภทของรูปแบบตามแนวคิดที่หนึ่งนั้นบอกให้ทราบถึงลักษณะการเขียนรูปแบบที่มีกี่ลักษณะส่วนการแบ่งประเภทของรูปแบบในแบบที่สองและสามนั้นเป็นการแบ่งประเภทของรูปแบบตามแนวคิดพื้นฐานในการเสนอรูปแบบในการบรรยาย อธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ เป็นหลัก

สรุปได้ว่า รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกันเป็นสิ่งที่สร้างและพัฒนาขึ้น ของแต่ละสาขาก็มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น รูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ ได้แบ่งออกเป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่ใช้ภาษาสื่อในการขยายหรืออภิปรายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิรูปภาพ รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ และรูปแบบที่นำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เป็นต้น

คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี

Keeves (1988: 560) กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ ควรจะมีข้อกำหนด (Requirement) 4 ประการ คือ

1. รูปแบบ ควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural Relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันแบบรวมๆ (Associative Relationship)

2. รูปแบบ ควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสามารถถูกตรวจสอบได้โดยการสังเกต ซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3. รูปแบบ ควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้อภิปรายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4. รูปแบบ ควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

4.3 การสร้างรูปแบบในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

กรมวิชาการ (2542 : 99-106) ได้เสนอรูปแบบการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 7 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีแนวทางในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. กำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนต้องกำหนดการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน เป็นนโยบายของโรงเรียนอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรโดยผู้บริหารโรงเรียนประชุมชี้แจงรายละเอียดให้ครู อาจารย์ทุกคนในโรงเรียนทราบและเข้าใจถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ ความสำคัญและประโยชน์ของการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนและกำหนดให้เป็นนโยบายที่ครู อาจารย์ นักเรียนทุกคนต้องปฏิบัติร่วมกัน

2. แต่งตั้งคณะกรรมการ ตามที่โรงเรียนได้ตระหนักเห็นความสำคัญและประโยชน์ของความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยกำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียนอย่างชัดเจนนั้น ต้องมีคณะกรรมการรับผิดชอบในการดำเนินการ โดยมีการแต่งตั้งเป็นลายลักษณ์อักษร

3. กำหนดกิจกรรมในการพัฒนา การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และทั่วถึงนักเรียนทุกคน ซึ่งกำหนดกิจกรรมในการพัฒนาสามารถกำหนดได้หลายแนวทาง ดังตัวอย่าง

แนวทางที่ 1 การผลิตเอกสาร เอกสารที่จะนำมาใช้เป็นคู่มือในการดำเนินการปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน เช่น

1. คู่มือการบริหาร/ดำเนินการเสริมสร้าง การปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

2. คู่มือครูในการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

3. เอกสาร “ การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ” เป็นเอกสารความรู้สำหรับครู อาจารย์ใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

แนวทางที่ 2 การสอนโดยใช้ชุดการสอน เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีวินัยในตนเองมีขั้นตอนในการปลูกฝังและพัฒนา 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ให้รู้ความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์และวิธีการปฏิบัติตน

2. ให้คิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และทำความกระจ่างในค่านิยม

3. ปลูกฝังและสร้างเสริมให้ควบคุมตนเอง ประพฤติละปฏิบัติให้ถูกต้องเป็นกิจนิสัย

แนวทางที่ 3 การสอนโดยสอดแทรกความมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน ในรายวิชาต่าง ๆ ครูควรปลูกฝังให้นักเรียนในคาบที่สอน ในเรื่องต่าง ๆ เช่น

1. การเข้าแถว
2. การรักษาความสะอาด
3. กริยามารยาท
4. การแต่งกาย

แนวทางที่ 4 การใช้เทคนิคการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียนสามารถใช้เทคนิคต่าง ๆ จัดประสบการณ์การเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น

1. การเรียนแบบร่วมมือ เช่น STAD, JIGSAW
2. การสอนแบบศูนย์การเรียน
3. บทบาทสมมุติ
4. สถานการณ์จำลอง
5. การสอนโดยการอภิปรายปัญหา
6. การเล่านิทาน

แนวทางที่ 5 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนอาจดำเนินการเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom)
2. ชุมนุมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
3. ชุมนุมโต้วาที
4. โครงการเพื่อนช่วยเพื่อน
5. โครงการเชิญวิทยากรท้องถิ่นมาบรรยาย
6. โครงการจัดกิจกรรมกับชุมชน
7. โครงการศึกษาดูงานนอกสถานที่
8. โครงการแนะแนวแก้ปัญหาตัวนักเรียน
9. โครงการจัดกิจกรรมธนาคารความดี
10. จัดกิจกรรมออมทรัพย์เพื่อการศึกษา
11. จัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

แนวทางที่ 6 การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ควรจัดให้เอื้อต่อการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

1. จัดที่ทิ้งขยะไว้ตามจุดต่าง ๆ
2. จัดที่จอดรถให้เป็นระเบียบ
3. จัดป้ายนิเทศ
4. ผู้บริหารโรงเรียนและคณะกรรมกาดำเนินการจัดประชุมครู อาจารย์ทุกคนภายในโรงเรียน ชี้แจงรายละเอียดของกิจกรรมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนและเพื่อให้การดำเนินงานตามกิจกรมบรรลุวัตถุประสงค์ การพิจาณามอบหมายให้ครูอาจารย์รับผิดชอบการดำเนินการของแต่ละกิจกรรม ให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ
5. นิเทศ ติดตาม ประเมินผลระหว่าการดำเนินงาน การดำเนินงานการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในระหว่างที่ครู อาจารย์ในโรงเรียนกำลังดำเนินการพัฒนากิจกรรมที่กำหนดนั้น ควรมีการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรมเพื่อให้มีผู้คอยให้คำปรึกษาแนะนำ สำหรับปรับปรุงแก้ไขตลอดจนให้ขวัญกำลังใจระหว่างการดำเนินงาน
6. ประเมินและสรุปผลการดำเนินงาน หลังจากการดำเนินงานการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนเสร็จสิ้นแล้ว ให้มีการประเมินผลการดำเนินงานและการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยประเมินและสรุปผลของแต่ละกิจกรรมที่ได้ดำเนินการและภาพรวมของการพัฒนาในขั้นตอนนี้ควรมีเครื่องมือในการประเมินผล เช่น แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสังเกต และควรสรุปผลการดำเนินงานให้ชัดเจน มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบในขั้นตอนนี้หลังจากการประเมินผลแล้ว พบว่า การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ให้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ 7 ได้ หากไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ควรมีการปรับปรุงแก้ไข แล้วดำเนินการตามขั้นตอนที่กล่าวมาแล้วข้างต้นใหม่
7. ดำเนินงานตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง เมื่อดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์แล้ว ให้โรงเรียนดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง เป็นลักษณะงานประจำที่ต้องปฏิบัตินอกจากนี้กิจกรรมที่กำหนดไว้สำหรับการพัฒนาสามารถพัฒนาและปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพแวดล้อม ความเหมาะสม และสถานการณ์ปัจจุบัน

สรุปได้ว่า การสร้างรูปแบบนั้นไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวแน่นอนว่าต้องทำอะไรบ้าง แต่โดยทั่วไปจะเริ่มต้นจากการศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เราจะสร้างรูปแบบให้ชัดเจน จากนั้นจึงค้นหาสมมติฐานและหลักการของรูปแบบที่จะพัฒนาแล้วสร้างรูปแบบตามหลักการที่กำหนดขึ้น และนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความเหมาะสมและหาคุณภาพของรูปแบบต่อไป มีการทดลองใช้รูปแบบ

4.4 การพัฒนารูปแบบ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2544 : 7) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ โดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระบบ (System analysis) เป็นวิธีการระบุส่วนประกอบขององค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหลายที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบภายในระบบกับองค์ประกอบภายนอก การจัดเรียงองค์ประกอบทรัพยากรที่ต้องใช้กลุ่มเป้าหมายของผู้ใช้ระบบ ภารกิจที่จะต้องดำเนินการ และผลผลิตหรือบริการที่จะเสนอแก่กลุ่มเป้าหมาย ในการวิเคราะห์ระบบ ผู้วิเคราะห์มีกิจกรรมที่จะต้องวิเคราะห์ ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ปณิธาน

1.2 วิเคราะห์จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1.3 วิเคราะห์หน้าที่

1.4 วิเคราะห์ภารกิจ

1.5 วิเคราะห์เครื่องมือ สื่อ หรือช่องทาง

1.6 วิเคราะห์วิธีการ

1.7 วิเคราะห์การตรวจสอบ ควบคุม และการประเมิน

2. การสังเคราะห์ระบบ (System synthesis) เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการสร้างระบบใหม่โดยการนำองค์ประกอบ ความสัมพันธ์ทิศทางและลำดับขั้นตอนของระบบใหม่

3. การสร้างแบบจำลอง (System modeling) เป็นขั้นการสื่อสารระบบที่สร้างใหม่เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้โดยการเขียนแบบจำลองแบบใดแบบหนึ่ง ดังนี้

3.1 แบบรูปภาพหรือหุ่นจำลองของจริง เช่น ภาพวาด หุ่นจำลองเครื่องบิน ฯลฯ

3.2 แบบจำลองเปรียบเทียบ เช่น นาฬิกาเป็นแบบจำลองของเวลา หรือสีแดง ขาว น้ำเงิน ของธงชาติไทยเป็นแบบจำลองอุปมาอุปมัยของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เป็นต้น

3.3 แบบจำลองสัญลักษณ์เช่น สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์

3.4 แบบจำลองแนวคิด ได้แก่แบบจำลองที่แทนด้วยภาพแผนภูมิหรือแผนภาพในรูปแบบต่าง ๆ แบบจำลองจะช่วยอธิบายขั้นตอนสำคัญของระบบ ช่วยในการสื่อสารให้ทราบขั้นตอนและการควบคุม และทำนายไว้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อได้ดำเนินไปตามระบบ

4. การทดสอบระบบ (System testing) เมื่อได้มีการพัฒนาระบบด้วยการกำหนดขั้นตอนและแสดงออกมาในรูปของแบบจำลองแล้ว เรียกได้ว่า เราได้ระบบใหม่ขึ้นเป็นต้นแบบ แต่ยังประกันไม่ได้ว่าระบบที่พัฒนาขึ้นจะทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ นักจัดระบบจึงจำเป็นที่จะต้องนำ “ต้นแบบระบบ” (System prototype) ไปทดสอบระบบในสถานการณ์จำลอง (Systems Simulation)

กล่าวคือ นำระบบไปใช้ในสถานการณ์ที่ใกล้ความจริงแน่นอน หากนำไปทดลองในสถานการณ์จริงมีปัญหามากในด้านค่าใช้จ่าย เวลา และความเสี่ยง โดยเฉพาะระบบที่เกี่ยวข้องกับคนและทรัพย์สิน นักจัดระบบจึงทดสอบระบบในสถานการณ์จำลองแทน

บุญชม ศรีสะอาด (2560 : 104-106) กล่าวถึงการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบนั้น อาจกระทำ ได้ 2 ขั้นตอน คือ

1. สร้างหรือพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อน เป็นรูปแบบตามสมมติฐาน โดยการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีแนวความคิดรูปแบบที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วในเรื่องเดียวกันหรือเรื่องอื่น ๆ และผลการศึกษาหรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์สภาพการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะในรูปแบบในการพัฒนารูปแบบนั้นจะต้องใช้หลักเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ และการศึกษาค้นคว้าซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยอาจจะคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นก่อน แล้วปรับปรุงโดยอาศัยสารสนเทศจากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบ หรือองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรที่สำคัญประกอบขึ้นเป็นโครงสร้างของรูปแบบก็ได้ หัวใจสำคัญของขั้นนี้อยู่ที่การเลือกเฟ้นองค์ประกอบในรูปแบบ (ตัวแปร/กิจกรรม) เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมผู้วิจัยควรกำหนดหลักการในการพัฒนารูปแบบอย่างชัดเจน เช่น เป็นรูปแบบที่ไม่ซับซ้อน สามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย ตัวแปรในรูปแบบมีน้อยตัว แต่สามารถอธิบายผลได้มาก ฯลฯ ในการวิจัยบางเรื่องจำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม

2. ทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ หลังจากได้พัฒนารูปแบบในขั้นต้นแล้วจำเป็นต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ หลังจากได้พัฒนารูปแบบในขั้นต้นแล้วจำเป็นต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นนั้นถึงแม้ว่าจะพัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎี แนวคิด รูปแบบของคนอื่น และผลการวิจัยที่ผ่านมาแล้ว หรือแม้กระทั่งได้รับการกลั่นกรองจากผู้เชี่ยวชาญแล้วก็ตาม แต่ก็เป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐานซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทำการทดลองนำไปใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อทดสอบดูว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งในขั้นนี้บางครั้งใช้คำว่า การทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ

ทรงศักดิ์ โอยะคลัง (2550 : 112) ได้แบ่งการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่ดีด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล ออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการมีส่วนร่วมของประชาชนและความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชน

2. การสร้างรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน

3. การตรวจสอบและพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน

4. การทดลองรูปแบบการมีส่วนร่วม

5. การสังเคราะห์และสรุปรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน

สมุทร ชำนาญ (2546 : 83) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยมุ่งศึกษารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่เหมาะสมกับสภาพสังคม โดยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วิธีการบริหารโรงเรียนที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน และสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ด้วยการสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เพื่อถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นขั้นการพัฒนารูปแบบบริหารสถานศึกษาที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานโดยใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 เป็นขั้นการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2548 : 92-93) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสม ซึ่งในการศึกษามีรายละเอียดในการดำเนินการ 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวคิด และหลักการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่ได้รับเลือกเป็นโครงการนำร่องการวิจัยและการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการศึกษาสภาพจริงจากรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ โดยการสังเคราะห์แบบสัมภาษณ์จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 นำมาสร้างเป็นรูปแบบจำลองระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์การด้วยการสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแบบเลือกตอบ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการพัฒนารูปแบบระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์กร โดยใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติโดยการใช้รูปแบบจำลอง

จากขั้นตอนที่ 2 นำมาศึกษาวิเคราะห์ และกำหนดรูปแบบระบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การด้วยเทคนิคเดลฟาย 3 รอบ

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์หาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ โดยผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาคือผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 5 การสรุปและนำเสนอรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การและจัดทำเป็นรายงานผลการวิจัยต่อไป

จากแนวคิดดังกล่าว ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ และการตรวจสอบรูปแบบมาปรับใช้ในการวิจัยซึ่งในการตรวจสอบรูปแบบนั้นเป็นขั้นตอนที่จะทำให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีความถูกต้อง สมบูรณ์และน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

5. องค์ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ “KONDEE MODEL”

กลยุทธ์ KONDEE MODEL หมายถึง วิธีการอันแยบยลของผู้บริหารโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ในการบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ครอบคลุมภาระงาน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม 2) ด้านการพัฒนาครู 3) ด้านการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 4 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม โดยใช้ “KONDEE” ทั้ง 6 ประเด็น ในการขับเคลื่อน ดังนี้

K : Knowledge กระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียนได้เกิดความตระหนักและปฏิบัติในความมีวินัยในตนเองตามจุดเน้น 5 จุดเน้น และตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด

O : Organization การจัดระบบในองค์การ และมอบหมายงานให้บุคลากรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ

N : Network การมีภาคีเครือข่ายในพื้นที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายผู้นำท้องถิ่น เครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

D : Design จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา

E: Environment บรรยากาศสภาพแวดล้อม และสัมพันธภาพภายในห้องเรียนและภายในโรงเรียน ที่ส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน

E : Evaluation การประเมินผลการปฏิบัติงาน

5.1 องค์ความรู้เกี่ยวกับภาระงาน 4 ด้าน ตามกลยุทธ์ “KONDEE MODEL”

1) การบริหารแบบมีส่วนร่วม

การบริหารแบบมีส่วนร่วม มีความสำคัญต่อการบริหารการศึกษา โดยเฉพาะหลักการสำคัญที่แสดงถึงการที่บุคคลผู้บริหารใช้การจูงใจให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานหรือบุคคล ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงาน ร่วมรับผิดชอบ เพื่อพัฒนางานที่ปฏิบัติให้มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ตลอดจนการประเมินผล ให้ทุกฝ่ายได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน อันจะนำไปสู่เป้าหมายขององค์กร

การบริหารแบบมีส่วนร่วมมีวิวัฒนาการมาจากแนวคิดการบริหารเชิงมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation Approach) และการบริหารเชิงพฤติกรรม (Behavioral Approach) บุคคลที่เป็นผู้บุกเบิกแนวคิดนี้คือ แมรี ปาร์คเกอร์ ฟอลเลต (Mary Parker Follet) โดยได้เขียนบทความชื่อ Dynamics Administration บรรยายให้ผู้บริหารแก้ปัญหาความขัดแย้งในองค์การด้วยวิธีการสร้างมนุษยสัมพันธ์และพยายามให้นายทุนคิดถึงคนงานบ้างไม่ใช่คิดแต่เรื่องเงินเพียงอย่างเดียว แนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนโดยเอลตัน เมโย (Elton Mayo) และเอฟ.เจ.โรธลิสเบอร์เกอร์ (F.J.Roethlisberger) แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารแบบมีส่วนร่วม ดังนี้

จรัส อติวิทยาภรณ์ (2554 : 268) ได้กล่าวว่า แนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม เริ่มมาจากแนวคิดเกี่ยวกับการทำกิจกรรมร่วมกันของคนนั้นมีมาตั้งแต่อดีต เนื่องจากการจะทำให้ เป้าหมายสำเร็จลุล่วงได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยการทำงานร่วมกัน โดยได้นำเสนอความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วมว่า มูลเหตุสำคัญที่ทำให้คนสนใจแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมนั้นเนื่องมาจากเหตุผล 3 ประการ คือ 1) ความสนใจและความกังวลร่วมกันเกิดจากความสนใจและความห่วงกังวลส่วนบุคคลซึ่งบังเอิญเห็นพ้องด้วยกันกลายเป็นความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกันของส่วนรวม 2) ความเดือดร้อนและความไม่พึงพอใจร่วมกันที่มีต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่นั้นผลักดันให้มุ่งไปสู่การรวมกลุ่มวางแผนและลงมือกระทำร่วมกัน และ 3) การตกลงใจร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่มหรือชุมชนไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วม คือ เป็นการสร้างความร่วมมือกันจากทุกฝ่ายโดยให้เข้ามาร่วมมือกัน โดยมีเป้าหมายร่วมกัน มีผลดีในด้านการสร้างบรรยากาศ การทำงานร่วมกัน

นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ (2560 : 177) ให้ความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารโดยให้บุคคลในองค์กรหรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการ การตัดสินใจ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความเชี่ยวชาญ ในการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการบริหารงานมีความสำคัญของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานที่มุ่งหวัง และกระบวนการการตัดสินใจสามารถรองรับพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรได้กว้างขวาง และเกิดการยอมรับได้เป็นหลักการของการบริหารงานที่ส่งผลต่อการดำเนินการเชิงวิเคราะห์ ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจได้ ลดช่องว่างของระบบการสื่อสารในองค์กรและขจัดปัญหาความขัดแย้ง

อากีริส (Argyris C., 1964, อ้างถึงใน อมรภัค ปิ่นกำลัง, 2562 : 14) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจูงใจให้ผู้ร่วมปฏิบัติงานในองค์การได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบและร่วมมือในการพัฒนาองค์การที่ปฏิบัติอยู่ด้วยความเต็มใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานขององค์การ ควรประกอบด้วยสาระสำคัญอย่างน้อย 3 ประการ คือ 1) การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น สมาชิกขององค์การย่อมมีความผูกพันกับองค์การที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่ และมีความปรารถนาที่จะได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การ แม้เพียงได้รับฟังความคิดเห็น ก็ทำให้รู้สึกว่าได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การแล้ว 2) การมีส่วนร่วมช่วยให้เกิดการยอมรับในเป้าหมาย เพราะนอกจากจะช่วยกระตุ้นให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นแล้ว ยังช่วยให้เกิดความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันระหว่างกลุ่มสมาชิก และความร่วมมือนั้นจะแพร่ขยายไปทั้งองค์การ ทำให้สมาชิกทั้งองค์การมีเป้าหมายเดียวกัน การมีส่วนร่วมเป็นการยินยอมและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ ซึ่งจะมีผลทั้งทางใจ การยอมรับการสนับสนุน และผลต่อการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ และ 3) การมีส่วนร่วมช่วยให้เกิดความสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบ การที่บุคคลได้แสดงความคิดเห็นและยอมรับในเป้าหมายเดียวกัน จะช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดความสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานขององค์การ

เมตต์ เมตต์การุณ์จิต (2553 : 67) กล่าวว่า ผลดีของการบริหารแบบมีส่วนร่วม คือ 1) เป็นการสร้างสรรค์ให้มีการระดมสรรพกำลังจากบุคคลต่าง ๆ เช่น พลังความคิด สติปัญญา ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ เป็นต้น 2) เป็นการสร้างบรรยากาศและพัฒนาประชาธิปไตยในการทำงาน 3) ช่วยลดความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติงานเพราะเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีส่วนช่วยให้ประสานงานกันดี 4) จะทำให้งานมีประสิทธิภาพและคุณภาพที่ดี เพราะจะมีความผิดพลาดน้อย 5) ผลงานที่เกิดขึ้นจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจแก่บุคลากรทุกคนเพราะทุกคนมีส่วนร่วมในความสำเร็จของงาน 6) ช่วยให้การทำงานสำเร็จลงได้ในเวลาอันรวดเร็ว เพราะมีการแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบ และ 7) สร้างความสมดุลระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายปฏิบัติ

เศรษฐภูมิ เถาชารี (2558 : 114-120) สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่สำคัญ มีดังนี้ 1) ก่อให้เกิดความรู้รักสมัครสมานสามัคคีระหว่างผู้บริหารและผู้ร่วมงานทุกระดับภายในองค์กร 2) ช่วยลดความขัดแย้งในการทำงานเพิ่มความไว้วางใจซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น 3) สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี ทำให้ผู้ร่วมงานมีสุขภาพจิตดีมีการกระจายงานอย่างเหมาะสมตามความรู้ ความสามารถ 4) เป็นการสร้างความเป็นประชาธิปไตยในองค์กร เนื่องจากเป็นการบริหารงานที่มุ่งเน้นรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม 5) ช่วยให้พนักงานเกิดความรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร 6) การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดการระดมความคิดและอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความคิดเห็นที่หลากหลาย ทำให้การปฏิบัติมีความเป็นไปได้มากกว่าการคิดคนเดียว 7) การมีส่วนร่วมในการบริหาร มีผลในทางจิตวิทยา คือ ทำให้เกิดการต่อต้านน้อยลงในขณะเดียวกันก็จะเกิดการยอมรับมากขึ้น 8) เปิดโอกาสให้มีการสื่อสารที่ดีกว่า สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน 9) เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานหรือผู้เกี่ยวข้องมีโอกาสได้ใช้ความสามารถและทักษะในการทำงานร่วมกัน เกิดความมีน้ำใจและความจงรักภักดีต่อหน่วยงานมากขึ้น และ 10) การมีส่วนร่วมจะทำให้ผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นการตัดสินใจมีคุณภาพมากขึ้นและส่งเสริมให้มีการปรับปรุงงาน ตลอดจนผู้ร่วมงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น

สวอนสเบิร์ก (Swansburg, 1996, อ้างถึงใน ปริญวัฒน์ ถมกระจ่าง, 2561 : 20-21) ศาสตราจารย์ผู้บริหารทางการศึกษาของโรงเรียนพยาบาลแห่งวิทยาลัยทางการแพทย์จอร์เจีย ได้แบ่งองค์ประกอบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน (Goals & objectives) ให้แนวคิดว่าการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงการร่วมกันปรับปรุงพัฒนาเป้าหมายขององค์การย่อมจะขจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ถ้าทุกคนมีเป้าหมาย และวัตถุประสงค์เดียวกัน มีการทำงานที่มีทิศทางเดียวกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน

2. ความยึดมั่นผูกพัน (Commitment) ให้แนวคิดว่าบุคคลไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานต้องการความยึดมั่นผูกพัน ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนช่วยเหลือและฝึกอบรมแก่ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานต้องมีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับผู้บริหาร ประสบการณ์ในการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความขยันหมั่นเพียร อุตสาหะ ผลผลิตในการทำงานมีมากขึ้น จะเห็นได้ว่าภายใต้การบริหารแบบมีส่วนร่วม จะทำให้เกิดความยึดมั่น ผูกพันโดยไม่ทำให้เกิดโทษ

3. ความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน (Autonomy) ให้แนวคิดว่าเป็นภาวะที่มีความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในการทำงาน ความมีอำนาจหน้าที่ และความสามารถในการทำงาน

สำหรับงานของแต่ละบุคคล ผู้ปฏิบัติงานต้องการความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานและในการตัดสินใจในงานของตนเอง ซึ่งจะทำให้มีความทุ่มเทและเต็มใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ตามความรับผิดชอบที่ตนได้รับ

4. การไว้วางใจซึ่งกันและกัน (Trust) ให้แนวคิดว่าเป็นปรัชญาพื้นฐานของการมีส่วนร่วม ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาจะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสมบูรณ์เรียบร้อย หากได้รับการยอมรับไว้วางใจจากผู้บริหาร การบริหารแบบมีส่วนร่วมมีความเกี่ยวข้องกับความพอใจในงานอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะการบริหารดังกล่าวมีลักษณะที่เปิดโอกาสให้สมาชิกได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การยอมรับฟัง ข้อเสนอแนะจากฝ่ายผู้ใต้บังคับบัญชา การร่วมกันแก้ไขปัญหาตลอดจนความรู้สึกถึงความเป็นอิสระในการทำงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนเอง ภายหลังจากที่ความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ผู้ใต้บังคับบัญชาก็จะเกิดความพึงพอใจ

โศภิดา คล้ายหนองสรวง (2558 : 22) ได้กำหนดรูปแบบของการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ทั้งสิ้น 2 แบบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมที่สร้างสรรค์ (Constructive participation) คือ การมีส่วนร่วมที่ทั้งสองฝ่ายต่างมองโลกไปในทางที่ดีพร้อมที่จะร่วมกันสร้างสรรค์ด้วยการปรับทัศนคติเข้าหากันเกิดการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาและหาข้อยุติต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การร่วมมือร่วมใจกันบนพื้นฐานที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายพึงพอใจ การมีส่วนร่วมในลักษณะนี้จะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าและเป็นสิ่งที่สังคมพึงปรารถนา

2. การมีส่วนร่วมที่มีความขัดแย้ง (Conflictive participation) คือ การมีส่วนร่วมที่ทั้งสองฝ่ายต่างมีอคติต่อกัน เป็นการมองโลกในแง่ร้าย เมื่อมีโอกาสเผชิญหน้ากันจะพยายามหักล้างความคิดซึ่งกันและกันโดยไม่มีการปรับทัศนคติเข้าหากัน จึงยากที่จะหาจุดร่วมให้เกิดความพึงพอใจกันได้ การร่วมมือร่วมใจจึงแอบแฝงไว้ซึ่งความไม่จริงใจต่อกันในการดำเนินกิจกรรม ความขัดแย้งเริ่มตั้งแต่มี 2 คนขึ้นไปทำงานร่วมกัน

จากแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นวิธีการบริหารที่เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการได้รับประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมมาจัดการศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและทิศทางในการจัดการศึกษา ร่วมดำเนินการสนับสนุนทั้งด้านกำลังความคิด กำลังกาย กำลังใจ และกำลังทรัพย์ พร้อมร่วมกำกับติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ทั้งนี้ผู้บริหารจะต้องเห็นความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วม พร้อมทั้งมีความรู้ความเข้าใจ ในแนวคิดพื้นฐานและองค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารแบบมี

ส่วนร่วม และสิ่งสำคัญจะต้องทราบถึงประโยชน์ ข้อจำกัดและอุปสรรคของการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การ

2) การพัฒนาครู

สุรศักดิ์ ยุทธนานุกูล (2558 : 19) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่าเป็นกระบวนการที่จะเสริมสร้างและปรับเปลี่ยนผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Understanding) ทักษะในการทำงาน (Skill) และทัศนคติ (Attitude) ให้เอื้ออำนวยต่อประสิทธิภาพในการทำงานตลอดจนเจตคติที่ดีของผู้ปฏิบัติงาน ให้รอบรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเอื้ออำนวยต่อประสิทธิภาพในการทำงาน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2555 : 12) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า เป็นกระบวนการส่งเสริมให้บุคลากรมีทิศทาง แนวความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และทัศนคติในการทำงานอย่างมีระบบ และเกิดการต่อเนื่อง เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัฒนา สูตรสุวรรณ (ม.ป.ป. : 51) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า กรรมวิธีในอันที่จะเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงานของครูและพัฒนาความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลในด้านความรู้ ทักษะ การรับรู้ และเทคนิคต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์กับผู้เรียนและเพื่อนร่วมงาน

กัมปนาท สุ่มมาตย์ (2557 : 25) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงานดีขึ้น ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน อันจะเป็นผลให้ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

รุ่ง พูนสวัสดิ์ (ม.ป.ป. : 26) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า เป็นการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งที่สามารถทำให้บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาจากการดำเนินการนั้น ได้มีความรู้ความเข้าใจสามารถที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากรเอง โดยมีทัศนคติในการทำงานผู้ร่วมงานและผู้บริหารงานในองค์การนั้นๆ เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า การพัฒนาครูและบุคลากร หมายถึงกระบวนการส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงานดีขึ้น ตลอดจนมีคุณธรรม ค่านิยม และเจตคติที่ดีในการทำงาน ด้วยการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับบุคลากร ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ความสำคัญของการพัฒนาครูและบุคลากร

วศิน ชูชาติ (2559 : 70) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการพัฒนาครูและบุคลากร ไว้ว่า การพัฒนาตนเองเป็นหน้าที่ที่ครูผู้สอนต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย เปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆ และก้าวทันความรู้ มีลักษณะนิสัยใฝ่เรียน ใฝ่รู้ มีทักษะที่จำเป็นในยุคดิจิตอล เช่น ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล เป็นแบบอย่างที่ดีแก่

นักเรียน ถอดลักษณะครูผู้สอนในยุคอดีตที่ความรู้อยู่เพียงในตำราและถ่ายทอดเพียงการท่องจำ ให้เป็นครูนักวางแผน นักจัดการ นักวิจัย ครูที่ส่งเสริมและสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้

กัมปนาท สุ่มมาตย์ (2557 : 20) ได้กล่าวถึงหลักการ เหตุผลและความจำเป็นในการที่ต้องพัฒนาบุคลากรโดยสรุปว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถของบุคลากร ประสิทธิภาพของบุคลากรย่อมจะเพิ่มขึ้นจากการที่ระบบโรงเรียนให้โอกาสแก่เขาที่จะพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ในตัวของเขาแต่ละคน ซึ่งการพัฒนาบุคลากรเป็นกิจกรรมที่จะต้องกระทำตั้งแต่ แรกเข้าทำงาน จนถึงเวลาที่ต้องออกจากงานไปตามวาระ ดังนั้นระบบโรงเรียนมีหน้าที่เสริมสร้างประสบการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเพื่อเตรียมคนไปรับหน้าที่ใหม่และปรับปรุงงานที่ทำอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ทั้งเป็นคณะและเป็นรายบุคคลให้ครูสามารถทำงานให้สอดคล้องกันและด้วยคุณภาพที่ได้รับทัดเทียมกัน นอกจากนี้เป็นการดึงดูดให้คนปรารถนาที่จะทำงานอยู่ในระบบโรงเรียนนั้นๆ มากขึ้น อันเป็นการสร้างความเป็นปึกแผ่นแน่นหนาให้แก่ระบบโรงเรียนนั้นโดยตรง

นิตยา กัณณิกาภรณ์ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาตนเองนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการพัฒนาตนเองเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทั้งปวง โดยเฉพาะในวิชาชีพครูที่มีหน้าที่จะต้องไปพัฒนาคน การที่ครูจะไปพัฒนาผู้เรียนได้ ครูต้องพัฒนาตนเองก่อน ต้องประพฤติตนเป็นคนดีและตั้งอยู่ในความดีเสียก่อนเหมือนดังพุทธสุภาษิตที่ว่า “ย ถาวาที ต ถา การี” แปลว่า “สอนเช่นใดพึงทำเช่นนั้น” ถ้าบุคคลใดมีจิตมุ่งมั่นทุ่มเทให้กับการพัฒนาตนเอง ก็สามารถที่จะสร้างความเชื่อมั่นได้ว่า ผู้นั้นจะมีความเจริญก้าวหน้าประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยพัฒนาหน่วยงานสร้างสรรค์พัฒนาสังคมโดยส่วนรวม

ฮาร์โรล สเปียร์ (Harold Spears . 1953 : 258 อ้างถึงใน กัมปนาท สุ่มมาตย์ . 2557 : 23-24) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาบุคลากรเป็นงานที่ผู้บริหารควรจัดทำอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติและเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความสามารถประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น รวมทั้งยึดหลักความถูกต้องของผู้รับการพัฒนา คำนึงถึงความต้องการและแก้ปัญหาและภาวะความเป็นอยู่ของท้องถิ่น และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้มีส่วนร่วมวางแผนในการพัฒนาบุคลากร

รุ่ง พูลสวัสดิ์ (ม.ป.ป. : 26-27) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรดังนี้ คือ

1. บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาแล้ว ผลการปฏิบัติงานจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เช่น

2. ทางด้านทัศนคติ พฤติกรรม ความรู้ความเข้าใจในงาน ประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป การทำงานมีทั้ง

3. คุณภาพและปริมาณงาน รู้จักเทคนิคและวิธีการทำงานดีขึ้น สามารถปรับตัวปรับใจปรับพฤติกรรม

4. ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานได้เป็นอย่างดี

5. บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาแล้วจะช่วยแก้ปัญหาขององค์การ ปัญหาของการปฏิบัติงานทั้งระดับผู้บริหารในองค์การและเพื่อนร่วมงานเป็นอย่างดี งานจะดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อยเพราะบุคลากรเข้าใจทำงานดี ช่วยละปัญหาต่างๆ ลงได้พอสมควร

6. ช่วยทำให้ขวัญของบุคลากรในองค์การดีขึ้น บุคลากรที่พัฒนาแล้วจะช่วยให้เข้าทำงานอย่างมีความรู้ความเข้าใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีกำลังใจในการทำงาน

7. สามารถลดการควบคุมการทำงานของบุคลากรได้มากเพราะบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาอย่างดี สามารถควบคุมตัวเองในการปฏิบัติงานทำงานได้ องค์การและผู้บริหารลดค่าแรงงานในการควบคุมได้

8. ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานจะมีน้อย เพราะบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในงานดี ฉะนั้นการพัฒนาที่ดีจึงเท่ากับลดปัญหาและอุปสรรคได้ส่วนหนึ่ง

9. เป็นประโยชน์ต่อบุคลากรโดยตรง เนื่องจากบุคลากรได้เรียนรู้สัมผัส มีความชำนาญจึงทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความก้าวหน้าของบุคลากรเอง นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้รับความชอบในการเลื่อนตำแหน่งและฐานะการงานตนเองให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ

10. ส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงแก่องค์การทุกองค์การ ถ้าหากองค์การขาดแคลนบุคลากรในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ก็สามารถคัดเลือกเอาจากบุคคลที่ได้พัฒนาแล้วลงไป

11. บุคลากรมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การ เพราะได้รับการพัฒนาแล้ว สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะองค์การที่มีแผนงานและนโยบายใหม่ๆ องค์การควรจะได้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในแผนงานอันใหม่ๆ อาจจะให้มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขององค์การที่เกี่ยวกับแผนนั้น ทำให้การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน

12. องค์กรสามารถลดความสิ้นเปลืองและการสูญเปล่าต่างๆ ลงได้ เช่น การขาดงานของ บุคลากรอาจจะน้อยลง งานที่ดำเนินการก็เกิดผลเสียหายน้อยมาก ทำให้เกิดความพอใจในงานที่ทำมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการพัฒนาครูและบุคลากรนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เมื่อโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ครูและบุคลากรต้องมีการปรับตัวให้ทันกับโลก ก้าวทันเทคโนโลยีใหม่ๆ และก้าวทันความรู้ มีลักษณะนิสัยใฝ่เรียน ใฝ่รู้ มีทักษะที่จำเป็นในยุคดิจิตอล เพื่อให้

มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติและเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความสามารถ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น ส่งผลให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีขวัญและกำลังใจในการทำงาน

วิธีการพัฒนาครูและบุคลากร

สุรศักดิ์ ยุทธนานุกูล (2558 : 22-23) ได้เสนอวิธีการในการพัฒนาบุคลากรไว้ ดังนี้

1. การปฐมนิเทศ จัดขึ้นสำหรับผู้ที่เข้ารับราชการใหม่หรือผู้ปฏิบัติงานให้สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้ เรื่องการปฐมนิเทศ คือ การแนะนำสถานที่ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ การจัดองค์กร การรู้จักผู้ร่วมงานและแนวทางการปฏิบัติงาน เป็นต้น

2. การอบรม เป็นการปรึกษาหารือ ชี้แจงในการตัดสินใจหรือการรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป วิธีการที่ใช้ เช่น การอบรมสัมมนาเพื่อให้ครูได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ การวางแผนในการปฏิบัติงาน การอบรมประจำเดือนเพื่อชี้แจงการปฏิบัติราชการและเสริมความรู้ต่าง ๆ การอบรมสายชั้นเป็นการพัฒนาความรู้ในแต่ละสายชั้น

3. การฝึกอบรม เป็นกระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะของบุคลากรเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในสภาพการณ์ปัจจุบันและในอนาคต เช่น การพัฒนาหลักสูตร

4. การอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นการจัดเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และเพิ่มความสามารถเรื่องต่าง ๆ ที่คณะครูมีความต้องการและได้ฝึกปฏิบัติจริง เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการการเขียนแผนการสอน การเขียนคำขอและผลงานทางวิชาการ การทำและการใช้สื่อการเรียนการสอน การใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

5. การปฏิบัติจริง เป็นการนำความรู้หรือวิธีการใหม่ ๆ ให้คณะครูที่มีความรู้ ความสามารถนำไปทดลองการปฏิบัติจริง แล้วนำผลมาเสนอที่ประชุม เพื่อให้คณะครูคนอื่นนำไปปฏิบัติตาม เช่น การพัฒนาแผนการสอน การพัฒนาวิธีการสอน เป็นต้น

6. การศึกษาเอกสาร เป็นวิธีพัฒนาความรู้ความสามารถของครูด้วย การอ่านหนังสือที่เกี่ยวข้อง

7. การจัดทำคู่มือครูการปฏิบัติงาน เป็นวิธีพัฒนาความรู้และขั้นตอนการปฏิบัติของครูด้วยการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ให้คณะครูในแต่ละงานที่เกี่ยวข้องได้มีไว้ศึกษาและเป็นคู่มือการปฏิบัติงาน เช่น คู่มือการวางแผนการบริหารโรงเรียน การรับสมัครนักเรียนชั้นก่อนประถมศึกษา การรับบริจาค เป็นต้น

8. การเข้าศึกษาอบรมนอกสังกัด สนับสนุนให้คณะครูได้เข้าประชุมอบรมในวิชาการต่างๆ ในหน่วยงานนอกสังกัดจัดเพิ่มเติม โดยการร่วมออกค่าใช้จ่ายในการอบรม

9. การศึกษาดูงาน เป็นวิธีการพัฒนาความรู้ ความสามารถและประสบการณ์โดยตรง ประหยัดเวลา เป็นที่ชื่นชอบของบุคลากรที่ได้เห็นเป็นตัวอย่างผลงานและให้ความสนใจในการปฏิบัติตาม

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2555 : 16-17) กล่าวถึงวิธีการพัฒนาบุคลากรดังนี้

1. การแนะนำชี้แจง หมายถึง การที่หัวหน้างานหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแนะนำชี้แจงเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มเล็ก ๆให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อันเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน รวมทั้งปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้อง วิธีการแก้ปัญหาและเรื่องต่างๆ ที่จำเป็นต้องรู้

2. การประชุมชี้แจง หมายถึง การแนะนำชี้แจงเป็นกลุ่มในลักษณะประชุม ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลข่าวสาร และให้ความรู้ความเข้าใจกับบุคลากรเป็นจำนวนมาก เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ไม่ยาก เช่น นโยบายการปฏิบัติงาน การตกลงนัดหมาย

3. การสอนงาน คือ การที่หัวหน้างานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย สอนวิธีการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากรที่เข้าทำงานใหม่ หรือกรณีที่นำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ ทั้งนี้เพื่อจะให้บุคลากรผู้ปฏิบัติงานได้ความรู้ ความสามารถเหมาะสมในอันที่จะปฏิบัติงานได้ผลต่อไป

4. การฝึกปฏิบัติงานหรือทดลองการปฏิบัติงาน หมายถึง การจัดให้ผู้ปฏิบัติงานได้ฝึกปฏิบัติงานหรือทดลองปฏิบัติงานนั้น โดยปกติจะต้องเป็นงานที่อาศัยความชำนาญและมักจะดำเนินการต่อจากการสอนงาน หรือแนะนำชี้แจง

5. การมอบหมายงานให้ปฏิบัติ หมายถึง การที่หัวหน้ามอบหมายให้ปฏิบัติ ซึ่งการมอบหมายงานนี้จะใช้เป็นการพัฒนาบุคลากรได้ ถ้าหากจะมอบหมายงานให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญและประสบการณ์ขึ้น

6. การให้คำแนะนำปรึกษา หมายถึง การให้คำแนะนำปรึกษาในการปฏิบัติงานในกรณีต่าง ๆ เช่น กรณีที่มีปัญหา กรณีที่ต้องการเร่งรัดคุณภาพของงานให้ดียิ่งขึ้น การให้คำแนะนำที่ปรึกษานี้ จะเป็นระบบที่จะช่วยให้งานได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างหนึ่งและสามารถใช้เป็นวิธีการพัฒนาบุคลากรในขณะปฏิบัติงานได้อีกด้วยโดยดำเนินการได้ 3 รูปแบบ คือ

6.1 แนะนำปรึกษาโดยหัวหน้า

6.2 แนะนำปรึกษาในลักษณะของพี่เลี้ยง เช่น ครูพี่เลี้ยง

6.3 การให้คำแนะนำโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะ เช่น ศึกษานิเทศก์

7. การจัดเอกสารและคู่มือปฏิบัติงาน หมายถึง การจัดหาหรือการจัดทำเอกสารหรือคู่มือการปฏิบัติงานให้บุคลากรได้ศึกษา เพื่อให้เกิดความสะดวกในการทำความเข้าใจได้วิธีหนึ่ง สามารถหาผู้ชำนาญการมาจัดทำได้ง่าย มีความประหยัดและทำให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

8. การสับเปลี่ยนหน้าที่หรือการปรับปรุงหน้าที่ใหม่ การสับเปลี่ยนหน้าที่ หมายถึง การแลกเปลี่ยนหรือสับเปลี่ยนหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน เช่น การสับเปลี่ยนหน้าที่ของผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนเดียวกัน การปรับปรุงหน้าที่ หมายถึง การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรเสียใหม่ซึ่งวิธีการนี้อาจสามารถช่วยให้บุคลากรเกิดการพัฒนาได้เช่นเดียวกัน

9. การโยกย้าย หมายถึง การย้ายบุคลากรให้ไปปฏิบัติงานในตำแหน่งอื่นซึ่งมีหน้าที่แตกต่างไปจากเดิม การโยกย้ายงานนี้จะทำให้บุคลากรได้มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นอันจะมีผลทำให้เกิดการพัฒนาเพิ่มขึ้นด้วย

พจนีย์ มั่งคั่ง และ กัญภร เอี่ยมพญา (2563 : 127-128) กล่าวถึงวิธีการและแนวทางการพัฒนาครูในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า

1. ครูควรได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและวิธีการเรียนรู้ที่รวดเร็ว เป็นระบบ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอโดยการลงมือกระทำและใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และสร้างสรรค์นวัตกรรมที่สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน

2. ส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานเชิงนวัตกรรม เชิงระบบ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ผนวกกับการนำวิจัยมาใช้ในการแก้ปัญหา

3. ครูควรใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายและสร้างสรรค์ นำสื่อ นวัตกรรม มาใช้ในการจัด การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการประเมินผลการใช้นวัตกรรม

4. ส่งเสริมให้ครูจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้การผลิตสื่อ นวัตกรรม และนำเสนอผลงาน กล้าแสดงออกทางความคิด/เสนอผลงานนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ สร้างขวัญกำลังใจในความสำเร็จ

5. พัฒนาครูเกี่ยวกับการสนทนา การเขียน และการสื่อสารอื่นๆ อย่างหลากหลายสร้างการรับรู้ ความเท่าทัน และการใช้สื่อ สารสนเทศ อย่างเหมาะสม และนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี

6. ครูควรใช้ช่องทางการสื่อสารต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เช่น Application Facebook ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ การแก้ไขปัญหา ตลอดจนการสื่อสารระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง

7. โรงเรียนส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทุกระดับชั้นและทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ให้ทันยุคโลกาภิวัฒน์ พัฒนาครูให้มีทักษะใช้คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และนำมาจัดการเรียนรู้ การวิจัยได้อย่างเหมาะสม

8. จัดหาสื่อเทคโนโลยีให้ตามความเหมาะสม และเพียงพอ

9. ส่งเสริมให้ครูมีการเรียนรู้ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เรียนรู้เพื่อทำงานอย่างมืออาชีพ สอดคล้องกับทักษะศตวรรษที่ 21

10. พัฒนาคุณภาพครูให้มีความรู้ ความสามารถ มีความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพมีมาตรฐานทัดเทียมกับนานาประเทศ ตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเพื่อเป็นครูที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะที่จำเป็นอย่างครูมืออาชีพ ส่งเสริมให้ครูใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มความสามารถ

สรุปได้ว่า วิธีการพัฒนาครูและบุคลากร สามารถกระทำได้หลายวิธี ซึ่งหน่วยงาน และหรือบุคคลจะพิจารณาเลือกวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และความต้องการจำเป็น โดยคำนึงถึงโอกาส สถานการณ์ และปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการจำเป็นของหน่วยงานและคุณสมบัติเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลว่าจะมีความต้องการมากน้อยเพียงใด สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่และนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดอย่างไร ซึ่งมีส่วนในการตัดสินใจในการเลือกวิธีการพัฒนา

3.) การจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2553) ได้กำหนดหลักการและแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตรทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

1) บทบาทของผู้สอน

(1) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลและนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

(2) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการและความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์

(3) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

(4) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

(5) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่นเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

(6) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

(7) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2) บทบาทของผู้เรียน

(1) กำหนดเป้าหมาย วางแผนและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

(2) เสาะแสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ

(3) ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

(4) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

(5) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งสร้างสติปัญญาและพัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ การคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความคิดในระดับสูงและคิดแบบองค์รวม สามารถคิดสร้างสรรค์ พัฒนาตนเองและสังคม ประเทศชาติและโลก นอกจากนั้นยังมุ่งพัฒนาการทางอารมณ์ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งในอารมณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม การจัดการศึกษายึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการสอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ใช้การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีและเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการและลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเองหรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียงเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

1. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษาท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

2. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอนรวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

3. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลายสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

4. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

5. ศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

6. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษาควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอในการจัดการเรียนการอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงานแฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใดมีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษาเป็นการตรวจสอบผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และเป็นการประเมินเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีสิ่งที่ต้องการพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติและระดับเขตพื้นที่การศึกษาผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาตามภาระความรับผิดชอบสามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผู้เรียนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เป็นมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษาหรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดและหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขึ้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้ เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

สรุปได้ว่า ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้นเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือปรับปรุงแก้ไขส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกตางระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมิน จึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันท่วงที เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ละแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2553) ได้กำหนดหลักการและแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไว้ดังนี้

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพพัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคมสามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญาและการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งครูทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิตการศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

2. กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจรตั้งแต่ศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น โครงงาน กิจกรรมตามความสนใจ ชุมนุมวิชาการ กิจกรรมรักการอ่าน กิจกรรมสาธารณประโยชน์ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเพิ่มกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ได้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อส่วนรวม ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนด คือการมีจิตสาธารณะ อันจะช่วยให้สังคมเกิดสันติสุขอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

4) การจัดสภาพแวดล้อม

การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่สมบูรณ์และสมดุลทั้งด้านร่างกายและจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เน้นการพัฒนาในลักษณะองค์รวม เพื่อผู้เรียนสามารถเป็นผู้สร้างความรู้ผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเองจากการเชื่อมโยงกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ดังนั้นการเรียนรู้ที่ดีจะเกิดขึ้นได้ในตัวผู้เรียนได้ก็ต่อเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเชื่อมโยงและการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตรง เพราะบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้พัฒนาความสามารถที่มีอยู่ของตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ

สถานศึกษาต้องจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียนเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและศักยภาพ ได้เรียนรู้อย่างหลากหลายจากปัญหาและประสบการณ์จริง รวมทั้งได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและอย่างมีความรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 : 117)

ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไว้หลายความหมาย ดังนี้

พรพรรณ วีระปรียากูร (2544 : 28) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาว่า สภาพแวดล้อมหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่หรือเกิดขึ้นภายในสถานศึกษา และสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ตลอดจนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ความพึงพอใจในชั้นเรียน ความรู้สึกที่มีต่ออาจารย์

นิยม กริ่มใจ (2545 : 61) ได้ให้คำนิยามศัพท์ของสภาพแวดล้อมใน โรงเรียนไว้ว่า สภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งใน

ด้านความสะอาด ความเป็นระเบียบของสถานที่ ความรื่นรมย์ ความสวยงาม และมีความปลอดภัยในสถานที่

ชลอ ไกรทอง (2547 : 2) สภาพแวดล้อมในโรงเรียนคือ สถานการณ์สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนทั้งที่เป็นวัตถุ ตัวบุคคล ตลอดจนกระบวนการ หรือ วิธีการต่าง ๆ ที่อยู่โดยรอบ และส่งผลต่อการพัฒนา ส่งเสริมพัฒนาการในทุก ๆ ด้านของผู้เรียน

ธัญญรัตน์ โพธิสาร (2548 : 27) สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่และเกิดขึ้นในสถานศึกษา และสัมพันธ์เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสำคัญหลายพฤติกรรม เช่น การปฏิบัติตามระเบียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมความรับผิดชอบ

การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน การสร้าง บรรยากาศ ที่ดีต่อครูและนักเรียน นับว่ามีประโยชน์อย่างมาก ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน คือด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน นอกจากนี้ยังหล่อหลอมพฤติกรรมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และ ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (ชาตรี สุบรรณภาส, 2548 : 8)

การบริหารงานด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน จึงมีความสำคัญและจำเป็นเพราะถ้าอาคารสถานที่ บรรยากาศสภาพแวดล้อมในโรงเรียนดี จะส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อำนวยความสะดวกในการบริหารงานต่างๆ ของโรงเรียน นอกจากนี้ยังเป็นการกล่อมเกลาลักษณะนิสัย คุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน และ ยังส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่ชุมชนและ สังคมต้องการ (ชาตรี สุบรรณภาส, 2548 : 14)

สรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ภายในโรงเรียนที่สิ่งผลต่อบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เอื้อต่อการเรียนรู้ และ การพัฒนาในทุกๆ ด้านของผู้เรียน เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน เจ้าหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ สิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่ สภาพอากาศ กฎระเบียบและกติกาของโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างกันของนักเรียนกับเพื่อหรือแม้แต่ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นปัจจัยย่อย ดังนี้

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของนักเรียน การมีวินัยของนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเรียน ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ ด้านความรับผิดชอบ หรือด้านอื่น ๆ ล้วนส่งผลมาจากสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนทั้งสิ้น ถ้าหากนักเรียนมีสัมพันธภาพกับเพื่อนที่ดีและกลุ่มเพื่อนเหล่านั้นมีพฤติกรรมในทางที่ดี ย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ดีของนักเรียนผู้นั้น ทั้งนี้ต้องมีข้อแม้ว่ากลุ่มเพื่อนเหล่านั้นจะต้องมี

พฤติกรรมที่ดีและสร้างสรรค์ด้วยซึ่งหากนักเรียนกับกลุ่มเพื่อนมีสัมพันธภาพที่ดีกันก็จริง แต่เป็นไปทางทางลบก็ย่อยส่งผลลบต่อนักเรียนผู้นั้นเช่นกัน ซึ่งได้มีนักวิชาการทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทยได้ให้นิยามที่เกี่ยวข้องกับคำว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ไว้มากมายหลายท่าน ดังนี้

สุชา จันทร์เอม (2542 : 153 – 154) ได้อธิบายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนไว้ว่า วัยรุ่น พยายามที่จะหาเพื่อนที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกัน มีรสนิยมเหมือนกันเพื่อจะได้เอาไว้คบหาสมาคมพูดคุยสังสรรค์กัน กลุ่มเด็กวัยรุ่นมีอิทธิพลอย่างมากต่อความประพฤติ การแต่งกาย กิริยาท่าทาง มีการพยายามเลียนแบบกัน เพื่อให้เกิดสัญลักษณ์ของกลุ่มขึ้น แม้ว่าการกระทำบางอย่างนั้นจะทำไปเพื่อความโก้เก๋และเพื่อให้เกิดเป็นจุดสนใจขึ้นแม้ขัดต่อสายตาผู้ใหญ่ก็ตาม

ลักขณา สริวัฒน์ (2545 : 34) ได้อธิบายเกี่ยวกับ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไว้ว่า หากเด็กถูกเพื่อนต่อต้าน หรือรังเกียจ เด็กจะรู้สึกว้าเหว่ ขาดความอบอุ่น ไม่มั่นใจ และเกิดความคับข้องใจไปจนถึงการมองโลกในแง่ร้าย ซึ่งจะทำให้เด็กไม่มีความสุข

สมพงษ์ จินดารุ่งเรืองรัตน์ (2546 : 39) ได้ให้ความหมายของสัมพันธภาพกับเพื่อนว่า หมายถึงพฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออกในการคบเพื่อน ทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ โดยพิจารณาจากการใช้วาจา การแสดงกิริยาท่าทาง การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การทำงานร่วมกับเพื่อนและการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

กาญจนา คำเพราะ (2552 : 64) ได้สรุปเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไว้ว่า หมายถึง การมีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนในวัยเดียวกัน การได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนตลอดจนการได้รับอิทธิพลต่าง ๆ จากเพื่อนจะมากหรือน้อยย่อมทำให้เกิดผลในการกล้าแสดงออกในลักษณะความเป็นมิตร น่าคบ สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนในด้านต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็ก เนื่องจากเด็กโดยเฉพาะช่วงวัยรุ่นนั้นมีการพัฒนาการและการเรียนรู้ระหว่างเพื่อนด้วยกัน ถ้าหากเด็กมีสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่สร้างสรรค์เด็กก็มีพัฒนาการในทางที่ดีสามารถแลกเปลี่ยนปัญหาซึ่งกันและกัน แต่ถ้าเด็กมีสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่ไม่ดีทำให้เด็กเกิดความรู้สึกต่อต้านกันและจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่หวังจะเอาชนะกัน ในบางครั้งทำให้แสดงพฤติกรรมในทางลบ ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของเด็กในระยะยาว

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นองค์ประกอบหรือปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีวินัยหรือส่งผลต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เพราะครูถือเป็นสิ่งแวดล้อมหนึ่งที่อยู่ใกล้ชิดนักเรียนตลอดเวลา ครูสามารถสร้างแนวทางที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกของ

นักเรียน ได้มีนักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไว้น่าสนใจหลายท่าน ดังนี้

นวลจิตต์ เชาวกีรติพงศ์ (2545 : 9) ได้กล่าวถึง บทบาทของครูในการจัด การเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาว่า กระบวนการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด ความแตกต่างของผู้เรียน ครูสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

กฤษจา ดอนทอง (2549 : 54) กล่าวว่า ครูมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความมีวินัยของนักเรียนนักศึกษา ในฐานะที่เป็นผู้ช่วยเหลือดำเนินการให้เด็กประพฤติเป็นไปตามระเบียบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูทุกคนในโรงเรียนก็ควรที่จะมีส่วนรับรู้ เข้าใจ และพิจารณาระเบียบของโรงเรียนร่วมกัน ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกพร้อมทั้งยอมรับฟังความคิดเห็นและการกระทำของผู้เรียน ครูมีความกระตือรือร้นที่จะสอนและให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมการเรียนและการประเมินผล เป็นต้น

ธิดา ฐิติพานิชยางกูร (2550 : 34) สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียนและพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน

ยนต์ ชุ่มจิต (2550 : 78) ได้กล่าวถึงการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนไว้ว่าครูมีหน้าที่สอนศิษย์ให้เกิดความรู้ความสามารถในวิชาการต่าง ๆ อย่างเต็มกำลังความสามารถเพื่อให้ศิษย์มีความรู้อย่างแท้จริง และสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนให้เกิดความสนุกสนานแต่ได้สาระ และอบรมเลี้ยงดูความประพฤติของศิษย์ให้อยู่ในระเบียบวินัยหรือกรอบคุณธรรม ไม่ปล่อยให้ศิษย์ประพฤตินอกกรอบระเบียบวินัยหรือกระทำสิ่งที่ผิด ๆ ด้วยประการทั้งปวงพร้อมทั้งดูแลทุกข์สุขของศิษย์และพยายามหาทางช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ศิษย์ได้

สิริทธรา สายบุญตั้ง (2553 : 19) ได้ให้ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของครูกับนักเรียนและนักเรียนกับครูทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพทั้งทางกายและวาจา ได้แก่ การเอาใจใส่ การอบรมสั่งสอน การดูแลช่วยเหลือติดตามผลการเรียน การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย การเคารพเชื่อฟัง การให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ดังนั้น สามารถสรุป ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนปฏิบัติกัน ทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยมีพื้นฐานแห่งความเข้าอกเข้าใจ ช่วยเหลือเกื้อกูล อบรมสั่งสอน การดูแลช่วยเหลือ การ

เคารพเชื่อฟัง ซึ่งถ้าหากครูมีความเอาใจใส่และสัมพันธภาพที่ดีแล้วจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสมบูรณ์ในตนเองมากยิ่งขึ้น

บรรยากาศภายในโรงเรียน

บรรยากาศภายในโรงเรียนส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งทางด้านจิตใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศภายในโรงเรียนซึ่งสามารถส่งผลต่อพฤติกรรมด้านต่าง ๆ รวมไปถึงวินัยนักเรียน ดังนี้

ณุตตรา แทนขำ (2543 : 24) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของบรรยากาศภายในโรงเรียนว่า การที่นักเรียนได้อยู่ในโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมดี จะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ และความรัก ในโรงเรียน ในสถาบัน ความรู้สึกเช่นนี้จะนำไปสู่ความรักหวงแหนในชื่อเสียงของโรงเรียนถ้าโรงเรียนสร้างความรู้สึกเช่นนี้ให้เกิดขึ้นได้ ก็จะเป็นสิ่งที่ควบคุมความประพฤติของนักเรียนไปในตัว เพราะนักเรียนย่อมจะไม่พยายามให้โรงเรียนที่ตัวเองรักและภูมิใจต้องเสียชื่อเสียงเพราะการกระทำของตัวเอง

พรพรรณ วีระปรียากูร (2544 : 28) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นในสถานศึกษา และสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ตลอดจนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ความพึงพอใจในชั้นเรียน ความรู้สึกที่มีต่อครูอาจารย์ สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน ถือว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทั้งด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) และจิตพิสัย (Affective Domain)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 12) ได้ให้ความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนว่า การที่โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบอื่นๆ ครบถ้วนเป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมในการจัดการศึกษาเป็นอย่างดี ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาครบถ้วน เป็นตัวอย่างแก่ชุมชนและสังคมได้รับการพัฒนาด้วย

วิชัย วรรณพุฒ (2547 : 8 - 14) สรุปไว้ว่า การบริหารงานด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสำคัญ และจำเป็นเพราะถ้าอาคารสถานที่ บรรยากาศสภาพแวดล้อมในโรงเรียนดี จะส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน อำนวยความสะดวกในการบริหารงานต่างๆ ของโรงเรียน นอกจากนี้ยังเป็นการกล่อมเกลาลักษณะนิสัย คุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียน และยังส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็ว และมีคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ตามที่ชุมชนและสังคมต้องการ

ส่วนบทบาทของครูที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนจะเห็นได้ว่า ครูเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้การดูแลและช่วยเหลือในด้านต่างๆ ตลอดจนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพของแต่ละคนดังนั้นพฤติกรรม

ของครูสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ขณะเดียวกันก็สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนครูสามารถทำได้เป็นอย่างมากเพื่อก่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ในทางบวกโดยการประกันว่าชั้นเรียนเป็น สถานที่มีความปลอดภัยเป็นระเบียบสามัคคี และมีความเป็นมิตรในการทำงาน

ครูจึงนับว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการปลูกฝังเจตคติ ค่านิยมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน ความกระตือรือร้นของครู ความสนใจ ความเอาใจใส่ในการสอน การแสวงหาความรู้อยู่เป็นนิจ การมีจิตใจดีงาม ความสุภาพอ่อนโยนทั้งเสียงและบุคลิกดีจะช่วยโน้มน้าวจิตใจของนักเรียนได้และจะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้วย ความกระตือรือร้นมีชีวิตชีวาตามไปด้วย

การสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนนั้นนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหารโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุข มุ่งเน้นการเรียนการสอนตามธรรมชาติ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสะอาด ความรักความสามัคคี

ธัญญรัตน์ โพธิสาร (2548 : 27) สรุปไว้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่และเกิดขึ้นในสถานศึกษา และสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียน และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสำคัญหลายพฤติกรรม เช่น การปฏิบัติตามระเบียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมความรับผิดชอบ ดังนั้นจึงทำให้คาดไว้ว่าสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่ดีมากจะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมความมีวินัยมากว่าสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่ดีน้อย

ดังนั้น จากแนวคิดดังกล่าว สามารถสรุปความหมายเกี่ยวกับบรรยากาศภายในโรงเรียน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมของนักเรียน ทั้งที่เป็นวัตถุ เช่นอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม หรือเป็นบุคคล เช่น ครู บุคลากร เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร หรือ สิ่งแวดล้อมที่เป็นกฎ ระเบียบ กติกา ข้อบังคับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน

5.2 องค์ความรู้เกี่ยวกับ KONDEE ตามกลยุทธ์ “KONDEE MODEL”

K : Knowledge กระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียนได้เกิดความตระหนักและปฏิบัติในความมีวินัยในตนเองตามจุดเน้น 5 จุดเน้น และตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด

1) ความหมายของความรู้ (Knowledge)

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความรู้ (Knowledge) โดยมีรายละเอียดดังนี้ ราชบัณฑิตยสถาน (2542) ให้ความหมายคำว่า “ความรู้” (Knowledge) ว่าหมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียนการค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและความเข้าใจหรือสารสนเทศ ที่ได้รับมาจากประสบการณ์สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติต่อองค์วิชาในแต่ละสาขา

อลิศรา กฤษมานิต (2546 : 20) ได้สรุปความหมายของ ความรู้ ว่าสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์การรับรู้ ความคุ้นเคย ความเข้าใจ ตลอดจนข่าวสารซึ่งเป็นข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ที่ถูกต้องชัดเจน ซึ่งแต่ละคนอาจมีความรู้แตกต่างกันไปตามการรับรู้ ความเข้าใจ และความคุ้นเคยของแต่ละคน

สมถวิล ผลสอาด (2555 : 24) ได้สรุปความหมาย ความรู้ ว่าความรู้นั้นเริ่มต้นจากระดับง่าย ๆ ก่อนแล้วเพิ่มความสามารถในการใช้ความคิดและพัฒนาสติปัญญาเพิ่มขึ้น เป็นลำดับโดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้น คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล และความรู้นั้นสามารถวัดได้โดยเครื่องมือที่ใช้ทดสอบความรู้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบอัตนัยและแบบปรนัย

บุญส่ง หาญพานิช (2546 : 13) จำกัดความคำว่าความรู้ หมายถึง ประสบการณ์ ค่านิยม ความเชื่อ กระบวนการ หรือข้อมูลสาระสนเทศที่ผนวกด้วยความเข้าใจ อันเกิดจากการเปรียบเทียบการวินิจฉัย และการตรวจสอบผลกระทบแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ความรู้ภายในบุคคล เช่น ทักษะ ประสบการณ์ ความชำนาญ มโนทัศน์ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งฝังลึกอยู่ในตัวบุคคลและความรู้ภายนอกตัวบุคคล ซึ่งได้รับการบันทึกไว้ ในสื่อสิ่งพิมพ์ทั่วไป และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น คู่มือ บทความ ตำรา วารสาร รายงานวิจัย สิทธิบัตร ผลิตภัณฑ์

สรุป ความรู้มีความหมายที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยง กับการเรียนรู้ การเข้าใจ การวิจัย ครั้งนี้จึงสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง ข้อมูลที่ถูกต้อง ที่บุคคลหนึ่งได้รับมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ สั่งสมมาจนเกิดเป็นความเข้าใจ และนำพาไปสู่พื้นฐานของความคิด การวิเคราะห์ ตลอดจนการตัดสินใจเลือกกระทำการใดในการดำรงชีวิต โดยอาศัยการเรียนรู้ เป็นส่วนช่วยเพิ่มศักยภาพของบุคคลหนึ่งไปในทิศทางที่ดีขึ้นตาม ในการพิจารณา และประเมินค่าก่อนจะแสดงความรู้ โดยแต่ละคนมีความรู้ที่แตกต่างกันไปตามสมรรถภาพด้านสมองและความจำ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 ได้พระราชทานแนวพระราชดำริเกี่ยวกับการศึกษาที่จะช่วยให้บรรลุถึงจุดหมายไว้ ว่า "... ความรู้ที่จะศึกษามีอยู่สามส่วน คือ ความรู้วิชาการ ความรู้ปฏิบัติการ และความคิดอ่านตามเหตุผลความเป็นจริง ซึ่งแต่ละคนควรเรียนรู้ให้ครบเพื่อสามารถนำไปใช้ประกอบกิจการงาน และแก้ปัญหาทั้งปวงได้อย่างมีประสิทธิภาพ..." ความตอนหนึ่ง ในพระบรมราโชวาท ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดล วันพฤหัสบดีที่ 2 กรกฎาคม 2535 ที่เว็บไซต์กระทรวงศึกษาธิการ นำมาลงไว้ใจความดังนี้

1. ความรู้วิชาการ การศึกษาทางทฤษฎี จะทำให้เรามีพื้นฐานในเรื่องนั้น ๆ รู้กรอบหรือแนวทางของการคิดและการปฏิบัติ สามารถที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการต่อยอดความรู้และความเข้าใจ การศึกษาพื้นฐานของแต่ละเรื่องมีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป ถ้าความรู้พื้นฐานดี ก็จะช่วยให้สามารถศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปได้มาก ในทางกลับกันถ้าความรู้พื้นฐานไม่ดีหรือไม่แข็งแรง การศึกษาที่ระดับสูงขึ้นไปก็จะทำไม่ได้หรือได้น้อย ถ้าจะเปรียบเสมือนการสร้างบ้าน การวางรากฐานของบ้าน เช่น เสาเข็ม คานพื้นบ้าน เป็นต้น จะทำหน้าที่เป็นรากฐานให้สามารถก่อฝาผนังบ้านขึ้นไปจนถึงหลังคาได้ฉันใด ความรู้เดิมก็เปรียบเสมือนฐานรากให้แก่ความรู้ใหม่ที่จะพัฒนาขึ้นไปฉันนั้น ดังพระราชดำรัสความตอนหนึ่งของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว "วิชาความรู้อันพึงประสงค์นั้น ได้แก่ วิชาความรู้ที่ถูกต้อง ชัดเจน แม่นยำ ชำนาญ นำไปใช้การเป็นประโยชน์ได้พอเหมาะพอควร ทันต่อเหตุการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ" (26 มิถุนายน 2523)

2. ความรู้ปฏิบัติการ การมีความรู้ทางทฤษฎีอย่างเดียวย่อมไม่เพียงพอต่อการรับประกันถึงความสำเร็จ ผู้ที่มีความรู้เชิงทฤษฎีจะต้องนำทฤษฎีไปทดลองปฏิบัติจนให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญเสียก่อน การฝึกฝนปฏิบัติจนเชี่ยวชาญนี้ช่วยให้เกิดความรู้อีกส่วนหนึ่งที่เสริมความรู้เชิงทฤษฎีให้เกิดความสมบูรณ์ขึ้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงให้ความสำคัญอย่างยิ่งแก่การปฏิบัติงานด้วยตนเอง ดังพระราชดำรัสความตอนหนึ่งว่า "การมีความรู้ถนัดทฤษฎีประการเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่ ผู้ที่ฉลาดสามารถในหลักวิชาโดยปกติวิสัยจะได้แต่เพียงชี้นิ้วให้ผู้อื่นทำซึ่งเป็นการไม่ศักดิ์สิทธิ์ ไม่อาจทำให้ผู้ใดเชื่อถือหรือเชื่อฟังอย่างสนิทใจได้ เหตุด้วยไม่แน่ใจว่าผู้ชี้นิ้วเองจะรู้จริง ทำได้จริงหรือ ความสำเร็จทั้งสิ้นทำได้เพราะลงมือกระทำ" (18 ตุลาคม 2517)

3. ความคิดอ่านตามเหตุผลความเป็นจริงพระองค์ทรงอธิบายเรื่องนี้ว่า "วิชาการทั้งปวงนั้นถึงจะมีประเภทมากมายเพียงใดก็ตาม แต่เมื่อนำมาใช้สร้างสรรค์สิ่งใดก็ต้องใช้ด้วยกัน หรือต้องนำมาประยุกต์เข้าด้วยกันเสมอ อย่างกับอาหารที่เรารับประทาน กว่าจะสำเร็จขึ้นมาให้รับประทาน

ได้ ต้องอาศัยวิชาประสมประสานกันหลายอย่างและต้องผ่านการปฏิบัติมากมายหลายอย่างหลายตอน ดังนั้นวิชาต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ถึงกันและมีอุปการะแก่กันทั้งฝ่ายวิทยาศาสตร์และฝ่ายศิลปศาสตร์ ไม่มีวิชาใดที่นำมาใช้ได้โดยลำพัง หรือเฉพาะอย่างได้เลย" (3 สิงหาคม 2521)

ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม

อติญาณ์ ศรเกษตริน (2543 : 72-74) บลูม (Blom) เป็นนักศึกษาชาวอเมริกัน เชื่อว่า การเรียนการสอนที่จะประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนแน่นอน เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการวัดประเมินผลได้ถูกต้อง และบลูม ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมโดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาพื้นฐาน 3 ด้านคือ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย และด้านจิตใจ และนำหลักการนี้จำแนกเป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเรียกว่า Taxonomy of Educational objectives ; Bloom.1976 : 18) จุดประสงค์ด้านเชาวน์ปัญญา หรือด้านความรู้ ความคิด ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถที่ซับซ้อนจากน้อยไปหามากดังนี้

2.1.1 ความรู้ (Knowledge) เป็นความสามารถในการจดจำแนกประสบการณ์ต่างๆ และระลึกเรื่องราวนั้นๆ ออกมาได้ถูกต้องแม่นยำ

2.1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถบ่งบอกใจความสำคัญของเรื่องราวโดยการแปลความหลัก ตีความได้ สรุปใจความสำคัญได้

2.1.3 การนำความรู้ไปประยุกต์ (Application) เป็นความสามารถในการนำหลักการ กฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการต่าง ๆ ของเรื่องที่ได้รู้มา นำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้

2.1.4 การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวที่สมบูรณ์ให้กระจายออกเป็นส่วนย่อยๆได้อย่างชัดเจน

2.1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้นและมีคุณภาพสูงขึ้น

2.1.6 การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการวินิจฉัยหรือตัดสินกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไป การประเมินเกี่ยวข้องกับการใช้เกณฑ์คือ มาตรฐานในการวัดที่กำหนดไว้

แนวทางในการจัดการความรู้

1. การเปลี่ยนแปลงค่านิยมและพฤติกรรมการทำงานของครูและบุคลากรเพื่อให้การจัดการความรู้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้บริหารและคณะควรจัดสภาพแวดล้อม เพื่อสร้างสรรค์ให้ครูและบุคลากรทุกคนในสถานศึกษายึดแนวทางในการทำงาน โดยมีค่านิยมและพฤติกรรมการทำงานที่ควรปฏิบัติ

2. การสื่อสารให้บุคลากรทุกคนเข้าใจว่าทำไมจึงต้องมี "การจัดการความรู้" เป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเมื่อจำเนินการให้มีการจัดการความรู้ ให้บังเกิดผลดีก็

จะต้องให้ทุกคนเข้าใจตรงกันว่า สถานศึกษากำลังจะทำอะไรทำไปแล้วจะให้ผลดีที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สถานศึกษาแก่ครูและบุคลากรทุกคน และก่อให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่ ได้แค่ไหนอย่างไร และเริ่มเมื่อใด

3. กระบวนการ และเครื่องมือในการจัดการความรู้ประเภทความรู้ชัดแจ้ง (Tacit Knowledge) ก็จะใช้เครื่องมือที่อาจจะต้องเกี่ยวข้อง กับสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพราะการจัดการความรู้ความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) นั้น เป็นความรู้ที่เน้นการปฏิบัติซึ่งมาจากประสบการณ์การทำงานเครื่องมือประเภทนี้คือ 3.1) การสัมมนาหรือประชุมเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงปฏิบัติการทำงาน 3.2) การแบ่งปันความรู้ข้อมูล 3.3) การสอนงาน 3.4) การเรียนรู้โดยการปฏิบัติ 3.5) การพบปะพูดคุยแบบไม่เป็นทางการ และ 3.6) การจัดตั้งชุมชนนักปฏิบัติ

4. การฝึกอบรมและเรียนรู้ในเรื่องการจัดการความรู้ โดยมีวัตถุประสงค์คือ

4.1) เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการเบื้องต้นเรื่ององค์การจัดการความรู้แก่ผู้บริหารระดับสูง (Chief Knowledge Officer : cko) ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการความรู้ในสถานศึกษา 4.2) เพื่อสร้างและพัฒนาทีมจัดการความรู้ในสถานศึกษา ประกอบด้วยผู้จัดการความรู้ (Chief Knowledge Officer : cko) ผู้อำนวยความสะดวกและผู้ปฏิบัติการจัดการความรู้ให้มีความสามารถสร้างให้เกิดองค์ความรู้ในสถานศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ 4.3) เพื่อให้กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของสถานศึกษาประกอบด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น เสวนา ประชุม สัมมนา และเผยแพร่ความรู้โดยเครื่องมือสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ และ 4.4) สร้างรูปแบบการจัดการความรู้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในองค์กรอื่น ๆ ได้

5. การวัดผล (MEASUREMENT) การจัดการความรู้ทำให้รับรู้ว่าการจัดการความรู้บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงใดและมีปัญหาอุปสรรคใดบ้างที่ทำให้กิจกรรมต่างๆ ไม่ประสบความสำเร็จผลการวัดจะสะท้อนถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งจะช่วยให้สามารถทบทวนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมถึงปรับปรุงให้กระบวนการต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น และผลจากการวัดจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยในการตัดสินใจที่จะให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้เพิ่มขึ้นหรือปรับปรุงวิธีการจัดการความรู้ใหม่ นอกจากการวัดผลยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้รับรู้ถึงสภาพการณ์ในขณะนั้นว่าได้บรรลุเป้าหมาย (DESIRED STATE) ที่ตั้งไว้หรือยัง

6. การยกย่องชมเชยและให้รางวัลเป็นแรงจูงใจในการจัดการความรู้การยกย่องชมเชยและให้รางวัลเพื่อเป็นแรงจูงใจในการจัดการเรียนรู้เป็นเรื่องที่ผู้บริหารควรหาโอกาสที่จะให้ผู้ที่ตั้งใจแลกเปลี่ยนความรู้มีโอกาสได้รับแรงจูงใจ (motivation) ในการทำงานทำให้กำลังใจในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเรียนรู้ตลอดชีวิต

สรุปได้ว่า การจัดการความรู้เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ และการเข้าใจ ในความรู้ที่บุคคลหนึ่ง ได้รับมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ สั่งสมมาจนเกิดเป็นความเข้าใจ และนำพาไปสู่พื้นฐานของความคิด การวิเคราะห์ ตลอดจนการตัดสินใจเลือกกระทำการใดในการดำรงชีวิต โดยอาศัยการเรียนรู้เป็นส่วนช่วยเพิ่มศักยภาพของบุคคลหนึ่งไปในทิศทางที่ดีขึ้นตาม ในการพิจารณา และประเมินค่าก่อนจะแสดงความรู้ โดยแต่ละคนมีความรู้ที่แตกต่างกันไปตามสมรรถภาพด้านสมองและความจำ

2. O : Organization การจัดระบบในองค์การ และมอบหมายงานให้บุคลากรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ

การบริหารจัดการองค์กรที่ดีและมีประสิทธิภาพ

ประยูร ศรีประสาธน์ และคณะ (2549 : 166-168) ให้ความหมายของ “การบริหารและการจัดการสถานศึกษา” ไว้ดังนี้

1) สร้างศรัทธา สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เห็นแจ่มแจ้งตรงกันในเรื่องของปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ คติพจน์ คำขวัญ เพลงประจำสถานศึกษา สัญลักษณ์ประจำสถานศึกษา ฯลฯ ของสถานศึกษาและเห็นพ้องร่วมกันที่จะยึดถือเป็นวัฒนธรรม และค่านิยมของบุคลากรภายในโรงเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยความจริงใจ

2) ยึดหลักธรรมาธิปไตย โดยนำหลักธรรมทางศาสนามาใช้ในการบริหาร

3) จัดให้มีระบบตรวจสอบและเปิดโอกาสให้มีการประเมิน และตักเตือนกันได้อย่าง เป็นกัลยาณมิตร เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4) ส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีธรรมในหมู่บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้อง

5) จัดให้มีการประเมินตนเอง เพื่อรู้และปรับปรุงตนเอง ทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และปัญญาวิธีการทำดำเนินการ ได้แก่

- จำลอง ระบบการกระจายอำนาจของหน่วยงานระดับสูงเข้ามาใช้ในสถานศึกษา
- ลดระดับชั้นของการบริหาร
- มอบอำนาจให้ผู้ปฏิบัติที่แท้จริงตัดสินใจ และรับผิดชอบ
- บริหารจัดการด้วยระบบของการทำงานเป็นทีม ในรูปคณะทำงาน
- เน้นวิธีการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management – SBM) ด้วยการให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเป็นบอร์ดใหญ่ โดยมีฝ่ายบริหารโรงเรียนเป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อนำนโยบายของโรงเรียนมาสู่การปฏิบัติ ด้วยกลยุทธ์การมีส่วนร่วม ของกลุ่มครูผู้สอน กลุ่มนักเรียน และกลุ่มบุคลากรภายในโรงเรียน คือ ร่วมวางแผนร่วมดำเนินการ ร่วมประเมินผล ร่วมปรับปรุงพัฒนา และร่วมภาคภูมิใจ

การบริหารโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะที่ดี และคุณธรรมของผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ คือ ผู้บริหารที่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนจนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้โดยมีการบริหารงานทั้ง 4 งานของโรงเรียนจะดำเนินไปได้ด้วยดีมีประสิทธิภาพย่อมต้องอาศัยกระบวนการในการบริหารอย่างน้อย 4 ขั้นตอน ประกอบด้วยเสมอ กล่าวคือ

1) การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของโรงเรียน

2) การวางแผนดำเนินการ

3) การดำเนินการตามแผน

4) การประเมินผล

การดำเนินงานแต่ละงานจะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพก็ ต่อเมื่อได้ใช้กระบวนการบริหารอย่างน้อย 4 ขั้นตอน คือ การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ การวางแผน การดำเนินการตามแผน การประเมินผล ทั้งนี้การดำเนินงานดังกล่าวจะเป็นไปได้ด้วยดีจำเป็นต้องอาศัย

1) คุณธรรมที่ดีและการเป็นผู้นำของผู้บริหาร

2) บุคคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนของกระบวนการบริหาร นั่นคือใช้กระบวนการกลุ่มในการบริหาร

3) การใช้เทคนิควิธีการนิเทศ การควบคุม กำกับติดตามและประเมินผลอย่างเหมาะสมของผู้บริหาร

4) การตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างมีระบบ

5) มนุษย์สัมพันธ์ในโรงเรียน

6) การใช้ภาวะผู้นำในโรงเรียน

7) เทคนิคการนำการประชุม

8) การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน

9) การประชาสัมพันธ์โรงเรียน

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการองค์กร เป็นการสร้างศรัทธา สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถานศึกษาให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง เห็นพ้องร่วมกันที่จะยึดถือเป็นวัฒนธรรม และค่านิยมของบุคลากรภายในโรงเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยความจริงใจ โดยเป็นการมุ่งส่งเสริมความสามัคคี การมีส่วนร่วม ทำงานเป็นทีม สร้างเครือข่ายการบริหารงาน มีการดำเนินงาน ตรวจสอบได้ โดยมีการร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมประเมินผล ร่วมปรับปรุงพัฒนา และร่วมภาคภูมิใจ

3) N : Network การมีภาคีเครือข่ายในพื้นที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายผู้นำท้องถิ่น เครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของเครือข่าย (Network)

ในทางสังคมวิทยา เครือข่ายเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมอย่างหนึ่งที่แตกต่างไปจากกลุ่ม โดยที่กลุ่มจะมีขอบเขตที่ชัดเจน รู้ว่าใครเป็นสมาชิก ใครไม่ใช่สมาชิก มีความเป็นรูปธรรม มองเห็นได้มีโครงสร้างทางสังคมในระดับหนึ่ง แต่เครือข่ายเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมที่ไม่มีขอบเขต การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเครือข่ายอาจจะมองเห็นและมองไม่เห็นเป็นรูปธรรมก็ได้ สาระของการเชื่อมโยงระหว่างกันที่จะช่วยให้มองเห็นรูปธรรมของเครือข่ายมี 3 ลักษณะ คือ เครือข่ายการแลกเปลี่ยน เครือข่ายการติดต่อสื่อสาร และเครือข่ายความสัมพันธ์ในการอยู่ร่วมกัน เครือข่ายไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนตายตัว อาจมีการออกแบบโครงสร้างขึ้นมาทำหน้าที่สานความสัมพันธ์ระหว่างคน/กลุ่มองค์กรให้ต่อเนื่อง แต่ในเครือข่ายไม่มีใครบังคับให้ใครกระทำอะไรได้ แต่ละคน/กลุ่มองค์กรต่างก็เป็นศูนย์กลางของเครือข่ายได้พอๆ กัน ดังนั้นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมของเครือข่ายจึงมีความซับซ้อนกว่ากลุ่ม/องค์กรมากนัก (Boissevain and Mitchell, 1973)

พอล สตาร์คีย์ Paul Starkey (1997) ให้ความหมายของ "เครือข่าย" ว่า คือ กลุ่มของคนหรือองค์กรที่สมัครใจแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน ในลักษณะที่บุคคลหรือองค์กรสมาชิกยังคงมีความเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรมของตน การสร้างเครือข่ายเป็นการทำให้บุคคลและองค์กรที่กระจัดกระจายได้ติดต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ อีกทั้งให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์กันฉันท์เพื่อนที่ต่างก็มีความเป็นอิสระ มากกว่าสร้างการคบค้าสมาคมแบบพึ่งพิง

สรุปได้ว่า เครือข่าย คือ การเชื่อมโยงการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อปฏิบัติภารกิจอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันโดยที่แต่ละฝ่ายยังคงปฏิบัติภารกิจหลักของตนต่อไปอย่างไม่สูญเสียเอกลักษณ์และปรัชญาของตนเอง การเชื่อมโยงนี้อาจเป็นรูปของการรวมตัวกันแบบหลวมๆ เฉพาะกิจตามความจำเป็น หรืออาจอยู่ในรูปของการจัดองค์กรที่เป็นโครงสร้างของความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน

การสร้างเครือข่าย

สตาร์คีย์ Starkey (1997) เสนอแนวทางในการสร้างเครือข่ายว่าควรดำเนินการดังนี้

1. เชิญองค์กรและผู้มีส่วนได้เสียมาร่วมประชุม โดยมีหัวข้อการประชุมที่น่าสนใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ร่วม หรือเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกัน มอบหน้าที่ในการบริหารจัดการการประชุม

ให้กับบรรดาผู้มีส่วนได้เสียร่วมกันรับผิดชอบ การหาข้อตกลงร่วมในกิจกรรมที่เป็นผลประโยชน์ร่วมดังกล่าว

2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเครือข่าย ทิศทาง กิจกรรมหลัก และคุณสมบัติของสมาชิกให้ชัดเจน โดยให้สมาชิกส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดด้วย เพื่อป้องกันการครอบงำจากกลุ่มคนบางกลุ่ม ทั้งนี้ควรมีการทบทวนเป็นระยะ ๆ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคม และความต้องการของสมาชิก

3. จัดตั้งกลุ่มแกนของเครือข่ายที่ปวารณาตัวเข้ามาทำหน้าที่ประสานงาน จัดการและส่งกำลังบำรุงให้กับสมาชิก ซึ่งต้องไม่ติดอยู่กับกิจกรรมประจำวันขององค์กรตัวเอง และกลุ่มแกนต้องดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายให้บังเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ต้องมีการหมุนเวียนเปลี่ยนกลุ่มผู้นำเครือข่าย เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำของสมาชิก และป้องกันการผูกขาดอำนาจ

4. ความรู้สึกมีส่วนเป็นเจ้าของและความผูกพันที่เหนียวแน่น มีส่วนอย่างสำคัญต่อความสำเร็จของเครือข่าย ควรเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจการเลือกกิจกรรมและวิธีการทำงานของเครือข่ายในลักษณะประชาธิปไตย

5. เครือข่ายต้องมีวิธีการจัดหาและจัดการทรัพยากร เพื่อความมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนกิจการของเครือข่าย และความสามารถในการพึ่งตนเอง ทรัพยากรนี้ไม่ได้หมายถึงเงินทุนเท่านั้น แต่ยังหมายความรวมไปถึงคุณภาพของสมาชิก วิธีการจัดการแบบมีส่วนร่วม เทคโนโลยีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ฯลฯ

6. ทำให้เครือข่ายมีสถานภาพถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อให้เครือข่ายและผู้นำเครือข่ายได้รับการสนับสนุน และความไว้เนื้อเชื่อใจจากสมาชิกเครือข่าย อีกทั้งยังได้สามารถดำเนินงานได้กว้างขวาง อาจมีชื่อและสัญลักษณ์ของเครือข่ายเพื่อให้เป็นที่จดจำได้ง่าย และอาจส่งข่าวสารไปให้กับบุคคลเป้าหมายที่สามารถให้การรับรองเครือข่ายได้

7. ควรสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายกับเครือข่าย เพื่อเสริมให้เครือข่ายมีความเข้มแข็งมากขึ้น ซึ่งมีได้ทั้งทางแนวราบ แนวตั้ง หรือในภูมิภาคต่างระดับกัน การเชื่อมเครือข่ายทำได้ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ด้วยการมีกิจกรรมร่วมกัน หรือเป็นตัวแทนร่วมกันในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง และการร่วมกันประสานงานการประชุม

8. ควรมีการติดตามผลและประเมินผลเป็นประจำสม่ำเสมอและถี่ถ้วน โดยดูความสอดคล้องของแผนการทำงานกับวัตถุประสงค์ ความก้าวหน้าและความสำเร็จของเครือข่ายในแต่ละระยะทั้งนี้ควรให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดวิธีและเครื่องชี้วัดประสิทธิภาพของกิจกรรมเครือข่ายและร่วมเรียนรู้ตลอดกระบวนการติดตามและประเมินผล

9. ควรมีการจัดหลักสูตรฝึกอบรมด้านการจัดการเครือข่ายให้กับองค์กรแกนนำและผู้นำเครือข่ายสม่ำเสมอ

10. ถ้าวัตถุประสงค์ของเครือข่ายดี การเชื่อมโยงภายในเครือข่ายเหมาะสม เอื้อให้เกิดความเคลื่อนไหวของกิจกรรมและความแข็งขันของสมาชิก โครงการหรือกิจกรรมมีลักษณะกระจายอำนาจไปให้กับมวลสมาชิกที่ได้รับประโยชน์ การดำเนินงานของเครือข่ายจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในที่สุด

องค์ประกอบของเครือข่าย

องค์ประกอบที่สำคัญของความเป็นเครือข่าย ได้แก่

1. หน่วยชีวิตหรือสมาชิก เป็นองค์ประกอบเบื้องต้นของความเป็นเครือข่ายที่สร้างระบบปฏิสัมพันธ์โดยแต่ละหน่วยชีวิตและแต่ละปัจเจกบุคคล จะดำเนินการสานต่อเพื่อหาแนวร่วมในการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ เพื่อให้เกิดการดำรงอยู่ร่วมกันตามหลักธรรมชาติที่ทุกสรรพสิ่งจะต้องพึ่งพาอาศัยและสร้างกระบวนการที่สืบเนื่องเพื่อรักษาความเป็นไปของชีวิต ดังนั้นหน่วยชีวิตหรือสมาชิกในองค์กรนั้น จะเป็นองค์ประกอบหลักที่ก่อให้เกิดความเป็นเครือข่าย

2. จุดมุ่งหมาย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะหากว่าบุคคล กลุ่ม องค์กร มารวมกันเพียงเพื่อทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไร้ความมุ่งมั่นหรือจุดมุ่งหมายร่วมกัน ความสัมพันธ์ดังกล่าวมิอาจกล่าวได้ว่าเป็นเครือข่าย เพราะความเป็นเครือข่ายจะต้องมีความหมายถึง “การร่วมกันอย่างมีจุดหมาย” เพื่อทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์และกระบวนการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น

3. การทำหน้าที่อย่างมีจิตสำนึก การที่แต่ละหน่วยชีวิตหรือการที่แต่ละบุคคลจะมารวมกันนั้น สิ่งที่จะยึดโยงสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกัน คือ การทำหน้าที่ต่อกัน และกระทำอย่างมีจิตสำนึก เพราะหากขาดจิตสำนึกต่อส่วนรวมแล้ว กระบวนการนั้นจะเป็นเพียงการจัดตั้งและเรียกร้องหาผลประโยชน์ตอบแทนเท่านั้น และการที่คนจะมารวมกลุ่มเป็นองค์กรเครือข่ายได้นั้น นอกจากจะมีความสนใจหรืออุปนิสัยใจคอที่คล้ายคลึงกันแล้ว บุคคลยังต้องมีจิตสำนึกต่อส่วนรวม กล่าวคือ เมื่อพวกเขาเห็นปัญหาหรือต้องการที่จะพัฒนาและเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จิตใจที่มุ่งมั่นซึ่งเป็นปัจจัยภายในของแต่ละบุคคล ย่อมเป็นแรงขับเคลื่อนที่นำไปสู่การคิดวิเคราะห์และการค้นหาวิธีเพื่อแก้ไขปัญหานั้นๆ รวมทั้งแสวงหาแนวร่วมจากเพื่อนร่วมอุดมการณ์ เพื่อสร้างพลังอำนาจในการต่อรองหรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันจนกลายเป็นองค์กรเครือข่ายที่ทุกฝ่ายต่างก็มีความไว้วางใจต่อกัน ทั้งนี้ เพราะความเป็นเครือข่ายนั้น สามารถที่จะตอบสนองกระบวนการแก้ไขปัญหาได้มากกว่า

4. การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยน ในองค์ประกอบของความเป็นเครือข่ายสิ่งหนึ่งที่จะขาดมิได้ก็คือการมีส่วนร่วม การพึ่งพาอาศัยและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสมาชิกจะเป็นปัจจัยที่หนุนเสริมให้เครือข่ายนั้นมีพลังมากขึ้น เพราะการมีส่วนร่วมจะทำให้สมาชิกมีความรู้สึกว่า ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย ซึ่งจะช่วยให้ทุกฝ่ายหันหน้าเข้าหากันและพึ่งพากันมากขึ้น นอกจากนี้ ในระบบความสัมพันธ์ของเครือข่าย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะนำไปสู่การให้และการรับ รวมถึงการระดมทรัพยากรเพื่อให้ภารกิจที่เครือข่ายดำเนินการร่วมกันนั้นบรรลุถึงเป้าหมาย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จึงเป็นทั้งแนวคิด กระบวนการและวิธีการของการจัดการเครือข่าย เป็นกระบวนการสร้างข้อมูลที่ต่อเนื่อง เพราะถ้าไม่มีกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันที่มาจากการมีส่วนร่วมแล้ว พัฒนาการของเครือข่ายจะเป็นไปอย่างช้าๆ และอาจถดถอยลง ดังนั้น การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนจึงเสมือนกลไกที่เป็นแรงผลักให้ความเป็นเครือข่ายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

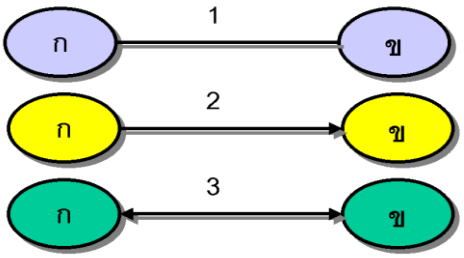
5. ระบบความสัมพันธ์และการสื่อสาร ถ้ากล่าวถึงเครือข่ายว่าเป็นความสัมพันธ์ที่โยงใยแล้ว สิ่งที่มีความสำคัญต่อเครือข่าย คือ ข้อมูลและการสื่อสารระหว่างกัน นับตั้งแต่การสื่อสารระหว่างปัจเจกบุคคลกับปัจเจกบุคคล กลุ่มกับกลุ่ม และระหว่างเครือข่ายกับเครือข่าย รวมทั้งระบบความสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยกระบวนการสื่อสารนั้นจะช่วยให้สมาชิกในเครือข่ายเกิดการรับรู้ เกิดการยอมรับในกระบวนการทำงานและช่วยรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ความสัมพันธ์ที่เกิดจากการติดต่อสื่อสารที่ต่อเนื่องเช่นนี้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเครือข่าย ถ้าระบบความสัมพันธ์มิได้รับการตอบสนองหรือขาดการติดต่อแล้วความเป็นเครือข่ายก็อยู่ในภาวะที่เสื่อมถอย ดังนั้นการพัฒนาระบบเครือข่ายจะต้องยึดหลักการของความสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างกันโดยมีกิจกรรมและข้อมูลเพื่อให้เกิดความเลื่อนไหลของเครือข่ายนั้นๆ

ทฤษฎีเครือข่ายกับชุมชน

เครือข่ายสังคม หมายถึง กลุ่มของความสัมพันธ์ที่บุคคลกลุ่มหนึ่งมีต่อกันและกัน ลักษณะของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นสามารถนำไปใช้อธิบายพฤติกรรมของบุคคลเหล่านี้ได้หรืออีกความหมายหนึ่งคือ ชุดของการเชื่อมโยงซึ่งกันและกันระหว่างบุคคล ที่ก่อให้เกิดสายใยผูกพันของครอบครัว เพื่อน และคนรู้จักในช่วงชีวิตของคนเครือข่ายสังคมอาจเปรียบได้กับภาพของจุดต่างๆ ที่มีการเชื่อมโยงกันด้วยเส้นตรงหลาย ๆ เส้น จุดคือบุคคล และเส้นตรงคือสายสัมพันธ์ บุคคลแต่ละคนจึงเป็นเสมือนจุดศูนย์กลางที่มีสายสัมพันธ์กับจุดหรือบุคคลอื่นที่มีสายสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ต่อไปอีกที่บุคคลตรงจุดศูนย์กลางไม่รู้จักแนวทางการวิเคราะห์เครือข่ายสามารถนำมาใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสรรพสิ่งต่าง ๆ ได้ตั้งแต่ระดับครอบครัวจนถึงระดับโลก สรรพสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในเครือข่าย

ความสัมพันธ์เราเรียกว่า จุด (Node) ถ้ามีการเชื่อมโยงระหว่างจุดต่าง ๆ ความสัมพันธ์ของจุดเหล่านี้ก็คือ เครือข่าย (network) ดังภาพ

การแสดงแผนภูมิช่วยให้การทำความเข้าใจเรื่องของเครือข่ายง่ายขึ้น ดังภาพ กำหนดให้ [ก] กับ [ข] เป็น จุด (Nodes) เส้น เป็นความสัมพันธ์ (Link) คู่ที่ 1 [ก] กับ [ข] มีความสัมพันธ์กัน แต่ไม่มีความรู้สึกอะไรต่อกัน คู่ที่ 2 [ก] ชอบ [ข] คู่ที่ 3 [ก] และ[ข] ต่างก็ชอบพอกัน ถ้าความสัมพันธ์ระหว่าง [ก] กับ [ข] มีหลายรูปแบบมากเท่าไร ความสัมพันธ์ระหว่าง [ก] กับ [ข] ก็ยิ่งซับซ้อนมากขึ้นเท่านั้น ความสัมพันธ์อาจอยู่ในรูปของการไปมาหาสู่ การให้ของขวัญกัน การเคารพนับถือกัน เป็นต้น

ความสัมพันธ์ระหว่าง nodes

เครือข่ายเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมอย่างหนึ่งที่แตกต่างไปจากกลุ่ม โดยที่กลุ่มจะมีขอบเขตที่ชัดเจน รู้ว่าใครเป็นสมาชิก ใครไม่ใช่สมาชิก มีความเป็นรูปธรรม มองเห็นได้ มีโครงสร้างทางสังคมในระดับหนึ่ง แต่เครือข่ายเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมที่ไม่มีขอบเขต การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเครือข่ายอาจจะมองเห็นและมองไม่เห็นเป็นรูปธรรมก็ได้ สาระของการเชื่อมโยงระหว่างกันที่จะช่วยให้มองเห็นรูปธรรมของเครือข่ายมี 3 ลักษณะคือ เครือข่ายการแลกเปลี่ยน เครือข่ายการติดต่อสื่อสาร และเครือข่ายความสัมพันธ์ในการอยู่ร่วมกัน เครือข่ายไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนตายตัว อาจมีการออกแบบโครงสร้างขึ้นมาทำหน้าที่สานความสัมพันธ์ระหว่างคน/กลุ่มองค์กรให้ต่อเนื่อง แต่ในเครือข่ายไม่มีใครบังคับให้ใครกระทำอะไรได้ แต่ละคน/กลุ่มองค์กรต่างก็เป็นศูนย์กลางของเครือข่ายได้พอ ๆ กัน ดังนั้นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมของเครือข่ายจึงมีความซับซ้อนกว่ากลุ่ม/องค์กรมากนัก ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกันและกันของบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ในเครือข่ายสังคมนั้น เป็น ความสัมพันธ์ในทุก ๆ ด้านที่บุคคลทั้งหมดในเครือข่ายสังคมมีต่อกัน ทั้งระบบเศรษฐกิจ การแต่งงาน เครือญาติ การเมือง และอื่น ๆ ส่วนพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางสังคมขึ้นได้แก่การไปมา หาสู่การเยี่ยมเยียน การปรึกษาหารือ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เครือข่ายสังคมของบุคคลหนึ่ง ๆ จึงเปรียบเสมือนสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ขณะเดียวกันบุคคลนั้น ๆ ก็เปรียบเสมือนส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมทางสังคมของบุคคลอื่น ๆ ในเครือข่ายสังคม ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้อื่นด้วยเช่นกันความสัมพันธ์ทางสังคมที่บุคคลมีต่อกันและกันภายในเครือข่าย เมื่อเริ่มจากบุคคลที่เป็นจุดศูนย์กลางก็จะขยายวงกว้างออกไปได้หลายปริมณฑลตามขั้นตอนของวงจรชีวิต สถานภาพและบทบาทของบุคคลผู้นั้น เกิดเป็นเครือข่ายรวมและเครือข่ายย่อย

เครือข่ายย่อยก็คือความสัมพันธ์ส่วนหนึ่งในหลาย ๆ ส่วนของเครือข่ายรวม ตั้งอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจ เครือญาติ การเมือง หรือระบบย่อยอื่น ๆ ของสังคม เครือข่ายรวมเปรียบเสมือนระบบสังคมใหญ่ และเครือข่ายย่อยเปรียบเสมือนระบบสังคมย่อย ในการค้นหาหรือแม้แต่ส่งเสริมพัฒนาเครือข่ายเราอาจเริ่มจากเครือข่ายย่อยได้

โครงสร้างของเครือข่ายที่ซับซ้อนขึ้นไปอีก เราเรียกว่า โครงข่าย (NET) โครงข่ายประกอบด้วย เครือข่ายหลายเครือข่าย (networks) การทำงานของเครือข่ายต่าง ๆ ในโครงข่ายหนึ่งหรือหลายโครงข่ายเป็นการทำงานแบบจัดการตนเอง จัดระเบียบกันเอง เครือข่ายในโครงข่ายจะสลับซับซ้อนเพียงใด มีกี่ประเภท และสัมพันธ์กันอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับความเป็นมาของสังคมแต่ละแห่ง ซึ่งโครงข่ายมีทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่รัฐยอมรับ มีสถานภาพตามกฎหมายและที่อยู่นอกกฎหมาย ภายในโครงข่ายมีแนวความคิดสำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างหน่วยและเครือข่ายที่อยู่ในโครงข่ายนั้น แนวความคิดดังกล่าวคือ แนวความคิดที่ว่าด้วยอำนาจและศูนย์กลาง (Power and centrality) คนที่มีตำแหน่งเป็นศูนย์กลางเป็นตำแหน่งที่มีเอกสิทธิ์เหนือคนที่ยอมลดชั้นในวงนั้น คนศูนย์กลางนี้ เราเรียกว่า hub ซึ่งสามารถหวังได้ว่าจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษกับเรื่องของอำนาจ งานวิจัยจำนวนมากได้ข้อสรุปว่า คนศูนย์กลางได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีอำนาจ ทั้งในองค์การและในเครือข่ายที่ไม่เป็นทางการ อีกทั้งยังพบอีกว่า ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปอย่างตรงไปตรงมาและไม่เป็นความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันด้วย และแม้ว่าเรื่องของคนศูนย์กลางเป็นคุณลักษณะทางโครงสร้างที่สำคัญ แต่ก็เป็นเรื่องลำบากที่จะค้นหาคุณสมบัติให้ชัดเจน

คนศูนย์กลางในเครือข่ายดำเนินการบางอย่างที่ไม่เท่าเทียมในการจัดแบ่งชั้นทางสังคม Linton Freeman (1979) จำแนกรูปแบบของคนศูนย์กลางออกเป็น 3 รูปแบบ

1. ระดับของการเป็นศูนย์กลาง (Degree Centrality) การวัดความเป็นศูนย์กลางของบุคคลสามารถวัดได้จากจำนวนของการติดต่อกับคนอื่น คนที่เป็นศูนย์กลางจะมีการติดต่ออย่างแข็งขันกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในเครือข่าย ในขณะที่คนที่อยู่ขอบ ๆ เครือข่ายจะไม่มีการติดต่อกับคนอื่นบ่อยครั้งนัก การวัดสามารถวัดจากการติดต่อทั้งทางอ้อมผ่านคนที่เป็นสื่อ และการติดต่อโดยตรง

2. ความใกล้ชิดของการเป็นศูนย์กลาง (Closeness centrality) วัดจากผลรวมของระยะทางระหว่างคนศูนย์กลางกับคนที่ติดต่อด้วยทั้งหมด การวิจัยของนักวิชาการหลายท่านชี้ว่าความใกล้ชิดของบุคคลที่มีต่อคนอื่นที่เพิ่มขึ้น ทำให้เขาสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร อำนาจเกียรติ อิทธิพล และมีสถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น

3. การคั่นกลางของคนที่เป็นศูนย์กลาง (Between's centrality) การคั่นกลางแสดงถึงความสำคัญของคนศูนย์กลาง ยิ่งมีศักยภาพในการเป็นคนกลางได้มากเท่าไร ก็สามารถควบคุมการ

flow ของการติดต่อสื่อสารและความเป็นอิสระของคนในเครือข่ายที่จะติดต่อสื่อสารกับคนอื่น ๆ ได้มากเท่านั้น

ประโยชน์ของเครือข่าย

ประโยชน์เฉพาะหน้าของเครือข่ายเห็นได้จากผลงานที่สมาชิกดำเนินการส่วนประโยชน์ ระยะยาวจะบังเกิดในรูปของความมีประสิทธิภาพของการวิจัยและพัฒนา การถ่ายทอดวิธีการทำงาน และระบบที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เครือข่ายในการพัฒนามีประโยชน์หลายประการ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ สมาชิกและกิจกรรมของเครือข่าย ซึ่งพอจะรวบรวมได้ดังนี้

1. เครือข่ายช่วยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ เครื่องมือ และสื่อ ผ่านการประชุม การทดลองปฏิบัติการ การประชาสัมพันธ์ และการให้ความร่วมมือกันในการดำเนินโครงการ การแบ่งปันทักษะและประสบการณ์ให้แก่กันเป็นการเสริมความสมบูรณ์ให้กับสมาชิกเครือข่ายทั้งมวล ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือองค์กร

2. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและการประสานงานในเครือข่ายช่วยลดการทำงานและการใช้ทรัพยากรซ้ำซ้อน ทำให้การพัฒนาสามารถดำเนินไปได้ก้าวหน้า รวดเร็ว และส่งผลต่อสังคมในวงกว้างยิ่งขึ้น

3. เครือข่ายสามารถเชื่อมโยงคนที่อยู่ในระดับต่างกัน มีวิธีการทำงาน การจัดองค์กร และมีภูมิหลังต่างกันที่ไม่มีโอกาสติดต่อกัน เข้าด้วยกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้เกิดความเข้าใจกันมากขึ้น นำไปสู่การทำงานร่วมกัน เพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย

4. เครือข่ายสามารถทำให้คนและองค์กรที่ไม่มีความสัมพันธ์กันได้ทราบว่ายังมีบุคคลหรือหน่วยงานอื่นอีกมากที่สนใจทำงานในเรื่องเดียวกัน และเผชิญปัญหาเหมือนกัน

5. เครือข่ายสามารถทำให้ความต้องการของประชาชนได้รับการสนองตอบจากรัฐ

6. เครือข่ายช่วยชี้ให้เห็นปัญหาและประเด็นการพัฒนาที่ซับซ้อนและท่วมท้นในหมู่บ้าน

7. เครือข่ายทำให้คนและองค์กรได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ได้รับกำลังใจการจูงใจ และการยอมรับ ซึ่งมีความสำคัญต่อหน่วยเล็ก ๆ ที่อยู่นอกระบบราชการ

8. สามารถดึงศักยภาพความเชี่ยวชาญของนักวิชาการ/นักวิจัยที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งกระจายอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยวิจัยต่างๆ ของภาครัฐและภาคเอกชนภายในประเทศ รวมทั้งหน่วยวิจัยในมหาวิทยาลัย/สถาบันชั้นนำต่างประเทศ เพื่อผนึกพลังในการพัฒนาวิชาการ พัฒนา/สร้างหลักสูตร ร่วมผลิตบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะปริญญาเอกที่เน้นงานวิจัยพัฒนาและสร้างผลงานวิจัยที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของ

สถาบันอุดมศึกษาไทย พัฒนาประเทศ แก้ไขปัญหาของประเทศ และเสริมสร้างสมรรถนะการแข่งขันของประเทศได้

9. สามารถระดมทรัพยากรที่มีจำกัดให้มีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งทรัพยากรบุคคล และอุปกรณ์เพื่อการศึกษาและวิจัยที่มีราคาแพง

10. สามารถผลิตบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอกที่มีคุณภาพเทียบเท่าสากล และมีศักยภาพการทำวิจัยในจำนวนที่มีมากขึ้นได้โดยเร็ว

11. เครือข่ายที่เข้มแข็งจะสามารถสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องระยะยาว ตอบสนองความต้องการของประเทศ รวมทั้งภาคอุตสาหกรรม สามารถแข่งขันได้ในระดับโลก

ข้อเสนอแนะการสร้างเครือข่ายที่ยั่งยืน

ข้อเสนอแนะการสร้างเครือข่ายที่ยั่งยืน มีดังนี้

1. สมาชิกที่เข้าร่วม ต้องเข้าใจเป้าหมายในการรวมตัวกันว่าจะก่อให้เกิดความสำเร็จในภาพรวม

2. สร้างการยอมรับในความแตกต่างระหว่างสมาชิก ยอมรับในรูปแบบและวัฒนธรรมองค์กรของสมาชิก

3. มีกิจกรรมสม่ำเสมอและมากพอที่จะทำให้สมาชิกได้ทำงานร่วมกัน เป็นกิจกรรมที่ต้องแน่ใจว่าทำได้ และกระจายงานได้ทั่วถึง ควรเลือกกิจกรรมที่ง่ายและมีแนวโน้มประสบผลสำเร็จ อย่าทำกิจกรรมที่ยากโดยเฉพาะครั้งแรกๆ เพราะถ้าทำไม่สำเร็จอาจทำให้เครือข่ายที่เริ่มก่อตัวเกิดการแตกสลายได้

4. จัดให้มีและกระตุ้นให้มีการสื่อสารระหว่างกันอย่างทั่วถึง และสม่ำเสมอ

5. สนับสนุนสมาชิกทุกกลุ่ม และทุกด้านที่ต้องการความช่วยเหลือ เน้นการช่วยเหลือกลุ่มสมาชิกที่ยังอ่อนแอให้สามารถช่วยตนเองได้

6. สร้างความสัมพันธ์ของบุคลากรในเครือข่าย

7. สนับสนุนให้สมาชิกได้พัฒนางานอย่างเต็มกำลังตามศักยภาพและความชำนาญที่มีอยู่โดยร่วมกันตั้งเป้าหมายในการพัฒนางานให้กับสมาชิกแต่ละกลุ่ม ส่งผลให้สมาชิกแต่ละกลุ่มมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เป็นพื้นฐานในการสร้างความหลากหลายและเข้มแข็งให้กับเครือข่าย

8. สร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น ระหว่างบุคลากรทุกระดับของสมาชิกในเครือข่ายในลักษณะความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน

9. จัดกิจกรรมให้สมาชิกใหม่ของเครือข่าย เพื่อเชื่อมต่อคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ในการสืบทอดความเป็นเครือข่ายต่อไป

10. จัดให้มีเวทีระหว่างคนทำงานเพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหาในการทำงานด้านต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

11. จัดให้มีช่องทางการทำงานร่วมกัน การสื่อสารที่ง่ายต่อการเข้าถึงที่ทันสมัยและ เป็นปัจจุบัน เช่น สร้างระบบการส่งต่องาน และสร้างเว็บไซต์เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายเข้าด้วยกัน

4) D : Design จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา ในการออกแบบวางแผนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำรารญวิทยาคม ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ความรู้ในการออกแบบการจัดกิจกรรม โดยอาศัย 3 หลักการในการออกแบบ ดังนี้ 1) หลักการจัดกิจกรรมดี 2) หลักการเรียนรู้ที่ดี และ3) หลักการสร้างประสบการณ์ที่ดี ดังนี้

1) หลักกิจกรรมดี เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning)

พนมพร เผ่าเจริญ. (2551 : 10) การเรียนแบบกระตือรือร้น (Active Learning) ก็คือการเรียนโดยการกระทำ (Learning by doing) ของจอห์น ดิวดี้ (John dewey) และ เฟียร์เจต์ (Piajet) ได้นำมาเน้นใช้ในเชิงปฏิบัติการกับเด็กปฐมวัย ในขณะที่นักการศึกษาหลายคนไม่ได้ให้ความสำคัญกับงานของเฟียร์เจต์ เพราะเข้าใจผิดคิดว่าการเรียนแบบกระตือรือร้น (Active Learning) มีความสำคัญเฉพาะกับเด็กปฐมวัยเท่านั้น แต่เฟียร์เจต์ได้ เน้นไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นเรื่องเข้าใจผิด เพราะประสบการณ์เป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาสติปัญญาทั้งของเด็กและนักศึกษา พร้อมทั้งชี้ว่า ประสิทธิผลของการเรียนแบบกระตือรือร้น (Active Learning) เหมาะสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

สนั่น กัลป์ป่า (2551 : 44) ได้กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ไว้ดังนี้ การจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) หมายถึง การเรียนการสอนที่ผู้เรียนจะต้องค้นหาเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้โดยการพูด คุย การเขียน การอ่าน การสะท้อน หรือการตั้งคำถาม หรือการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีการเคลื่อนไหว อาจใช้ในเวลา 2-3 นาที หรือยาวทั้งหลักสูตรก็ได้ อาจให้ผู้เรียนทำงานคนเดียว เป็นกลุ่มเล็ก หรือกลุ่มใหญ่ก็ได้ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีคุณค่า น่าตื่นเต้น สนุกสนานท้าทายความรู้ความสามารถ ผู้เรียนได้เรียนรู้สอดคล้องกับความสนใจของตนเอง ได้ลงมือคิดและปฏิบัติอย่างมีความหมาย สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างแน่นอน ซึ่งมีลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) สรุปได้ดังต่อไปนี้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ พัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ รู้หน้าที่ วิธีการศึกษาและการทำงานในวิชาที่เรียนได้สำเร็จ ต้องอ่าน พูด ฟัง คิด และเขียนอย่าง

กระตือรือร้น พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง คือวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ประยุกต์ข้อมูล สารสนเทศมโนทัศน์ หรือทักษะใหม่ ๆ ในการเรียนรู้ ความรู้เกิดจากประสบการณ์และการสร้างความรู้โดยผู้เรียน ผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

บัญญัติ ชำนาญกิจ (2549 : 4) Active Learning ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ ทั้งทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติ บทบาทที่สำคัญของผู้เรียนขณะเรียน ผู้เรียนควรจะได้มีโอกาสที่จะแสดงออกบ้าง เช่น การพูด การเขียน การแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เรียน การได้ประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนควรมีโอกาสที่ได้มีส่วนร่วมโดยตรงในกิจกรรมการเรียนรู้ของตน

สรุปการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียน เรียนรู้ร่วมกัน แสวงหาความรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี ข้อมูลสารสนเทศ มโนทัศน์หรือทักษะใหม่ ๆ ในการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้น สนุก และมีความสุขกับการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยลงมือปฏิบัติ ค้นคว้า อ่าน คิด เขียน พูด และรู้จักประเมินค่า นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning)

เกษม ศรีเดิมมา (2549 : 2) ได้กล่าวถึงว่า ขั้นตอนการสอนแบบใฝ่รู้มี 4 ขั้นตอน คือ

1. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นองค์ประกอบที่ผู้สอนพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนดึงประสบการณ์เดิมของตนมาเชื่อมโยง หรืออธิบาย ประสบการณ์หรือเหตุการณ์ใหม่ แล้วนำไปสู่การขบคิดเพื่อเกิดข้อสรุปหรือองค์ความรู้ใหม่ และแบ่งปันประสบการณ์ของตนกับผู้อื่นที่อาจมีประสบการณ์เหมือนหรือต่างจากตนเอง เป็น การรวบรวมมวลประสบการณ์ที่หลากหลายจากแต่ละคน เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ร่วมกัน องค์ประกอบนี้ทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนและผู้สอน ดังนี้

ผู้เรียนรู้สึกว่าตนมีความสำคัญเพราะได้มีส่วนในฐานะสมาชิก มีผู้ฟังเรื่องราวของตนเอง และได้รับรู้เรื่องราวของคนอื่น นอกจากจะได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์แล้ว ยังทำให้สัมพันธภาพใน กลุ่มผู้เรียนเป็นไปด้วยดี

ผู้สอนไม่เสียเวลาในการอธิบายหรือยกตัวอย่าง เพียงแต่ใช้เวลาเล็กน้อย กระตุ้นให้ผู้เรียน ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน และยังช่วยให้ผู้สอนได้ทราบถึงความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เดิม ของผู้เรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป ในกรณีที่ผู้เรียนไม่มีประสบการณ์ในเรื่องที่สอนหรือมีน้อย ผู้สอนอาจต้องจัดประสบการณ์ให้ ซึ่งทำ ได้ทั้งทรงตรงและทางอ้อม

กิจกรรมในองค์ประกอบนี้เป็นไปได้ 2 ลักษณะ คือ การตั้งคำถามเพื่อให้ได้คำตอบที่มาจากประสบการณ์หลากหลายของผู้เรียน และจัดประสบการณ์ที่จำเป็นให้ผู้เรียนเพื่อความเข้าใจหรือกระตุ้นให้เกิดการคิด โดยมีจุดเน้นสำหรับจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละด้าน ดังนี้ 1) ด้านความรู้ เป็นประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่สอน 2) ด้านเจตคติ เป็นการจัดประสบการณ์ด้านอารมณ์ความรู้สึกให้ผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และไปสู่การสะท้อนความคิดเห็นและอภิปรายเกี่ยว กับความคิดความเชื่อต่อไป 3) ด้านทักษะเป็นการให้ผู้เรียนได้ทดลองทักษะนั้นๆ ตามประสบการณ์เดิมหรือทำการสาธิตทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจชัดเจน

2. การสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน (สะท้อนความคิดและอภิปราย) เป็นองค์ประกอบที่ทำให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์มวลประสบการณ์ ข้อมูลความคิดเห็น ฯลฯ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถ่องแท้ชัดเจน หรือเกิดข้อสรุป / องค์ความรู้ใหม่ หรือตรวจสอบ / ปรับ / เปลี่ยนความคิดความเชื่อของตนเอง กิจกรรมในองค์ประกอบนี้เป็นกิจกรรมกลุ่มที่เน้นการตั้งประเด็นให้ผู้เรียนได้คิดสะท้อนความคิด หรือบอกความคิดเห็นตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ และได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิด ระหว่างกันอย่างลึกซึ้งจนเกิดความเข้าใจชัดเจน ได้ข้อสรุปหรือองค์ความรู้ใหม่ หรือเกิด / ปรับ / เปลี่ยนความคิดความเชื่อตามจุดประสงค์ที่กำหนด โดยมีจุดเน้นสำหรับจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละด้าน ดังนี้

ด้านความรู้ ตั้งประเด็นให้อภิปรายและเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อสรุปความรู้ใหม่ที่ได้ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำไปสู่การเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นๆ ตัวอย่าง เช่น การสรุปสาระสำคัญ การวิเคราะห์กรณีศึกษา การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การวิเคราะห์ประเด็นความรู้เพื่อหาข้อสรุปและนำไปสู่ความคิดรวบยอด ฯลฯ

ด้านเจตคติ ตั้งประเด็นอภิปรายที่ท้าทาย กระตุ้นให้เกิดความคิดหลากหลาย เน้นในเรื่องคุณค่าอารมณ์ ความรู้สึก ให้ผู้เรียน ความคิดความเชื่อ มีความสอดคล้องกับความรู้สึกของผู้เรียน และนำไปสู่จุดประสงค์ที่ต้องการ ข้อสรุปจากการอภิปรายและความคิดรวบยอดที่ได้จะสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด และด้านทักษะตั้งประเด็นให้อภิปรายโต้แย้งกันในเรื่องขั้นตอนการลงมือทำทักษะ เพื่อให้เกิดความเข้าใจถ่องแท้ในแนวทางปฏิบัติทักษะนั้น และเกิดความมั่นใจก่อนจะได้ลงมือปฏิบัติจนชำนาญ

3. การนำเสนอความรู้ (ความคิดรวบยอด) เป็นองค์ประกอบที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลความรู้ แนวคิด ทฤษฎี หลักการ ขั้นตอน หรือข้อสรุป ต่าง ๆ โดยครูเป็นผู้จัดให้เพื่อใช้เป็นต้นทุนในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือช่วยให้การเรียนรู้บรรลุ จุดประสงค์ กิจกรรมในองค์ประกอบนี้ได้แก่ การให้แนวคิด ทฤษฎี หลักการ ข้อมูลความรู้ ขั้นตอนทักษะ ซึ่งทำได้โดยการบรรยาย ดูวิดีทัศน์ ฟัง

แถบเสียง อ่านเอกสาร / ใบความรู้ / ตำรา ฯลฯ การรวบรวมประสบการณ์ของผู้เรียนที่เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระเพิ่มขึ้น ความคิดรวบยอดที่ได้จากการรวบรวมข้อสรุปของการสะท้อนความคิดและอภิปรายประเด็นที่ได้มอบหมายให้ กิจกรรมเหล่านี้ควรทำเป็นขั้นตอนและประสานกับองค์ประกอบการเรียนรู้อื่นๆ โดยมีจุดเน้น สำหรับจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละด้าน ดังนี้ ด้านความรู้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระข้อมูลความรู้อย่างชัดเจน ด้านเจตคติ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกและความคิดความเชื่อที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดให้ ผู้เรียนรับรู้แนวทางปฏิบัติตามขั้นตอนของทักษะนั้น ๆ อย่างชัดเจน และ ด้านทักษะ ผู้เรียนรับรู้แนวทางปฏิบัติตามขั้นตอนของทักษะนั้น ๆ อย่างชัดเจน

4. การลงมือปฏิบัติหรือประยุกต์ใช้ (ประยุกต์แนวคิด) เป็นองค์ประกอบที่ผู้เรียนได้นำความคิดรวบยอดหรือข้อสรุปหรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นไปประยุกต์หรือทดลองใช้ หรือเป็นการแสดงผลสำเร็จของการเรียนรู้ในองค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมในองค์ประกอบนี้ในการประเมินผลการเรียนรู้ได้ เมื่อพิจารณาให้ดีจะเห็นว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รู้จักการนำไปใช้ในชีวิตจริง จุดเน้นของกิจกรรมในองค์ประกอบนี้ สำหรับจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละด้าน มีดังนี้ 1) ด้านความรู้ เป็นการผลิตซ้ำความคิดรวบยอดในรูปแบบ ต่าง ๆ เช่น สร้างคำขวัญ ทำแผนภาพ จัดนิทรรศการ เขียนเรียงความ ทำรายงานสรุปสาระสำคัญ ทำตาราง วิเคราะห์ /เปรียบเทียบฯลฯ 2) ด้านเจตคติ เป็นการแสดงออกที่สอดคล้องกับเจตคติที่เป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น เขียนจดหมายให้กำลังใจผู้ติดเชื้อเอดส์ สร้างคำขวัญรณรงค์รักษาความสะอาดในโรงเรียน ฯลฯ 3) ด้านทักษะ เป็นการลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนของทักษะที่ได้เรียนรู้

ข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning)

ข้อดีของการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการพัฒนาปัญญาทุกด้าน มีความสุข สนุกมีชีวิตชีวา

ข้อจำกัดของการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning) ผู้เรียนบางคนยังไม่ตื่นตัวกับการเรียนแบบใหม่ อุปกรณ์ และแหล่งความรู้ยังมีไม่เพียงพอ

สรุปหลักกิจกรรมดี (Good Activities) หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุก ผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ และมีความสุข กับการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ประยุกต์ใช้ทักษะ และเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปสู่การปฏิบัติแก้ปัญหาและสร้างอาชีพ

2) หลักการจัดการเรียนรู้ดี ประกอบด้วย

ด้านการจัดการเรียนรู้ มีหลักการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

2) ส่งเสริมให้มีการนำหลักธรรมทางศาสนา มาเป็นฐานในการคิดวิเคราะห์ในการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรมในสถานศึกษา

3) จัดการเรียนรู้ จัดสื่อการเรียนรู้ และจัดทำ จัดหา แหล่งการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมการใฝ่รู้ ใฝ่ทำ ใฝ่แสวงหาความรู้

4) จัดให้มีการวัดผลตามสภาพจริง ด้วยวิธีการที่หลากหลาย การดำเนินการเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย การทำงานเป็นทีมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามสาระบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545

ด้านการบริหารหลักสูตร มีหลักการดำเนินการ ดังนี้

1) นำกิจกรรมหลักๆ ของโรงเรียน และชุมชนมาจัดทำเป็นโครงการเรียนรู้ควบคู่กับคลินิกการเรียนรู้ ที่บูรณาการแบบองค์รวมพร้อมกันในหลายๆวิชา แล้วจัดตารางเรียนเป็นบล็อคตามโครงการเรียนรู้ที่กำหนดไว้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน

2) จัดเตรียมบริบทภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน บูรณาการแบบ องค์รวมด้วยการให้ครู-อาจารย์ จัดทำแผนการสอนแบบบูรณาการ เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียน การสอนให้แล้วเสร็จก่อนเปิดภาคเรียน และให้ครู-อาจารย์ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดตั้ง “คลินิกการเรียนรู้” เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนให้นักเรียนได้เข้าศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนอย่างอิสระ ตามความถนัดและความสนในของนักเรียนแต่ละคน

ด้านบรรยากาศความสัมพันธ์ของบุคคล มีหลักการดำเนินการ ดังนี้

1) จัดอาคารสถานที่ ห้องเรียน และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่สะอาด เป็นระเบียบ และปลอดภัย

2) ส่งเสริม และฝึกทักษะการใช้สถานที่ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ อันเป็นสถานที่ใช้ร่วมกน ด้วยความเอาใจใส่มีความระมัดระวัง ตั้งใจ และใคร่ครวญ พินิจ พิจารณาด้วยปัญญา ที่จะไม่ทำให้เกิดความเสียหาย สามารถใช้ประโยชน์ได้นานที่สุด มีระเบียบวินัยการใช้

3) ส่งเสริมกิจกรรมการดำเนินดูแลรักษา พัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมอย่าง สม่ำเสมอจน เป็นนิสัย ให้ทุกคนมีส่วนร่วมและเห็นคุณค่าในการรักษาสิ่งแวดล้อม

4) จัดสถานศึกษาให้ปราศจากสิ่งเสพติด อบายมุข และสิ่งมึนเมาทุกชนิด

5) จัดให้มีป้ายนิเทศ ป้ายคติธรรม คำขวัญ และคุณธรรม ติดตามบริเวณสถานศึกษา (ในลักษณะต้นไม้พูดได้)

6) ด้านการจัดกิจกรรมพื้นฐานวิถีชีวิต มีหลักการดำเนินการ ดังนี้ จัดกิจกรรมการดำเนินชีวิตภายในสถานศึกษา ที่ยึดถือระเบียบวินัย แนวปฏิบัติอัน เป็นข้อตกลงร่วมกน ด้วยความเอาใจใส่ ระมัดระวัง ตั้งใจ และใคร่ครวญให้ถ้วนถี่ เพื่อประโยชน์ สุขของการอยู่ร่วมกัน

7) ส่งเสริมปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถืออย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ จนเป็นวิถีชีวิต

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยผ่านกระบวนการการจัดการเรียนรู้ จัดสื่อการเรียนรู้ และจัดทำ จัดหา แหล่งการเรียนรู้ รวมถึงการบริหารหลักสูตร การจัดเนื้อหาสาระ การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการฝึกทักษะให้นักเรียนได้เกิดประสบการณ์

3) หลักการสร้างประสบการณ์ที่ดี

แนวคิดด้านประสบการณ์ (Experiential perspective)

รูโซ Rousseau (1955) (อ้างใน Posner. 1992 : 51) เชื่อว่า เด็กๆควรมีเสรีภาพของตนเอง มีประสบการณ์เลือกเรียนรู้และการแสดงออกซึ่งตนเอง ประสบการณ์ต่างๆ ดังกล่าวจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง ของแต่ละบุคคล ในอนาคตข้างหน้า

เดวี่ Dewey (อ้างใน Posner. 1992: 95) มี ความเห็นว่าการเรียนการสอนในโรงเรียนควรจะเป็นการพัฒนาเด็กให้รู้จักคิด และมีความคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเอง สร้างประสบการณ์ของตนเอง พัฒนาตนเอง แนวคิดดังกล่าวพัฒนาขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 และต้น ศตวรรษที่ 20 เป็นยุคสังคมประชาธิปไตยในอเมริกา โดยเชื่อว่าบุคคลมีเสรีภาพ สิ่งที่นักเรียนเรียนในห้องเรียนควรสามารถ นำมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ดังนั้นประสบการณ์ของนักเรียนโรงเรียนจึงมีความสำคัญมาก ดังนั้นจุดประสงค์ทางการศึกษา มุ่งสร้างประสบการณ์กับนักเรียน เน้นการปฏิบัติ พัฒนาให้นักเรียนสามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น โดยใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงในสังคมอนาคต

สถานศึกษาทำหน้าที่ในการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมให้กับเด็กคนโดยผ่านประสบการณ์ และการฝึกปฏิบัติ

สายฤดี วรกิจโภคาทร และคณะ (2552) ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับสถานศึกษา การปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม ไว้ว่า สถานศึกษาจัดเป็นสิ่งแวดล้อม ของชีวิตเด็ก เปรียบเสมือนฐานของการเรียนรู้ฐานแรกที่เด็กจะได้รับรู้และสัมผัส ครู อาจารย์หรือผู้สอน จึงเป็น เสมือนพ่อแม่ เป็นบ้านหลังที่สอง แต่ที่พิเศษกว่า คือ ครูมีพื้นฐานของการพัฒนาเด็ก โดยมีความรู้ และประสบการณ์ใน

การพัฒนาคนทั้งตัวซึ่งแตกต่างจากพ่อแม่ตรงจุดนี้อย่างสำคัญ โดย สถานศึกษามีความพร้อมด้านการพัฒนาหลักคิด และประสบการณ์ในการพัฒนาคนให้สามารถอยู่ ร่วมกัน ทำบทบาทต่าง ๆ สถานศึกษาจึงเป็นบริบทสำคัญในการเรียนรู้ของการเป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ต่อไป ไม่ต่างจากครอบครัว สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัวได้ทำการศึกษา การปลูกฝัง คุณธรรมโดยผ่านสถานศึกษา สรุปได้ว่า สถานศึกษาควรจัดรูปแบบและกระบวนการปลูกฝัง คุณธรรม ดังนี้

1) การอบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ ทั้งเป็นส่วนบุคคลและเป็นกลุ่ม โดยครูอาจารย์ให้ความเอาใจใส่ใกล้ชิดเหมือนญาติผู้ใหญ่ รวมทั้ง สอดแทรกจริยศึกษาในการสอนรายวิชา

2) การนำเสนอแบบอย่างของการกระทำความดีโดยการเล่าหรืออ่าน ชีวประวัติของบุคคลที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคมอันเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีอุดมคติในชีวิต

3) การจัดสภาพแวดล้อม และกำหนดนโยบาย โดยสถานศึกษาต้องกำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจน และนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง

4) พัฒนาให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการกลุ่มและการลงมือปฏิบัติโดยจัดให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์การเรียนรู้ ฝึกให้วิเคราะห์สร้างสรรค์จินตนาการที่เกี่ยวกบการยกระดับคุณธรรมจริยธรรมในจิตใจของผู้เรียน

5) ประกาศความดีให้ปรากฏ เป็นการประกาศยกย่องคนที่ทำดีและลงโทษ คนที่ทำไม่ดีดีโดยเฉพาะในช่วงเวลาเข้าแถวหน้าเสาธง หรือตามกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถานศึกษา ได้จัดขึ้น

สรุปได้ว่า การสร้างประสบการณ์ เป็นการพัฒนาเด็กให้รู้จักคิด และมีความคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเอง สร้างประสบการณ์ของตนเอง พัฒนาตนเอง เน้นการปฏิบัติ พัฒนาให้นักเรียนสามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น โดยใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถ นำไปใช้ในชีวิตจริงในสังคมอนาคต โดยผ่านกระบวนการฝึกปฏิบัติจริงของนักเรียนทั้งแบบกลุ่มและส่วนตัวบุคคลผ่านกระบวนการ อบรมสั่งสอน เสนอแบบอย่างที่ดี จัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และฝึกประสบการณ์ และมีการประกาศความดีให้เป็นแบบอย่างแก่บุคคลอื่น

5) E: Environment บรรยากาศสภาพแวดล้อม และสัมพันธภาพภายในห้องเรียนและภายในโรงเรียน ที่ส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน

ความหมาย สิ่งแวดล้อม (Environment)

สิ่งแวดล้อม ราชบัณฑิตสถาน (2542) และพระราช บัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2553 ได้ให้ความหมายสิ่งแวดล้อมไว้ดังนี้ สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น

อุทุมพร บุญจับ (2557:8) ในทางวิชาการสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม มีทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น มีอิทธิพลเกี่ยวโยง เป็นปัจจัยเกื้อกูลกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งมีส่วนเสริมสร้าง และทำลายปัจจัยอื่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นวงจรที่เกี่ยวเนื่องกันทั้งระบบ

จอห์น เวลส์ (Jon Wels (2009 : 56-57) สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ (Learning Environment) หมายถึง สภาวะ แวดล้อมที่ อยู่รอบๆ ตัวผู้เรียน ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ในด้านรูปธรรมเป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน เช่น ขนาดการวางผังแสงที่นั่ง ส่วนสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน เช่น ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์หรือทางภาษา โดยสามารถใช้อาคารในการจัดพื้นที่ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะ จัดสื่อที่หลากหลาย สำหรับนักเรียนแต่ละคน และเป็นสื่อ บูรณาการสะดวกเหมาะสมกับหลักสูตร เป็นศูนย์การเรียนรู้สื่อประสม เป็นต้น สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทางจิตใจหรือบรรยากาศทางจิตใจส่งผลต่อ ผู้เรียนทั้งทางบวกและทางลบ ตลอดจนมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

Bob Pearlman (http://go.solution-tree.com/2lstcenturyskills อ้างถึงใน นฤมล ปภัสสรานนท์. 2558 : 67-68) ได้นำเสนอสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า คือ ระบบสนับสนุนที่จัดสรรเพื่อให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด เป็นระบบที่รองรับความต้องการเรียนรู้ที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้เรียนทุกคนและสนับสนุนความสัมพันธ์กับมนุษย์ในทางที่เป็นประโยชน์เพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

สรุปสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม มีทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น มีอิทธิพลเกี่ยวโยงเป็นปัจจัยเกื้อกูลกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งมีส่วนเสริมสร้าง และทำลายปัจจัยอื่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นวงจรที่เกี่ยวเนื่องกันทั้งระบบ มีที่มีอิทธิพลต่อบุคคล ส่งผลต่อพัฒนาการ และการเรียนรู้ ทั้งทางบวกและทางลบ

ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554 : 2-3) กล่าวว่า บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัด ไม่ว่าจะจัดในห้องเรียน หน้าห้องเรียน บริเวณสถานศึกษา รวมถึงรอบ ๆ สถานศึกษา ล้วนมีผลต่อการปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยที่ดีงามให้เกิดภายในตัวผู้เรียนทั้งสิ้น

1. การที่ผู้เรียนได้เรียนในห้องเรียนที่สะอาด ทาสีอ่อนโยน แสงนุ่มนวล มีต้นไม้ กระถาง มีรูปภาพที่ดูแล้วสบายใจ มีซุ้ม หรือมุมสงบได้หาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีความคุ้นเคย กับความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยตลอดเวลา ช่วยให้มีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น เกิดความเชื่อมั่น มีความรัก และไม่อยากให้ห้องเรียน และโรงเรียนสกปรก เคยชินกับความสะอาด ความสวยงาม ความเป็นระเบียบ จนซึมซับสิ่งที่ดี ๆ เกิดความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง สามารถถ่ายโยงประสบการณ์ สู่การปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

2. สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของผู้เรียนทุกด้านได้มากที่สุด คือครู เพราะครูสามารถประสานเชื่อมโยง การอบรมเลี้ยงดูให้มีการพัฒนาการไปในทางที่ดีอย่างต่อเนื่อง ครูจึงนับเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการปลูกฝังเจตคติค่านิยม และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน

3. เพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญมากในการสร้างเจตคติค่านิยม และพฤติกรรมของ นักเรียนรองจากครู โดยเฉพาะวัยรุ่นที่กำลังเปลี่ยนแปลง ทั้งร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคม นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี เข้ากับเพื่อนได้ดี มีความรัก และเข้าใจเพื่อน ชอบโรงเรียนและเรียนรู้อย่างมีความสุข มีความคิดสร้างสรรค์ และพร้อมที่จะเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนเองตามศักยภาพ

4. การจัดศูนย์วิชาการในห้องเรียน เป็นอีกแนวทางหนึ่ง ที่จะสนับสนุนให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางการเรียนมากที่สุด ตามความสนใจ ความต้องการและความถนัด ส่งผลต่อการเสริมสร้างเจตคติในการเรียนรู้ ตลอดจนการสร้างลักษณะนิสัยใฝ่ รู้ใฝ่เรียน รักการค้นคว้า และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนอีกหลายรูปแบบ อาทิ ความรับผิดชอบในการศึกษา หาความรู้ได้เองจากสื่อและกิจกรรมต่างๆในศูนย์ นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์อันดี ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ทำให้กระบวนการเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. บรรยากาศชั้นเรียน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตรง บรรยากาศการเรียนที่ดี จะช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเรียนเต็มความสามารถ และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเจคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น

กรมอนามัย (2556 : 3) กล่าวถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาตามโครงการส่งเสริมสุขภาพ ที่สอดคล้องกับองค์การอนามัยโลก (WHO) สถานศึกษาต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อสุขภาพ เพื่อให้เด็กได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สะอาดปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนรู้

พิวันชัย จันทร์เกษ (2559 : 15) ได้สรุปความสำคัญของสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ในสถานศึกษามีดังนี้ สภาพแวดล้อมที่ดียกระดับคุณภาพการดำรงชีวิตประจำวันในสถานศึกษาได้สภาพแวดล้อมที่พัฒนาอย่างเหมาะสม จะช่วยพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสภาพแวดล้อมที่ดีจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาสภาพแวดล้อมในชุมชน

ประเภทของสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา

ประกอบ หาญณรงค์ (2557 : 29) แบ่งประเภทของการสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาไว้ 3 ประเภท

1. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพในโรงเรียนที่สำคัญ ได้แก่ อาคาร สถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด สนามกีฬา เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังรวมถึง องค์ประกอบทางกายภาพที่เกี่ยวกับการจัดห้องเรียน ได้แก่ การจัดวางสิ่งของต่าง ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ตู้เก็บ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ การจัดบริเวณ หรือสถานที่ต่าง ๆ ให้มีความเป็นระเบียบ เรียบร้อย และ สะดวกต่อการใช้ประโยชน์ และองค์ประกอบทางกายภาพที่มีผลต่ออารมณ์ ความรู้สึก ได้แก่ แสง เสียง อุณหภูมิ การถ่ายเทของอากาศในห้อง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อการ เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของผู้เรียน 1) สิ่งแวดล้อมทางภายภาพที่ดีควรทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกอิสระ ผ่อนคลาย มีความสุขในการทำงาน และกระตุ้นประสาทรับรู้ของผู้เรียน หน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนที่สำคัญ ประการหนึ่งก็คือ การจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้มีความพร้อมและเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน 2) การจัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อการรับรู้และอารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน สิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ควรคำนึงถึง มีดังต่อไปนี้

สี เป็นองค์ประกอบทางกายภาพที่มีอิทธิพลต่อสภาวะทางจิตใจและ ความรู้สึกต่างๆ เช่น ความรู้สึกร่าเริง ยินดี หรือในทางตรงข้าม เช่น ความรู้สึกเศร้าหมอง หดหู่ เรา สามารถแบ่งสีที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก ได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแรก คือสีอุ่นได้แก่ สีเหลือง ส้ม แสด แดงและม่วงแดง สีในกลุ่มนี้ จะให้ความรู้สึกร่าเริง ตื่นเต้น มีชีวิตชีวา และกลุ่มที่สอง คือสีเย็น ได้แก่ สีม่วง สีคราม สีน้ำเงินแกมม่วง สีน้ำเงินฟ้า สีเขียว สีในกลุ่มนี้จะให้ความรู้สึกสงบ มีสมาธิ จิตใจอ่อนโยน ซึ่งสีในกลุ่มนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความมั่นคงทางอารมณ์และจิตใจซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทางด้าน

สติปัญญา ดังนั้นในการใช้สีกับห้องเรียนและอาคารเรียนต่างๆ จึงควรเลือกใช้สีให้เหมาะกับการกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน

เสียง เสียงเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อจิตใจและการเรียนรู้โดยตรง เสียงที่ดังเกินไปทำให้ขาดสมาธิในการเรียน เสียงบางเสียง เช่น เสียงดนตรีที่ไม่มีเนื้อร้อง และมีจังหวะไม่ รุนแรง เช่น ดนตรีไทย ดนตรีคลาสสิค รวมทั้งเสียงในธรรมชาติ เช่น เสียงนก เสียงคลื่น จะช่วยให้ ร่างกายและจิตใจอยู่ในระดับผ่อนคลายและกระตุ้นการทำงานของสมองทุกส่วน จึงอาจใช้เสียงเพลงใน ตอนเช้าและช่วงกลางวันซึ่งเป็นช่วงพักของนักเรียน และใช้เสียงเพลงในขณะที่เด็กทำงานที่ต้องใช้จินตนาการ เช่น งานศิลปะ ดนตรี และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ เป็นต้น

แสง แสงที่จ้าเกินไปทำให้เด็กขาดสมาธิในการเรียน แสงที่ไม่เพียงพอก็มี ผลเสียต่อสายตา ในห้องเรียนจึงควรจัดสภาพให้มีแสงสว่างที่เพียงพอ ไม่จ้าจนเกินไป หากเป็นแสงธรรมชาติที่นุ่มนวลจะดีที่สุด เพราะจะช่วยในการเรียนรู้ของนักเรียน 1.2.4 การถ่ายเทของอากาศ สภาพห้องเรียนที่มีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อนอบอ้าว หรือเย็นจนเกินไป ไม่มีกลิ่นรบกวน จะทำให้นักเรียนมีสมาธิในการทำงาน จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นจะเห็นว่าสิ่งแวดล้อมทางกายภาพมีผลทั้งต่อการทำกิจกรรม การเรียนการสอนโดยตรง และด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่มีผลต่อการเรียนรู้และประสิทธิภาพในการ เรียนรู้ของนักเรียน

2. สิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา เป็นสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างนักเรียน และครูที่อยู่ร่วมกันในห้องเรียน ครูมีหน้าที่ที่จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของห้องเรียนและการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ มีความมั่นใจในตนเอง และมีทัศนคติที่ดีต่อครู และเพื่อน ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยาที่ส่งเสริมการเรียนรู้มีลักษณะที่สำคัญดังนี้ (Jacobsen, Eggen, & Kauchak, 1999, pp. 268-270)

1) นักเรียนและครูมีความคุ้นเคยกัน ทำให้เกิดขึ้นได้ด้วยปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างครูและนักเรียน คือการติดต่อสื่อสาร ทำความรู้จักกันตั้งแต่ระยะเริ่มแรกของการจัดการเรียนการสอน ครูสามารถสร้างความคุ้นเคยโดยการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจากการให้นักเรียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การศึกษาจากรายงานหรือบันทึกของนักเรียนในด้านต่าง ๆ และการสอบถามจากบุคคลที่ใกล้ชิดนักเรียน เช่น เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง ครูประจำชั้น และครูแนะแนว เป็นต้น

2) นักเรียนมีความรู้สึกผ่อนคลายเป็นอิสระ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นได้โดยเปิดโอกาสให้ นักเรียนมีอิสระในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ครูยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ครูใช้วาจา ทางบวกกับนักเรียน ไม่ดุด่าว่ากล่าวโดยไร้เหตุผล ทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกและเกิดความ มั่นใจในตนเอง

3) นักเรียนมีความสนใจและพึงพอใจในการเรียนรู้ ครูสามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึก สนใจ และสนุกสนานกับการเรียนรู้ได้ โดยการวางแผนการเรียนการสอนเป็นอย่างดี เตรียมสื่อ อุปกรณ์ การเรียนการสอนล่วงหน้าเพื่อให้เกิดความพร้อมในการนำไปใช้จัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่กระตุ้นการเรียนรู้ ครูใช้คำถามกระตุ้นการคิดของนักเรียน ครูมีความใจเย็น อดทนรอคอยคำตอบ และยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกันของนักเรียน ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และช่วยเหลือ ให้นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

4) นักเรียนได้รับความสำเร็จในการเรียน ครูสามารถทำให้เกิดขึ้นได้โดยการจัดให้นักเรียนร่วมมือช่วยเหลือกันในการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่มและได้ฝึกทักษะการทำงาน โดยครูไม่เร่งรัดเวลามากจนเกินไป ให้นักเรียนมีเวลาเพียงพอสำหรับปรึกษาหารือกัน และช่วยกันทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

5) นักเรียนได้รับการยอมรับและมีความรู้สึกทางบวก ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นได้จากบทบาท และทัศนคติของครูที่มีต่อผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน ได้แก่การสนับสนุนให้นักเรียน กำหนดความคาดหวังของตนเองให้สูงตามที่ควรจะเป็น ครูส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ครูให้ความเชื่อมั่นและยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน ครูให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนโดยเท่าเทียมกัน ครูทำให้การเรียนเป็นสิ่งสนุกสนาน ท้าทาย และ ยอมรับความผิดพลาดของนักเรียน มีอารมณ์ขันและมองโลกในแง่ดี ครูรู้วิธีให้การเสริมแรงแก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมของผู้เรียน

6) นักเรียนมีวินัยและเคารพกฎระเบียบ ซึ่งเป็นวินัยที่เกิดขึ้นในตนเอง ได้แก่ การรู้จัก หน้าที่ ความรับผิดชอบ และยึดถือกติกาที่นักเรียนช่วยกันกำหนดขึ้น เพื่อให้การดำเนินการในห้องเรียน เป็นไปด้วยความเรียบร้อยราบรื่น เช่น การตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงาน การแต่งกาย การใช้วาจา สุภาพ มารยาทในการเข้า-ออกจากห้องเรียน มารยาทในการใช้ห้อง มารยาทในการถาม-ตอบ เป็นต้น

จากลักษณะของสิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยาในห้องเรียนที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าสามารถ ทำให้เกิดขึ้นได้จากการจัดรูปแบบความสัมพันธ์ของผู้เรียนในการเรียนการสอนซึ่งสามารถทำให้เกิดขึ้นได้ ดังนี้ (Arends, 2001, pp. 90-91)

1) รูปแบบการจัดห้องเรียนแบบแข่งขัน คือ รูปแบบการจัดห้องเรียนที่เน้นความสำเร็จ และความเป็นเลิศในการเรียนของเด็กแต่ละคน สิ่งแวดล้อมที่เน้นการแข่งขันช่วยกระตุ้นให้เด็กพัฒนาตัวเองเพื่อบรรลุผลที่ตนตั้งไว้ ห้องเรียนรูปแบบนี้เน้นการทำงานคนเดียวหรือการทำงานแบบกลุ่มเล็ก เด็กจะพยายามทำงานที่มีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของครู และเพื่อนร่วมห้อง

ความสำเร็จในการทำกิจกรรม หรือผลงานในห้องเรียนช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้เด็ก และเป็นตัวผลักดันให้เด็กมีกำลังใจในการเรียน

2) รูปแบบการจัดห้องเรียนแบบร่วมมือ คือ ห้องเรียนที่เน้นให้นักเรียนทำงานร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ เด็กทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการทำงานและกิจกรรมของกลุ่มให้สำเร็จตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้ ความสำเร็จของกลุ่มจึงขึ้นอยู่กับความร่วมมือของสมาชิกแต่ละคน ครูมีหน้าที่จัดกลุ่ม รับฟังและวางแผนกิจกรรมกลุ่ม รูปแบบการจัดห้องเรียนแบบร่วมมือนั้นนอกจากจะทำให้มีอัตราความสำเร็จเพิ่มขึ้นกว่าการทำงานคนเดียว ยังช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ของเด็กที่มีพื้นฐานทางสังคม เพศ และระดับความสามารถที่แตกต่างกันให้ดีขึ้นอีกด้วย (Slavin, 1995 cited in Jacobsen, Eggen, and Kauchak, 1999)

3) รูปแบบการจัดห้องเรียนแบบปัจเจกบุคคล คือ การเน้นให้เด็กทำงานที่อยู่ในระดับความสามารถของเด็กแต่ละคน รูปแบบการจัดห้องเรียนรูปแบบนี้เน้นการปฏิสัมพันธ์ของครูและนักเรียน เนื่องจากครูเป็นผู้จัดเด็กให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม และติดตามความสำเร็จของเด็กอย่างใกล้ชิด โดยทำหน้าที่เป็นผู้ประเมิน ส่งเสริมและเป็นแหล่งข้อมูลให้เด็ก เด็กแต่ละคนจะได้รับมอบหมายงานที่แตกต่างกันออกไปตามความสามารถของตนเอง สิ่งแวดล้อมดังกล่าวช่วยพัฒนาเด็กแต่ละคนไปตามระดับที่เหมาะสม ครูสามารถใช้รูปแบบการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนทั้งสามแบบนี้ร่วมกันได้ หรืออาจใช้ รูปแบบที่แตกต่างตามโอกาสต่างๆ ไปรูปแบบต่าง ๆ ล้วนมีข้อดีและข้อเสีย เช่น รูปแบบการจัดห้องเรียนแบบร่วมมืออาจช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็ก แต่การจัดการในห้องเรียนอาจยากและใช้เวลานานกว่ารูปแบบการจัดห้องเรียนแบบปัจเจกบุคคลสิ่งสำคัญคือ ครูต้องจำไว้ว่ารูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนต้องสอดคล้องกับกิจกรรม เนื้อหา และเป้าหมายของบทเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียน

3. บรรยากาศสภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนทั้งในและ นอกห้องเรียน ตลอดจนการจัด บริการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการต่าง ๆ ที่จะทำให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศที่มีชีวิตชีวา สดชื่น แจ่มใส มีความรู้สึกรักสถานศึกษารักครู รัก เพื่อน

สรุปหลักสิ่งแวดล้อมดี (Good Environments) หมายถึง กระบวนการส่งเสริมและพัฒนาบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมถึงการส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้จากชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีอิทธิพลเกี่ยวโยงเป็นปัจจัยเกื้อกูลกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งมีส่วนเสริมสร้างปัจจัยอื่น เป็นวงจรที่เกี่ยวเนื่องกันทั้งระบบ มีที่มีอิทธิพลต่อบุคคล ส่งผลต่อพัฒนาการ และการเรียนรู้ ทั้งทางบวกและทางลบ

6) E : Evaluation การประเมินผลการปฏิบัติงาน/การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2553 : 9) กล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริงและการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับการวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการวัดหลายๆ ทางโดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา การประเมินผลแต่ละครั้งจะประกอบด้วยการวัดที่ได้จากกระบวนการต่างๆ เกณฑ์การพิจารณา และการตัดสินใจเป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ล้วน สายยศ (2543 : 10-11) (อ้างถึงในสุรศักดิ์ เกลี้ยงสะอาด. 2556 : 42) กล่าวว่า การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่าง ที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่วัดนั้นๆ เช่น การวัดความสามารถทางสมองด้านต่างๆ การวัดคุณสมบัติทางการกายภาพ เช่น น้ำหนัก ขนาดวัตถุ ผลที่ได้จากการวัดเป็นตัวเลข จุดมุ่งหมายของการวัดผลนั้นเป็นการตรวจสอบการสอนของครู อาจารย์ และเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Domain) ด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomoter Domain) ด้านเจตคติ (Affective Domain)

กระทรวงศึกษาธิการ (2554 : 24-25) กล่าวถึง การวัดประเมินผลว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

ปรียาพร วงษ์อนุตรโรจน์ (2554 : 34) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งที่จำเป็นในกระบวนการเรียนการสอนมีประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูอาจารย์ 2) เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน นักศึกษา 3) เพื่อปรับปรุงระบบบริหารงานในสถานศึกษา 4) เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป 5) เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษา 6) เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา

พิชัย เสงี่ยมจิตต์ (2542) (อ้างถึงในสุรศักดิ์ เกลี้ยงสะอาด. 2556 : 42) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินมีประโยชน์อย่างน้อย 5 ประการ ดังนี้ 1) ประโยชน์ต่อครูผู้สอน 2) ประโยชน์ต่อนักเรียน 3) ประโยชน์ต่อการแนะแนว 4) ประโยชน์ต่อการบริหารและการนิเทศ 5) ประโยชน์ต่อการวิจัย

หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สุรศักดิ์ เกลี้ยงสะอาด (2556 : 42) กล่าวถึง หลักการวัดและประเมินผล ดังนี้ 1) เป็นวิธีการประเมินที่ออกแบบมาเพื่อสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมและทักษะที่จำเป็นของนักเรียนในสถานการณ์ที่เป็นจริงแห่งโลกปัจจุบัน 2) เป็นวิธีการประเมินที่เน้นงานที่นักเรียนแสดงออกในภาคปฏิบัติ เน้นกระบวนการเรียนรู้ ผลผลิต และแฟ้มสะสมงาน 3) เป็นการประเมินการปฏิบัติงานตามสภาพจริง เช่น นักเรียนเรียนการเขียนก็ต้องเขียนให้ผู้อ่านจริงๆ 4) การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล ทำให้รู้จักการวางแผนการเรียนรู้ตามความต้องการของตนเอง 5) การประเมินผลการเรียนต้องคำนึงถึง หลักสูตรการเรียนการสอน และการประเมินผลจะต้องไปด้วยกันไม่แยกการประเมินออกไปต่างหาก 6) การประเมินต้องใช้เทคนิคการประเมินที่หลากหลายวิธี ตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่งเพื่อจะตรวจสอบคุณภาพงานของนักเรียน 7) การประเมินผลต้องใช้เครื่องมือที่หลากหลาย 8) เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ต้องเป็นเกณฑ์ประเมินแก่นแท้ของการปฏิบัติมากกว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่สร้างขึ้นจากผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ เป็นเกณฑ์ที่เปิดเผยและรับรู้กันอยู่ในโลกความเป็นจริงของทั้งตัวผู้เรียนและผู้อื่น 9) การประเมินตนเองเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการทำงานของตนโดยเทียบกับมาตรฐานทั่วไป เพื่อวัดความก้าวหน้าของตนเอง 10) การนำเสนอผลงานเป็นคุณลักษณะประการหนึ่งของการประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ (2554 : 5) กล่าวถึง เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 26 ที่ได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ และรูปแบบการจัดการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2556 : 15-16) ได้นำเสนอหลักการประเมินผลการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered Assessment) ซึ่งนำมาใช้เป็นหลักในการประเมินตามสภาพจริงไว้ดังนี้ 1) จุดหมายเบื้องต้นของการประเมินผู้เรียน คือ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) การประเมินควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถที่แท้จริงออกมา และสะท้อนให้เห็นถึงแรงจูงใจและความตั้งใจในการเรียนรู้ พร้อมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักกำกับ ดูแล และประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง 3) การประเมินผลควรอาศัยข้อมูลจากการปฏิบัติภาระงานที่มีความหมาย สอดคล้องกับสภาพจริง และสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในชั้นเรียน 4) การประเมินและตัดสินผลการเรียนไม่ควรใช้ข้อมูลจากผลการสอบเพียงอย่างเดียว เพราะไม่เป็นธรรมกับผู้เรียนที่หลากหลายด้านความสามารถและผลสัมฤทธิ์ 5) การประเมินในชั้นเรียนควรกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ข้อมูลระยะยาวในการใช้เป็นหลักฐานการพัฒนาและความก้าวหน้าของผู้เรียน 6) การประเมินผลควรรวมถึงการวัดแรงจูงใจ

เจตคติ และปฏิกิริยาทางจิตพิสัยของผู้เรียนต่อหลักสูตรและการเรียนการสอน นอกเหนือไปจากการวัดด้านความรู้ทักษะทางปัญญา และยุทธศาสตร์การคิด 7) การประเมินผลควรครอบคลุมถึงตัวอย่างผลงาน แฟ้มสะสมงาน และการปฏิบัติจริง นอกเหนือไปจากการทดสอบแบบ Paper & pencil 8) ผลการประเมินควรให้ข้อมูลป้อนกลับที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และเป็นปัจจุบันแก่ผู้เกี่ยวข้องในระดับต่างๆ 9) การประเมินไม่ควรถือความถูก-ผิด ของคำตอบอย่างเคร่งครัดและคับแคบ แต่ควรพิจารณาถึงคำตอบที่เป็นประโยชน์เป็นไปได้และสมเหตุสมผล และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากความผิดพลาด 10) การประเมินควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งความรู้และความเข้าใจอย่างสร้างสรรค์ และไม่ควรจำกัดเพียงแค่โจทย์ปัญหาและคำตอบที่ได้เตรียมไว้ล่วงหน้า

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 12) สรุปไว้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้ข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียน ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอกตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา และได้ให้แนวทางในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา 8 ประการ ดังนี้ 1) สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนรวม 2) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนและตัดสินการเรียน 3) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรสถานศึกษา และจัดให้มีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ธรรมชาติวิชา และระดับชั้นของผู้เรียน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสี่ยงตรงยุติธรรม และเชื่อถือได้ 5) การประเมินผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา 6) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้ 7) ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและระหว่างรูปแบบการศึกษาต่างๆ 8) ให้สถานศึกษาจัดทำและออกเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานการประเมินผลการเรียนรู้ รายงานผลการเรียน แสดงวุฒิการศึกษาและรับรองผลการเรียนของผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : บทนำ) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไว้ 2 ประการ ดังนี้ 1) การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูลแล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู การวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน หากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งการเรียนการสอนก็ขาดประสิทธิภาพ การประเมินระหว่างการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เช่นนี้เป็นการวัดและประเมินผลเพื่อการพัฒนา (Formative Assessment) ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนทุกวัน เป็นการประเมินเพื่อให้รู้จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุงจึงเป็นข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาในการเก็บข้อมูล ผู้สอนต้องใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินที่หลากหลาย สิ่งสำคัญที่สุดในการประเมินเพื่อพัฒนา คือการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในลักษณะคำแนะนำที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ทำให้การเรียนรู้พอกพูน แก้ไขความคิด ความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายและพัฒนาตนได้ 2) การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนเป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ (Summative Assessment) ซึ่งมีหลายระดับ ได้แก่ เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียน จบรายวิชา เพื่อตัดสินให้คะแนน หรือให้ระดับผลการเรียน ให้การรับรองความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชาหรือไม่ ควรได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่ หรือสามารถจบหลักสูตรหรือไม่ ในการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนที่ดีต้องให้โอกาสผู้เรียน ได้แสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลายและพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ต้องอยู่บนจุดหมายพื้นฐาน 2 ประการ คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนและควรให้ความสำคัญกับการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน

วิธีการและเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2557 : 87-88) กล่าวว่า เครื่องมือในการวัดผลมีหลายชนิด ได้แก่ 1) แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน เช่นการสังเกตผู้เรียนขณะปฏิบัติงาน 2) แบบจัดอันดับคุณภาพของงานโดยเป็นตัวเลขแสดงอันดับคุณภาพของงาน 3) แบบทดสอบ เป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในสถานศึกษา ประกอบด้วย 3.1) ข้อสอบแบบอัตนัย เป็นแบบความเรียงที่ไม่ต้องการคำตอบของผู้ตอบ 3.2) ข้อสอบแบบปรนัย เป็นข้อสอบที่จำกัดการตอบของผู้ตอบแต่สามารถออกได้มากข้อ ครอบคลุมหลักสูตร สามารถหาความยากง่าย หาความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรงได้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553 : 216-225) กล่าวว่า วิธีการและเครื่องมือในการประเมินผลมีหลายรูปแบบ ดังนี้ 1) การสังเกต เป็นวิธีการที่กระทำได้ในทุกสถานการณ์และทุกสถานที่ สามารถใช้ประเมินผลการเรียนรู้ทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะกระบวนการ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ 2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการประเมินโดยตั้งคำถามอย่างง่ายๆ ไม่ซับซ้อนเกินไป นิยมใช้ประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ความเข้าใจในระดับสูงกว่าความรู้ความจำ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อและทัศนคติ 3) แบบสอบถาม เป็นการวัดผลที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสอบถาม ซึ่งทำให้ประหยัดเวลาในการซักถาม โดยคำตอบที่ได้รับควรอยู่ในขอบเขตของเรื่องที่ผู้เรียนศึกษา 4) บันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง เป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ความคิด ความสามารถพิเศษ ความถนัดความสนใจ และการแสดงออกของพฤติกรรมลักษณะต่างๆ ทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการเรียนรู้ และแนวทางพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 5) แบบทดสอบวัดความสามารถที่เป็นจริง เป็นวิธีการสร้างข้อสอบโดยใช้คำถามที่เกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ หรือการสร้างความรู้ใหม่จากความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เดิม 6) การรายงานตนเอง เป็นวิธีการประเมินด้วยการให้ผู้เรียนเขียนบรรยายความรู้สึก หรือพูดแสดงความคิดเห็นออกมาโดยตรง เพื่อประเมินความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ และความต้องการของผู้เรียน และสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการ รวมทั้งเจตคติต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น 7) การสร้างจินตภาพ เป็นเครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือปฏิกิริยาออกมาเพื่อให้ได้ข้อมูลว่าขณะนั้นผู้เรียนมีความรู้สึกนึกคิดกับเรื่องที่เรียนเป็นอย่างไร ซึ่งอาจตั้งคำถามให้นักเรียนสร้างจินตนาการโดยการต่อข้อความในประโยคให้สมบูรณ์ 8) การใช้แฟ้มสะสมงาน เป็นการจัดเก็บตัวอย่างผลงานที่มีการรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ และกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงชั้นของหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียน เพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้เรียนในด้านความรู้ความเข้าใจ และทักษะต่างๆ ที่ผู้เรียนพัฒนาได้สำเร็จและสามารถนำมาประกอบประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

หน้าที่ของผู้บริหารกับการวัดผลและประเมินผล

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2550 : 94) กล่าวว่า ผู้บริหารมีหน้าที่และความรับผิดชอบในด้านการวัดและประเมินผล ดังนี้

1. กำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในเรื่อง ประเภทของข้อสอบที่ใช้วัด ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบ จำนวนครั้งที่สอบและการเก็บคะแนนสอบแต่ละครั้ง มาตรฐานในการสอบวัดผล การเตรียมฟอร์มสำหรับรายงานการสอบแก่ผู้ปกครอง

2. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการสอบ ตลอดจนเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก

3. พยายามส่งเสริมครู อาจารย์ให้มีความรู้ทางการวัดผลประเมินผล โดยการจัดการฝึกอบรม การประชุมปฏิบัติการในด้านเทคนิคการออกข้อสอบ การให้คะแนนการประเมินผลตลอดจนการรายงานผลการสอบ รวมทั้ง

3.1 การจัดตารางสอบ ห้องสอบ และระเบียบในการสอบและคุมสอบ

3.2 ควรมีการประเมินผลการสอน หากมีการบกพร่องจะได้หาแนวทางแก้ไขต่อไปหรือเสนอแนวทางในการนำไปใช้ปรับปรุงในครั้งต่อไป

สรุป การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนทราบถึงผลของการจัดการเรียนรู้นั้นบรรลุเป้าหมายหรือไม่อย่างไร ควรปรับปรุงหรือพัฒนาในเรื่องใด เพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้นั้นบรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด

6. ความพึงพอใจ

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ได้มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่าน ให้คำจำกัดความหรือความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

วรายุทธ แก้วประทุม (2556 : 60) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึก หรือทัศนคติที่ดีของบุคคลเป็นไปตามความคาดหวังหรือมากกว่าสิ่งที่คาดหวัง ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกกระตือรือร้นและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามได้ต่อไป ความรู้สึกจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นได้รับการตอบสนองและถ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อการทำงาน จะมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีการเสียสละ อุทิศกาย ใจและสติปัญญาให้แก่งาน ซึ่งจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การได้ในที่สุด

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542 : 161) ได้กล่าวว่ามีผู้ให้คำอธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้หลายประการดังนี้

1. ความพึงพอใจ เป็นผลรวมของความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่าง ๆ ในงานคือ ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกพอใจในงานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร คนจะรู้สึกพอใจในงานที่ทำเมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ตอบแทนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ ซึ่งสามารถสนองความต้องการพื้นฐาน

2. ความพึงพอใจในงาน เป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของงานและการมีส่วนร่วมในการบริหาร เช่น ลักษณะงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ถ้าบุคคลมีความพึงพอใจในการทำงานเขาจะมีขวัญและกำลังใจที่ดี

3. ความพึงพอใจในการทำงาน เป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดีและผลการปฏิบัติจะทำให้เกิดความรู้สึกสำเร็จ การได้รับผลตอบแทนในรูปต่าง ๆ ที่ตรงตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะกลับมาเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน ช่วยลดความเครียดของผู้ทำงานให้น้อยลง อันเป็นผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน

อารี ชีวเกษมสุข และจินตนา ยูนิพันธุ์ (2548 : 617- 631) กล่าวว่า ความพึงพอใจ (satisfaction) เป็นคำที่มีการนำไปใช้อย่างกว้างขวางในการประเมินผลการให้บริการต่าง ๆ หลายสาขาวิชาชีพ

สรชัย พิศาลบุตร (2549 : 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการ หมายถึง การที่ผู้รับบริการได้รับสิ่งที่ต้องการแต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่ผู้ให้บริการจัดหาได้ โดยไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์หรือความถูกต้องในการให้บริการ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม และประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ และจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไป ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียน จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

6.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำ การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจไว้ดังนี้

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 69-80) ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการว่ามนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอ ธรรมชาติของมนุษย์นั้นเมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างหนึ่งแล้ว ก็จะมีความต้องการอย่างอื่นเข้ามาแทนที่ ความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำซ้อนกัน คือ ความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่หมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งก็อาจเกิดขึ้นได้ ลักษณะเฉพาะของมนุษย์ คือ การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ปรารถนานั่นคือ เมื่อใดมีความปรารถนาเกิดขึ้น ก็จะมีแรงขับและการกระทำที่จะถูกปลุกเร้าแล้วก็เกิดความพึงพอใจขึ้น มาสโลว์มีความเชื่อว่าการที่คนเราจะพัฒนาให้ตนเองได้บรรลุถึงศักยภาพแห่งตนได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสามารถสนองตอบต่อความต้องการในระดับต้นเสียก่อน ซึ่งตราบใดที่ความต้องการใน

ระดับต้นนั้นยังไม่ได้รับการตอบสนอง การที่จะบรรลุศักยภาพแห่งตนก็ย่อมจะเป็นไปไม่ได้ มาสโลว์ได้เสนอแนวคิดของการจัดลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ เป็น 5 ขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (physiological needs) เป็นความต้องการระดับพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค

2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (safety and security needs) ได้แก่ ความต้องการในสิ่งที่ทำให้รู้สึกมั่นคงคาดการณ์ได้และมีขั้นตอนที่แน่นอน เมื่อใดที่เด็กรู้สึกว่าไม่ปลอดภัยหรือไม่แน่ใจในสิ่งที่เกิดขึ้น จะเกิดความกลัว และถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้นบ่อย ๆ เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ขาดความมั่นคงทางจิตใจ ไม่สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

3. ความต้องการความรักและความเป็นพวกเดียวกัน (love and belongingness needs) ได้แก่ต้องการความรัก ความอบอุ่น การได้รับการยอมรับและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

4. ความต้องการการรู้จักคุณค่าของตนเอง (need for self-esteem) ได้แก่ ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นชื่นชม และมีความภาคภูมิใจในตนเอง

5. ความต้องการการบรรลุถึงศักยภาพแห่งตน (need for self actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการประสบผลสำเร็จในทุกอย่างตามความคาดหวัง เพื่อพัฒนาตนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีอารมณ์ขันในระดับที่สูง

จากแนวคิดของมาสโลว์ ประภาพรรณ เอี่ยมสุภาษิต (2543 : 102-105) สรุปไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความต้องการ ที่จะบรรลุถึงศักยภาพแห่งตนนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมการเรียนการสอนให้สนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียนในระดับต้นเสียก่อน โดยเริ่มจากทางกายภาพ ให้ผู้เรียนได้รู้สึกอบอุ่นปลอดภัย ไม่รู้สึกว่าถูกข่มขู่ ทำให้เกิดความกลัว ท้อแท้ หรือทำให้รู้สึกว่าตนถูกลดคุณค่าลง ครูควรจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนให้น่าสนใจ ลดแรงกดดันลง ไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าความล้มเหลวเป็นสิ่งที่น่าละอายใจ ผู้เรียนก็จะอยากเรียนมากขึ้น ในขณะเดียวกันครูก็จะจัดให้มีการเรียนรู้ที่จะร่วมมือกันเรียน ทำงานร่วมกัน เพื่อสนองตอบต่อความต้องการเป็นพวกเดียวกัน ให้ยอมรับซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ก็จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและเมื่อรู้ว่าตนมีคุณค่าแล้ว ต่อมาก็จะเกิดความต้องการที่จะบรรลุถึงศักยภาพแห่งตน

สมุทร ชำนาญ (2556 : 268-294) กล่าวถึง กลุ่มทฤษฎีที่เน้นการศึกษาเนื้อหา (Contents theories) เป็นกลุ่มที่ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ จึงมีการเรียกชื่อหนึ่งว่า ทฤษฎีที่เน้นความต้องการ (Need theories of work motivation) เป็นทฤษฎีที่มุ่งศึกษาเพื่อหาคาตอบของมนุษย์ แต่ละคนมีความต้องการอะไร ตลอดจนมีความต้องการอยู่ในระดับใด ทฤษฎีที่เน้นการตอบสนองความต้องการของมนุษย์มีการนาเสนอไว้หลากหลาย ส่วนทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน มีดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์ (Maslow's hierarchy of need)

มาสโลว์มีหลักที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยเน้นในเรื่องลำดับขั้นความต้องการ เขามีความเชื่อว่ามนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้น แรงจูงใจของคนเรามาจากความต้องการพฤติกรรมของคนเรา มุ่งไปสู่การตอบสนอง ความพอใจ มาสโลว์ (Maslow) แบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ออกเป็น 5 ระดับด้วยกัน ได้แก่

1.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการปัจจัย 4 เช่น ต้องการอาหารให้อิ่มท้อง เครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกันความร้อน หนาวและอุจจาดตา ยารักษาโรคภัยไข้เจ็บ รวมทั้งที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันแดด ฝน ลม อากาศหนาวและสัตว์ร้าย ความต้องการเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคน ต้องบรรลุให้ได้ก่อน

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) หลังจากที่มนุษย์บรรลุความต้องการด้านร่างกาย ทำให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่ในขั้นแรกแล้ว จะมีความต้องการด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของตนเองเพิ่มขึ้นต่อไป เช่น หลังมนุษย์มีอาหารรับประทานจนอิ่มท้องแล้วได้เริ่มหันมาคำนึงถึงความปลอดภัยของอาหารหรือสุขภาพโดยหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องสารพิษที่ติดมากับอาหาร ซึ่งสารพิษเหล่านี้อาจสร้างความไม่ปลอดภัยให้กับชีวิตของเขา เป็นต้น

1.3 ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belonging and love needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากการที่มีชีวิตอยู่รอดแล้ว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้ว มนุษย์จะเริ่มมองหาความรักจากผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองครอบครองอยู่ตลอดไป เช่น ต้องการให้พ่อแม่ พี่น้อง คนรัก รักเราและต้องการให้เขาเหล่านั้นรักเราคนเดียว ไม่ต้องการให้เขาเหล่านั้นไปรักคนอื่นโดยการแสดงความเป็นเจ้าของ เป็นต้น

1.4 ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Esteem needs) เป็นความต้องการอีกขั้นหนึ่งหลังจากได้รับความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรักและเป็นเจ้าของแล้วจะต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการได้รับเกียรติจากผู้อื่น เช่น ต้องการการเรียกขาน จากบุคคลทั่วไปอย่างสุภาพให้ความเคารพนับถือตามควรไม่ต้องการการกดขี่ข่มเหงจากผู้อื่น เนื่องจากทุกคนมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน

1.5 ความต้องการความเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Self-actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้าย หลังจากที่ผ่านความต้องการความเป็นส่วนตัว เป็นความต้องการที่แท้จริงของตนเอง ลดความต้องการภายนอกลง หันมาต้องการสิ่งที่ตนเองมี และเป็นอยู่ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ แต่ความต้องการในขั้นนี้มักเกิดขึ้นได้ยาก เพราะต้องผ่านความต้องการในขั้นอื่น ๆ มาก่อนและจะต้องมีความเข้าใจในชีวิตเป็นอย่างยิ่ง

2. ทฤษฎีอีอาร์จีของอัลเดอเฟอร์ (Alderfer' ERG theory)

จำเนียร พลหาญ (2553 : 117) กล่าวถึง Claylon alderfer ชาวอเมริกาได้กำหนดทฤษฎีขึ้น ซึ่งมีพื้นฐานจากทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์ (Maslow) ซึ่งสอดคล้องกับ สมุทร ชำนาญ (2556 : 268-294) ที่กล่าวถึง เคลตัน อัลเดอเฟอร์ (Clayton Alderfer) เป็นบุคคลหนึ่งที่ศึกษาทฤษฎีความต้องการของมนุษย์และได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของ เมอร์เรย์ (Murray) อัลเดอเฟอร์ (Alderfer) ได้เสนอทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการ เรียกว่า ทฤษฎีอี อาร์ จี (ERG) ซึ่งคล้ายกับทฤษฎีของ มาสโลว์ (Maslow) อัลเดอเฟอร์ (Alderfer) สรุปความต้องการของมนุษย์มีเพียง 3 ประเภท ซึ่งแทนด้วยอักษรย่อ ดังนี้

2.1 ความต้องการเพื่อการคงอยู่ (Existence needs: E) ความคงอยู่หรือความสามารถที่จะดำรงชีพอยู่ได้ของมนุษย์ คือ การที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองสิ่งจำเป็นทั้งกายและจิตใจอย่างพอเพียงที่จะดำรงชีพอยู่ได้โดยไม่มีปัญหา

2.2 ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness need: R) ความต้องการทางสังคมที่มนุษย์ต้องการมีเพื่อน ไม่ต้องการอยู่อย่างโดดเดี่ยว สามารถรวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือทีมได้อย่างเปิดเผยและได้รับการยอมรับจากสมาชิกในองค์การ เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคม (Social animal)

2.3 ความต้องการความก้าวหน้า (Growth need: G) เป็นความต้องการส่วนบุคคลในการที่ใช้ความรู้และความสามารถและทักษะของตนเพื่อทางานอย่างเต็มศักยภาพที่มีอยู่รวมทั้งได้มีโอกาสใช้ความสามารถในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้อย่างเต็มที่ มีความรับผิดชอบสูงขึ้น มีความต้องการความสำเร็จสูงสุดในชีวิตกับบางส่วนของความต้องการได้รับการยกย่อมนับถือ

3. ทฤษฎีความต้องการของ แมคเคล็ลแลนด์ (McClelland's theory of needs)

แมคเคล็ลแลนด์ (McClelland) เป็นนักจิตวิทยา ที่ทำการศึกษาหาข้อสรุปเกี่ยวกับโครงสร้างความต้องการของมนุษย์ การจูงใจ ตามทฤษฎีของ แมคเคล็ลแลนด์ (McClelland) เชื่อว่าความต้องการ (Need) สะท้อนคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพที่บุคคลนั้นได้รับจากประสบการณ์การเลี้ยงดูของครอบครัวมาตั้งแต่เยาว์วัยและเชื่อว่าความต้องการของแต่ละบุคคลภายใต้สถานการณ์หนึ่งจะต้องการอย่างหนึ่งส่งผลให้เกิดแรงจูงใจ แต่พอสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ความต้องการของบุคคลนั้นจะปรับเปลี่ยนตามไปด้วย ดังนั้น แมคเคล็ลแลนด์ (McClelland) ได้เสนอความต้องการ 3 ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement เขียนย่อว่า nAch)

เป็นความต้องการที่บุคคลมุ่งที่จำทำงานที่ตนเองรับผิดชอบหรือได้รับมอบหมายให้เกิดผลสำเร็จ บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูง (nAch person) เป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเอง มีความกระตือรือร้นสูง มีความมุ่งมั่นต่องานมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำงานให้สำเร็จ

3.2 ความต้องการผูกพัน (Needs for affiliation เขียนย่อว่า nAff) เป็นความต้องการทางสังคม (Social Need) บุคคลที่มีความต้องการด้านความรักใคร่ผูกพันสูง (nAff person) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการสร้างและรักษามิตรภาพระหว่างกัน ยึดมั่น ต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3.3 ความต้องการมีอำนาจ (Needs for power เขียนว่า nPow) ผู้ที่ต้องการมีอำนาจสูง (nPow person) เป็นผู้มีความปรารถนาแรงกล้าที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นสามารถควบคุม บังคับสั่งการบุคคลอื่น ต้องการสร้างผลกระทบหรือสร้างความประทับใจต่อคนอื่นบุคคลที่ต้องการมีอำนาจสูงจึงพยายามสร้างสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมทางสังคมขึ้นเพื่อให้ตนเองสามารถใช้อิทธิพล ควบคุมกำกับผู้อื่น

4. ทฤษฎี 2 ปัจจัยของ เฮอร์ซเบอร์ก (Herzberg's two-factors theory)

ทฤษฎีสองปัจจัยของ เฮอร์ซเบอร์ก (Herzberg) เป็นทฤษฎีจูงใจเชิงเนื้อหาทฤษฎีหนึ่งที่มาจากผลงานวิจัยของ เฟรเดริคเฮอร์ซเบอร์ก (Federick herzberg) อาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก เพื่อศึกษาถึงปัจจัยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับงานโดยเฉพาะปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน เฮอร์ซเบอร์ก (Herzberg) ได้เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจต่องานเป็นคนละปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่องาน มนุษย์นั้นสามารถสร้างแรงจูงใจในการทำงานได้ 2 ปัจจัย ได้แก่

4.1 ปัจจัยจูงใจ (Motivation factors) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน (Job satisfaction) ซึ่งเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับตัวงานโดยตรง

4.2 ปัจจัยสุขอนามัยหรือปัจจัยเพื่อการคงอยู่ (Hygiene factors or maintenance factors) เป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้บุคคลเกิดความไม่พึงพอใจในงาน (Job dissatisfies) ซึ่งเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่นอกตัวงาน

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่าในการปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตามผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในการทำงาน การสร้างสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้เกิดกับผู้ปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนการที่ผู้เรียนจะเกิดความพึงพอใจในการเรียนนั้น ผู้เรียนต้องมี

แรงจูงใจที่จะอยากเรียน ซึ่งผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจหลาย ๆ ด้าน เช่น การจัดบรรยากาศ สถานการณ์ เทคนิคการสอนที่ดี สื่อการเรียนที่ดี ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนตามความต้องการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน การยกย่องชมเชย การให้รางวัลให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีจะทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียน

6.3 การประเมินความพึงพอใจ

ภณิดา ชัยปัญญา (2541 : 11) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมากๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ท ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุย โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสงดออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

สรชัย พิศาลบุตร (2549 : 8) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการวัดได้ 2 วิธี คือ

1. วัดความพึงพอใจจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ โดยวัดจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่เลือกมาเป็นตัวอย่างจำนวนหนึ่งเกี่ยวกับการบริการในแต่ละด้าน

2. วัดความพึงพอใจจากข้อมูลที่สามารถสะท้อนระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ โดยวัดจากเกณฑ์ที่ตั้งขึ้นสำหรับวัดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ใช้มาตรการประเมิน (rating scale) 5 ระดับ ซึ่งแสดงความพึงพอใจของผู้ใช้บริการในระดับต่าง ๆ เช่น พอใจมากที่สุด พอใจมาก พอใจปานกลาง พอใจน้อย และพอใจน้อยที่สุด ในกรณีผู้รับบริการมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา การกำหนดระดับความพึงพอใจนิยมเปลี่ยนระดับความพึงพอใจที่อยู่ในรูปข้อความมาเป็นตัวเลขแทนระดับความพึงพอใจเสียก่อน เช่น

5 หมายถึง ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจระดับ มาก

3 หมายถึง ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจระดับ น้อย

1 หมายถึง ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจระดับ น้อยที่สุด

สมนึก ภัททิยธนี (2549 : 41) มาตราส่วนประมาณค่าเป็นเครื่องมือที่ครูใช้ประเมินนักเรียน และนักเรียนใช้ในการประเมินหรือพิจารณาตนเองหรือสิ่งอื่นๆ ใช้ทั้งในการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมทักษะต่างๆ และพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เช่น เจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสนใจ มุ่งให้ผู้ตอบประเมินข้อความที่ถามออกมาเป็นระดับเพียงคำตอบเดียวจากมาตราส่วนประมาณค่าที่มีระดับความเข้มตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป

จากการศึกษาการประเมินความพึงพอใจ สรุปได้ว่าการประเมินความพึงพอใจเป็นการบอกถึงความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามความคิดเห็นการใช้แบบสำรวจความรู้สึก

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

7.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัย

คูณศักดิ์ บุตรสีผ่า (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดมุกดาหาร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 723 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีอำนาจการจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.32 - 0.91 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t - test (Independent Samples) และ F – test (One - way ANOVA) ผลการศึกษา พบว่า 1) การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก 2) การเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียน จำแนกตามสภาพโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการสร้างวินัยโดยใช้เกณฑ์บังคับ โดยนักเรียนมีความเห็นสูงกว่าครู เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ไพฑูรย์ การเพียร (2544 : 61) ได้ศึกษาบทบาทของครูในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของครูผู้สอนในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประชากรที่ใช้เป็นครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอฮอด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 168 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบปลายเปิด ผลการศึกษาพบว่าครูมีบทบาทในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการวางแผนส่งเสริมความมีวินัย พบว่าครูผู้สอนกำหนดเป้าหมายในการส่งเสริมทำแผนงานโครงการและกิจกรรมรองรับที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ด้านการกระตุ้น และจูงใจ พบว่าครูผู้สอนให้ความสำคัญในด้านการรักษาความสะอาดของสถานศึกษา การมอบเกียรติบัตรและรางวัลให้กับนักเรียนที่มีมารยาทดีงาม การทำโทษนักเรียนที่กระทำผิดระเบียบวินัยโดยการว่ากล่าวตักเตือนและอบรมสั่งสอนให้เด็กรู้ผิด รู้ชอบ ประพฤติปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ด้านการประสานงาน มีการประสานงานกับผู้ร่วมงานและผู้ปกครองนักเรียน ตลอดจนฝ่ายปกครองของโรงเรียนเพื่อรับทราบปัญหาและดำเนินการส่งเสริมวินัยนักเรียน และด้านการประเมินผลในการปฏิบัติงาน/โครงการส่งเสริมวินัยนักเรียน ครูผู้สอนทำการประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมวินัยนักเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยวิธีการสังเกตพฤติกรรมแบบไม่เป็นทางการและพบว่าพฤติกรรมที่เป็นที่น่าพอใจของครูคือ นักเรียนมีความรับผิดชอบในงานที่มอบหมายมากขึ้น

จำนง เต้าชัยภูมิ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานสร้างเสริมความมีวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองฉิม อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยมุ่งพัฒนาวินัยนักเรียน จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความประพฤติ และด้านการแต่งกายโดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ชี้ใช้เห็นว่าการที่จะพัฒนาวินัยนักเรียนให้ได้ผลอย่างจริงจังนั้น โรงเรียนจะต้องเห็นความสำคัญ มีแนวนโยบายที่ชัดเจน บุคลากรจะต้องมีความตระหนักในปัญหา ทำตนให้เป็นแบบอย่างจัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียนและกระตุ้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนดให้เกิดความเคยชินจนกลายเป็นวินัยในตนเอง

เที่ยง แหวนวงษ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านปลาดุก อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อแก้ไขปัญหาของนักเรียน 3 ด้าน คือ การรักษาความสะอาดการแต่งกาย การควบคุมตนเอง ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยใช้กิจกรรม 5 กิจกรรม คือ 1. กิจกรรมตาวิเศษ 2. กิจกรรมการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด 3. ทัศนศึกษาที่เรือนจำ 4. กิจกรรมเยาวชนไทยใส่ใจธรรมะ 5. กิจกรรมการเรียนรู้คู่คุณธรรมผลการดำเนินงาน

ทำให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีความเข้าใจและให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานในแต่ละกิจรรมอย่างต่อเนื่องมีพัฒนาการตามวัยและระดับ

7.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์

พระอำนาจ น้อยนิล (2554 : บทคัดย่อ) การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน จำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติ ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-Way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านรักความเป็นไทย รองลงมาได้แก่ ด้านมีจิตสาธารณะ ด้านรัก ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต ด้านอยู่อย่างพอเพียง ด้านมีวินัย และด้านมุ่งมั่นในการทำงาน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านใฝ่เรียนรู้ 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่มีเพศและอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ระดับชั้นต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 3) แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ 1) ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ได้แก่ จัดให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ทุกครั้ง 2) ด้านซื่อสัตย์สุจริต ได้แก่ครูจะต้องพยายามให้นักเรียนได้ทำการบ้านหรืองานที่มอบหมายด้วยตนเองไม่ลอกของเพื่อนมาส่ง 3) ด้านมีวินัย ครูต้องจัดให้นักเรียนเข้าแถวก่อนเข้าห้องเรียน และให้เดินเป็นแถวไปเรียนตามห้องทุกครั้ง 4) ด้านใฝ่เรียนรู้ ได้แก่ โรงเรียนควรจัดนิทรรศการด้านวิชาการให้นักเรียนได้เข้าร่วม 5) ด้านอยู่อย่างพอเพียง ได้แก่ โรงเรียนควรมีโครงการเกี่ยวกับการออมเงินเพื่อฝึกการใช้จ่ายเงินให้แก่นักเรียน 6) ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน ได้แก่ ครูต้องมีกิจกรรมเสริมการสอนที่มอบหมายงานให้เด็กได้ทำงานส่ง 7) ด้านรักความเป็นไทย ได้แก่ ครูจะต้องสอนให้เด็กรู้จักการไหว้ผู้ใหญ่และไหว้กันและกัน 8) ด้านมีจิตสาธารณะ ได้แก่ ครูต้องพานักเรียนเข้าร่วมช่วยทำงานให้กับสังคม

ประวิทย์ โอวาทกานนท์ (2555 : 120) พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด ประชากรกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยผู้บริหาร ครูอาจารย์ และนักเรียนจำนวน 271 คน โดยมีขั้นตอนการวิจัย 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาประเด็นคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์และกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ระยะที่ 2 การพัฒนาประเด็นคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์และกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และระยะที่ 3 การ

ทดลองใช้กิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ประเด็นคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬา 5 ด้าน ประกอบด้วยความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความรับผิดชอบ และความมีระเบียบวินัย ประเด็นคุณธรรมที่สำคัญซึ่งควรพัฒนาเพิ่มเติม 2 ด้าน คือ ความสามัคคีและ ความมีน้ำใจ ผลการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ทั้ง 7 ประเด็น โดยคุณธรรมจริยธรรมที่มีการพัฒนาสูงสุด คือ ความมีระเบียบวินัย รองลงมาคือ ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ ความสามัคคีและความเสียสละตามลำดับ

7.1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยด้านการตรงต่อเวลา

ไพบูลย์ ยุทธเสรี (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความตรงต่อเวลาของนักเรียนโรงเรียนนาโพธิ์พิทยาคม อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 2 ด้าน ด้านความตรงต่อเวลา ในการร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง และด้านการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน ตามแนวของเคมมิสและแมกแทกการ์ท คือ การวางแผนการปฏิบัติการสังเกต และการสะท้อนผล และใช้กลยุทธ์ 4 กลยุทธ์ ในการพัฒนา ได้แก่ การอบรมคุณธรรมจริยธรรม การเยี่ยมบ้าน การเสริมแรง และการส่งเข้าอบรมที่ค่ายทหารกลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีจำนวน 12 คน ประกอบด้วย ผู้ศึกษาค้นคว้า ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 3 คน ครูฝ่ายปกครอง จำนวน 3 คน ตัวแทนนักเรียน จำนวน 3 คน วิทยากรทหาร จำนวน 2 นาย กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนโรงเรียนนาโพธิ์พิทยาคม ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมด้านความตรงต่อเวลา จำนวน 125 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกการตรวจสอบข้อมูลยึดหลักการตรวจสอบสามเส้า วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง สาเหตุเพราะปัญหาทางครอบครัวเมื่อดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2 สิ้นสุดลง พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านความตรงต่อเวลาลดลง ทั้ง 2 ด้าน กล่าวคือ จำนวนนักเรียนที่มาสายไม่เข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธงลดลง นักเรียนเข้าห้องเรียนทันเวลามากขึ้น กลยุทธ์การอบรมคุณธรรม จริยธรรมทำให้ครูสามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนได้ดีขึ้น ทำให้สามารถหาสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนแต่ละคน อีกทั้งมีเวลาอบรมนักเรียนด้านความมีระเบียบวินัย กลยุทธ์การเยี่ยมบ้าน ทำให้ครูทราบปัญหาที่แท้จริงของนักเรียน ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ทราบถึงลักษณะสภาพแวดล้อมที่นักเรียนอยู่อาศัยนำมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาหาแนวทางแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนกลยุทธ์การเสริมแรงนับว่าเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ได้ผลดีที่สุดในการลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน แต่ต้องทำอย่างต่อเนื่องและเคร่งครัด กลยุทธ์การส่งเข้าอบรมที่ค่ายทหาร เป็นกลยุทธ์ใหม่แต่สามารถลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน

ได้มากเช่นกัน เพราะเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และระเบียบวินัยให้แก่นักเรียนอย่างเคร่งครัด โดยใช้วินัยทางทหารการดำเนินการตามกลยุทธ์ทั้ง 4 กลยุทธ์ ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาวินัยด้านความตรงต่อเวลามากขึ้นเป็นที่พอใจของผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าโดยสรุป การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมวินัยในตนเองด้านความตรงต่อเวลาของนักเรียนโรงเรียนนาโพธิ์พิทยาคม อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้กลยุทธ์ การอบรมคุณธรรมจริยธรรมการเยี่ยมบ้าน การเสริมแรง และการส่งเข้าอบรมที่ค่ายทหารทำให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีพัฒนาด้านความมีวินัยมากขึ้น มาเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธงทันเวลาเข้าเรียนทันเวลามากขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านอื่น ๆ ของนักเรียนในโอกาส ต่อไป

นิธิวดี วรเดช (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองด้านการตรงต่อเวลาของนักเรียนโรงเรียนนาจะหลวย อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามหลักการและแนวคิดของเคมมิสและแม็กแท็กการ์ท (Kemmis and McTaggart) โดยมีกระบวนการในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า จำนวน 2 วงรอบ ในแต่ละวงรอบประกอบด้วยการวางแผน การปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผลโดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา 2 กลยุทธ์ คือ การประชุมแบบมีส่วนร่วมและการนิเทศติดตามและประเมินผลกิจกรรมดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในวงรอบที่ 1 ได้แก่ กิจกรรมหน้าเสาธง และกิจกรรมอบรมจริยธรรม ในวงรอบที่ 2 ได้แก่ กิจกรรมเพื่อนเตือนเพื่อน และกิจกรรมคนดีศรีนาจะหลวย ซึ่งมีกลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้ศึกษาค้นคว้า และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 คน กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 28 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 11 คน ประกอบด้วย ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า จำนวน 4 คน ครูฝ่ายบริหารทั่วไป จำนวน 3 คน และนักเรียนหัวหน้าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึก การตรวจสอบข้อมูลใช้เทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบเนื้อหา และนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าเชิงบรรยาย ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า สภาพปัญหาวินัยนักเรียนก่อนการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน พบว่า นักเรียนขาดวินัยด้านการตรงต่อเวลา โดยเฉพาะนักเรียนที่มาสายและไม่เข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง การเข้าเรียนไม่ตรงคาบเวลาการส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา ซึ่งเป็นอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่งก่อให้เกิดปัญหาในการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนทำให้สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ได้แก่ กิจกรรมหน้าเสาธง และกิจกรรมอบรมจริยธรรม ทำให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดวินัยด้านการตรงต่อเวลามีจำนวนลดลงในวงรอบที่ 1 เป็นที่น่าพอใจจาก 28 คน เหลือ 12 คน ต้องพัฒนาต่อไป ในวงรอบที่ 2 เพราะมีนักเรียนอีก

ส่วนหนึ่งที่ยังหลบเลี่ยง ไม่เข้าร่วมกิจกรรม มีมติในที่ประชุมว่าควรจัดกิจกรรมเพิ่มเติม ได้แก่ การปรับเปลี่ยนการเข้าแถวในกิจกรรมอบรมจริยธรรมทุกวันศุกร์ กิจกรรมการประกวดคนดีศรีนาจะหลวย กิจกรรมเพื่อนเตือนเพื่อน การนิเทศติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาวินัยด้านการตรงต่อเวลาดีขึ้น ผลจากการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านการตรงต่อเวลา พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านตรงต่อเวลาดีขึ้น เช่น นักเรียนมาโรงเรียนตรงเวลา เข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง เข้าเรียนตรงตามคาบเวลาส่งงานตรงตามกำหนดเวลา มีความพึงพอใจและเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น มีจำนวนลดลงในวงรอบที่ 2 จาก 12 คนเหลือ 5 คน ซึ่งจะต้องได้รับการพัฒนาเสริมสร้างวินัยด้านการตรงต่อเวลาต่อไปในอนาคต

ฉลวย เฉยฉิว (2553 : 197) ได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองด้านการตรงต่อเวลาของนักเรียนโรงเรียนบุ่งค้าวิทยาคม อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร 5 ด้าน คือ 1) การมาโรงเรียนก่อนเวลา 08.00 น. 2) การทำความสะอาดบริเวณรับผิดชอบตามเวลาที่กำหนด 3) การเข้าเรียนแต่ละรายวิชาให้เรียบร้อยก่อนครูเข้าสอน 4) การส่งงานในเวลาที่ครูผู้สอนนัดหมายและ 5) การร่วมกิจกรรมอื่นที่โรงเรียนจัด การดำเนินการพัฒนาใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ดำเนินการ 2 วงรอบ แต่ละวงรอบประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) กลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนา คือ การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศกำกับ ติดตาม กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีจำนวน 9 คน ได้แก่ ผู้ศึกษาค้นคว้า หัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล หัวหน้างานกิจการนักเรียน ครูที่ปรึกษาประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, 3, 5 และ 6 ที่มีพฤติกรรมขาดระเบียบวินัยด้านการตรงต่อเวลา จำนวน 30 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 20 คน ได้แก่ ครู จำนวน 4 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 10 คน หัวหน้านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต แบบบันทึก และแบบประเมิน การตรวจสอบข้อมูลใช้เทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation Technique) และนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าโดยวิธีพรรณนา ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านการตรงต่อเวลา โรงเรียนบุ่งค้าวิทยาคม อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร ตามหลักการวิจัยปฏิบัติการ 2 วงรอบ โดยนำกลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ การกำหนดกิจกรรมที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมาใช้ในการดำเนินการพัฒนา ได้แก่ กิจกรรมการสอนสอดแทรก กิจกรรมประกวดความสะอาดการแบ่งเขตบริเวณรับผิดชอบ กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครอง กิจกรรมรณรงค์การป้องกันต่อต้านยาเสพติดตามโครงการยุวชนตำรวจ และกิจกรรมค่ายพุทธบุตรเฉลิมพระเกียรติในรัชกาลที่ 9 และการนิเทศกำกับ ติดตาม ภายหลังจากดำเนินการพัฒนาครบ 2 วงรอบแล้ว ทำให้นักเรียน

กลุ่มเป้าหมายมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นผู้มีวินัยด้านตรงต่อเวลาดีขึ้นบรรลุความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ตามกรอบการศึกษา 5 ด้าน คือ 1) การมาโรงเรียนก่อนเวลา 08.00 น. 2) การทำความสะอาดบริเวณรับผิดชอบตามเวลาที่กำหนด 3) การเข้าเรียนแต่ละรายวิชาให้เรียบร้อยก่อนครูเข้าสอน 4) การส่งงานในเวลาที่ครูผู้สอนนัดหมาย 5) การร่วมกิจกรรมอื่นที่โรงเรียนจัด

7.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบ

คงสิฐ อาจวิชัย (2552 : 201) ได้ทำวิจัยเรื่อง การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียน โรงเรียนนวมินทราชูทิศ อีสาน อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ เสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ 2 ด้าน คือ ความรับผิดชอบต่อตนเองด้านการแต่งกาย และความรับผิดชอบต่อส่วนรวมด้านการรักษาความสะอาด โดยการใช้วิจัยเชิงปฏิบัติการ 2 วงรอบ แต่ละวงรอบประกอบด้วยการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การสังเกตและ การสะท้อนผล กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย ผู้ศึกษาค้นคว้าและบุคลากรในโรงเรียนที่มาร่วมศึกษาด้วยความสมัครใจ จำนวน 4 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 69 คน ประกอบด้วยอาจารย์ ที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน อาจารย์ฝ่ายปกครอง จำนวน 1 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 65 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสังเกตแบบประเมิน แบบสัมภาษณ์ การตรวจสอบข้อมูลใช้เทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าเชิงบรรยายผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความรับผิดชอบมากขึ้น รักความสะอาด และให้ความร่วมมือในการดูแลความสะอาดห้องเรียน บริเวณโรงเรียนมากขึ้น มีความกระตือรือร้น มีวินัยในการทำความสะอาด ห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนด้วยตนเองโดยมิต้องมีครูคอยกำกับดูแลโดยใช้กลยุทธ์กิจกรรมโฮมรูม และกิจกรรมสะอาดทุกตารางเมตรพัฒนา

ธัญญลักษณ์ เวชกามา (2556 : 116) ได้ทำการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนท่าเยี่ยมวิทยายล อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา ดำเนินการสร้างความรับผิดชอบ 3 ด้าน โดยใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ ดำเนินการเป็น 2 วงรอบ แต่ละวงรอบประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติการ การสังเกต โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 คน กลุ่มผู้ร่วมวิจัยจำนวน 4 คน กลุ่มผู้ใช้ข้อมูลจำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน และแบบบันทึก การตรวจสอบข้อมูลใช้เทคนิคการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation Technique) และเสนอข้อมูลโดยใช้วิธีการพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัญหาก่อนการดำเนินการพัฒนา โรงเรียนประสบปัญหาการขาดความรับผิดชอบ คือ ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการรักษาความสะอาดเมื่อดำเนินการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านท่าเยี่ยมวิทยายลแล้วในวงรอบที่ 1 ใช้กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการ โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน กิจกรรมตาวิเศษ และกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน

พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความรับผิดชอบต่อตนเองเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ 72) ปรับปรุงตนเองดีขึ้นด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง นักเรียนมาโรงเรียนทันเวลาในการทำกิจกรรมรักษาความสะอาดบริเวณอาคารเรียน ร่วมมือกันทำความสะอาดบริเวณโรงเรียนได้สะอาดดี แต่พบปัญหามีนักเรียนบางส่วนไม่เข้าร่วมกิจกรรม ทิ้งเศษกระดาษไม่เป็นที่ กลุ่มผู้ร่วมวิจัยจึงร่วมกันวางแผน การดำเนินงานในวงรอบที่ 2 โดยใช้ 4 กิจกรรมเพื่อกระตุ้นสร้างความตระหนักและเห็นคุณค่า พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความรับผิดชอบต่อตนเองดีขึ้นกว่าวงรอบที่ 1 กล่าวคือ นอกจากนักเรียนจะมาทำเวรประจำวันทันทุกครั้งและรักษาความสะอาดในห้องเรียนได้อย่างดีเยี่ยม ก่อนเลิกเรียนตอนเย็นนักเรียนช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียนพร้อมทั้งนำขยะไปเททิ้งจึงพากันกลับบ้าน โดยมีครูอาจารย์เป็นผู้ดูแลและให้กำลังใจ ส่วนด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พบว่า นักเรียนร่วมกัน

จาตุวิทย์ ชอบค้า (2552 : 204) ได้ทำการวิจัยเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียน ด้านความรับผิดชอบโรงเรียนเทศบาลสวนสนุก สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น ในด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อส่วนร่วมโดยใช้กลยุทธ์ 3 กลยุทธ์ คือโครงการเสริมสร้างวินัยใส่ใจรัก (รักษ์)สะอาด กิจกรรมประชาสัมพันธ์การรักษาความสะอาด กิจกรรมการตกแต่งห้องเรียน กิจกรรมเวรประจำวันทำความสะอาดเขตรับผิดชอบ กิจกรรมรณรงค์การตรงต่อเวลา กิจกรรมวันสำคัญฉันต้องทำ กิจกรรมประกวดห้องเรียนดีเด่น โครงการลูกเสือสารวัตร นักเรียน กิจกรรมเดินแถวกลับบ้าน กิจกรรมพี่ดูแลน้อง โครงการพ่อครูแม่ครู กิจกรรมพบพ่อครูแม่ครู กิจกรรมเยี่ยมบ้านสานรัก และกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) จำนวน 2 วงรอบ แต่ละวงรอบประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การปฏิบัติตามแผน (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 135 คน กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้ศึกษาค้นคว้า ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า จำนวน 6 คน ประกอบด้วย ครูฝ่ายปกครอง จำนวน 3 คน ครูที่ปรึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 39 คน ประกอบด้วยหัวหน้างานอาคารสถานที่ จำนวน 3 คน ครูหัวหน้างานสภานักเรียนและสารวัตรนักเรียน จำนวน 3 คน กรรมการสภานักเรียนและสารวัตรนักเรียน จำนวน 3 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกการประชุมและแบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียนการตรวจสอบข้อมูลใช้เทคนิคการตรวจสอบ ข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation Technique) และนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียนด้านความรับผิดชอบ โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลนครขอนแก่นก่อนการดำเนินการพัฒนานักเรียนขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง กล่าวคือ การแต่งกายไม่

เรียบร้อย ไม่สวมถุงเท้า แต่งกายไม่เหมาะสมกับวิชาเรียน เช่น ไม่แต่งชุดพลศึกษาในวันที่มีการเรียนวิชาพลศึกษา ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ กล่าวคือ เข้าเรียนไม่ตรงเวลา หนีเรียนบางชั่วโมง ไม่เข้าเรียนในวิชาชุมนุม เป็นต้น และขาดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม กล่าวคือ ทิ้งขยะไม่ถูกที่ ขาดการมีส่วนร่วมในการรักษาความสะอาดตามที่ได้รับมอบหมาย และขาดวินัยในการทิ้งขยะหลังจากได้ดำเนินงานพัฒนาและเสริมสร้างวินัยนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา 3 กลยุทธ์ คือ โครงการเสริมสร้างวินัยใส่ใจรัก (รักษ์) สะอาด โครงการลูกเสือสารวัตรนักเรียน และโครงการพ่อครูแม่ครูนักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง กล่าวคือ นักเรียนมีวินัยในการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบทางโรงเรียน มีการพัฒนาพฤติกรรมการแต่งกายจนถูกต้องตามระเบียบของทางโรงเรียน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ กล่าวคือ มีการเข้าเรียนตรงเวลาและครบทุกรายวิชา เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ทุกครั้ง มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม กล่าวคือ มีวินัยในการทิ้งขยะ ช่วยกันรักษาความสะอาดห้องเรียน ห้องน้ำและบริเวณโรงเรียนจนสะอาดร่มรื่น มีการตกแต่งห้องเรียนให้สวยงาม ดูแลรักษาโต๊ะ เก้าอี้ และอุปกรณ์ในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี

เกียรติศักดิ์ บุญเรือง (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองโรงเรียนบ้านสงยาง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ตามกรอบการพัฒนา 3 ด้าน คือ การส่งงานทันตามกำหนดเวลา การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และการกลับบ้านตรงตามเวลา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการวางแผน ขั้นปฏิบัติการ ขั้นสังเกตการณ์ และขั้นสะท้อนผล กลุ่มผู้ร่วมศึกษา จำนวน 5 คน จำแนกเป็นผู้ศึกษาค้นคว้า หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน ครูแนะแนว ครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 3 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 25 คน ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินพฤติกรรม การตรวจสอบข้อมูลยึดหลักการตรวจสอบข้อมูลหลายมิติการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติร้อยละส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการพรรณนา ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า สภาพก่อนการพัฒนามีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 23 คน มีปัญหาการส่งงานไม่ทันตามกำหนดเวลา การแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนและการกลับบ้านไม่ตรงตามเวลา เป็นพฤติกรรมที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนทั้ง 3 ด้าน หลังจากได้ดำเนินการพัฒนาโดยใช้กลยุทธ์ 2 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์การประชุมระดมความคิดและการนิเทศการปฏิบัติการ และกิจกรรม 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการออกเยี่ยมบ้าน กิจกรรมการอบรมคุณธรรมจริยธรรม และกิจกรรมการยกย่องเชิดชูเกียรติ (มี 2 กิจกรรมย่อย คือ กิจกรรมคนดีศรีห้องเรียนและผู้ปกครองต้นแบบ) มาใช้ในการพัฒนา ทำให้พฤติกรรมความมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนเปลี่ยนไปในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งสามารถสรุปผลการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากการใช้กลยุทธ์และ

กิจกรรมดังกล่าวได้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านการส่งงานทันตามกำหนดเวลา มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 6 คน ผลปรากฏว่า มีนักเรียนที่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นไปในทางที่พึงประสงค์ มีการส่งงานครบตามกำหนดเวลาทุกคน ผลการดำเนินงานดีขึ้นซึ่งมีการพัฒนาจนสามารถผ่านเกณฑ์การคัดกรอง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งบรรลุเป้าหมายที่วางเอาไว้ 2) ด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 12 คน

7.1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม

สุเทพ แสวงธรรม (2553 : 118) ได้ศึกษาการบริหารการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า การประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เปรียบเทียบการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งและสถานที่ตั้งสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และศึกษาการบริหารการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนจากแบบสอบถามปลายเปิดและสนทนากลุ่ม (Focus group) พบว่า ด้านการแต่งกาย ครูต้องให้ความรู้และเข้มงวดตรวจตรา ตักเตือนนักเรียนที่ทำผิดทุกครั้ง ด้านความประพฤติ ครูต้องศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายกรณี แก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุ เน้นการลงโทษอย่างจริงจัง ด้านการปฏิบัติตน ครูต้องประชาสัมพันธ์ ให้นักเรียนมีความตระหนักและจิตสำนึกที่ดี ฝ่ายบริหารต้องนิเทศกำกับติดตาม ด้านความรับผิดชอบ ต้องชี้แจงบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในองค์รวมและรายชั้นอย่างสม่ำเสมอ

พุฒิพงศ์ ทรงนวล (2556 : 196) ได้ศึกษาปัญหาและการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการประพฤติผิดวินัยจำแนกตามเพศโดยรวมและ รายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีการประพฤติผิดวินัยนักเรียนสูงกว่านักเรียนหญิงในทุก ๆ ด้าน และปัญหาการประพฤติผิดวินัย จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการแต่งกายและด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงด้านความประพฤติด้านเดียวเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีปัญหาการประพฤติผิดวินัยนักเรียนมากกว่าระดับชั้นประถมศึกษา แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย ด้านความรับผิดชอบ และด้านความประพฤติ ได้แก่ กิจกรรมอบรมการเสริมสร้างวินัยนักเรียน กิจกรรมการแต่งกายสะอาด และถูกระเบียบ คู่มือการพัฒนาวินัยนักเรียน กิจกรรมนักเรียนตัวอย่างและลงโทษผู้ประพฤติผิดวินัยอย่างจริงจัง กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมประกวดห้องเรียนดีเด่น และกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน

7.1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยด้านจิตอาสา

วัชรียา เขียนนอก (2554: 91-92) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 มีจิตสาธารณะอยู่ในระดับน้อยโดยจำแนกรายด้าน ดังนี้ด้านการใช้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 ด้านการถือเป็นหน้าที่อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 และด้านการเคารพสิทธิอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อ จิตสาธารณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ประสบการณ์ทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง เหตุผลเชิงจริยธรรม สุขภาพจิต และการรับรู้ความสามารถของตน ซึ่งสามารถอภิปรายความแปรปรวนของจิตสาธารณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ร้อยละ 40.70

พรสุดา ศรีปัญญา (2554 : 185) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัด ร้อยเอ็ด : การวิเคราะห์พหุระดับมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยระดับนักเรียน ได้แก่ อัตมโนทัศน์ความฉลาดทางอารมณ์เจตคติต่อจิตสาธารณะ คุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัย คุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ คุณธรรมจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และคุณธรรมจริยธรรม ด้านความกตัญญูที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด 2) เพื่อศึกษาปัจจัยระดับชุมชน ได้แก่ วัฒนธรรมครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม การได้รับแบบอย่างจากครอบครัวและชุมชน การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การเลี้ยงดูแบบรักตามใจและการเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด 3) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างระดับที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด 4) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด จากตัวแปรระดับนักเรียน และตัวแปรระดับชุมชน โดยการวิเคราะห์พหุระดับ ผลการวิจัยพบว่าผลการศึกษาอิทธิพลที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการวิเคราะห์พหุระดับ สรุปผลดังนี้ 1. ตัวแปรระดับนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ อัตมโนทัศน์ความฉลาดทางอารมณ์เจตคติต่อจิตสาธารณะ

คุณธรรมจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ คุณธรรมจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่คุณธรรมจริยธรรมด้านความกตัญญู 2. ตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่การได้รับแบบอย่างจากครอบครัวและชุมชน ส่วนตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะที่ ระดับ .05 ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบรักตามใจ โดยการได้รับแบบอย่างจากครอบครัวและชุมชนมีอิทธิพลทางบวกกับ จิตสาธารณะส่วนการเลี้ยงดูแบบรักตามใจมีอิทธิพลทางลบกับจิตสาธารณะ 3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างระดับที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวนหนึ่งตัว คือ ตัวแปรการเลี้ยงดูแบบรักตามใจปฏิสัมพันธ์กับคุณธรรมจริยธรรมด้านความกตัญญู

ณัฐณิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาโมเดลสาเหตุของจิตอาสาของนักเรียนมัธยมปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ จิตอาสาของนักเรียนมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ การช่วยเหลือผู้อื่นการเสียสละต่อสังคม และความมุ่งมันพัฒนา และมีตัวชี้วัดทั้งหมด 7 ตัว คือ (1) การช่วยแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่น (2) การอำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่น (3) การแบ่งปันสิ่งของให้กับผู้อื่น (4) การสละเงินแรงกายเพื่อผู้อื่นและสังคม (5) การสละเวลาและการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม (6) การสนใจในปัญหาและการเปลี่ยนแปลงพร้อมทั้งเสนอความคิดที่จะพัฒนาสังคม (7) การร่วมพัฒนากิจกรรมการเสริมสร้างจิตอาสาเพื่อสังคมอย่างสร้างสรรค์และหลากหลาย ซึ่งนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าเฉลี่ยของคะแนนจิตอาสาอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตอาสาของนักเรียนมี 6 ด้าน คือ ปัจจัยด้านนักเรียน ครอบครัว โรงเรียน/ครู เพื่อน สังคม/ชุมชน และด้านสื่อมวลชน ผลของการวิจัยโมเดลเชิงสาเหตุของจิตอาสาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของจิตอาสาของนักเรียนได้ร้อยละ 38.60

น้ำทิพย์ ม่วงปลอด (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อคุณภาพการเสริมสร้างความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์แม่แบบแก้ปัญหาเข้าใจ เข้าถึง พัฒนาของโรงเรียนบ้านหัวถนน จังหวัดสงขลา พบว่า ปีการศึกษา 2556 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความพึงพอใจ เฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก และนักเรียนมีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด ปีการศึกษา 2557 พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความพึงพอใจ เฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ นักเรียน ครู และผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

มุสเสน (แจ่งจันทร์ เกียรติกุล, 2531 : 31 อ้างอิงจาก Mussen 1969 : 335-341) พบว่า การฝึกวินัยให้แก่เด็กโดยการใช้เหตุผลและให้ความรักเป็นวิธีการฝึกวินัยได้ผลที่ดีที่สุด และช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสมองของเด็ก เพราะช่วยให้เด็กมีวินัยในตนเองสูง

วิกกิ้นส์ และคนอื่น ๆ (จินดา น้ำเจริญ,2540 : 13 อ้างอิงจาก Wiggins and others. 1971 : 289) ได้อ้างอิงถึงผลงานวิจัยของ Gough ที่ศึกษาเกี่ยวกับวินัยในตนเอง พบว่า ผู้มีวินัยในตนเองสูงจะมีความรับผิดชอบมาก มีความวิตกกังวลน้อย มีความอดทน มีเหตุผล มีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคมและยังพบว่า โดยทั่วไปจะมีสุขภาพดีกว่าผู้ที่ขาดวินัยในตนเอง

มัคมูแลน (McMullen, 1981:45) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ วินัยและระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตเมือง เพื่อเน้นการพัฒนาวัยรุ่น พบว่า ปัญหาทางวินัยส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของโรงเรียนเพราะนักเรียนต้องการสิ่งแวดล้อมที่ดียืดหยุ่นได้ โรงเรียนให้ความสนใจเอาใจใส่ และมีระเบียบวินัย การวิจัยได้สนับสนุนให้โรงเรียนจัดระบบอย่างมีประสิทธิภาพไว้ ดังนี้ 1) ฝึกครูให้สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในการเรียนการสอน 2) สร้างความสัมพันธ์ให้เกิดภายในโรงเรียน 3) กำหนดความรับผิดชอบต่อปัญหาโดยการให้คำปรึกษากำหนดแนวของพฤติกรรม 4) พิจารณาแก้ไขปรับปรุงระเบียบวินัยและจำกัดขอบเขตการทำผิด 5) กำหนดโครงการให้นักเรียนหยุดพักการเรียนชั่วคราวในโรงเรียน 6) วางแผนพัฒนาผู้ทำผิด บ่อย ๆ แต่ละคนเป็นอย่างดี 7) ให้ผู้ปกครองมีส่วนรับรู้และเกี่ยวข้องในการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน

มาร์ตินสัน (Martinson, 1991:74) ได้ศึกษา การควบคุมความประพฤติของนักเรียนโดยอาจารย์ใหญ่และครูผู้ทำหน้าที่ดูแลความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียนผลของการวิจัยพบว่าผู้บริหารและอาจารย์ผู้ควบคุมความประพฤติต่างก็ต้องการให้นักเรียนลดความประพฤติหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหา โดยมีวิธีแก้ไขความประพฤติที่เป็นปัญหาของนักเรียน คือ การใช้ยุทธวิธีที่สุภาพไม่ดุด่าหรือ ทำโทษถ้านักเรียนมีการตอบสนองโดยมีพฤติกรรมความประพฤติดีขึ้นก็จะได้รับรางวัล แต่ถ้านักเรียนไม่ร่วมมือก็จะมีการบังคับมากขึ้น และจากการสังเกตพบว่าการใช้ความสุภาพแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้ดีกว่าวิธีการอื่น ๆ

จอห์นสัน (Johnson, 1997:85) ได้ศึกษา การใช้ทีมงานร่วมกันรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน และการจัดกลุ่มให้คำปรึกษาของครูจะช่วยลดพฤติกรรมเกี่ยวกับการทำผิดต่าง ๆ และส่งผลต่อการหยุดและการเลิกพฤติกรรมเหล่านี้ นอกจากนั้นยังได้สอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทีมงานรักษาระเบียบวินัยและการจัดกลุ่มเพื่อให้คำปรึกษาของครูที่จะช่วยกันป้องกันปัญหาการทำผิดวินัยซึ่งนำโรงเรียนสู่ความล้มเหลวได้หรือไม่ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้บริหารว่า มีผลต่อประสิทธิภาพของแนวปฏิบัติทั้งสองประการและอัตราของการกระทำ

ผิดวินัยโรงเรียนหรือไม่ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน พบว่าผู้บริหารเห็นด้วยในการร่วมกันรักษาวินัย และการจัดกลุ่มให้คำปรึกษาของครูช่วยลดการทำผิดวินัยและช่วยปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน และการลด เลิก พฤติกรรมทำผิดวินัยมีความสัมพันธ์กับความเห็นด้วยของผู้บริหารที่มีต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทั้งสองอย่าง

เอนซิโซ (Enciso, 2001:74) ได้ศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับวินัยนักเรียนตามทัศนะนักเรียน ครูและผู้บริหาร โดยศึกษาในโรงเรียนระดับกลางที่มีนักเรียนประมาณ 1,700 คน จำนวน 69 คน พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน คือ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและกล่าววาจา ที่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้น จากการศึกษาเชิงเอกสารพบว่าความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการระบุปัญหาวินัยของครู จะต้องรับรู้ก่อนที่จะดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับวินัยนักเรียนผลการศึกษาพบว่า ทั้งครูและนักเรียนไม่มีความรู้สึกการปฏิบัติใด ๆ ต่อปัญหาวินัยนักเรียนมีประสิทธิภาพในการป้องกัน หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไม่เหมาะสม แต่ผู้บริหารรู้สึกว่าครูเป็นปัจจัยสำคัญในการนำนโยบายการแก้ปัญหานักเรียนไปใช้อย่างประสบความสำเร็จ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการจัดชั้นเรียนของครูและนักเรียน มีความเชื่อว่า ผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในกระบวนการแก้ไขปัญหาด้านวินัยนักเรียน

ซิฟฮานิ (Dzivhani, 2002:41) ได้ศึกษา บทบาทของระบบของระเบียบวินัยที่มีต่อการจัดการในโรงเรียนและห้องเรียน โดยศึกษาจากการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งที่มีกฎระเบียบวินัยดีมาก แสดงผลให้เห็นจากการสอบเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้จำนวนมาก พบว่า เกิดจากระบบการจัดการของโรงเรียนที่ดี เช่น นโยบาย สภาพห้องเรียน บทบาทครูผู้สอน คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ตัวแทนของนักเรียน และกฎระเบียบวินัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับการมีวินัยที่เหมาะสม มีการอุทิศตนให้กับการกำกับดูแลวินัย ควรมีแรงจูงใจในการปฏิบัติการมีวินัยและการเป็นแบบอย่างที่ดีของคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ล้วนเป็นองค์ประกอบต่อการรักษากฎระเบียบวินัยของโรงเรียน ประการสำคัญ คือ ได้รับความร่วมมือจากนักเรียนและผู้ปกครองจึงประสบความสำเร็จได้

แกรนมัลท์ (Grandmontl, 2001 : 68) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมและการใช้ประโยชน์ของการบริหารชั้นเรียน ซึ่งใช้วิธีการจัดระเบียบวินัยตามหลักประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยตามหลักประชาธิปไตยในโรงเรียนส่งผลในการช่วยปรับปรุงด้านความประพฤติของนักเรียนสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถดูแลตนเอง มีความเป็นอิสระมากขึ้นและช่วยเตรียมความพร้อมให้กับครู รวมทั้งผู้บริหารในการแก้ปัญหาด้านระเบียบวินัยของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลในการช่วยลดระดับความเครียดในการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารลงได้อีกด้วย ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่ามีนักเรียนจำนวน

มากที่รู้สึกว่าตนเองรู้จักการให้ความเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองเมื่ออยู่ในชั้นเรียน ตลอดช่วงระยะเวลาที่โรงเรียนทำการส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยโดยใช้หลักประชาธิปไตย ผลการวิจัยสามารถยืนยันได้ว่า การส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยโดยใช้หลักประชาธิปไตยเป็นวิธีการบริหารชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพมาก

โบลลินเกอร์ (Bollinger, 2002 : 47) ได้ศึกษา ผลกระทบของการแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียนในโรงเรียนทั่ว ๆ ไป และพฤติกรรมด้านระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนในเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายผลกระทบของนโยบายการแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียนในโรงเรียนทั่วไปกับระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนในเมือง พบว่า 1) ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโรงเรียนในเมืองทั่ว ๆ ไป 2) ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในโรงเรียนทั่ว ๆ ไปในเขตเมืองที่แต่งตัวด้วยเครื่องแบบนักเรียนและไม่ได้แต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียน

จากเอกสารงานวิจัยสรุปได้ว่า การปลูกฝังความมีวินัยให้เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้นมีหลายแบบทั้งการอบรมเลี้ยงดูจากทางครอบครัว การอบรมสั่งสอนจากครูอาจารย์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดแทรกคุณธรรมให้แก่นักเรียน และการบริหารจัดการที่ดี และการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีซึ่งถ้าเด็กมีวินัยในตนเองก็อาจจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 2) เพื่อศึกษาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 3) เพื่อศึกษาผลการพัฒนามาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนที่มีต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ซึ่งผู้วิจัย ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ 8 ขั้นตอน ได้แก่ **ระยะที่ 1** การกำหนดรูปแบบการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนา ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดปัญหาในการวิจัย ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดกรอบกิจกรรมในการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบที่สร้างขึ้น **ระยะที่ 2** การดำเนินการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ขั้นตอนที่ 5 ดำเนินการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน จำนวน ผ ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาครู ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกด้านขับเคลื่อนโดยใช้กลยุทธ์ KONDEE MODEL **ระยะที่ 3** การประเมินผลการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ขั้นตอนที่ 6 ประเมินผลการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ขั้นตอนที่ 7 วิเคราะห์ผลการประเมิน ขั้นตอนที่ 8 การสรุปรายงานผลและเผยแพร่ผลงาน

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัยเกี่ยวกับประชากร และกลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย และการหาคุณภาพของเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1. ประชากรประกอบด้วย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 544 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 524 คน

1.2 ครู ผู้ปฏิบัติการสอนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 42 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 42 คน

1.3 ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 544 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 524 คน

1.4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน

1.5 เครือข่ายชุมชนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 เครือข่าย

2. กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างและประชากร ดังนี้

2.1 นักเรียน ปีการศึกษา 2561 ใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,2 และ 4,5 ปีการศึกษา 2562 ใช้นักเรียนกลุ่มเดิมที่เลื่อนชั้นไปเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5,6 (เนื่องจากนักเรียนกลุ่มดังกล่าวศึกษาที่โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตลอด 2 ปีการศึกษาที่โรงเรียนดำเนินการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สามารถมองเห็นพัฒนาการด้านต่างๆ ชัดเจนกว่านักเรียนกลุ่มอื่นๆ) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางประมาณค่าของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1960 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2561 จำนวน 196 คน และปีการศึกษา 2562 จำนวน 181 คน และสุ่มแบบแบ่งชั้นประเมินสัดส่วน โดยจำแนกตามระดับชั้นและสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลาก รายละเอียดปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

นักเรียน	ปีการศึกษา 2561		ปีการศึกษา 2562	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	110	55		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	109	55	100	54
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3			82	44
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	88	44		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	84	42	79	42
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6			76	41
รวม	**391**	**196**	**337**	**181**

2.2 ครูศึกษาจากประชากรครู ปีการศึกษา 2561 จำนวน 42 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 42 คน

2.3 ผู้ปกครองกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้ผู้ปกครองที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2561 จำนวน 196 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 181 คน

2.4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยยกเว้นผู้บริหารสถานศึกษา และผู้แทนครู ได้กลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 13 คน

2.5 เครือข่ายชุมชนกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดผู้แทนจาก 5 เครือข่าย เครือข่ายละ 3 คน ได้กลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบบันทึกข้อมูลผลมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตามสภาพจริง ประกอบด้วย

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมหลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 จำนวน 30 ข้อ (นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม) พร้อมคำถามปลายเปิด เพื่อทราบความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามคุณภาพคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 จำนวน 25 ข้อ(ครูและผู้ปกครองเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม) พร้อมคำถามปลายเปิด เพื่อทราบความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

ฉบับที่ 3 แบบบันทึกผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” ปีการศึกษา 2561-2562 จำนวน 20 ข้อ (นักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม) พร้อมคำถามปลายเปิด เพื่อทราบความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัยและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของการวิจัย การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือวิจัย
2. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
3. กำหนดหัวข้อโครงสร้างหลักและโครงสร้างย่อยเพื่อช่วยในการสร้างแบบสอบถามและแบบประเมินให้ครอบคลุมครบถ้วน และมีรายละเอียดในเรื่องที่ต้องการศึกษา
4. สร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนจำนวน 5ฉบับ

5. ดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือขั้นต้น โดยการแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำ สำนวนภาษา ตลอดทั้งข้อความที่ไม่ชัดเจน

6. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงถ้อยคำและภาษาแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านการบริหารด้านภาษา ด้านการวิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ชัดเจน และ ความครอบคลุมตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน คือ

1. รศ. สุเทพ สันติวรานนท์ รองศาสตราจารย์
อาจารย์สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

2. นางชนิดา วิสะมิตนันท์ ข้าราชการบำนาญ อดีตศึกษานิเทศก์
วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16

3. นายสมพงษ์ แคนยุกต์ ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชินี
วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13

4. นายธัชชเวชว์ จันทร์สุขศรี ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13

5. นายสมปอง ห่วงจริง ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยยอด
วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13

ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความตรงต่อเนื้อหาและได้ให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแล้วหาค่าคะแนนความคิดเห็น โดยใช้สูตร IOC (Index of Items Objective Congruence) ด้วยการใช้สูตรดังนี้

สูตร $IOC = \frac{\sum R}{N}$

IOC แทน ค่าดรรชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จากการตรวจสอบความตรงต่อเนื้อหา ได้คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่ามากกว่า 0.75 ไว้เป็นข้อคำถามและจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม เพื่อนำไปทดลองใช้หาคุณภาพเครื่องมือต่อไป (ค่า IOC ทั้ง 3 ฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.80 -1.00)

7. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและเครือข่ายชุมชน โรงเรียนปะเหลียนผดุงศิษย์ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ซึ่งเป็นโรงเรียนบริเวณใกล้เคียงกับโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ดังนี้

ฉบับที่ 1 ใช้กับนักเรียน 10 คน ครู 10 คน ผู้ปกครอง 5 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 คน รวมจำนวน 30 คน

ฉบับที่ 2 ใช้กับผู้ปกครอง 15 คน ครู 15 คนรวมจำนวน 30 คน

ฉบับที่ 4 ใช้กับนักเรียน 10 คน ครู 10 คน ผู้ปกครอง 10 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 คน และเครือข่ายชุมชน 5 คน รวมจำนวน 40 คน

8. นำแบบสอบถาม และแบบประเมินที่ได้รับกลับคืนมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละฉบับดังนี้

ฉบับที่	ค่าความชื่อมั่น
ฉบับที่ 1	0.97
ฉบับที่ 2	0.98
ฉบับที่ 4	0.98

9. นำเครื่องมือที่มีคุณภาพ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้เพื่อนำผลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยเก็บข้อมูล 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 หลังการพัฒนาเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2561 ช่วงเดือนมีนาคม 2562 ครั้งที่2 หลังการพัฒนาเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2562 ช่วงเดือนมีนาคม 2563 และได้จัดประชุมชี้แจงกลุ่มเป้าหมาย ตามขั้นตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามฉบับที่ 1 เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อระดับคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมโดยดำเนินการเก็บข้อมูลหลังการพัฒนาในปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (ระหว่างวันที่10 – 25 มีนาคม 2562 และวันที่ 12– 18 มีนาคม 2563)

2. แบบสอบถามฉบับที่ 2 เพื่อสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง ต่อคุณภาพคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมดำเนินการเก็บข้อมูลเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (ระหว่างวันที่10 – 25 มีนาคม 2562 และวันที่ 12-18 มีนาคม 2563)

3. แบบบันทึกผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ดำเนินการบันทึกเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 โดยเก็บข้อมูลจากแบบบันทึกผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน (ระหว่างวันที่ 26 มีนาคม -10 เมษายน 2562 และ 26 มีนาคม -10 เมษายน 2563)

4. แบบสอบถามฉบับที่ 4 เพื่อสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและเครือข่ายชุมชน ต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” ดำเนินการเก็บข้อมูลเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (ระหว่างวันที่ 10-25 มีนาคม 2562 และวันที่ 12-18 มีนาคม 2563)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS version 18 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อและรายด้าน แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้
(สมบูรณ์ สุริยวงศ์, สมจิตรา เรืองศรี และเพ็ญศรี เศรษฐวงศ์. 2544 : 116)

1.00-1.50 หมายถึง การปฏิบัติ / คุณภาพ / ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.51-2.50 หมายถึง การปฏิบัติ / คุณภาพ / ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

2.51-3.50 หมายถึง การปฏิบัติ / คุณภาพ / ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

3.51-4.50 หมายถึง การปฏิบัติ / คุณภาพ / ความพึงพอใจอยู่ในระดับดี / มาก

4.51-5.00 หมายถึง การปฏิบัติ / คุณภาพ / ความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก / มากที่สุด

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. ,σ) บอกถึงความคิดเห็น/ความพึงพอใจที่สอดคล้องตามกันหรือแตกต่างกัน ถ้า S.D. ,σ มีค่าสูง แสดงว่ารายการสอบถามนั้น ผู้ตอบมีความคิดเห็น/ความพึงพอใจแตกต่างกัน แต่ถ้า S.D. ,σ มีค่าต่ำแสดงว่ารายการสอบถามนั้น ผู้ตอบมีความคิดเห็น/ความพึงพอใจคล้อยตามกัน ถ้า S.D. ,σ มีค่า 0 แสดงว่ารายการสอบถามนั้น ผู้ตอบมีความพึงพอใจเหมือนกันทุกคน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)

ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (ชูศรี วงศ์รัตนะ.2550 : 34)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2550 : 59)

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{n}\left(X_i - \overline{X}\right)^2}{n-1}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

1.4 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของประชากร โดยใช้สูตร

$$\mu = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

1.5 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของประชากรโดยใช้สูตร

$$\sigma = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ σ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนทั้งหมด

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลหรือขนาดตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficient) ของครอนบาค(Cronbach) (สมบูรณ์ สุริยวงศ์, สมจิตรา เรืองศรี และ เพ็ญศรี เศรษฐวงศ์. 2544 : 154)

$$\alpha = \frac{k}{k-1}\left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2}\right)$$

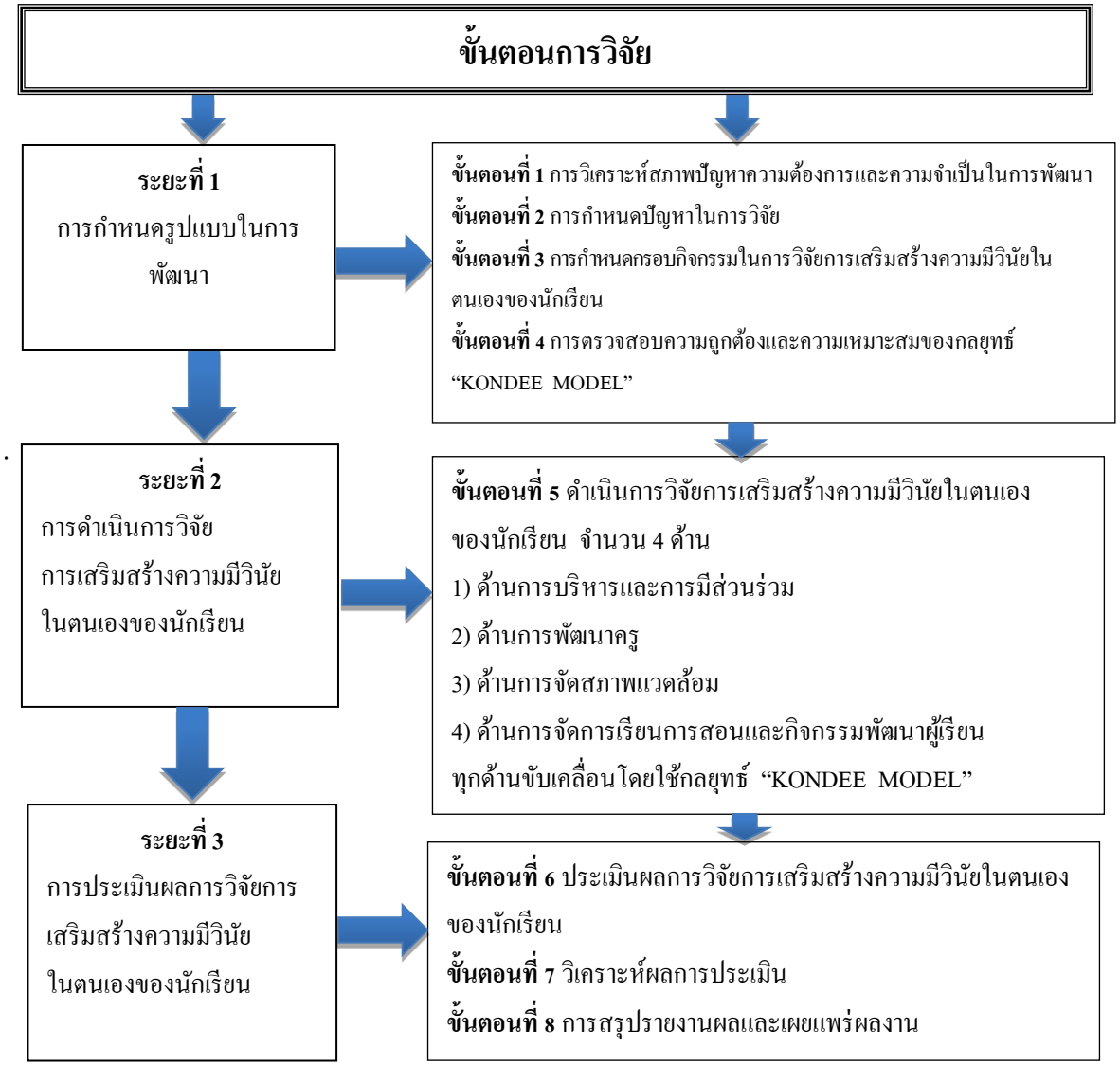
เมื่อ k แทน จำนวนข้อของการประเมิน

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_x^2 แทน แทนความแปรปรวนของคะแนนรายบุคคล (X)

การกำหนดขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยเป็น 3 ระยะ 7 ขั้นตอน ปรากฏรายละเอียดดังแผนภาพ 3

แผนภาพ 3 แสดงขั้นตอนการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการและความจำเป็นในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการและความจำเป็นในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

การวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการและความจำเป็นในการเสริมสร้าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาภูมิหลังและสำรวจสภาพจริง
2. การสะท้อนปัญหาความต้องการจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

1. ศึกษาภูมิหลังและสำรวจสภาพจริง

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่อยู่เลขที่ 42 หมู่ที่ 9 บ้านควนล้อน ถนนบ้านนา-หาดสำราญ ตำบลหาดสำราญ อำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง ใช้อักษรย่อว่า **“ส.ค.”**

ในเบื้องต้น ก่อนได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียนชั่วคราว คณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียน โดยการริเริ่มของกำนันปราโมทย์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต กำนันตำบลหาดสำราญ ร่วมกับผู้นำชุมชนหลายท่าน ได้ตระหนักถึงความเสมอภาคทางการศึกษาที่ต้องการให้นักเรียนในชุมชนได้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น จึงได้ทำหนังสือผ่านอำเภอ จังหวัด ถึงกระทรวงศึกษาธิการ โดย ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายชวน หลีกภัย) เห็นชอบอนุมัติให้จัดตั้งเป็นโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม เมื่อวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ.2528 ขณะเดียวกันก็ได้รับความร่วมมือจากผู้มีจิตศรัทธาจำนวน 2 ท่าน บริจาคที่ดินเป็นทางเข้าโรงเรียน ดังนี้

1) นายไฉ รวมเงาะ บริจาคที่ดิน จำนวน 2 ไร่ คิดเป็นเงิน 40,000 บาท

2) นายเฉม รักสุไหอุเป บริจาคที่ดิน จำนวน 1 ไร่ คิดเป็นเงิน 20,000 บาท

ในระยะเริ่มแรกโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมเป็นสาขาของโรงเรียนปะเหลียนผดุงศิษย์ โดยมีนายมิตร ศรีชาย ตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนปะเหลียนผดุงศิษย์ มารักษาการในตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม เดือนเมษายน พ.ศ.2528 กรมสามัญศึกษาได้จัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนก่อสร้างอาคารเรียนชั่วคราว 1 หลัง (448,000บาท) บนพื้นที่บางส่วนของทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์ บ้านพักครู แบบ 205 จำนวน 1 หลัง (427,000 บาท) บ้านพักนักการภารโรง จำนวน1 หลัง (78,000 บาท) และห้องน้ำ-ห้องส้วมนักเรียน จำนวน1 หลัง (90,000บาท) ในวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2528 กรมสามัญศึกษาแต่งตั้งให้ นายสมพงษ์ แคนยุกต์ ผู้ช่วยอาจารย์-ใหญ่โรงเรียนปะเหลียนผดุงศิษย์ ดำรงตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม พร้อมทั้งครู-อาจารย์

(จากโรงเรียนปะเหลียนผดุงศิษย์) ปฏิบัติการสอน จำนวน 5 อัตรา นักการภารโรง จำนวน 1 อัตรา โดยให้เปิดรับสมัครนักเรียนชั้น ม.1 รับนักเรียนชาย-หญิง จำนวน 90 คน 2 ห้องเรียน เริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอนปีการศึกษา 2528 เป็นต้นมา ปัจจุบันสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 ได้แต่งตั้ง นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2560 จนถึงปัจจุบัน (โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม. 2561 : 1-2)

ผู้วิจัยได้รับมอบหมายตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 ให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2560 ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผลการประเมินภายนอกรอบสาม ประเมินโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ด้านผู้เรียนมาตรฐานที่5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับคุณภาพพอใช้อีกทั้งยังมีผลสัมฤทธิ์ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนอยู่ในระดับดี และพบว่ามีนักเรียนที่มีผลการเรียน 0 ร มส. คิดเป็นร้อยละ28 ในด้านพฤติกรรมนักเรียนพบว่านักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมตามสรุปรายงานของงานกลุ่มงานกิจการนักเรียน (โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม. 2559 : 50) พบว่า ในปีการศึกษา 2559 มีนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เป็นจำนวนมาก และเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยตรงและส่งผลกระทบต่อสังคม ได้แก่ การมาโรงเรียนสาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 17.31 หนีโรงเรียน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 6.22 หลบหลีกการเข้าแถวตอนเช้า จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ7.97 แต่งกายผิดระเบียบ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 4.86 ไว้ทรงผมผิดระเบียบ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ3.50 วางรองเท้าไม่เป็นระเบียบ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ6.61การขโมยของ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75ไม่ส่งงาน ไม่ส่งการบ้าน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 12.64 ไม่รับผิดชอบแก้ 0 ร มส. จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 14.01 หลบหลีกไม่ร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 4.86 การลอกการบ้านเพื่อน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 หลบหลีกงานการทำความสะอาดพื้นที่ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 14.59หลบหลีกเวรทำความสะอาดห้องเรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.01 การทิ้งขยะไม่เป็นที่ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 7.39

นอกจากนี้ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมตามสภาพจริงและผลจากการสรุปรายงานของฝ่ายกิจการนักเรียน พบว่ามีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ หลีกหนีการเข้าแถวเคารพธงชาติ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 4.08 ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน และสังคม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 3.31 ไม่ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และไม่รับผิดชอบในการทำงาน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 6.03 หลบหลีกการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97 (โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม.2560:51)

2. การสะท้อนปัญหาความต้องการจำเป็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดให้มีการประชุม เสวนา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนจากเครือข่ายชุมชน ผู้ปกครองเครือข่าย ครูที่ปรึกษา และแกนนำนักเรียนช่วงปลายภาคเรียนที่ 2/2560 เพื่อสะท้อนสภาพปัญหานักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมและแนวทางแก้ไข จากการประชุมเสวนา
สรุปผลการสะท้อนพฤติกรรมที่เป็นปัญหาไว้ดังนี้

กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน

สรุปผลการสะท้อนถึงปัญหา	ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข
1. แต่งกายผิดระเบียบ ไว้ผมผิดระเบียบ ใช้เครื่องประดับ เครื่องสำอาง 2. สูบบุหรี่ คบเพื่อนต่างเพศ เที่ยวเตร่กลางคืน เล่นการพนัน 3. คบเพื่อนกลุ่มเสี่ยง สารเสพติด และอันธพาล เป็นต้น 4. ไม่จอดรถในสถานที่ที่โรงเรียนจัดให้ 5. ขับรถซิ่ง ขาดวินัยจราจร	1. โรงเรียนควรกำหนดมาตราการลงโทษเชิงบวก (ภายใต้การมีส่วนร่วม) 2. ผู้ปกครองควรดูแลเอาใจใส่บุตรหลานให้มากกว่าที่เป็นอยู่ 3. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนประจำวิชา/ครูแนะแนว ควรนำข้อมูล/สารสนเทศของนักเรียนรายบุคคลมาป้องกัน แก้ไข หรือส่งเสริม
กลุ่มเครือข่ายชุมชน จำนวน 15 คน	
1. เที่ยวเตร่กลางคืน 2. เล่นการพนัน 3. สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า 4. แต่งกายล่อแหลม/ไม่เหมาะสม (อวดเพื่อนต่างเพศ) 5. มีการมั่วสุมในกลุ่มเพื่อน และล่วงละเมิดทางเพศ	1. ครู ผู้ปกครอง และโรงเรียนควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน หรือการคบเพื่อน ซึ่งนักเรียนวัยนี้จะถูกชักจูง และเลียนแบบ 2. ผู้ปกครองควรเอาใจใส่ ควบคุม กำกับดูแลบุตรหลาน เรื่อง 2.1 การคบเพื่อน โดยควรสังเกตและหมั่นอบรมสั่งสอนในกรณีบุตรหลานคบเพื่อนกลุ่มเสี่ยง/ต่างเพศ 2.2 การเที่ยวเตร่ตอนกลางคืน

กลุ่มเครือข่ายชุมชน จำนวน 15 คน (ต่อ-)	
	2.3 การมีแนวโน้มของบุครหลานที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด/เล่นการพนัน 3. โรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนจัดกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อฝึกความมีวินัยในตัวเองด้านต่างๆ โดย “นักเรียน และเพื่อนักเรียน” อีกทั้งจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ภาคีเครือข่ายร่วมดำเนินการ
กลุ่มผู้ปกครองเครือข่ายจากทุกห้องเรียน 20 ห้อง จำนวน 20 คน	
1. ใช้เครื่องมือสื่อสาร/สื่อโซเชียลไม่เหมาะสม เช่น เผยแพร่ข้อความ ข่าวสาร ภาพ คลิป ให้ผู้อื่นเสียหาย 2. ทะเลาะวิวาท ใช้กำลังประทุษร้าย/ทำตัวเป็นอันธพาล ข่มขู่ หวังทรัพย์สินของผู้อื่น 3. ประพฤติตนในทำนองชู้สาว 4. ทำลายทรัพย์สินของส่วนรวม	1. โรงเรียนควรกำหนดมาตรการ เรื่อง การใช้สื่อโซเชียล/การใช้โทรศัพท์ของนักเรียนขณะที่อยู่ในโรงเรียน 2. ผู้ปกครองควรเอาใจใส่และคอยสังเกตการใช้โทรศัพท์ของนักเรียน และหมั่นพูดคุยเรื่องการใช้สื่อที่ไม่สร้างสรรค์ เป็นภัยต่อตนเอง/การเรียนและผู้อื่นหรือสังคม 3. ผู้ปกครองควรให้ความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่นไม่ปล่อยปละละเลย/และควรมีกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวบ้าง และ เลี้ยงดูบุตรหลานแบบประชาธิปไตย เป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตรหลานในด้านต่างๆ เพราะสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กมีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบน

กลุ่มครู และครูที่ปรึกษา	
1. ไม่เคารพกฎระเบียบของโรงเรียน เช่น มาโรงเรียนสาย ทรงผมผิดระเบียบ แต่งกายผิดระเบียบ ออกนอกโรงเรียน โดยไม่ได้รับอนุญาต 2. ขาดความรับผิดชอบ ไม่ตรงต่อเวลา และขาดความซื่อสัตย์ เช่น หนีเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม ส่งงานไม่ตรงเวลา ไม่ทำการบ้าน พูดจาไม่ไพเราะ ชอบพูดโกหก ไม่พูดความจริง ลักขโมย รีดไถ ทำลายทรัพย์สินของส่วนรวม อารมณ์ฉุนเฉียว เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เล่นการพนัน ประพฤติตนในทำนองชู้สาว และใช้สื่อโซเชียลไม่เหมาะสม	1. ครูที่ปรึกษา และคณะกรรมการนักเรียน (ระดับห้องเรียน) ว่ากล่าวตักเตือน และตัดคะแนนความประพฤติ แจ้งนักเรียน และผู้ปกครองทุกครั้งอย่างเคร่งครัด 2. ครูควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้นักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้ เอาใจใส่ให้ความรัก ความเข้าใจ ความยุติธรรม แก่นักเรียนอย่างเสมอกัน และใช้วินัยเชิงบวก ในการลงโทษนักเรียน 3. ครูควรจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการวินัยในตนเองทั้ง 5 ด้าน ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ 4. โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม และร่วมรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองให้ครอบคลุมวินัยทั้ง 5 ด้าน 5. ครู และบุคลากร ควรเป็นแบบอย่างที่ดี (ตัวแบบ) ของนักเรียนในการมีวินัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การเคารพกฎระเบียบ ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ และจิตอาสา 6. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรเลี้ยงดูบุตรหลานแบบประชาธิปไตย เอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด และเป็นตัวแบบ หรือ แบบอย่างที่ดี

กลุ่มคณะกรรมการนักเรียน (ตัวแทนนักเรียนห้องเรียนละ 1 คน จาก 20 ห้องเรียน รวม 20 คน)	
1. หลบหลีกการเข้าแถวเคารพธงชาติ ขับรถซิ่ง 2. ไม่มีสัมมาคารวะ และมารยาทที่ดีในการอยู่ร่วมกัน เช่น การทำความเคารพ การเข้าแถวรับบริการต่างๆ การรับประทานอาหาร และการพูดจาไม่สุภาพ 3. ขาดการโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ และเสียสละต่อส่วนรวม 4. ไม่เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน ชุมชน และสังคม	1. คณะกรรมการนักเรียน และครูที่ปรึกษา (ระดับห้องเรียน) ควรเอาใจใส่ว่ากล่าวตักเตือน และตัดคะแนนความประพฤติ และแจ้งให้นักเรียน และผู้ปกครองทราบทุกครั้งเมื่อนักเรียนกระทำผิด 2. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรให้ความรักความอบอุ่น และเป็นแบบอย่างที่ดี โรงเรียน ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ รวมถึงมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการ กฎระเบียบต่างๆ ครู ควรส่งเสริมวินัยเชิงบวกในชั้นเรียนให้ความรักเอื้ออาทรและเอาใจใส่นักเรียนให้มากขึ้น กลุ่มเพื่อน ควรเป็นแบบอย่าง ไม่ชักจูงไปในทางที่ไม่ดี

จากสภาพปัญหาที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้สะท้อนโดยภาพรวม สรุปได้ว่า ยังมีนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ส่วนหนึ่งที่ยังขาดความมีวินัยในตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนและสังคม วินัยด้านความรับผิดชอบ ด้านตรงต่อเวลา ด้านความซื่อสัตย์ และด้านจิตอาสา ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนจึงได้ร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษา ครู ผู้ปกครองเครือข่าย คณะกรรมการนักเรียน และเครือข่ายชุมชน ได้กำหนดเป้าหมาย และตัวบ่งชี้ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5 ด้าน ในการปรับปรุง/พัฒนาเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด และประกาศเป้าหมาย และตัวบ่งชี้ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ และถือปฏิบัติภายใต้การมีส่วนร่วมต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดปัญหาในการวิจัย

ผู้วิจัยจึงได้วางแผนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยการศึกษาค้นคว้าหลักการแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้แก่ แนวคิดของโคลเบร์ก (Kohlberg.1976) เชื่อว่า "พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจะเกิดขึ้นเป็นลำดับขั้นเริ่มจากขั้นแรกก่อนแต่ระยะเวลาในการอยู่ในแต่ละระยะนั้นจะแตกต่างกันแล้วแต่บุคคลหรือบางคนอาจจะอยู่ในขั้นที่คาบเกี่ยวกันก็ได้พัฒนาการทางจริยธรรมจะดำเนินไปเช่นเดียวกับพัฒนาการทางความคิดและเหตุผลโดยจะค่อยๆ มีการเปลี่ยนแปลงในการแยกแยะเป็นผลดี-ผลเสียและนำไปก่อให้เกิดระบบใหม่ที่นำไปสู่การสร้างความสมดุลของเหตุผล และการกระทำในที่สุด และทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer) เชื่อว่า การเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้บรรลุนิติภาวะทางจิตนั้นจะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุขความอบอุ่น และผ่านการอบรมสั่งสอนหรือการเลียนแบบที่ดีงามจากผู้ที่เลี้ยงดูตนเอง จึงจะพัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้น และกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องมีเหตุผลของบุคคลนั้น

นอกจากนี้กอร์ตัน (Gorton.1983) ได้สรุปปัจจัยที่มีต่อความมีวินัยในตนเองไว้ 5 ประการ ได้แก่ 1.) ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง (มาจากสภาพจิตใน จิตสำนึก หรือด้านร่างกาย) 2.)ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน (มาจากการเลียนแบบพฤติกรรมจากกลุ่มเพื่อนที่ชักจูง หรือชี้นำในทางที่ไม่ดี) 3.)ปัจจัยจากครอบครัว (เกิดจากสภาพครอบครัว การเลี้ยงดู ครอบครัวไม่เป็นแบบอย่างรวมถึงสภาพแวดล้อมทั้งที่บ้าน และชุมชนที่อยู่อาศัยที่ไม่ดี) 4.)ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เช่น การสอนการจัดชั้นเรียน หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ทัศนคติของครูต่อนักเรียน การประเมินผล รวมถึงมาตราการ กฎ ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่ไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน และ 5.) ปัจจัยของสังคมในชุมชน (มาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สื่อเทคโนโลยี รวมถึงสิ่งแวดล้อมทั้งทางบ้านและชุมชน ที่อยู่อาศัย เช่น ใกล้สถานเริงรมย์/แหล่งมั่วสุ่ม ฯลฯ)

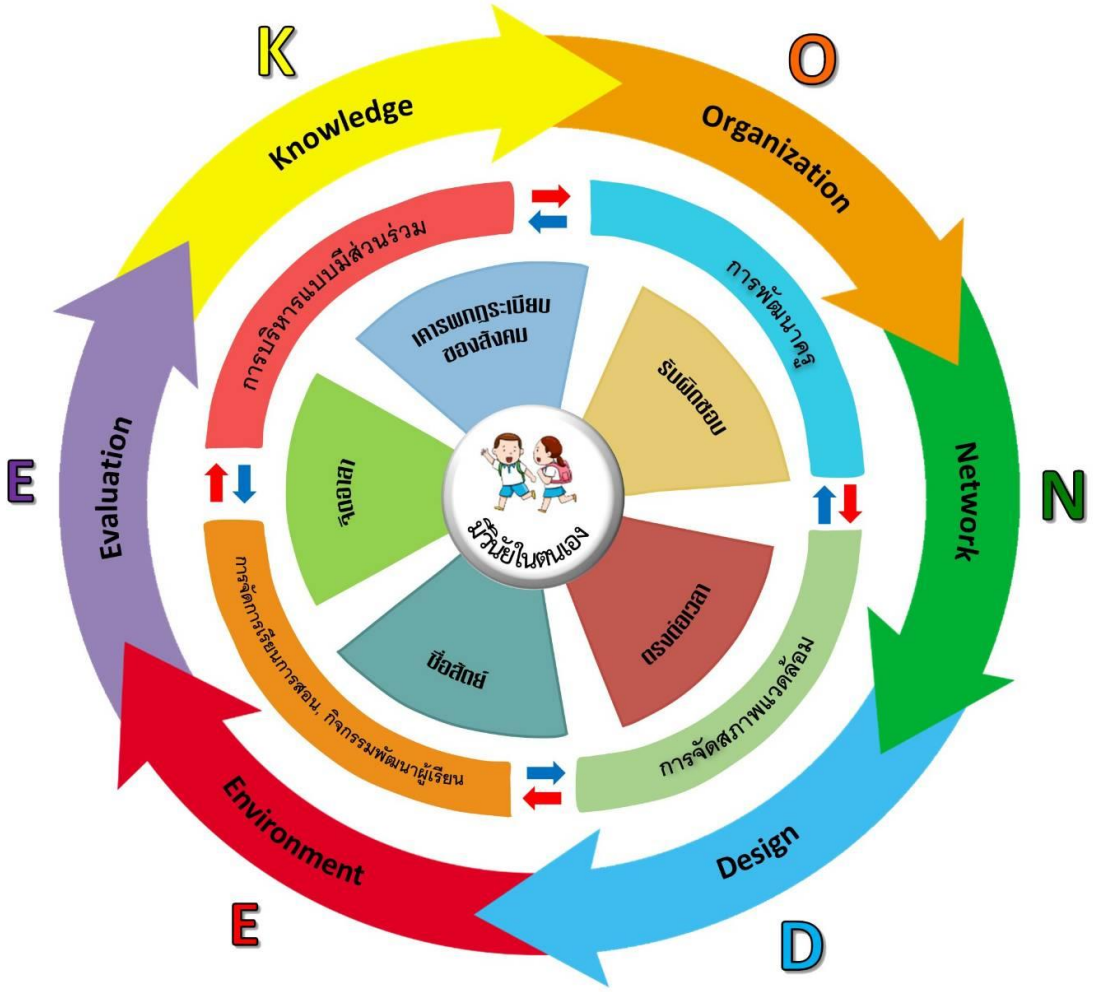
จากแนวคิด ทฤษฎี และปัจจัยข้างต้น จึงนำไปสู่แนวทางในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยผู้วิจัยได้นำหลักการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม ตามแนวทางของมูลนิธิยุวสถิรคุณ เพื่อให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จ และเกิดความยั่งยืนในการพัฒนาคุณธรรมในโรงเรียน ซึ่งนักเรียนจะเติบโตไปพร้อมกับการมีอุปนิสัยที่ดีงามติดตัวไปตลอด ดังพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตที่ว่า "ช่วยกันสร้างคนดีให้บ้านเมือง" โดยมีหลัก 4 ประการ ดังนี้ 1) เป็นกระบวนการที่ต้องทำทั้งโรงเรียน (ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) 2) ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนการดำเนินงานตามกระบวนการนี้จึงทำจากล่างขึ้นบน (Bottom up) เป็นการพิจารณานำความสนใจ และความต้องการจากระดับล่างขึ้นมาเป็นระดับนโยบายของโรงเรียน 3) โรงเรียนต้องทำอย่างมีส่วนร่วมให้โอกาสทุก

คนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน และ 4) โรงเรียนต้องทำกิจกรรมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ พยายามผนวกไว้ในการเรียนรู้ทุกประเภท (ศูนย์โรงเรียนคุณธรรมมูลนิธิยุวสถิตรคุณ.2560 : 12-13)

จากแนวคิด ทฤษฎี และหลักการข้างต้นผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาจึงได้ประยุกต์เป็นแนวทางของกลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โดยเริ่มต้นจาก 1. กำหนดกรอบภาระงาน 4 ด้าน ที่จะนำไปสู่การขับเคลื่อนได้แก่ 1.) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 2.)การพัฒนาครู 3.) การจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 4.) การจัดสภาพแวดล้อม ซึ่งกรอบภาระงาน ดังกล่าวยังสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ (ทุกประเด็นตัวชี้วัด และมาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ทุกประเด็นตัวชี้วัด) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.2561) 2. จากกรอบภาระงานทั้ง 4 ด้าน จึงนำไปสู่แนวทางการขับเคลื่อน 4 ด้าน โดย “KONDEE MODEL” โดยเริ่มต้นจาก K : Knowledge เป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียนได้เกิดความตระหนักและปฏิบัติกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด O : Organization การจัดระบบในองค์กร และมอบหมายงานให้บุคลากรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพ N : Network จัดให้มีภาคีเครือข่ายในพื้นที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดสำราญ เครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน สมาคมศิษย์เก่า วัดหนองสมาน และมัสยิดในตำบลหาดสำราญ D : Design ออกแบบการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ การเคารพกฎระเบียบของสังคม และจิตอาสา E: Environment พัฒนาบรรยากาศสภาพแวดล้อม และสร้างสัมพันธภาพภายในห้องเรียนและภายในโรงเรียน ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน E : Evaluation การประเมินผลการปฏิบัติงานมาใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

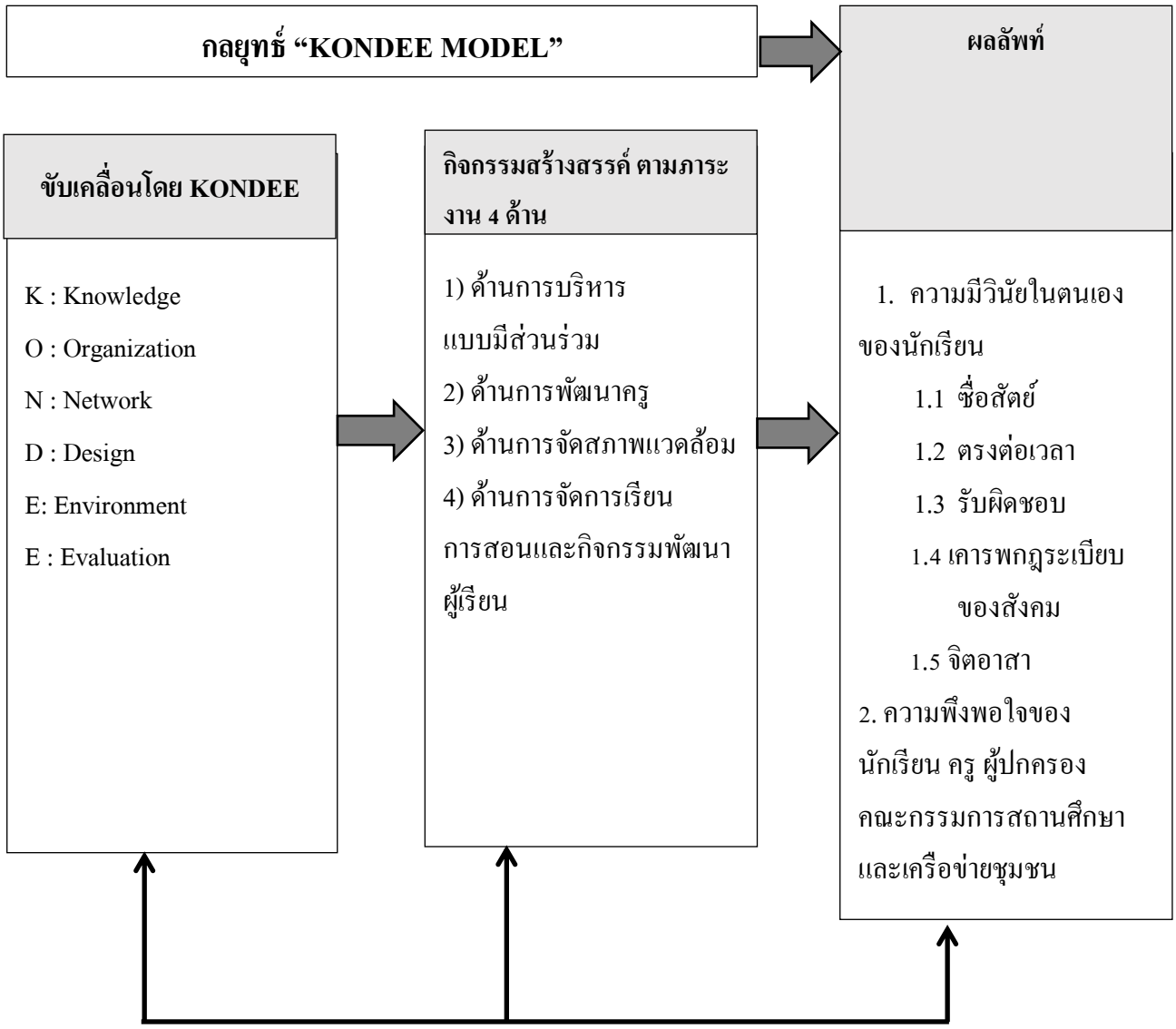
ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดกรอบกิจกรรมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น และได้นำมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังแผนภาพ 4

แผนภาพ 4 กรอบแนวคิดการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

จากกรอบแนวคิดตามแผนภาพ 4 สามารถสรุปเป็นกระบวนการขับเคลื่อนตามกลยุทธ์ “KONDEE MODEL” ได้ตามแผนภาพ 5

แผนภาพ 5 กระบวนการขับเคลื่อนตามกรอบแนวคิดการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์“KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมปีการศึกษา 2561-2562

จากกรอบแนวคิดการวิจัย (ตามแผนภาพ 4) และกระบวนการขับเคลื่อนตามกรอบแนวคิด (ตามแผนภาพ 5)

ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ ละปรับใช้ในสถานการณ์จริงโดยจัดประชุมปฏิบัติการกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ คณะครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายชุมชน และตัวแทนคณะกรรมการนักเรียน ในต้นภาคเรียนที่ 1/2561 เพื่อร่วมกำหนดกรอบกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 4 ด้าน แยกเป็น 2 รายปีการศึกษา ปรากฏรายละเอียดดังแผนภาพ 6 - 9

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”
โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

⇩

ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม

⇩

“KONDEE”	**กิจกรรม/กระบวนการ**	**ภาพความสำเร็จ**
K : Knowledge	การสร้างความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของครู บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่าย ด้านการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนและการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรม การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน	1. ผู้เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วน รู้ตระหนักรู้เข้าใจ และมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2. นักเรียนมีวินัยในตนเอง 1) ซื่อสัตย์ 2) ตรงต่อเวลา 3) รับผิดชอบ 4) เคารพกฎระเบียบของสังคม 5) จิตอาสา 3. ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจ
O : Organization	การสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองเครือข่าย ในการเลี้ยงดูและดูแลนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	
N : Network	การสร้างความร่วมมือ การมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	
D : Design	การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของครู บุคลากร ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน	
E: Environment	การมีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน	
E : Evaluation	การนิเทศ กำกับ ติดตาม ส่งเสริมและสร้างโอกาสการประยุกต์ใช้โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	

แผนภาพ 6 กรอบกิจกรรมการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมปีการศึกษา 2561-2562 ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

⇩

ด้านการพัฒนาครู

⇩

“KONDEE”	**กิจกรรม/กระบวนการ**	**ภาพความสำเร็จ**
K : Knowledge	การสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	1. ครูมีการพัฒนา และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อเป็นแบบอย่างและเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2. นักเรียนมีวินัยในตนเอง 1) ซื่อสัตย์ 2) ตรงต่อเวลา 3) รับผิดชอบ 4) เคารพกฎระเบียบของสังคม 5) จิตอาสา 3. นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรสถานศึกษา 4. ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจ
O : Organization	การจัดการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์หลากหลาย การปฏิบัติงานตามโครงการ/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	
N : Network	การสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน	
D : Design	การจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเอง	
E: Environment	การจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	
E : Evaluation	ส่งเสริมการเป็นแบบอย่างที่ดีของครู	

แผนภาพ 7 กรอบกิจกรรมการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมปีการศึกษา 2561-2562 ด้านการพัฒนาครู

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

⇩

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

⇩

“KONDEE”	**กิจกรรม/กระบวนการ**	**ภาพความสำเร็จ**
K : Knowledge	การพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	1. โรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการเรียนรู้ที่พึงประสงค์แก่ผู้เรียน 2. นักเรียนมีวินัยในตนเอง 1) ซื่อสัตย์ 2) ตรงต่อเวลา 3) รับผิดชอบ 4) เคารพกฎระเบียบของสังคม 5) จิตอาสา 3. ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจ
O : Organization	มอบหมายงานจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	
N : Network	ผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชนมีกระบวนการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานตามโครงการ /กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	
D : Design	จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา นักเรียน ครู บุคลากร ด้านการแสดงออกที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง	
E: Environment	ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาของโรงเรียน ครอบครัว ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	
E : Evaluation	ประเมินผลการจัดบรรยากาศการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และ กิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	

แผนภาพ 8 กรอบกิจกรรมการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมปีการศึกษา 2561-2562 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

⇩

ด้านการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

⇩

“KONDEE”	**กิจกรรม/กระบวนการ**	**ภาพความสำเร็จ**
K : Knowledge	สร้างความเข้าใจและมอบหมายงานกับผู้เกี่ยวข้องในการบูรณาการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด	1. นักเรียนทำกิจกรรมตามความถนัด ความสามารถเพื่อส่งเสริมการมีพฤติกรรมที่ดี 2. นักเรียนมีวินัยในตนเอง 1) ซื่อสัตย์ 2) ตรงต่อเวลา 3) รับผิดชอบ 4) เคารพกฎระเบียบของสังคม 5) จิตอาสา 3. นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรสถานศึกษา 4. ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจ
O : Organization	การจัดกระบวนการเรียนรู้ Active Learning ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการคิด อารมณ์ สังคมและศีลธรรม รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง	
N : Network	นักเรียนมีกระบวนการจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมีวินัยในตนเองที่ดีงามภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภายนอก	
D : Design	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง 5 จุดเน้น	
E: Environment	การจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	
E : Evaluation	ประเมินพฤติกรรมเชิงคุณธรรมในการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมิน	

แผนภาพ 9 กรอบกิจกรรมการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมปีการศึกษา 2561-2562 ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความถูกต้อง และเหมาะสมของ “KONDEE MODEL” ผู้วิจัยได้นำเสนอ 1) องค์ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ “KONDEE MODEL” ที่ปรากฏในบทที่ 2 หัวข้อที่ 5.2 สรุปย่อการวางแผนโดยนำองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎี มาสังเคราะห์ สู่การประยุกต์ที่ปรากฏในบทที่ 3 ขั้นตอนที่ 2 และกรอบแนวคิดการวิจัยที่ได้สังเคราะห์ ตามแผนภาพ 4 และกระบวนการขับเคลื่อนตามกรอบแนวคิดการวิจัย ตามแผนภาพ 5 และกรอบกิจกรรมตามแผนภาพ 6-9 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อพิจรณา ตรวจสอบความถูกต้อง/ความเหมาะสม/เป็นไปได้ให้ข้อเสนอแนะ โดยผู้วิจัยได้กำหนดการให้ระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ไว้ 2 ส่วน ได้แก่

1) ความเหมาะสมและเป็นไปได้ ของกรอบภาระงาน 4 ด้าน (ตามกลยุทธ์) ด้านละ 5 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญได้คะแนนรวมเฉลี่ย 18 คะแนน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 90.00

2) ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ “KONDEE” 6 องค์ประกอบ องค์ประกอบละ 5 คะแนน รวมคะแนน 30 คะแนน ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญได้คะแนนรวมเฉลี่ย 28 คะแนน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 93.30 หมายถึง กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” มีความเหมาะสมและเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดหลังจากนั้นผู้วิจัย ได้นำ กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม เป็นนวัตกรรมในการขับเคลื่อนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

ระยะที่ 2 การดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”

ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยกลยุทธ์ “KONDEE MODEL”

ในการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนครอบคลุม 4 ด้าน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 (ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2561-31 มีนาคม 2562 สิ้นปีการศึกษา 2561 มีการสอบทบทวนและพัฒนาต่อเนื่องในปีการศึกษา 2562 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562-31 มีนาคม 2563)

ตาราง 2 รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม K:Knowledge	1. การสร้างความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของครูบุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่าย ด้านการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนและการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรม การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน 1.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างความรู้ความเข้าใจแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้ 1.2 พัฒนาครูเพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนานักเรียนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยการแบ่งครูออกเป็น 5 กลุ่มๆละ 5-7 คน รับผิดชอบ คิดกิจกรรมแนวทางในการเสริมสร้างวินัยทั้ง 5 ด้าน	1.เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและกำหนดแนวทางในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนร่วมกับครูบุคลากรในโรงเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง	ปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- เครือข่ายผู้ปกครอง - คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน - ผู้บริหารและครู

ตาราง 2 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	กลุ่ม 1 ด้านความซื่อสัตย์ กลุ่ม 2 ด้านการตรงต่อเวลา กลุ่ม 3 ด้านความรับผิดชอบ กลุ่ม 4 ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม กลุ่ม 5 ด้านจิตอาสา 1.3 กำหนดบทบาทหน้าที่และรูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโดยครูที่ปรึกษาหัวหน้าระดับ 1.4 ออกแบบแนวทางการดำเนินกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.5 จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมการปรับพฤติกรรมของนักเรียน 1.6 ประเมินผลการปฏิบัติงาน			

ตาราง 2 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
O:Organization	2. การสร้างความตระหนักความรู้ ความเข้าใจการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และผู้ปกครองเครือข่าย ในการเลี้ยงดูและดูแลนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2.1 ประชุมผู้ปกครองและผู้ปกครองเครือข่ายชี้แจงแนวทางการเลี้ยงดูและดูแลนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยและบูรณาการการทำงานร่วมกัน 2.2 กำหนดคณะทำงานเป็น 5 กลุ่ม เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการดูแลลูกเพื่อเสริมสร้างวินัยในนักเรียนจากครอบครัว โดยกำหนดให้ กลุ่ม 1 ด้านความซื่อสัตย์ กลุ่ม 2 ด้านการตรงต่อเวลา กลุ่ม 3 ด้านความรับผิดชอบ กลุ่ม 4 ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม กลุ่ม 5 ด้านจิตอาสา	1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและกำหนดแนวทางร่วมกับผู้ปกครองในการดูแลเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน	ปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ผู้บริหาร - ครูและบุคลากรทางการศึกษา -ผู้ปกครอง

ตาราง 2 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	โดยมีผู้ปกครองเครือข่ายเป็นผู้นำ 2.3 กำหนดให้มีการประสานงานระหว่างกลุ่มผู้ปกครอง เพื่อการทำงานร่วมกัน 2.4 นำวิธีการ/แนวทางที่ได้ กำหนดเป็นรูปแบบวิธีการดูแลลูกสู่การมีวินัยเชิงบวกและสื่อสารแนวทางดังกล่าวให้รับรู้ร่วมกัน 2.5 การกำหนดแนวทางการจัดบรรยากาศภายในบ้านเพื่อส่งเสริมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 2.6 กำกับ ติดตาม และประเมินผลการทำกิจกรรม			
N : Network	3. การสร้างความร่วมมือการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักความรู้ความเข้าใจในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 3.1 ประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจและขอความร่วมมือเครือข่ายชุมชน โดยบูรณาการ	1. เพื่อสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ผู้บริหาร - ครูและบุคลากรทางการศึกษา -เครือข่ายชุมชน

ตาราง 2 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	การทำงานร่วมกับผู้นำชุมชน ในการเสริมสร้างความมีวินัย ในตนเองของนักเรียน 3.2 กำหนดแนวทางการ ทำงานระหว่างหมู่บ้านโดย ขอความร่วมมือผู้ใหญ่บ้าน เป็นประธานคณะทำงาน เพื่อการประสานงานร่วมกัน 3.3 กำหนดให้มีการ ประสานงานระหว่าง ผู้ปกครองและชุมชนเพื่อ การทำงานร่วมกัน 3.4 ระดมความคิดเพื่อนำ รูปแบบ/ วิธีการ เสริมสร้างความมีวินัย ในตนเองของนักเรียนสู่การ ปฏิบัติในหมู่บ้าน เช่น - แต่งกายให้ถูกกาลเทศะ - มีความสำรวมกับผู้ใหญ่ - ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ที่ส่วนรวมยอมรับ - รักษาสาธารณสมบัติ - เคารพสิทธิของผู้อื่น ไม่ก้าวก่ายสิทธิของคนอื่น 3.5 ร่วมกันกำหนด แนวทางการจัดสภาพแวดล้อม ของชุมชนเพื่อส่งเสริม พฤติกรรมเชิงบวก			

ตาราง 2 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	3.6 กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน			
D : Design	4. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของครู บุคลากร ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน - โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข - โครงการโรงเรียนคุณธรรม 4.1 ประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โดยบูรณาการกับการดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข และโครงการโรงเรียนคุณธรรม 4.2 ระดมความคิดเพื่อกำหนดรูปแบบการดำเนินงานและตัวชี้วัดความมีวินัยในตนเอง ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ **1. ด้านความซื่อสัตย์** ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้	1. เพื่อนำแนวทางการดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุขมาบูรณาการร่วมกับการดำเนินงานเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ผู้บริหาร - ครูและบุคลากรทางการศึกษา -นักเรียน -ชุมชน - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 2 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	1) ไม่โกหก ไม่หลอกลวง/พูดแต่ความจริง 2) ทำตามคำพูด คำสัญญาที่ให้ไว้ในสิ่งที่ถูกต้อง 3) มีความยับยั้งชั่งใจ ไม่ลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่น 4) ไม่ลอกการบ้านเพื่อน/ไม่ทุจริตในการสอบ 5) ประพฤติตรงไปตรงมา ไม่คดโกงผู้อื่น **2. ด้านการตรงต่อเวลา** ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 1) มาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ 2) เข้าเรียนตรงเวลา 3) ทำงานเสร็จทันเวลา 4) เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตรงตามเวลา 5) ประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับเวลาและโอกาส **3. ด้านความรับผิดชอบ** ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 1) เอาใจใส่ต่อการเรียน 2) เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้ง 3) ทิ้งขยะในที่ที่กำหนดให้ 4) ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานของห้องเรียน			

ตาราง 2 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	5) ใช้ทรัพยากรของโรงเรียนอย่างประหยัด และรู้คุณค่า 6) ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ **4. ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม** ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 1) แต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน 2) ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับการใช้ห้องเรียนและห้องพิเศษต่างๆ 3) แสดงกิริยาวาจาหรือการกระทำสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับการเป็นนักเรียน 4) ขออนุญาตก่อนออกนอกบริเวณโรงเรียน **5. ด้านจิตอาสา** ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 1) ช่วยเหลือเพื่อนด้านการเรียนและการทำกิจกรรมห้องเรียน 2) ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนด้วยความเต็มใจ 3) ช่วยเหลือครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน			

ตาราง 2 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	4) ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์และร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 5) ประสานการทำงานเพื่อให้งานเป็นไปอย่างราบรื่น 4.3 กำหนดบทบาทหน้าที่และแนวทางการทำงานร่วมกันของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 4.4 ครู บุคลากร ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดรูปแบบ วิธีการเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียนและสื่อสารแนวทางดังกล่าวให้รับรู้ร่วมกัน - โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ได้แก่ กิจกรรมประกวดคำขวัญห้องเรียน ประกวดห้องสะอาด ประกวดผู้นำดีเด่น - โครงการ โรงเรียนคุณธรรม ได้แก่ 1) กิจกรรม 5 ขั้นปั้นวินัยไปถึงเป้าหมาย ประกอบด้วย 2 กิจกรรมย่อย คือ วางรองเท้า ส้นชิดฝาหน้าห้องเรียน			

ตาราง 2 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	ทิ้งขยะถูกที่ดูดีทั้งโรงเรียน 2) กิจกรรม 5 ส. 3) กิจกรรมวันสำคัญที่ส่งเสริมความกตัญญู เช่น กิจกรรมวันแม่ กิจกรรมวันพ่อ กิจกรรมวันครู 4) กิจกรรมของหายได้คืน 5) กิจกรรมคนดีศรี ส.ค. 4.5 ร่วมกำหนดแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียน บ้าน และชุมชนที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง 4.6 กำกับ ติดตามให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือแนะนำอย่างเป็นกัลยาณมิตร			
E: Environment	5. การมีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน 5.1 ประชุมชี้แจงแนวทางการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ 5.1.1 ห้องเรียน 5.1.2 ห้องปฏิบัติการ	1. เพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน	ปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- เครือข่ายผู้ปกครอง -คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน - ผู้บริหารและครู

ตาราง 2 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	วิทยาศาสตร์ 5.1.3 ห้องปฏิบัติการกลุ่มสาระการเรียนรู้ 5.1.4 ศูนย์เศรษฐกิจพอเพียง 5.1.5 ห้องสมุด 5.1.6. พื้นที่บริเวณบริเวณโรงเรียน 5.2 ระดมความคิด กำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้อง 5.3 ประเมินผลเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม ในการจัดการเรียนการสอนและการจัดแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน			
E : Evaluation	6. การนิเทศ กำกับ ติดตาม ส่งเสริมและสร้างโอกาสการประยุกต์ใช้โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 6.1 ประชุมชี้แจงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายถึงแนวทางการนิเทศติดตามการส่งเสริมและสร้างโอกาสการประยุกต์ใช้ ความมีวินัยในตนเอง โดยบูรณาการการทำงานร่วมกัน	1. เพื่อนิเทศ กำกับติดตามพฤติกรรมของนักเรียนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน	ปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ผู้บริหาร - ครูและบุคลากรทางการศึกษา - ผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 2 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	6.2 ระดมความคิดเพื่อกำหนดรูปแบบ วิธีการนิเทศติดตามและสื่อสารแนวทางดังกล่าวให้รับรู้ร่วมกัน 6.3 ร่วมมือกับทุกภาคส่วนดำเนินงานนิเทศติดตามกิจกรรมการดำเนินงาน 6.4 กำหนดแกนนำของแต่ละกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มครูนิเทศระดับโรงเรียน กลุ่มผู้ปกครองนิเทศติดตามระดับครอบครัว กลุ่มตัวแทนชุมชนนิเทศติดตามระดับชุมชน และกลุ่มแกนนำนักเรียน นิเทศติดตามระดับห้องเรียน 6.5 ร่วมกันกับทุกภาคส่วนจัดบรรยากาศเพื่อการส่งเสริมการประยุกต์ใช้และการนิเทศติดตาม 6.6 นิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นกัลยาณมิตร			

ตาราง 3 รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 ด้านการพัฒนาครู

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการพัฒนาครู K : Knowledge	1. การสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้ PLC และ PEER 1.1 ประชุมชี้แจงแนวทางการจัดการเรียนการสอน การปฏิบัติงานตามโครงการ/กิจกรรม ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.2 ระดมความคิด กำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้อง 1.3 สร้างองค์ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลายที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.4 ประเมินผลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการนิเทศ ติดตามอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องโดยการทำ PLC/PEER	1. เพื่อส่งเสริมให้ครูเกิดความตระหนักรู้เข้าใจ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัยในตนเองนำมาพัฒนาผู้เรียนให้เกิดองค์ความรู้ตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเองตามที่โรงเรียนกำหนด	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ฝ่ายบริหารงานบุคคล - ครูทุกคน

ตาราง 3 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
O : Organization	2. การจัดการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์หลากหลาย การปฏิบัติงานตามโครงการ/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2.1 ประชุมครูสร้างความเข้าใจ ชี้แจงแนวทางการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์อย่างหลากหลายตามความถนัดและความสามารถของผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนและการเป็นแบบอย่างที่ดีของครู ตัวอย่างรูปแบบ/เทคนิค การสอนได้แก่ 2.1.1. รูปแบบ Active Learning 2.1.2 ห้องเรียนออนไลน์: Google Classroom 2.1.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) 2.1.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experimental Instruction) 2.1.5 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integration) 2.2 มอบหมายผู้รับผิดชอบ	1. เพื่อพัฒนาครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงตามจุดเน้นความมีวินัยตามที่โรงเรียนกำหนด	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครูทุกคน

ตาราง 3 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	เป็น 5 กลุ่มจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง 5 ด้าน 2.3 กำหนดวิธีการทำงานร่วมกันของครูภายในกลุ่มสาระและระหว่างกลุ่มสาระ 2.4 ครูดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์หลากหลายทั้งในและนอกหลักสูตรโดยการสอดแทรกความมีวินัยในตนเองลงในกระบวนการสอนเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน 2.5 ครูและนักเรียนร่วมกันปรับเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในห้องเรียน และนอกโรงเรียน 2.6 มีการวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดแทรกความมีวินัยในตนเอง โดยประเมินผลตามสภาพจริง			

ตาราง 3 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
N : Network	3. การสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน 3.1 ประชุมชี้แจงแนวทางการการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน 3.2 ระดมความคิด กำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้อง 3.3 สร้างองค์ความรู้ความเข้าใจในการการดำเนินการโครงการ/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน 3.4 ประเมินผลเพื่อพัฒนาการการการดำเนินการโครงการ/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง	1. ครูและบุคลากรมีกระบวนการสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอนการปฏิบัติงานตามโครงการ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	-ผู้บริหาร -ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตาราง 3 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
D : Design	4. การจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเอง 4.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการครูเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนา เสริมสร้างวินัยในตนเองของครู 4.2 ครูร่วมกันศึกษาค้นคว้าสรุปแนวทาง/กิจกรรม พัฒนาตนเองใน 5 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา 4.3 ส่งครูเข้าร่วมอบรมและพัฒนาตนเองกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4.4 ครูนำแนวทาง/กิจกรรมที่ได้สู่การปฏิบัติและออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยการการบูรณาการเสริมสร้างวินัยในตนเองตามตัวชี้วัดหรือกิจกรรมที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน 4.5 ครูออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้	1. ครูและบุคลากรมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเอง	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	-ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตาราง 3 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	จัดหาสื่อนวัตกรรม ปรับปรุงห้องกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ครูได้นำความรู้ที่ได้จากการอบรมมาบูรณาการการเรียนการสอน 4.6 นิเทศติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู			
E: Environment	5. การจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5.1 ประชุม ชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจกับคณะครู และบุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5.2 แต่งตั้งคณะทำงานในการระดมความคิด เพื่อกำหนดรูปแบบ การพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียน 5.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของครู ในการพัฒนา	1. ครูและบุคลากรมีกระบวนการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	-ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตาราง 3 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	บรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน 5.4 ดำเนินการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ดังนี้ - กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ - กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนานักเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ - โครงการ 1 ครู 1 งานวิจัย - โครงการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น 5.5 กระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกันจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ได้ดำเนินการ 5.6 นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน			

ตาราง 3 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
E : Evaluation	6. ส่งเสริมการเป็นแบบอย่างที่ดีของครู 6.1 ประชุมครูเพื่อสร้างความเข้าใจแนวทางการประพฤติปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดีด้านความมีวินัยในตนเอง 6.2 ครูร่วมกันวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรม การประพฤติปฏิบัติที่เสริมสร้างวินัยในตนเองทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ความซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ การเคารพกฎระเบียบของสังคมและจิตอาสา 6.3 ประสานการทำงานภายในโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง 6.4 แบ่งกลุ่มครูออกเป็น 5 กลุ่ม แต่ละกลุ่มร่วมกันจัดกิจกรรม สิ่งเสริมการแสดงออกถึงความมีวินัยในแต่ละด้าน ได้แก่ กิจกรรมยิ้ม ไหว้ ทายทักรักสถาบัน กิจกรรมยกย่องครูดีในดวงใจ	1. เพื่อยกย่องครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ฝ่ายบริหารงานบุคคล - ครูทุกคน

ตาราง 3 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	กิจกรรมปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นครู กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพครู กิจกรรมครูที่ปรึกษาดีเด่น เพื่อเป็นแบบอย่างกับนักเรียน 6.5 ครูร่วมกันจัดบรรยากาศการทำงานที่ส่งเสริมการประยุกต์ใช้ความมีวินัยในตนเองในชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ 6.6 คัดเลือกครูเพื่อเป็นต้นแบบแยกเป็นด้านๆละ 1 คน โดยนักเรียนเป็นผู้คัดเลือกตามโครงการ “ครูดีในดวงใจ” และโรงเรียนจัดพิธีมอบเกียรติบัตรให้กับครู			

ตาราง 4 รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการจัดสภาพแวดล้อม K : Knowledge	1. การพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.1 ประชุม ชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจกับผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชนในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.2 แต่งตั้งคณะทำงานในการระดมความคิด เพื่อกำหนดรูปแบบ การพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน 1.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของครู นักเรียน ผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน และ	1. โรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2. เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 3. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครูทุกคน - เครือข่ายผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 4 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.4 ดำเนินการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.5 กระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกันจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ได้ดำเนินการ 1.6 นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน			

ตาราง 4 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
O : Organization	2. มอบหมายงานจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2.1 ประชุมหาแนวทางการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2.2 ระดมความคิดในการจัดบรรยากาศและสถานที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม โดย - คณะครู จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน - นักเรียนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ในห้องเรียน - ผู้ปกครอง จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่บ้าน - เครือข่ายชุมชนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ในชุมชน 2.3 นิเทศ ติดตามประเมินผลการจัดสภาพ	1. โรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ผู้บริหาร - ครูทุกคน - เครือข่ายผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 4 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	บรรยากาศสภาพแวดล้อม			
N : Network	3. ผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชน มีกระบวนการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานตามโครงการ /กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 3.1 เข้าร่วมกับโรงเรียนในการประชุมแนวทางการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 3.2 ช่วยกันระดมความคิดในการจัดบรรยากาศและสถานที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม 3.3 สร้างองค์ความรู้ในรูปแบบป้ายความรู้ต่างๆ ในชุมชน 3.4 ผู้ปกครองสร้างบรรยากาศในครอบครัวให้มีความรักความอบอุ่น สร้างความรู้สึกปลอดภัยให้แก่ลูกหลานเมื่ออยู่ที่บ้าน และเป็นแบบอย่างในการสร้างวินัย	1. โรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครูทุกคน - เครือข่ายผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 4 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	3.5 ชุมชนสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน เช่น สวนสาธารณะ ห้องสมุดชุมชน ลานกีฬาชุมชน เป็นต้น 3.6 นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการจัดสภาพบรรยากาศสภาพแวดล้อมและป้ายความรู้ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน			
D : Design	4. จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียน ครู บุคลากร ด้านการแสดงออกที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง 4.1 ประชุม ชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจกับผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชนในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	1. มีสภาพแวดล้อมที่ดีช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ และการแสดงออกที่ดีเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครูทุกคน - เครือข่ายชุมชน -ผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 4 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	4.2 แต่งตั้งคณะทำงานในการระดมความคิด เพื่อกำหนดรูปแบบ การพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน 4.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของครู นักเรียน ผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัว และชุมชนให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 4.4 ดำเนินการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ดังนี้ 4.4.1 กิจกรรมโรงเรียนคุณธรรม - ทิ้งขยะถูกที่ดูดีทั้งโรงเรียน - จัดทำป้ายนิเทศความมีวินัย - กิจกรรมโรงเรียนสวยด้วย			

ตาราง 4 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	มือเรา - กิจกรรมวางรองเท้าสั้นชิดฝาหน้าห้องเรียน 4.4.2 กิจกรรมห้องเรียนสีขาว - แผนภูมิคณะกรรมการรับผิดชอบงานห้องเรียนสีขาว - วิสัยทัศน์ห้องเรียน - ป้ายนิเทศ - มุมความรู้ 4.4.3 โครงการห้องเรียนคุณภาพ - จัดสภาพห้องเรียนให้ถูกสุขลักษณะ - จัดสื่อเทคโนโลยีให้มีความพร้อม 4.4.4 โครงการบ้านคุณธรรม 4.4.5 โครงการชุมชนน่าอยู่ 4.5 กระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกันจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ได้ดำเนินการ 4.6 นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน			

ตาราง 4 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
E: Environment	5. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาของโรงเรียน ครอบครัว ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5.1 ประชุม ชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจกับผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน ในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและครอบครัว ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5.2 วางแผนพัฒนาครูด้านการสร้างบรรยากาศเร้าความสนใจ การจัดบรรยากาศด้านจิตวิทยาในการจัดการเรียนการสอน 5.3 ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดอบรมครูหรือส่งครูเข้ารับการอบรมด้านการจัดบรรยากาศด้านจิตวิทยา 3.4 ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ปฏิบัติงาน ด้วยบรรยากาศการเรียนรู้ ที่เน้นสร้างความสบายใจ การสร้างสรรค์เร้าความสนใจ	1. โรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2. เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 3. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครูทุกคน - เครือข่ายผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 4 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ดังนี้ - กิจกรรมอบรมมารยาทไทย - กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ - จัดอบรมเทคนิคการปกครองชั้นเรียน 5.5 ครู ผู้ปกครองร่วมกันสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาให้เอื้อต่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง			
E : Evaluation	6. ประเมินผลการจัดบรรยากาศการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และ กิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 6.1 ประชุมชี้แจงแนวทางในการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ	1. โรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2. เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ผู้บริหาร - ครูทุกคน - เครือข่ายชุมชน - ผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 4 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 6.2 ระดมความคิด กำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้องให้ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการและกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 6.3 ประเมินผลการปฏิบัติงาน			

ตาราง 5 รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน K : Knowledge	1. สร้างความเข้าใจและมอบหมายงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการบูรณาการการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด 1.1 ประชุมคณะครูเพื่อชี้แจงสร้างความเข้าใจแนวทางในการจัดการเรียนรู้บูรณาการการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้กับผู้เรียน 1.2 มอบหมายกลุ่มสาระการเรียนรู้ศึกษาหลักสูตรเพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดของรายวิชาในกลุ่มสาระ 1.3 ครูในกลุ่มสาระเดียวกันและต่างกลุ่มสาระร่วมกันวางแผน บูรณาการการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ 1.4 ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเสริมสร้างวินัยในตนเอง	1. เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์สร้างแรงขับจากภายใน เพื่อการพัฒนาวินัยด้วยตนเอง	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	เน้น ความแตกต่างระหว่างบุคคล 1.5 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในชั้นเรียน และภายในบริเวณโรงเรียน เพื่อเอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง 1.6 กำกับ ติดตาม และประเมินผลการบูรณาการการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน			
O : Organization	2. การจัดกระบวนการเรียนรู้ Active Learning ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการคิด อารมณ์ สังคม และศีลธรรม รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อการมีวินัยในตนเอง 2.1 ประชุมครูชี้แจงกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมกระบวนการคิด เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนโดยบูรณาการกิจกรรมระหว่างกลุ่มสาระ 2.2 มอบหมายครูผู้สอนทุก	1. สนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมตามความถนัด ความสามารถ เพื่อส่งเสริมการมีพฤติกรรมที่ดี	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกัน กำหนดแนวทางการสอนและการจัดกิจกรรมเสริมสร้างการมีวินัยในตนเอง 2.3 บูรณาการความคิดของคณะครูและกำหนดวิธีการทำงานร่วมกันของครูภายในกลุ่มสาระและระหว่างกลุ่มสาระ 2.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ Active Learning บูรณาการใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการคิด อารมณ์ สังคม และศีลธรรม และพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ การเคารพกฎระเบียบของสังคม และจิตอาสา 2.5 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนและภายในบริเวณโรงเรียนเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิด การอยู่ร่วมกันในสังคมและเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน			

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	2.6 กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม			
N : Network	3. นักเรียนมีกระบวนการจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมีวินัยในตนเองภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภายนอก 3.1 ประชุมชี้แจงแนวทางกระบวนการการสร้างเครือข่าย การจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชนและองค์กรภายนอก 3.2 ระดมความคิด กำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้อง 3.3 มีความรู้ความเข้าใจในแนวทางกระบวนการการสร้างเครือข่าย การจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชนและองค์กรภายนอก	1. สนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมตามความถนัด ความสามารถเพื่อส่งเสริมการมีพฤติกรรมที่ดี	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครูที่ปรึกษา - นักเรียน

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	3.4 ประเมินผลแนวทางกระบวนการการสร้างเครือข่ายการจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรมตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระหว่างโรงเรียน ชุมชนและองค์กรภายนอกอย่างต่อเนื่อง			
D : Design	4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง 5 จุดเน้น **4.1 จุดเน้นที่ 1 ความซื่อสัตย์** 4.1.1โครงการโรงเรียนคุณธรรม - ประชุม หารือ กับบุคลากรทุกฝ่ายรับทราบนโยบาย แนวคิด หลักการ และวิธีการดำเนินงานการขับเคลื่อนและพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม - แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการ - ระดมสมองเพื่อร่วมกันกำหนดคุณธรรมอัตลักษณ์เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาค่ายคุณธรรม โดยร่วมกันกำหนดจาก “ ปัญหาที่อยากแก้ ความดีที่อยากทำ” ซึ่งมาจากความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และ	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	นักเรียน แล้วหลอมรวมเป็นคุณธรรมอัตลักษณ์ของโรงเรียน นั่นคือ “รู้หน้าที่ มีวินัย ใจอาสา” - ครู นักเรียน คณะกรมการดำเนินงาน ร่วมกันกำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการเพื่อให้ครู นักเรียนมีพฤติกรรมที่ส่งผลต่อคุณธรรมอัตลักษณ์ของโรงเรียน ได้แก่ กิจกรรมวางรองเท้าส้นชิดฝาหน้าห้องเรียน กิจกรรมทิ้งขยะถูกที่ ดูดีทั้งโรงเรียน กิจกรรมสมุดบันทึกความดี - จัดเตรียมสถานที่ และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมตามโครงการ - นิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผล แนะนำช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมในสถานศึกษา			
	4.1.2 โครงการโรงเรียนวิถีพุทธ - ประชุมกับคณะครูและบุคลากรทุกฝ่ายรับทราบแนวคิด หลักการ และวิธีดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	- แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการ ร่วมกันออกแบบการกิจกรรม - ครู นักเรียน ผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันวางแผนดำเนินกิจกรรมโรงเรียนวิถีพุทธ - ครู นักเรียนร่วมกันดำเนินกิจกรรมส่งเสริมเพื่อบรรลุป้าหมายโรงเรียนวิถีพุทธ ดังนี้ • กิจกรรมตักบาตรทุกวันอังคารที่ 2 ของเดือน • กิจกรรมสวดมนต์วันศุกร์ • กิจกรรมต้นไม้คุณธรรม - จัดเตรียมสถานที่ที่มีแสงสว่าง สะอาด และสงบส่งเสริมการทำกิจกรรม - ประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์			
	4.1.3 โครงการปลูกฝังนิสัยใฝ่เรียนรู้ - ประชุมครูและผู้เกี่ยวข้องชี้แจงขอบเขตและแนวทางการดำเนินงาน	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	- แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน *โครงการรักการอ่าน *กิจกรรมหนังสือเล่มเล็ก - ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ประสานการดำเนินงานร่วมกันทำกิจกรรม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดนิสัยใฝ่เรียนรู้ - ดำเนินกิจกรรมรักการอ่านโดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมรักการอ่านโดยยึดหลัก ดังนี้ * เร้าใจให้เกิดความอยากอ่านหนังสือ * ให้เกิดความพยายามที่จะอ่านเพื่อจะได้รู้เรื่องที่น่ารู้ที่มีอยู่ในหนังสือ และน่าสนุกตามกิจกรรมที่จัดขึ้น * แนะนำ กระตุ้นให้อยากรู้อยากเห็นเรื่องน่ารู้ต่างๆเกิดความรอบรู้คิดกว้างมีการอ่านต่อเนื่องจนเป็นนิสัย - สร้างบรรยากาศที่น่าอ่านรวมทั้งให้มีแหล่งการอ่านที่เหมาะสมและเพียงพอ จัดสถานที่ทำกิจกรรมหนังสือเล่มเล็ก			

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	- ให้รางวัลยอดนักอ่านประจำเดือน			
	3.1.4 กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยนักเรียนเขียนบรรยายความดีที่ไปปฏิบัติ - ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรมบันทึกความดี - ประชุมชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับแนวทางในการทำกิจกรรมบันทึกความดี -ชุมชน ให้ความร่วมมือสนับสนุนนักเรียนในการทำความดีและบันทึกความดี - ประสานผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนสอดส่องดูแลนักเรียนทำความดีและบันทึกการปฏิบัติความดีลงในสมุดบันทึกพร้อมให้ ครู ผู้ปกครองหรือผู้นำชุมชนรับรอง - ประเมินสมุดบันทึกความดีของนักเรียน - ประกวดนักเรียนดีเด่นและให้รางวัลนักเรียนที่ปฏิบัติความดีอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อเป็นแบบอย่าง	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	4.2 จุดเน้นที่ 2 การตรงต่อเวลา 4.2.1กิจกรรม ส.ค. มีวินัย ใส่ใจตรงต่อเวลา - ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรม ส.ค. มีวินัย ใส่ใจตรงต่อเวลา - ประชุมชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับแนวทางในการทำกิจกรรม ส.ค. มีวินัย ใส่ใจตรงต่อเวลา - ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง และชุมชนดูแลช่วยเหลือ และคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน - ครู ผู้ปกครอง และชุมชนสนับสนุนนักเรียนในการทำกิจกรรม ส.ค. มีวินัย ใส่ใจตรงต่อเวลาโดยสังเกตจากพฤติกรรม ดังนี้ *มาโรงเรียนตรงเวลา *เข้าเรียนตรงต่อเวลา *ทำการบ้านส่งงานตามเวลาที่กำหนด *กลับบ้านตรงเวลา -ครูและผู้ปกครองประเมินพฤติกรรมของนักเรียน	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	-ประกาศผลกิจกรรม ส.ค. มีวินัย ใส่ใจตรงต่อเวลา และให้รางวัลนักเรียนที่ประพฤติตนตรงต่อเวลาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อเป็นแบบอย่าง			
	4.3 จุดเน้นที่ 3 ความรับผิดชอบ 4.3.1 โครงการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน - ประชุมคณะครูผู้รับผิดชอบกิจกรรมสภานักเรียนเพื่อกำหนดโครงสร้าง/บทบาทหน้าที่ - ครูผู้รับผิดชอบออกแบบการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภานักเรียน *แจ้งนักเรียนทราบ *กำหนดรับสมัครเลือกตั้ง *ดำเนินการเลือกตั้ง *ประกาศผลและรับรองการเลือกตั้ง *ปฐมนิเทศคณะกรรมการสภานักเรียน * กำหนดแผนงาน *ดำเนินงานกิจกรรมสภา	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	นักเรียน * ประสานงานกิจกรรมต่างๆของโรงเรียนเพื่อแจ้งให้นักเรียนทราบ - ดำเนินกิจกรรมตามกรอบภาระงานโครงการ - จัดสิ่งแวดล้อม สถานที่ปฏิบัติงานของคณะกรรมการสภานักเรียนที่เหมาะสมและเพียงพอ - สรุป ประเมินผลการดำเนินงานนำเสนอโรงเรียนนักเรียนทราบ จัดมอบเกียรติบัตรเพื่อยกย่องคณะกรรมการประจำปี			
	4.3.2 โครงการโรงเรียนสวยด้วยมือเรา (5 ส.) -ประชุมครูและผู้ที่เกี่ยวข้องชี้แจงขอบเขตและบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ -แบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบให้แต่ละห้องเรียน -ประชุมชี้แจงนักเรียนถึงบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายและพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย -นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามที่	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	ได้รับมอบหมาย -ประเมินผลรายวันโดยสภานักเรียนและครูเวรประจำวัน - สรุป ประเมินผลการดำเนินงานนำเสนอโรงเรียนนักเรียนทราบ			
	4.3.3 กิจกรรม 1 ห้องเรียน 1 โครงงานคุณธรรม -ประชุมปรึกษาแกนนำนักเรียน เพื่อกำหนดกิจกรรม -นักเรียนระดมความคิด ชี้แจงปัญหา เพื่อทราบแนวทางของห้องในการจัดทำโครงงาน - สมาชิกในห้องศึกษาการทำโครงงานและข้อมูล -แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน -ดำเนินงานตามโครงงาน -ประเมิน สรุปผลการทำโครงงาน	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- แกนนำนักเรียน - นักเรียนทุกคน
	4.4 จุดเน้นที่ 4 การเคารพกฎระเบียบของสังคม 4.4.1กิจกรรม ยิ้ม ไหว้ ทายทัก รักสถาบัน พัฒนาผู้เรียนสู่อัตลักษณ์โรงเรียน -แกนนำนักเรียนประชุมวางแผน โดยมีครูที่ปรึกษาคอยให้คำชี้แนะ มีการวางแผนการ	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- แกนนำนักเรียน - นักเรียนทุกคน - ครูที่ปรึกษา

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	ดำเนินการ -แบ่งหน้าที่มอบหมายงานแกนนำนักเรียนโดยแบ่งเป็นเวรประจำวัน -ประชาสัมพันธ์กิจกรรมยิ้ม ไหว้ ทายทัก รักสถาบัน ที่หน้าเสาธง โดยการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ -ชี้แจงขั้นตอนและวิธีการของกิจกรรมยิ้ม ไหว้ ทายทัก รักสถาบัน ให้รุ่นน้องได้ทราบและได้ปฏิบัติตามกิจกรรมโดยแกนนำนักเรียน ทำเป็นแบบอย่าง -สังเกตถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน -ประเมิน สรุปผลการทำกิจกรรม			
	4.4.2โครงการมารยาทไทยในรั้ว ส.ค. - ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางในการดำเนินโครงการมารยาทไทยในรั้ว ส.ค. - ประชุมชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินโครงการมารยาทไทยในรั้ว ส.ค.	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	-ผู้ปกครอง ชุมชนให้ความร่วมมือ สนับสนุนนักเรียนตามโครงการมารยาทไทย ในรั้ว ส.ค. - โดยมีกิจกรรม ดังนี้ *อบรมนักเรียนหน้าเสาธง สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ทุกวัน *กิจกรรมการประกวดมารยาท *กิจกรรมการประกวดการแต่งกาย *กิจกรรมประกวดมารยาทในการพูด -ครู ผู้ปกครอง และผู้นำชุมชนสังเกตพฤติกรรมนักเรียน -สรุปผลการประเมิน มอบรางวัลให้นักเรียนที่มีมารยาทอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อเป็นแบบอย่าง			
	4.5 จุดเน้นที่ 5 มีจิตอาสา 4.5.1 โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข - ประชุมชี้แจงคณะครู เพื่อรับทราบนโยบายการดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	- แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข - คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครองเพื่อรับทราบนโยบายการดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข - จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับผู้ปกครอง (MOU) - ครู นักเรียน คณะกรรมการห้องเรียน 4 ฝ่าย เพื่อขับเคลื่อนกลยุทธ์สถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข * ประชุมชี้แจงนักเรียนและจัดองค์กรภายในห้องเรียนประกอบด้วยแกนนำนักเรียน 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายการเรียน ฝ่ายการงานการจัดการให้มีแหล่งเรียนรู้ ฝ่ายกิจกรรม และฝ่ายสารวัตรนักเรียน * ดำเนินงานตามกลยุทธ์ 4 ด้าน ประกอบด้วย การจัดการให้มีแหล่งเรียนรู้ด้านวิชาการ การดูแลช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อด้านคุณธรรม และกิจกรรม			

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	สร้างสรรค์ - ครูและนักเรียนร่วมกันจัดห้องเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์ห้องเรียนสีขาวและร่วมกันจัดบรรยากาศห้องเรียนส่งเสริมการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่าย - ประกวดห้องเรียนดีเด่นจัดมอบรางวัลเพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียน			
E: Environment	5. การจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5.1 ประชุมชี้แจงแนวทางในการการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5.2 ระดมความคิด กำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้องให้ มีความรู้ความเข้าใจในการการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	การเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และ กิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5.3 ประเมินผลการจัดบรรยากาศการสภาพแวดล้อมได้แก่ที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และ กิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน			
E : Evaluation	6. ประเมินพฤติกรรมเชิงคุณธรรมในการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมิน 6.1 ประชุมคณะกรรมการเพื่อหาแนวทางการประเมินและการจัดทำเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมนักเรียน 6.2 แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อวางแผนจัดทำเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมนักเรียน	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2561 (พ.ค.61-มี.ค. 62)	- ครูทุกคน - ผู้ปกครอง

ตาราง 5 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	6.3 ร่วมมือกับบุคลากรทุกฝ่ายสังเกตพฤติกรรมนักเรียน 6.4 จัดทำเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมนักเรียนและประชุมชี้แจงการใช้เครื่องมือในการประเมิน 6.5 ทำการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน โดยทำการประเมินเป็นระยะๆ 6.6 แจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบเป็นระยะๆ เพื่อให้นักเรียนได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเชิงบวก			

ตาราง 6 รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2562 ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม K:Knowledge	1. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการสร้างความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของครูบุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่าย ด้านการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนและการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรม การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ต่อเนื่องจาก ปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 1.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างความรู้ความเข้าใจแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้ 1.2 พัฒนาครูเพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนานักเรียนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยการแบ่งครูออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 5-7 คน รับผิดชอบ	1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและกำหนดแนวทางในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนร่วมกับครูบุคลากรในโรงเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง	ปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- เครือข่ายผู้ปกครอง - คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน - ผู้บริหารและครู

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	คิดกิจกรรมแนวทางในการเสริมสร้างวินัยทั้ง 5 ด้าน กลุ่ม 1 ด้านความซื่อสัตย์ กลุ่ม 2 ด้านการตรงต่อเวลา กลุ่ม 3 ด้านความรับผิดชอบ กลุ่ม 4 ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม กลุ่ม 5 ด้านจิตอาสา 1.3 กำหนดบทบาทหน้าที่และรูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโดยครูที่ปรึกษาหัวหน้าระดับ 1.4 ออกแบบแนวทางการดำเนินกิจกรรม การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.5 จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมการปรับพฤติกรรมของนักเรียน 1.6 ประเมินผลการปฏิบัติงาน			

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
O:Organization	2. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและผู้ปกครองเครือข่ายในการเลี้ยงดูและดูแลนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 2.1 ประชุมผู้ปกครองและผู้ปกครองเครือข่ายชี้แจงแนวทางการเลี้ยงดูและดูแลนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยและบูรณาการการทำงานร่วมกัน 2.2 กำหนดคณะทำงานเป็น 5 กลุ่ม เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการดูแลลูกเพื่อเสริมสร้างวินัยในนักเรียนจากครอบครัว โดยกำหนดให้ กลุ่ม 1 ด้านความซื่อสัตย์ กลุ่ม 2 ด้านการตรงต่อเวลา กลุ่ม 3 ด้านความรับผิดชอบ	1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและกำหนดแนวทางร่วมกับผู้ปกครองในการดูแลเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน	ปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ผู้บริหาร - ครูและบุคลากรทางการศึกษา -ผู้ปกครอง

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	กลุ่ม 4 ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม กลุ่ม 5 ด้านจิตอาสา โดยมีผู้ปกครองเครือข่ายเป็นผู้นำ 2.3 กำหนดให้มีการประสานงานระหว่างกลุ่มผู้ปกครอง เพื่อการทำงานร่วมกัน 2.4 นำวิธีการ/แนวทางที่ได้ กำหนดเป็นรูปแบบวิธีการดูแลลูกสู่การมีวินัยเชิงบวกและสื่อสารแนวทางดังกล่าวให้รับรู้ร่วมกัน 2.5 การกำหนดแนวทางการจัดบรรยากาศภายในบ้านเพื่อส่งเสริมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 2.6 กำกับ ติดตาม และประเมินผลการทำกิจกรรม			
N : Network	3. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการสร้างความร่วมมือการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักความรู้ความเข้าใจ ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้	1. เพื่อสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ผู้บริหาร - ครูและบุคลากรทางการศึกษา -เครือข่ายชุมชน

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	3.1 ประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจและขอความร่วมมือเครือข่ายชุมชน โดยบูรณาการทำงานร่วมกับผู้นำชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 3.2 กำหนดแนวทางการทำงานระหว่างหมู่บ้านโดยขอความร่วมมือผู้ใหญ่บ้านเป็นประธานคณะทำงาน เพื่อการประสานงานร่วมกัน 3.3 กำหนดให้มีการประสานงานระหว่างผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการทำงานร่วมกัน 3.4 ระดมความคิดเพื่อนำรูปแบบ/ วิธีการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนสู่การปฏิบัติในหมู่บ้าน เช่น - แต่งกายให้ถูกกาลเทศะ - มีความสำรวมกับผู้ใหญ่ - ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ส่วนรวมยอมรับ - รักษาสาธารณสมบัติ - เคารพสิทธิของผู้อื่นไม่ก้าวก่ายสิทธิของคนอื่น			

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	3.5 ร่วมกันกำหนดแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมของชุมชนเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวก 3.6 กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน			
D : Design	4. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของครู บุคลากร ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ดังนี้ - โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข - โครงการโรงเรียนคุณธรรม 4.1 ประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโดยบูรณาการกับการดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขและโครงการโรงเรียนคุณธรรม	1. เพื่อนำแนวทางการดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขมาบูรณาการร่วมกับการดำเนินงานเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ผู้บริหาร - ครูและบุคลากรทางการศึกษา -นักเรียน -ชุมชน - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	4.2 ระดมความคิดเพื่อกำหนดรูปแบบการดำเนินงานและตัวชี้วัดความมีวินัยในตนเอง ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ **1. ด้านความซื่อสัตย์** ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 1) ไม่โกหก ไม่หลอกลวง/พูดแต่ความจริง 2) ทำตามคำพูด คำสัญญาที่ให้ไว้ในสิ่งที่ถูกต้อง 3) มีความยับยั้งชั่งใจ ไม่ลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่น 4) ไม่ลอกการบ้านเพื่อน/ ไม่ทุจริตในการสอบ 5) ทำตามคำพูด คำสัญญาที่ให้ไว้ในสิ่งที่ถูกต้อง **2. ด้านการตรงต่อเวลา** ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 1) มาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ 2) เข้าเรียนตรงเวลา 3) ทำงานเสร็จทันเวลา 4) เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตรงตามเวลา 5) ประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับเวลาและโอกาส **3. ด้านความรับผิดชอบ** ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้			

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	1) เอาใจใส่ต่อการเรียน 2) เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้ง 3) ทิ้งขยะในที่ที่กำหนดให้ 4) ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานของห้องเรียน 5) ใช้ทรัพยากรของโรงเรียนอย่างประหยัด และรู้คุณค่า 6) ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ **4. ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม** ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 1) แต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน 2) ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับการใช้ห้องเรียนและห้องพิเศษต่างๆ 3) แสดงกิริยาวาจาหรือการกระทำสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับการเป็นนักเรียน 4) ขออนุญาตก่อนออกนอกบริเวณโรงเรียน **5. ด้านจิตอาสา** ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 1) ช่วยเหลือเพื่อนด้านการเรียนและการทำกิจกรรมห้องเรียน			

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	2) ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนด้วยความเต็มใจ 3) ช่วยเหลือครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน 4) ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์และร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 5) ประสานการทำงานเพื่อให้งานเป็นไปอย่างราบรื่น 4.3 กำหนดบทบาทหน้าที่และแนวทางการทำงานร่วมกันของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 4.4 ครู บุคลากร ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนดรูปแบบ วิธีการเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียนและสื่อสารแนวทางดังกล่าวให้รับรู้ร่วมกัน - โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ได้แก่ กิจกรรมประกวดคำขวัญห้องเรียน ประกวดห้องสะอาด ประกวดผู้นำดีเด่น			

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	- โครงการโรงเรียนคุณธรรม ได้แก่ 1) กิจกรรม 5 ขั้นปั้นวินัยไปถึงเป้าหมาย ประกอบด้วย 2 กิจกรรมย่อย คือ วางรองเท้าส้นชิดฝาหน้าห้องเรียน ทิ้งขยะถูกที่ดูดีทั้งโรงเรียน 2) กิจกรรม 5 ส. 3) กิจกรรมวันสำคัญที่ส่งเสริมความกตัญญู เช่น กิจกรรมวันแม่ กิจกรรมวันพ่อ กิจกรรมวันครู 4) กิจกรรมของหายได้คืน 5) กิจกรรมคนดีศรี ส.ค. 4.5 ร่วมกำหนดแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียน บ้าน และชุมชนที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง 4.6 กำกับ ติดตามให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือแนะนำอย่างเป็นกัลยาณมิตร			
E: Environment	5. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียนต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้	1. เพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน	ปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- เครือข่ายผู้ปกครอง - คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน - ผู้บริหารและครู

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	5.1 ประชุมชี้แจงแนวทางการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ 5.1.1 ห้องเรียน 5.1.2 ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ 5.1.3 ห้องปฏิบัติการกลุ่มสาระการเรียนรู้ 5.1.4 ศูนย์เศรษฐกิจพอเพียง 5.1.5 ห้องสมุด 5.1.6. พื้นที่บริเวณบริเวณโรงเรียน 5.2 ระดมความคิด กำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้อง 5.3 ประเมินผลเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม ในการจัดการเรียนการสอนและการจัดแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน			

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
E : Evaluation	6. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการนิเทศ กำกับ ติดตาม ส่งเสริมและสร้างโอกาสการ	1. เพื่อนิเทศ กำกับ ติดตามพฤติกรรมของนักเรียนทั้งใน	ปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ผู้บริหาร - ครูและบุคลากร
	ประยุกต์ใช้โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้ 6.1 ประชุมชี้แจงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายถึงแนวทางการนิเทศติดตาม การส่งเสริมและสร้างโอกาสการ ประยุกต์ใช้ ความมีวินัยในตนเอง โดยบูรณาการการทำงานร่วมกัน 6.2 ระดมความคิดเพื่อกำหนดรูปแบบ วิธีการนิเทศติดตามและสื่อสารแนวทางดังกล่าวให้รับรู้ร่วมกัน 6.3 ร่วมมือกับทุกภาคส่วนดำเนินงานนิเทศติดตามกิจกรรมการดำเนินงาน	โรงเรียนและนอกโรงเรียน		ทางการศึกษา - ผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 6 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	6.4 กำหนดแกนนำของแต่ละกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มครูนิเทศระดับโรงเรียน กลุ่มผู้ปกครองนิเทศติดตามระดับครอบครัว กลุ่มตัวแทนชุมชนนิเทศติดตามระดับชุมชน และกลุ่มแกนนำนักเรียน นิเทศติดตามระดับห้องเรียน 6.5 ร่วมกันกับทุกภาคส่วนจัดบรรยากาศเพื่อการส่งเสริมการประยุกต์ใช้และการนิเทศติดตาม 6.6 นิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นกัลยาณมิตร			

ตาราง 7 รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2562 ด้านการพัฒนาครู

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการพัฒนาครู K : Knowledge	1. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้ PLC และ PEER ต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 1.1 ประชุมชี้แจงแนวทางการจัดการเรียนการสอน การปฏิบัติงานตามโครงการ / กิจกรรม ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.2 ระดมความคิด กำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้อง 1.3 สร้างองค์ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลายที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.4 ประเมินผลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการนิเทศ ติดตามอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องโดยการทำ PLC/PEER	1. เพื่อส่งเสริมให้ครูเกิดความตระหนักรู้เข้าใจ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัยในตนเองนำมาพัฒนาผู้เรียนให้เกิดองค์ความรู้ตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเองตามที่โรงเรียนกำหนด	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ฝ่ายบริหารงานบุคคล - ครูทุกคน

ตาราง 7 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
O : Organization	2. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ หลากหลาย การปฏิบัติงานตามโครงการ/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 2.1 ประชุมครูสร้างความเข้าใจ ชี้แจงแนวทางการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์อย่างหลากหลายตามความถนัดและความสามารถของผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนและการเป็นแบบอย่างที่ดีของครู ตัวอย่างรูปแบบ/เทคนิค การสอนได้แก่ 2.1.1. รูปแบบ Active Learning 2.1.2 ห้องเรียนออนไลน์: Google Classroom 2.1.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) 2.1.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experimental Instruction) 2.1.5 รูปแบบการจัด	1. เพื่อพัฒนาครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงตามจุดเน้นความมีวินัยตามที่โรงเรียนกำหนด	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครูทุกคน

ตาราง 7 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	การเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integration) 2.2 มอบหมายผู้รับผิดชอบจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง เป็น 5 กลุ่ม 2.3 กำหนดวิธีการทำงานร่วมกันของครูภายในกลุ่มสาระและระหว่างกลุ่มสาระ 2.4 ครูดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์หลากหลายทั้งในและนอกหลักสูตรโดยการสอดแทรกความมีวินัยในตนเองลงในกระบวนการสอนเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน 2.5 ครูและนักเรียนร่วมกันปรับเปลี่ยน บรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในห้องเรียน และนอกโรงเรียน 2.6 มีการวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดแทรกความมีวินัยในตนเอง โดยประเมินผลตามสภาพจริง			

ตาราง 7 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
N : Network	3. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน ต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 3.1 ประชุมชี้แจงแนวทางการการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน 3.2 ระดมความคิด กำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้อง 3.3 สร้างองค์ความรู้ความเข้าใจในการการดำเนินการโครงการ/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน 3.4 ประเมินผลเพื่อพัฒนาการการการดำเนินการโครงการ/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง	1. ครูและบุคลากรมีกระบวนการสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอนการปฏิบัติงานตามโครงการ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	-ผู้บริหาร -ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตาราง 7 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
D : Design	4. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเองต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 4.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการครูเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนา เสริมสร้างวินัยในตนเองของครู 4.2 ครูร่วมกันศึกษาค้นคว้าสรุปแนวทาง/กิจกรรม พัฒนาตนเองใน 5 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา 4.3 ส่งครูเข้าร่วมอบรมและพัฒนาตนเองกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4.4 ครูนำแนวทาง/กิจกรรมที่ได้สู่การปฏิบัติและออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยการการบูรณาการเสริมสร้างวินัยในตนเองตามตัวชี้วัดหรือกิจกรรมที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน	1. ครูและบุคลากรมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเอง	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	-ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตาราง 7 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	4.5 ครูออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ จัดหาสื่อนวัตกรรมปรับปรุงห้องกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อให้ครูได้นำความรู้ที่ได้จากการอบรมมาบูรณาการการเรียนการสอน 4.6 นิเทศติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู			
E: Environment	5. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 5.1 ประชุม ชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจกับ คณะครู และบุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5.2 แต่งตั้งคณะทำงานในการระดมความคิด เพื่อ	1. ครูและบุคลากรมีกระบวนการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	-ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตาราง 7 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	กำหนดรูปแบบ การพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียน 5.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของครู ในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน 5.4 ดำเนินการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ดังนี้ - กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ - กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนานักเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ - โครงการ 1 ครู 1 งานวิจัย - โครงการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น 5.5 กระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกันจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากสื่อและแหล่ง			

ตาราง 7 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	เรียนรู้ที่ได้ดำเนินการ 5.6 นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน			
E : Evaluation	6. ตรวจสอบ/ทบทวน พัฒนาและส่งเสริมการเป็นแบบอย่างที่ดีของครูต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 6.1 ประชุมครูเพื่อสร้างความเข้าใจแนวทางการประพฤติปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดีด้านความมีวินัยในตนเอง 6.2 ครูร่วมกันวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรม การประพฤติปฏิบัติที่เสริมสร้างวินัยในตนเองทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ การเคารพกฎระเบียบของสังคม และจิตอาสา 6.3 ประสานการทำงานภายในโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง	1. เพื่อยกย่องครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ฝ่ายบริหารงานบุคคล - ครูทุกคน

ตาราง 7 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	6.4 แบ่งกลุ่มครูออกเป็น 5 กลุ่ม แต่ละกลุ่มร่วมกันจัดกิจกรรม สิ่งเสริมการแสดงออกถึงความมีวินัยในแต่ละด้าน ได้แก่ กิจกรรมยิ้มไหว้ ทายทักรักสถาบัน กิจกรรมยกย่องครูดีในดวงใจ กิจกรรมปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นครู กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพครู กิจกรรมครูที่ปรึกษาดีเด่น เพื่อเป็นแบบอย่างกับนักเรียน			
	6.5 ครูร่วมกันจัดบรรยากาศการทำงานที่ส่งเสริมการประยุกต์ใช้ความมีวินัยในตนเองในชีวิตประจำวันและการเรียนรู้			
	6.6 คัดเลือกครูเพื่อเป็นต้นแบบแยกเป็นด้านๆละ 1 คน โดยนักเรียนเป็นผู้คัดเลือกตามโครงการ “ครูดีในดวงใจ” และโรงเรียนจัดพิธีมอบเกียรติบัตรให้กับครู			

ตาราง 8 รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2562 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการจัดสภาพแวดล้อม K : Knowledge	1. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 1.1 ประชุม ชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจกับผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชนในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.2 แต่งตั้งคณะทำงานในการระดมความคิด เพื่อกำหนดรูปแบบ การพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน	1. โรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2. เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 3. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครูทุกคน - เครือข่ายผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 8 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	1.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของครู นักเรียน ผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.4 ดำเนินการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 1.5 กระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกันจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ได้ดำเนินการ 1.6 นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน			

ตาราง 8 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
O : Organization	2. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนามอบหมายงานจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 2.1 ประชุมหาแนวทางการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2.2 ระดมความคิดในการจัดบรรยากาศและสถานที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม โดย - คณะครู จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่ภายในโรงเรียน - นักเรียนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่ในห้องเรียน - ผู้ปกครอง จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่บ้าน - เครือข่ายชุมชน จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ในชุมชน	1. โรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ผู้บริหาร - ครูทุกคน - เครือข่ายผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 8 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	2.3 นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการจัดสภาพบรรยากาศสภาพแวดล้อม			
N : Network	3. ผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชน มีกระบวนการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานตามโครงการ /กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 3.1 เข้าร่วมกับโรงเรียนในการประชุมแนวทางการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 3.2 ช่วยกันระดมความคิดในการจัดบรรยากาศและสถานที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม 3.3 สร้างองค์ความรู้ในรูปแบบป้ายความรู้ต่างๆ ในชุมชน 3.4 ผู้ปกครองสร้างบรรยากาศในครอบครัวให้มีความรักความอบอุ่นสร้างความรู้สึกปลอดภัยให้แก่ลูกหลานเมื่ออยู่ที่บ้าน และ	1. โรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครูทุกคน - เครือข่ายผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 8 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	เป็นแบบอย่างในการสร้างวินัย 3.5 ชุมชนสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน เช่น สวนสาธารณะห้องสมุดชุมชน ลานกีฬาชุมชน เป็นต้น 3.6 นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการจัดสภาพบรรยากาศสภาพแวดล้อมและป้ายความรู้ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน			
D : Design	4. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียน ครู บุคลากร ด้านการแสดงออกที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเองต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 4.1 ประชุม ชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจกับผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชนในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนให้เอื้อ	1. มีสภาพแวดล้อมที่ดีช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ และการแสดงออกที่ดีเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครูทุกคน - เครือข่ายชุมชน -ผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 8 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	ต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 4.2 แต่งตั้งคณะทำงานในการระดมความคิด เพื่อกำหนดรูปแบบ การพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน 4.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของครู นักเรียน ผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัว และชุมชนให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 4.4 ดำเนินการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ดังนี้ 4.4.1 กิจกรรมโรงเรียนคุณธรรม			

ตาราง 8 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	- ทิ้งขยะถูกที่ดูดีทั้งโรงเรียน - จัดทำป้ายนิเทศความมีวินัย - กิจกรรมโรงเรียนสวยด้วยมือเรา - กิจกรรมวางรองเท้าส้นชิดขวาหน้าห้องเรียน 4.4.2 กิจกรรมห้องเรียนสีขาว - แผนภูมิคณะกรรมการรับผิดชอบงานห้องเรียนสีขาว - วิสัยทัศน์ห้องเรียน - ป้ายนิเทศ - มุมความรู้ 4.4.3 โครงการห้องเรียนคุณภาพภาพ - จัดสภาพห้องเรียนให้ถูกสุขลักษณะ - จัดสื่อเทคโนโลยีให้มีความพร้อม 4.4.4 โครงการบ้านคุณธรรม 4.4.5 โครงการชุมชนน่าอยู่ 4.5 กระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกันจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ได้ดำเนินการ 4.6 นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน			

ตาราง 8 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
E: Environment	5. ตรวจสอบ/ทบทวน พัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาของโรงเรียน ครอบครัว ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 5.1 ประชุม ชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจกับผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน ในการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและครอบครัว ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5.2 วางแผนพัฒนาครูด้านการสร้างบรรยากาศเร้าความสนใจ การจัดบรรยากาศด้านจิตวิทยาในการจัดการเรียนการสอน 5.3 ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดอบรมครู หรือส่งครูเข้ารับการอบรม ด้านการจัดบรรยากาศด้านจิตวิทยา 3.4 ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ปฏิบัติงานด้วยบรรยากาศการเรียนรู้ที่เน้นสร้างความสบายใจการ	1. โรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2. เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 3. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครูทุกคน - เครือข่ายผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 8 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	สร้างสรรค์เร้าความสนใจให้นักเรียนร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ดังนี้ - กิจกรรมอบรมมารยาทไทย - กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ - จัดอบรมเทคนิคการปกครองชั้นเรียน 5.5 ครู ผู้ปกครองร่วมกันสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาให้เอื้อต่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง			
E : Evaluation	6. ประเมินผลการจัดบรรยากาศการสภาพแวดล้อมได้แก่ที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 6.1 ประชุมชี้แจงแนวทางในการการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและ	1. โรงเรียนมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2. เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ผู้บริหาร - ครูทุกคน - เครือข่ายชุมชน - ผู้ปกครอง - นักเรียน

ตาราง 8 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	นอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และ กิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 6.2 ระดมความคิด กำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และ กิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 6.3 ประเมินผลการปฏิบัติงาน			

ตาราง 9 รายละเอียดการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2562 ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน K : Knowledge	1. ตรวจสอบ/ทบทวนการสร้างความเข้าใจและมอบหมายงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการบูรณาการการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนดต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 1.1 ประชุมคณะครูเพื่อชี้แจงสร้างความเข้าใจแนวทางในการจัดการเรียนรู้บูรณาการ การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้กับผู้เรียน 1.2 มอบหมายกลุ่มสาระการเรียนรู้ศึกษาหลักสูตรเพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดของรายวิชาในกลุ่มสาระ 1.3 ครูในกลุ่มสาระเดียวกันและต่างกลุ่มสาระร่วมกันวางแผน บูรณาการการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ	1.เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์สร้างแรงขับจากภายใน เพื่อการพัฒนาวินัยด้วยตนเอง	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	1.4 ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการ เสริมสร้างวินัยในตนเอง เน้น ความแตกต่างระหว่างบุคคล 1.5 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในชั้นเรียน และภายในบริเวณโรงเรียน เพื่อเอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง 1.6 กำกับ ติดตาม และประเมินผลการบูรณาการการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน			
O : Organization	2. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ Active Learning ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการคิด อารมณ์ สังคม และศีลธรรม รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อการมีวินัยในตนเอง ต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 2.1 ประชุมครูชี้แจงกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อ	1. สนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมตามความถนัด ความสามารถเพื่อส่งเสริมการมีพฤติกรรมที่ดี	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	ส่งเสริมกระบวนการคิด เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนโดยบูรณาการกิจกรรมระหว่างกลุ่มสาระ 2.2 มอบหมายครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกันกำหนดแนวทางการสอนและการจัดกิจกรรมเสริมสร้างการมีวินัยในตนเอง 2.3 บูรณาการความคิดของคณะครูและกำหนดวิธีการทำงานร่วมกันของครูภายในกลุ่มสาระและระหว่างกลุ่มสาระ 2.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ Active Learning บูรณาการใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการคิด อารมณ์ สังคม และศีลธรรม และพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา รับผิดชอบ การเคารพกฎระเบียบของสังคม และจิตอาสา 2.5 ครูและนักเรียนร่วมกันจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน			

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	และภายในบริเวณโรงเรียน เพื่อส่งเสริมกระบวนการคิด การอยู่ร่วมกันในสังคมและ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้เรียน 2.6 กำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม			
N : Network	3. ตรวจสอบ/ทบทวนและ พัฒนาให้นักเรียนมี กระบวนการจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้าน ความมีวินัยในตนเองภายใน โรงเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภายนอก ต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 3.1 ประชุมชี้แจงแนวทาง กระบวนการการสร้างเครือข่าย การจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมี วินัยในตนเองของนักเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชนและ องค์กรภายนอก 3.2 ระดมความคิด กำหนด บทบาทผู้เกี่ยวข้อง	1. สนับสนุนให้ นักเรียนทำกิจกรรม ตามความถนัด ความสามารถเพื่อ ส่งเสริมการมี พฤติกรรมที่ดี	ตลอด ปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครูที่ ปรึกษา - นักเรียน

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	3.3 มีความรู้ความเข้าใจในแนวทางกระบวนการการสร้างเครือข่าย การจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชนและองค์กรภายนอก 3.4 ประเมินผลแนวทางกระบวนการการสร้างเครือข่าย การจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชนและองค์กรภายนอกอย่างต่อเนื่อง			
D : Design	4. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง 5 จุดเน้น ต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ **4.1 จุดเน้นที่ 1 ความซื่อสัตย์** 4.1.1 โครงการ โรงเรียนคุณธรรม - ประชุม หารือ กับบุคลากรทุกฝ่ายรับทราบนโยบาย แนวคิด หลักการ และวิธีการดำเนินงานการขับเคลื่อนและ	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	พัฒนาโรงเรียนคุณธรรม - แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการ - ระดมสมองเพื่อร่วมกันกำหนดคุณธรรมอัตลักษณ์เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาค่ายคุณธรรม โดยร่วมกันกำหนดจาก “ปัญหาที่อยากแก้ ความดีที่อยากทำ” ซึ่ง มาจากความ คิดเห็นของผู้บริหาร ครูและนักเรียน แล้วหลอมรวมเป็นคุณธรรมอัตลักษณ์ของโรงเรียน นั่นคือ “รู้หน้าที่ มีวินัย ใจอาสา” - ครู นักเรียน คณะกรมการดำเนินงาน ร่วมกันกำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการงานเพื่อให้ครู นักเรียนมีพฤติกรรมที่ส่งผลต่อคุณธรรมอัตลักษณ์ของโรงเรียน ได้แก่ กิจกรรมวางรองเท้าส้นชิดฝาหน้าห้องเรียน กิจกรรมทิ้งขยะถูกที่ดูดีทั้งโรงเรียน กิจกรรมสมุดบันทึกความดี - จัดเตรียมสถานที่ และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมตามโครงการ			

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	- นิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผล แนะนำช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมในสถานศึกษา			
	4.1.2 โครงการโรงเรียนวิถีพุทธ - ประชุมกับคณะครูและบุคลากรทุกฝ่ายรับทราบแนวคิด หลักการ และวิธีดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ - แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการ ร่วมกันออกแบบการกิจกรรม - ครู นักเรียน ผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันวางแผนดำเนินกิจกรรมโรงเรียนวิถีพุทธ - ครู นักเรียนร่วมกันดำเนินกิจกรรมส่งเสริมเพื่อบรรลุเป้าหมายโรงเรียนวิถีพุทธ ดังนี้ • กิจกรรมตักบาตรทุกวันอังคารที่ 2 ของเดือน • กิจกรรมสวดมนต์วันศุกร์ • กิจกรรมต้นไม้คุณธรรม	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	- จัดเตรียมสถานที่ที่มีแสงสว่าง สะอาด และสงบ ส่งเสริมการทำกิจกรรม - ประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์			
	4.1.3 โครงการปลูกฝังนิสัยใฝ่เรียนรู้ - ประชุมครูและผู้เกี่ยวข้องชี้แจงขอบเขตและแนวทางการดำเนินงาน - แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน *โครงการรักการอ่าน *กิจกรรมหนังสือเล่มเล็ก - ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ประสานการดำเนินงานร่วมกันทำกิจกรรม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดนิสัยใฝ่เรียนรู้ - ดำเนินกิจกรรมรักการอ่าน โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริม รักการอ่านโดยยึดหลัก ดังนี้ * เร้าใจให้เกิดความอยากอ่านหนังสือ * ให้เกิดความพยายามที่จะอ่านเพื่อจะได้รู้เรื่องที่น่ารู้ที่มีอยู่ในหนังสือ และน่าสนุกตามกิจกรรมที่จัดขึ้น	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	* แนะนำ กระตุ้นให้อยากรู้อยากเห็นเรื่องน่ารู้ต่างๆเกิดความรอบรู้คิดกว้างมีการอ่านต่อเนื่องจนเป็นนิสัย - สร้างบรรยากาศที่น่าอ่าน รวมทั้งให้มีแหล่งการอ่านที่เหมาะสมและเพียงพอ จัดสถานที่ทำกิจกรรมหนังสือเล่มเล็ก - ให้รางวัลยอดนักอ่านประจำเดือน			
	4.1.4 กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยนักเรียนเขียนบรรยายความดีที่ไปปฏิบัติ - ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรมบันทึกความดี - ประชุมชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับแนวทางในการทำกิจกรรมบันทึกความดี -ชุมชน ให้ความร่วมมือสนับสนุนนักเรียนในการทำความดีและบันทึกความดี - ประสานผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนสอดส่องดูแลนักเรียน	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครูผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	ทำความดีและบันทึกการปฏิบัติความดีลงในสมุดบันทึกพร้อมให้ ครู ผู้ปกครองหรือผู้นำชุมชนรับรอง - ประเมินสมุดบันทึกความดีของนักเรียน - ประกวดนักเรียนดีเด่นและให้รางวัลนักเรียนที่ปฏิบัติความดีอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อเป็นแบบอย่าง			
	4.2 จุดเน้นที่ 2 การตรงต่อเวลา 4.2.1กิจกรรม ส.ค. มีวินัย ใส่ใจตรงต่อเวลา - ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรม ส.ค. มีวินัย ใส่ใจตรงต่อเวลา - ประชุมชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับแนวทางในการทำกิจกรรม ส.ค. มีวินัย ใส่ใจตรงต่อเวลา - ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง และชุมชนดูแลช่วยเหลือ และคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน - ครู ผู้ปกครอง และชุมชนสนับสนุนนักเรียนในการทำกิจกรรม ส.ค. มีวินัย ใส่ใจตรง	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ - ผู้ปกครอง - เครือข่ายชุมชน

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	ต่อเวลาโดยสังเกตจากพฤติกรรม ดังนี้ *มาโรงเรียนตรงเวลา *เข้าเรียนตรงต่อเวลา *ทำการบ้านส่งงานตามเวลาที่กำหนด *กลับบ้านตรงเวลา -ครูและผู้ปกครองประเมินพฤติกรรมของนักเรียน -ประกาศผลกิจกรรม ส.ค. มีวินัย ใส่ใจตรงต่อเวลา และให้รางวัลนักเรียนที่ประพฤติตนตรงต่อเวลาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อเป็นแบบอย่าง			
	4.3 จุดเน้นที่ 3 ความรับผิดชอบ 4.3.1 โครงการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน - ประชุมคณะครูผู้รับผิดชอบกิจกรรมสภานักเรียนเพื่อกำหนดโครงสร้าง/บทบาทหน้าที่ - ครูผู้รับผิดของออกแบบการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภานักเรียน	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	*แจ้งนักเรียนทราบ *กำหนดรับสมัครเลือกตั้ง *ดำเนินการเลือกตั้ง *ประกาศผลและรับรองการเลือกตั้ง *ปฐมนิเทศคณะกรรมการสภานักเรียน * กำหนดแผนงาน *ดำเนินงานกิจกรรมสภานักเรียน * ประสานงานกิจกรรมต่างๆของโรงเรียนเพื่อแจ้งให้นักเรียนทราบ - ดำเนินกิจกรรมตามกรอบภาระงานโครงการ - จัดสิ่งแวดล้อม สถานที่ปฏิบัติงานของคณะกรรมการสภานักเรียนที่เหมาะสมและเพียงพอ - สรุป ประเมินผลการดำเนินงานนำเสนอโรงเรียนนักเรียนทราบ จัดมอบเกียรติบัตรเพื่อยกย่องคณะกรรมการประจำปี			

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	4.3.2 โครงการโรงเรียนสวยด้วยมือเรา (5 ส.) -ประชุมครูและผู้ที่เกี่ยวข้องชี้แจงขอบเขตและบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ -แบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบให้แต่ละห้องเรียน -ประชุมชี้แจงนักเรียนถึงบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายและพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย -นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย -ประเมินผลรายวันโดยสภานักเรียนและครูเวรประจำวัน - สรุป ประเมินผลการดำเนินงานนำเสนอโรงเรียนนักเรียนทราบ	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ
	4.3.3 กิจกรรม 1 ห้องเรียน 1โครงงานคุณธรรม -ประชุมปรึกษาแกนนำนักเรียน เพื่อกำหนดกิจกรรม -นักเรียนระดมความคิด ชี้แจงปัญหา เพื่อทราบแนวทางของห้องในการจัดทำโครงงาน - สมาชิกในห้องศึกษาการทำโครงงานและข้อมูล	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- แกนนำนักเรียน - นักเรียนทุกคน

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	-แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน -ดำเนินงานตามโครงงาน -ประเมิน สรุปผลการทำโครงงาน			
	4.4 จุดเน้นที่ 4 การเคารพกฎระเบียบของสังคม 4.4.1กิจกรรม ยิ้ม ไหว้ ทายทัก รักสถาบัน พัฒนาผู้เรียนสู่อัตลักษณ์โรงเรียน -แกนนำนักเรียนประชุมวางแผน โดยมีครูที่ปรึกษาคอยให้คำชี้แนะ มีการวางแผนการดำเนินการ -แบ่งหน้าที่มอบหมายงานแกนนำนักเรียนโดยแบ่งเป็นเวรประจำวัน -ประชาสัมพันธ์กิจกรรมยิ้ม ไหว้ ทายทัก รักสถาบันที่หน้าเสาธง โดยการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ -ชี้แจงขั้นตอนและวิธีการของกิจกรรมยิ้ม ไหว้ ทายทัก รักสถาบัน ให้รุ่นน้องได้ทราบและได้ปฏิบัติตามกิจกรรมโดยแกนนำนักเรียน ทำเป็นแบบอย่าง -สังเกตถึงการเปลี่ยนแปลง	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- แกนนำนักเรียน - นักเรียนทุกคน - ครูที่ปรึกษา

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	พฤติกรรมของนักเรียน -ประเมิน สรุปผลการทำกิจกรรม			
	4.4.2โครงการมารยาทไทยในรั้ว ส.ค. - ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางในการดำเนินโครงการมารยาทไทยในรั้ว ส.ค. - ประชุมชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินโครงการมารยาทไทยในรั้ว ส.ค. -ผู้ปกครอง ชุมชนให้ความร่วมมือ สนับสนุนนักเรียนตามโครงการมารยาทไทยในรั้ว ส.ค. - โดยมีกิจกรรม ดังนี้ *อบรมนักเรียนหน้าเสาธงสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมทุกวัน *กิจกรรมการประกวดมารยาท *กิจกรรมการประกวดการแต่งกาย *กิจกรรมประกวดมารยาทในการพูด	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	-ครู ผู้ปกครอง และผู้นำชุมชน สังเกตพฤติกรรมนักเรียน -สรุปผลการประเมิน มอบรางวัลให้นักเรียนที่มีมารยาทอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อเป็นแบบอย่าง			
	4.5 จุดเน้นที่ 5 มีจิตอาสา 4.5.1 โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข - ประชุมชี้แจงคณะครู เพื่อรับทราบนโยบายการดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข - แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข - คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครองเพื่อรับทราบนโยบายการดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข - จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับผู้ปกครอง (MOU) - ครู นักเรียน คณะกรรมการห้องเรียน 4 ฝ่าย เพื่อขับเคลื่อน	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	กลยุทธ์สถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข * ประชุมชี้แจงนักเรียนและจัดองค์กรภายในห้องเรียน ประกอบด้วยแกนนำนักเรียน 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายการเรียน ฝ่ายการงานการจัดการให้มีแหล่งเรียนรู้ ฝ่ายกิจกรรม และฝ่ายสารวัตรนักเรียน * ดำเนินงานตามกลยุทธ์ 4 ด้าน ประกอบด้วย การจัดการให้มีแหล่งเรียนรู้ด้านวิชาการการดูแลช่วยเหลือเอื้อเฟื้อด้านคุณธรรม และกิจกรรมสร้างสรรค์ - ครูและนักเรียนร่วมกันจัดห้องเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์ห้องเรียนสีขาวและร่วมกันจัดบรรยากาศห้องเรียนส่งเสริมการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่าย - ประกวดห้องเรียนดีเด่นจัดมอบรางวัลเพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียน			

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
E: Environment	5. ตรวจสอบ/ทบทวนและพัฒนาการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความ มีวินัยในตนเองของนักเรียนต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 ดังนี้ 5.1 ประชุมชี้แจงแนวทางในการการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5.2 ระดมความคิด กำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้องให้ มีความรู้ความเข้าใจในการการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 5.3 ประเมินผลการจัดบรรยากาศการสภาพแวดล้อมได้แก่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตาม	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครู ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตาราง 9 (ต่อ)

การพัฒนา	กิจกรรม	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
	โครงการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน			
E : Evaluation	6. ประเมินพฤติกรรมเชิงคุณธรรมในการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมิน 6.1 ประชุมคณะกรรมการเพื่อหาแนวทางการประเมินและการจัดทำเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมนักเรียน 6.2 แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อวางแผนจัดทำเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมนักเรียน 6.3 ร่วมมือกับบุคลากรทุกฝ่ายสังเกตพฤติกรรมนักเรียน 6.4 จัดทำเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมนักเรียนและประชุมชี้แจงการใช้เครื่องมือในการประเมิน 6.5 ทำการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน โดยทำการประเมินเป็นระยะๆ 6.6 แจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบเป็นระยะๆ เพื่อให้นักเรียนได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเชิงบวก	1. เพื่อสร้างนักเรียนต้นแบบด้านความประพฤติ	ตลอดปีการศึกษา 2562 (พ.ค.62-มี.ค. 63)	- ครูทุกคน - ผู้ปกครอง

ระยะที่ 3 การประเมินผลการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 เป็นกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในรูปแบบการจัดกิจกรรมพัฒนาโดยบูรณาการระหว่างการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในหลักสูตรและหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลยุทธ์ KONDEE คือ

K : Knowledge กระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียนได้เกิดความตระหนักและปฏิบัติในความมีวินัยในตนเองตามจุดเน้น 5 จุดเน้น และตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด

O :Organization การจัดระบบในองค์การ และมอบหมายงานให้บุคลากรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ

N : Network การมีภาคีเครือข่ายในพื้นที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายผู้นำท้องถิ่น เครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

D : Design จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยด้านต่างๆ เช่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา

E: Environment สภาพบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม ทั้งทางกายภาพและทางจิตวิทยาที่ส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งในห้องเรียน บริเวณโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน

E : Evaluation การประเมินผลการปฏิบัติงาน

โดยครอบคลุมการพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม
2. ด้านการพัฒนาครู
3. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม
4. ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการประเมินผลการพัฒนา โดยใช้แบบสอบถามทั้งสิ้น 4 ฉบับ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ประเมินระดับคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 โดยสอบถามข้อมูลจากนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ประเมินคุณภาพคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” หลังการพัฒนา เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 โดยสอบถามข้อมูลจากครู และผู้ปกครอง

3. ศึกษาวิเคราะห์ผลการพัฒนามาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 หลังการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ปีการศึกษา 2561-2562 อยู่ในระดับดีขึ้นไป ร้อยละ 80

4. ประเมินความพึงพอใจการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 โดยสอบถามข้อมูลจากนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน

ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ผลการประเมิน

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS version 18 ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ผลระดับคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่เกิดจากการใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

2. วิเคราะห์ผลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียนที่เกิดจากการใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนาการ ปีการศึกษา 2561-2562

3. ศึกษาวิเคราะห์ผลการพัฒนามาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 หลังการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ปีการศึกษา 2561-2562

4. วิเคราะห์ผลความพึงพอใจการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

ขั้นตอนที่ 7 การสรุปรายงานผลและเผยแพร่

7.1 นำเสนอบทคัดย่อลงใน www.kroobannok.com

7.2 เผยแพร่บนเว็บไซต์ครูวันดีดอทคอม kruwandee.com

7.3 นำเสนอบทคัดย่อลงใน www.matthayom13.go.th

7.4 นำเสนอผลงานบทคัดย่อในเว็บไซต์โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม www.hrw.ac.th

7.5 เผยแพร่บนเว็บไซต์โรงเรียนกันตังพิทยากร www.kantangpit.ac.th

7.6 นำเสนอผลงาน เผยแพร่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ จำนวน 21 โรง

บทที่ 4
ผลการดำเนินการ

วิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์และแปรผลข้อมูลตามเครื่องมือของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมาย และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ดังนี้

ค่าร้อยละของข้อมูล

N	แทน	จำนวนประชากร
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean) ที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง
μ	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean) ที่ศึกษาจากประชากร
σ	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ที่ศึกษาจากประชากร

2. การวิเคราะห์และแปรผลข้อมูลตามเครื่องมือของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในรูปแบบของการบรรยาย และรูปตารางเป็นตอน ๆ ตามลำดับดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

2.3 มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

2.5 ผลการประมวลความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิด

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ปรากฏดังตาราง 10 -14

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของนักเรียน ปรากฏผลดังนี้ ปีการศึกษา 2561 (n =196) และปีการศึกษา 2562 (n =181)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม						
1. มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของครู บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่าย ด้านการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรม การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน	3.34	0.50	ปานกลาง	4.92	0.31	มากที่สุด
2. มีการสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองเครือข่าย ในการเลี้ยงดูและดูแลนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.31	0.52	ปานกลาง	4.86	0.36	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
3. มีการวางแผน กำหนดกรอบการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.40	0.52	ปานกลาง	4.94	0.30	มากที่สุด
4. มีการประสานขอความร่วมมือ ครู ผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.29	0.46	ปานกลาง	4.92	0.30	มากที่สุด
5. มีการดำเนินกิจกรรมตามกรอบกิจกรรมภายใต้การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน	3.31	0.48	ปานกลาง	4.88	0.36	มากที่สุด
6. มีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน	3.37	0.53	ปานกลาง	4.97	0.19	มากที่สุด
7. มีการตรวจสอบ/กำกับ ติดตามและประเมินผลกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.38	0.60	ปานกลาง	4.77	0.49	มากที่สุด
8. มีการนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นเป็นแบบอย่างได้	3.40	0.54	ปานกลาง	4.94	0.25	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.34**	**0.45**	**ปานกลาง**	**4.90**	**0.26**	**มากที่สุด**
ด้านการพัฒนาครู						
9. มีการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งใน และนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.24	0.52	ปานกลาง	4.91	0.32	มากที่สุด
10. ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์ หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.11	0.33	ปานกลาง	4.83	0.42	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
11. มีการสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน	3.32	0.54	ปานกลาง	4.94	0.27	มากที่สุด
12. ครูจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตร ตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเอง	3.19	0.46	ปานกลาง	4.91	0.32	มากที่สุด
13. ครูจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนของนักเรียน	3.20	0.44	ปานกลาง	4.93	0.29	มากที่สุด
14. ครูมีการนำผลการตรวจสอบ และประเมินคุณลักษณะตามสภาพจริงมาใช้ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.28	0.51	ปานกลาง	4.86	0.38	มากที่สุด
15. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้แก่นักเรียน	3.32	0.50	ปานกลาง	4.90	0.38	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.23**	**0.41**	**ปานกลาง**	**4.89**	**0.30**	**มากที่สุด**
ด้านการจัดสภาพแวดล้อม						
16. มีการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.13	0.37	ปานกลาง	4.89	0.37	มากที่สุด
17. มีการมอบหมายงานจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.19	0.44	ปานกลาง	4.83	0.38	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18. ผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชนมีกระบวนการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานตามโครงการ /กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.33	0.54	ปานกลาง	4.77	0.48	มากที่สุด
19. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา นักเรียน ครู บุคลากร ด้านการแสดงออกที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง	3.26	0.51	ปานกลาง	4.72	0.53	มากที่สุด
20. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาของโรงเรียน ครอบครัว ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.15	0.41	ปานกลาง	4.84	0.42	มากที่สุด
21. มีการประเมินผลการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.23	0.44	ปานกลาง	4.79	0.43	มากที่สุด
22. โรงเรียนมีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่ดี เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.10	0.35	ปานกลาง	4.83	0.40	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.19**	**0.37**	**ปานกลาง**	**4.81**	**0.35**	**มากที่สุด**
ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
23. มีการสร้างความเข้าใจ และมอบหมายงานกับผู้เกี่ยวข้องในการ บูรณาการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของ	3.19	0.40	ปานกลาง	4.78	0.46	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
นักเรียน ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด						
24. ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ Active Learning ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการคิด อารมณ์ สังคมและศีลธรรม รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อการมีวินัยในตนเอง	3.27	0.48	ปานกลาง	4.96	0.23	มากที่สุด
25. นักเรียนมีกระบวนการจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมีวินัยในตนเองที่ดีงามภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภายนอก	3.28	0.51	ปานกลาง	4.86	0.39	มากที่สุด
26. โรงเรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง 5 จุดเน้น	3.32	0.49	ปานกลาง	4.82	0.47	มากที่สุด
27. มีการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.14	0.41	ปานกลาง	4.94	0.27	มากที่สุด
28. มีการประเมินพฤติกรรมเชิงคุณธรรมในการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมิน	3.26	0.45	ปานกลาง	4.91	0.34	มากที่สุด
29. มีการประกาศเกียรติคุณยกย่องนักเรียนต้นแบบด้านการมีวินัยในตนเอง แต่ละด้านอย่างต่อเนื่อง	3.13	0.39	ปานกลาง	4.87	0.35	มากที่สุด
30. นักเรียนมีวินัยในตนเอง สามารถเป็นแบบอย่างได้	3.22	0.46	ปานกลาง	4.78	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.22**	**0.39**	**ปานกลาง**	**4.86**	**0.30**	**มากที่สุด**
เฉลี่ยรวม	**3.25**	**0.38**	**ปานกลาง**	**4.87**	**0.27**	**มากที่สุด**

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.25 , S.D. = 0.38) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 3.34 , S.D. = 0.45) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาครู ($\overline{X}$ = 3.23 , S.D. = 0.41) อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ($\overline{X}$ = 3.19, S.D. = 0.37) อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.87 , S.D.= 0.27) อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.90 , S.D. = 0.26) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาครู ($\overline{X}$ = 4.89 , S.D. = 0.30) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ($\overline{X}$ = 4.81, S.D. = 0.35) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของครู ปรากฏผลดังนี้ ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (N =42)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม						
1. มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของครู บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่าย ด้านการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน	3.19	0.45	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด
2. มีการสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองเครือข่าย ในการเลี้ยงดูและดูแลนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.33	0.57	ปานกลาง	4.74	0.54	มากที่สุด
3. มีการวางแผน กำหนดกรอบการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.26	0.49	ปานกลาง	4.81	0.50	มากที่สุด
4. มีการประสานขอความร่วมมือ ครู ผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.19	0.50	ปานกลาง	4.90	0.37	มากที่สุด
5. มีการดำเนินกิจกรรมตามกรอบกิจกรรมภายใต้การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน	3.12	0.39	ปานกลาง	4.79	0.52	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
6. มีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน	3.31	0.56	ปานกลาง	4.79	0.47	มากที่สุด
7. มีการตรวจสอบ/กำกับ ติดตามและประเมินผลกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.19	0.50	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด
8. มีการนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นเป็นแบบอย่างได้	3.29	0.55	ปานกลาง	4.83	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.23**	**0.45**	**ปานกลาง**	**4.82**	**0.41**	**มากที่สุด**
ด้านการพัฒนาครู						
9. มีการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.26	0.49	ปานกลาง	4.86	0.41	มากที่สุด
10. ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์ หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.14	0.41	ปานกลาง	4.90	0.37	มากที่สุด
11. มีการสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน	3.33	0.61	ปานกลาง	4.76	0.57	มากที่สุด
12. ครูจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเอง	3.21	0.52	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด
13. ครูจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนของนักเรียน	3.12	0.39	ปานกลาง	4.81	0.50	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
14. ครูมีการนำผลการตรวจสอบและประเมินคุณลักษณะตามสภาพจริงมาใช้ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.40	0.70	ปานกลาง	4.79	0.47	มากที่สุด
15. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้แก่นักเรียน	3.24	0.53	ปานกลาง	4.81	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.24**	**0.44**	**ปานกลาง**	**4.82**	**0.41**	**มากที่สุด**
ด้านการจัดสภาพแวดล้อม						
16. มีการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.17	0.43	ปานกลาง	4.86	0.41	มากที่สุด
17. มีการมอบหมายงานจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.14	0.47	ปานกลาง	4.79	0.52	มากที่สุด
18. ผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชนมีกระบวนการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานตามโครงการ /กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.21	0.47	ปานกลาง	4.71	0.59	มากที่สุด
19. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา นักเรียน ครู บุคลากร ด้านการแสดงออกที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง	3.31	0.56	ปานกลาง	4.83	0.43	มากที่สุด
20. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาของโรงเรียน ครอบครัว ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.29	0.59	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
21. มีการประเมินผลการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.33	0.65	ปานกลาง	4.74	0.58	มากที่สุด
22. โรงเรียนมีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่ดี เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.24	0.57	ปานกลาง	4.90	0.37	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.24**	**0.46**	**ปานกลาง**	**4.81**	**0.42**	**มากที่สุด**
ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
23. มีการสร้างความเข้าใจและมอบหมายงานกับผู้เกี่ยวข้องในการ บูรณาการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด	3.19	0.45	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด
24. ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ Active Learning ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการคิด อารมณ์ สังคมและศีลธรรม รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อการมีวินัยในตนเอง	3.17	0.49	ปานกลาง	4.81	0.50	มากที่สุด
25. นักเรียนมีกระบวนการจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมีวินัยในตนเองที่ดีงามภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภายนอก	3.12	0.39	ปานกลาง	4.81	0.45	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
26. โรงเรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง 5 จุดเน้น	3.19	0.50	ปานกลาง	4.90	0.37	มากที่สุด
27. มีการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.29	0.59	ปานกลาง	4.86	0.41	มากที่สุด
28. มีการประเมินพฤติกรรมเชิงคุณธรรมในการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมิน	3.33	0.61	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด
29. มีการประกาศเกียรติคุณยกย่องนักเรียนต้นแบบด้านการมีวินัยในตนเอง แต่ละด้านอย่างต่อเนื่อง	3.21	0.47	ปานกลาง	4.90	0.37	มากที่สุด
30. นักเรียนมีวินัยในตนเอง สามารถเป็นแบบอย่างได้	3.33	0.65	ปานกลาง	4.93	0.34	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.22**	**0.45**	**ปานกลาง**	**4.87**	**0.37**	**มากที่สุด**
เฉลี่ยรวม	**3.23**	**0.38**	**ปานกลาง**	**4.83**	**0.38**	**มากที่สุด**

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของครู พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (μ= 3.23 ,σ = 0.38) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาครู และด้านการจัดสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (μ= 3.24, σ = 0.44 และ 0.46) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม (μ= 3.23, σ = 0.45) อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (μ= 3.22 , σ = 0.45) อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (μ= 4.83 ,σ = 0.38) อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

(μ= 4.87 , σ = 0.37) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม และด้านการพัฒนาครู (μ= 4.82 , σ = 0.41) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม (μ= 4.81 , σ = 0.42) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังนี้ ปีการศึกษา 2561 (n =196) และปีการศึกษา 2562 (n =181)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม						
1. มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของครู บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่าย ด้านการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรม การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน	3.14	0.41	ปานกลาง	4.86	0.38	มากที่สุด
2. มีการสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองเครือข่าย ในการเลี้ยงดูและดูแลนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.23	0.45	ปานกลาง	4.94	0.28	มากที่สุด
3. มีการวางแผน กำหนดกรอบการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.20	0.48	ปานกลาง	4.96	0.22	มากที่สุด
4. มีการประสานขอความร่วมมือ ครู ผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.20	0.46	ปานกลาง	4.90	0.34	มากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5. มีการดำเนินกิจกรรมตามกรอบกิจกรรมภายใต้การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน	3.30	0.54	ปานกลาง	4.82	0.45	มากที่สุด
6. มีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน	3.20	0.47	ปานกลาง	4.86	0.36	มากที่สุด
7. มีการตรวจสอบ/กำกับ ติดตามและประเมินผลกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.24	0.52	ปานกลาง	4.94	0.27	มากที่สุด
8. มีการนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นเป็นแบบอย่างได้	3.28	0.55	ปานกลาง	4.97	0.20	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.22**	**0.44**	**ปานกลาง**	**4.90**	**0.26**	**มากที่สุด**
ด้านการพัฒนาครู						
9. มีการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.33	0.51	ปานกลาง	4.90	0.35	มากที่สุด
10. ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์ หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.28	0.48	ปานกลาง	4.86	0.39	มากที่สุด
11. มีการสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน	3.19	0.44	ปานกลาง	4.91	0.31	มากที่สุด
12. ครูจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเอง	3.24	0.48	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
13. ครูจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนของนักเรียน	3.33	0.50	ปานกลาง	4.83	0.40	มากที่สุด
14. ครูมีการนำผลการตรวจสอบและประเมินคุณลักษณะตามสภาพจริงมาใช้ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.24	0.47	ปานกลาง	4.93	0.28	มากที่สุด
15. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้แก่นักเรียน	3.23	0.43	ปานกลาง	4.95	0.26	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.26**	**0.43**	**ปานกลาง**	**4.89**	**0.29**	**มากที่สุด**
ด้านการจัดสภาพแวดล้อม						
16. มีการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.21	0.42	ปานกลาง	4.84	0.39	มากที่สุด
17. มีการมอบหมายงานจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.25	0.50	ปานกลาง	4.86	0.36	มากที่สุด
18. ผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชนมีกระบวนการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานตามโครงการ /กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.27	0.47	ปานกลาง	4.89	0.34	มากที่สุด
19. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา นักเรียน ครู บุคลากร ด้านการแสดงออกที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง	3.46	0.58	ปานกลาง	4.85	0.42	มากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
20. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาของโรงเรียน ครอบครัว ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.27	0.54	ปานกลาง	4.90	0.35	มากที่สุด
21. มีการประเมินผลการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.30	0.52	ปานกลาง	4.96	0.22	มากที่สุด
22. โรงเรียนมีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่ดี เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.12	0.35	ปานกลาง	4.84	0.42	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.27**	**0.41**	**ปานกลาง**	**4.87**	**0.31**	**มากที่สุด**
ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
23. มีการสร้างความเข้าใจและมอบหมายงานกับผู้เกี่ยวข้องในการ บูรณาการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด	3.21	0.48	ปานกลาง	4.84	0.39	มากที่สุด
24. ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ Active Learning ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการคิด อารมณ์ สังคม และศีลธรรม รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อการมีวินัยในตนเอง	3.35	0.55	ปานกลาง	4.93	0.28	มากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
25. นักเรียนมีกระบวนการจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมีวินัยในตนเองที่ดีงามภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภายนอก	3.23	0.44	ปานกลาง	4.88	0.37	มากที่สุด
26. โรงเรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง 5 จุดเน้น	3.27	0.47	ปานกลาง	4.96	0.23	มากที่สุด
27. มีการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.28	0.48	ปานกลาง	4.91	0.32	มากที่สุด
28. มีการประเมินพฤติกรรมเชิงคุณธรรมในการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมิน	3.30	0.51	ปานกลาง	4.90	0.31	มากที่สุด
29. มีการประกาศเกียรติคุณยกย่องนักเรียนต้นแบบ ด้านการมีวินัยในตนเองแต่ละด้านอย่างต่อเนื่อง	3.32	0.53	ปานกลาง	4.88	0.36	มากที่สุด
30. นักเรียนมีวินัยในตนเอง สามารถเป็นแบบอย่างได้	3.13	0.39	ปานกลาง	4.83	0.42	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.26**	**0.43**	**ปานกลาง**	**4.88**	**0.30**	**มากที่สุด**
เฉลี่ยรวม	**3.25**	**0.41**	**ปานกลาง**	**4.89**	**0.29**	**มากที่สุด**

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.25 , S.D. = 0.41) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการจัดสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 3.27 , S.D. = 0.41) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาครู และด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($\overline{X}$ = 3.26 , S.D. = 0.43) อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม ($\overline{X}$ = 3.22, S.D. = 0.44) อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.89 , S.D.= 0.29) อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.90 , S.D. = 0.26) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาครู ($\overline{X}$ = 4.89 , S.D. = 0.29) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ($\overline{X}$ = 4.87, S.D. = 0.31) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏผลดังนี้ (n=13)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม						
1. มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของครู บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่าย ด้านการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรม การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน	3.62	0.76	มาก	4.62	0.65	มากที่สุด
2. มีการสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองเครือข่าย ในการเลี้ยงดูและดูแลนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.54	0.77	มาก	4.77	0.59	มากที่สุด
3. มีการวางแผน กำหนดกรอบการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.31	0.63	ปานกลาง	4.46	0.77	มาก
4. มีการประสานขอความร่วมมือ ครู ผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.23	0.59	ปานกลาง	4.62	0.65	มากที่สุด
5. มีการดำเนินกิจกรรมตามกรอบกิจกรรมภายใต้การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน	3.46	0.66	ปานกลาง	4.69	0.63	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
6. มีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน	3.46	0.77	ปานกลาง	4.54	0.66	มากที่สุด
7. มีการตรวจสอบ/กำกับ ติดตามและประเมินผลกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.54	0.77	มาก	4.54	0.77	มากที่สุด
8. มีการนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นเป็นแบบอย่างได้	3.31	0.63	ปานกลาง	4.77	0.59	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.43**	**0.62**	**ปานกลาง**	**4.62**	**0.59**	**มากที่สุด**
ด้านการพัฒนาครู						
9. มีการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.38	0.65	ปานกลาง	4.69	0.63	มากที่สุด
10. ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์ หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.46	0.66	ปานกลาง	4.62	0.65	มากที่สุด
11. มีการสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน	3.62	0.76	มาก	4.54	0.77	มากที่สุด
12. ครูจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเอง	3.77	0.83	มาก	4.69	0.63	มากที่สุด
13. ครูจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนของนักเรียน	3.23	0.59	ปานกลาง	4.54	0.66	มากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
14. ครูมีการนำผลการตรวจสอบและประเมินคุณลักษณะตามสภาพจริงมาใช้ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.31	0.63	ปานกลาง	4.77	0.59	มากที่สุด
15. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้แก่นักเรียน	3.54	0.66	มาก	4.46	0.77	มาก
เฉลี่ย	**3.47**	**0.59**	**ปานกลาง**	**4.61**	**0.60**	**มากที่สุด**
ด้านการจัดสภาพแวดล้อม						
16. มีการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.54	0.77	มาก	4.62	0.65	มากที่สุด
17. มีการมอบหมายงานจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.62	0.76	มาก	4.54	0.66	มากที่สุด
18. ผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชนมีกระบวนการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานตามโครงการ /กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.38	0.65	ปานกลาง	4.77	0.59	มากที่สุด
19. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา นักเรียน ครู บุคลากร ด้านการแสดงออกที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง	3.54	0.77	มาก	4.54	0.77	มากที่สุด
20. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาของโรงเรียน ครอบครัว ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.54	0.66	มาก	4.38	0.76	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
21. มีการประเมินผลการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.38	0.65	ปานกลาง	4.69	0.63	มากที่สุด
22. โรงเรียนมีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่ดี เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.46	0.66	ปานกลาง	4.62	0.65	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.49**	**0.62**	**ปานกลาง**	**4.59**	**0.60**	**มากที่สุด**
ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
23. มีการสร้างความเข้าใจและมอบหมายงานกับผู้เกี่ยวข้องในการ บูรณาการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด	3.31	0.63	ปานกลาง	4.77	0.59	มากที่สุด
24. ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ Active Learning ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการคิด อารมณ์ สังคม และศีลธรรม รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อการมีวินัยในตนเอง	3.54	0.66	มาก	4.54	0.66	มากที่สุด
25. นักเรียนมีกระบวนการจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความมีวินัยในตนเองที่ดีงามภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภายนอก	3.54	0.77	มาก	4.46	0.77	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
26. โรงเรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง 5 จุดเน้น	3.46	0.66	ปานกลาง	4.62	0.65	มากที่สุด
27. มีการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.38	0.65	ปานกลาง	4.46	0.66	มาก
28. มีการประเมินพฤติกรรมเชิงคุณธรรมในการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมิน	3.23	0.59	ปานกลาง	4.69	0.63	มากที่สุด
29. มีการประกาศเกียรติคุณยกย่องนักเรียนต้นแบบด้านการมีวินัยในตนเอง แต่ละด้านอย่างต่อเนื่อง	3.62	0.76	มาก	4.46	0.77	มาก
30. นักเรียนมีวินัยในตนเอง สามารถเป็นแบบอย่างได้	3.38	0.65	ปานกลาง	4.77	0.59	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.43**	**0.59**	**ปานกลาง**	**4.60**	**0.58**	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	**3.45**	**0.60**	**ปานกลาง**	**4.60**	**0.46**	**มากที่สุด**

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนาปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.45 , S.D. = 0.60) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการจัดสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.49 , S.D. = 0.62) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาครู ($\bar{X}$ = 3.47 , S.D. = 0.59) อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X}$ = 3.43 , S.D. = 0.59 และ0.62) อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.60 , S.D.= 0.46) อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.62 , S.D. = 0.59) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาครู ($\bar{X}$ = 4.61 , S.D. = 0.60) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ($\bar{X}$ = 4.59, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ตาราง 14 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มผู้ประเมิน	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}, \mu$	S.D., σ	แปลผล	$\bar{X}, \mu$	S.D., σ	แปลผล
นักเรียน						
1. ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม	3.34	0.45	ปานกลาง	4.90	0.26	มากที่สุด
2. ด้านการพัฒนาครู	3.23	0.41	ปานกลาง	4.89	0.30	มากที่สุด
3. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	3.19	0.37	ปานกลาง	4.81	0.35	มากที่สุด
4. ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.22	0.39	ปานกลาง	4.86	0.30	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	**3.25**	**0.38**	**ปานกลาง**	**4.87**	**0.27**	**มากที่สุด**
ครู						
1. ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม	3.23	0.45	ปานกลาง	4.82	0.41	มากที่สุด
2. ด้านการพัฒนาครู	3.24	0.44	ปานกลาง	4.82	0.41	มากที่สุด
3. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	3.24	0.46	ปานกลาง	4.81	0.42	มากที่สุด
4. ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.22	0.45	ปานกลาง	4.87	0.37	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	**3.23**	**0.38**	**ปานกลาง**	**4.83**	**0.38**	**มากที่สุด**

ตาราง 14 (ต่อ)

กลุ่มผู้ประเมิน	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$, μ	S.D., σ	แปลผล	$\bar{X}$, μ	S.D., σ	แปลผล
ผู้ปกครอง						
1. ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม	3.22	0.44	ปานกลาง	4.90	0.26	มากที่สุด
2. ด้านการพัฒนาครู	3.26	0.43	ปานกลาง	4.89	0.29	มากที่สุด
3. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	3.26	0.41	ปานกลาง	4.87	0.31	มากที่สุด
4. ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.26	0.43	ปานกลาง	4.88	0.30	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	**3.25**	**0.41**	**ปานกลาง**	**4.89**	**0.29**	**มากที่สุด**
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน						
1. ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม	3.43	0.62	ปานกลาง	4.62	0.59	มากที่สุด
2. ด้านการพัฒนาครู	3.47	0.59	ปานกลาง	4.61	0.60	มากที่สุด
3. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	3.49	0.62	ปานกลาง	4.59	0.60	มากที่สุด
4. ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.43	0.59	ปานกลาง	4.59	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	**3.45**	**0.60**	**ปานกลาง**	**4.60**	**0.46**	**มากที่สุด**
สรุป	**ทุกกลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับ ปานกลาง**			**ทุกกลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับ มากที่สุด**		

จากตาราง 14 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมทุกกลุ่มการประเมิน อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 3.45, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับ ปานกลาง รองลงมากลุ่มนักเรียน และกลุ่มผู้ปกครอง ($\overline{X}$ = 3.25, S.D. = 0.38,0.41) อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มครูมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (μ= 3.23 , σ = 0.38) อยู่ในระดับปานกลาง

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมทุกกลุ่มการประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.89, S.D. = 0.29) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมากลุ่มนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.87, S.D. = 0.27) กลุ่มครู (μ= 4.83 , σ = 0.38) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ และกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\overline{X}$ = 4.60, S.D. = 0.46) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ปรากฏดังตาราง 15-17

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของครู ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 ปรากฏผล ดังนี้ (N=42)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ด้านความซื่อสัตย์						
1. นักเรียนไม่พูดโกหก ไม่หลอกลวง/ พูดแต่ความจริง	3.36	0.65	ปานกลาง	4.81	0.50	มากที่สุด
2. นักเรียนทำตามคำพูด คำสัญญาที่ให้ไว้ในสิ่งที่ถูกต้อง	3.19	0.45	ปานกลาง	4.74	0.54	มากที่สุด
3. นักเรียนมีความยับยั้งชั่งใจ ไม่ลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่น	3.19	0.50	ปานกลาง	4.90	0.37	มากที่สุด
4. นักเรียนไม่ลอกการบ้านเพื่อน/ ไม่ทุจริตในการสอบ	3.12	0.39	ปานกลาง	4.86	0.41	มากที่สุด
5. นักเรียนมีประพฤติตรงไปตรงมาไม่คดโกงผู้อื่น	3.26	0.54	ปานกลาง	4.79	0.52	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.22**	**0.44**	**ปานกลาง**	**4.82**	**0.43**	**มากที่สุด**
ด้านการตรงต่อเวลา						
6. นักเรียนมาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ	3.17	0.43	ปานกลาง	4.86	0.41	มากที่สุด
7. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา	3.29	0.55	ปานกลาง	4.74	0.58	มากที่สุด
8. นักเรียนส่งงาน/ การบ้าน ภายในเวลาที่กำหนด	3.24	0.57	ปานกลาง	4.76	0.57	มากที่สุด
9. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตรงตามเวลา	3.14	0.41	ปานกลาง	4.83	0.43	มากที่สุด

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
10. ประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับเวลาและโอกาส	3.38	0.69	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.24**	**0.45**	**ปานกลาง**	**4.81**	**0.43**	**มากที่สุด**
ด้านความรับผิดชอบ						
11. นักเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน	3.19	0.45	ปานกลาง	4.71	0.59	มากที่สุด
12. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้ง	3.19	0.50	ปานกลาง	4.79	0.47	มากที่สุด
13. นักเรียนทิ้งขยะในที่ที่กำหนดให้	3.17	0.49	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด
14. นักเรียนให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานของห้องเรียน	3.24	0.48	ปานกลาง	4.81	0.50	มากที่สุด
15. นักเรียนใช้ทรัพยากรของโรงเรียนอย่างประหยัด และรู้คุณค่า	3.31	0.60	ปานกลาง	4.79	0.52	มากที่สุด
16. นักเรียนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ	3.36	0.65	ปานกลาง	4.83	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.24**	**0.46**	**ปานกลาง**	**4.80**	**0.44**	**มากที่สุด**
ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม						
17. นักเรียนแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน	3.14	0.41	ปานกลาง	4.67	0.65	มากที่สุด
18. นักเรียนปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนและสังคม	3.17	0.43	ปานกลาง	4.81	0.50	มากที่สุด
19. นักเรียนแสดงกิริยาวาจาหรือการกระทำสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับการเป็นนักเรียน	3.17	0.49	ปานกลาง	4.67	0.61	มากที่สุด
20. นักเรียนขออนุญาตก่อนออกนอกบริเวณโรงเรียน	3.38	0.62	ปานกลาง	4.76	0.53	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.15**	**0.41**	**ปานกลาง**	**4.71**	**0.53**	**มากที่สุด**

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
ด้านจิตอาสา						
21. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนด้านการเรียนและการทำกิจกรรมห้องเรียน	3.17	0.43	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด
22. นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียน และชุมชนด้วยความเต็มใจ	3.33	0.65	ปานกลาง	4.83	0.49	มากที่สุด
23. นักเรียนช่วยเหลือครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน	3.24	0.57	ปานกลาง	4.76	0.53	มากที่สุด
24. นักเรียนให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ และร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.12	0.39	ปานกลาง	4.69	0.64	มากที่สุด
25. นักเรียนมีการวางแผน ประสานการทำงาน เพื่อให้งานเป็นไปอย่างราบรื่น	3.17	0.49	ปานกลาง	4.86	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.20**	**0.41**	**ปานกลาง**	**4.80**	**0.43**	**มากที่สุด**
เฉลี่ยรวม	**3.22**	**0.42**	**ปานกลาง**	**4.79**	**0.44**	**มากที่สุด**

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของครู พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (μ= 3.22 ,σ = 0.42) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการตรงต่อเวลา และด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (μ= 3.24, σ = 0.45 และ 0.46) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านความซื่อสัตย์ (μ= 3.22 , σ = 0.44) อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม (μ= 3.15, σ = 0.41) อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (μ= 4.79 , σ = 0.44) อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (μ= 4.82 , σ = 0.43) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการตรงต่อเวลา (μ= 4.81 , σ = 0.43) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม (μ= 4.71 , σ = 0.53) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังนี้ ปีการศึกษา 2561 (n =196) และปีการศึกษา 2562 (n =181)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านความซื่อสัตย์						
1. นักเรียนไม่พูดโกหก ไม่หลอกลวง/ พูดแต่ความจริง	3.33	0.50	ปานกลาง	4.96	0.23	มากที่สุด
2. นักเรียนทำตามคำพูด คำสัญญาที่ให้ไว้ในสิ่งที่ถูกต้อง	3.20	0.48	ปานกลาง	4.92	0.31	มากที่สุด
3. นักเรียนมีความยับยั้งชั่งใจ ไม่ลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่น	3.21	0.43	ปานกลาง	4.96	0.25	มากที่สุด
4. นักเรียนไม่ลอกการบ้านเพื่อน/ ไม่ทุจริตในการสอบ	3.30	0.54	ปานกลาง	4.83	0.41	มากที่สุด
5. นักเรียนมีประพฤติตรงไปตรงมาไม่คดโกงผู้อื่น	3.26	0.51	ปานกลาง	4.89	0.36	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.26**	**0.43**	**ปานกลาง**	**4.91**	**0.27**	**มากที่สุด**
ด้านการตรงต่อเวลา						
6. นักเรียนมาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ	3.33	0.50	ปานกลาง	4.83	0.42	มากที่สุด
7. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา	3.13	0.37	ปานกลาง	4.84	0.39	มากที่สุด
8. นักเรียนส่งงาน/ การบ้าน ภายในเวลาที่กำหนด	3.20	0.48	ปานกลาง	4.96	0.22	มากที่สุด
9. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตรงตามเวลา	3.13	0.36	ปานกลาง	4.76	0.48	มากที่สุด

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
10. ประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับเวลาและโอกาส	3.14	0.41	ปานกลาง	4.86	0.39	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.18**	**0.36**	**ปานกลาง**	**4.84**	**0.34**	**มากที่สุด**
ด้านความรับผิดชอบ						
11. นักเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน	3.16	0.46	ปานกลาง	4.90	0.32	มากที่สุด
12. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้ง	3.25	0.49	ปานกลาง	4.91	0.34	มากที่สุด
13. นักเรียนทิ้งขยะในที่ที่กำหนดให้	3.30	0.52	ปานกลาง	4.82	0.45	มากที่สุด
14. นักเรียนให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานของห้องเรียน	3.41	0.57	ปานกลาง	4.98	0.18	มากที่สุด
15. นักเรียนใช้ทรัพยากรของโรงเรียนอย่างประหยัด และรู้คุณค่า	3.17	0.39	ปานกลาง	4.78	0.44	มากที่สุด
16. นักเรียนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ	3.30	0.51	ปานกลาง	4.96	0.22	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.27**	**0.42**	**ปานกลาง**	**4.88**	**0.26**	**มากที่สุด**
ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม						
17. นักเรียนแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน	3.24	0.48	ปานกลาง	4.83	0.40	มากที่สุด
18. นักเรียนปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนและสังคม	3.16	0.39	ปานกลาง	4.96	0.25	มากที่สุด
19. นักเรียนแสดงกิริยาวาจา หรือการกระทำสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับการเป็นนักเรียน	3.19	0.44	ปานกลาง	4.78	0.42	มากที่สุด
20. นักเรียนขออนุญาตก่อนออกนอกบริเวณโรงเรียน	3.38	0.50	ปานกลาง	4.90	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.19**	**0.41**	**ปานกลาง**	**4.85**	**0.30**	**มากที่สุด**

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านจิตอาสา						
21. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนด้านการเรียนและการทำกิจกรรมห้องเรียน	3.30	0.49	ปานกลาง	4.90	0.34	มากที่สุด
22. นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียน และชุมชนด้วยความเต็มใจ	3.26	0.51	ปานกลาง	4.77	0.45	มากที่สุด
23. นักเรียนช่วยเหลือครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน	3.19	0.41	ปานกลาง	4.92	0.31	มากที่สุด
24. นักเรียนให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ และร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.15	0.43	ปานกลาง	4.82	0.40	มากที่สุด
25. นักเรียนมีการวางแผน ประสานการทำงาน เพื่อให้งานเป็นไปอย่างราบรื่น	3.25	0.51	ปานกลาง	4.84	0.39	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.22**	**0.41**	**ปานกลาง**	**4.84**	**0.34**	**มากที่สุด**
เฉลี่ยรวม	**3.23**	**0.40**	**ปานกลาง**	**4.87**	**0.29**	**มากที่สุด**

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.23, S.D. = 0.40) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.27, S.D. = 0.42) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านความซื่อสัตย์ ($\bar{X}$ = 3.26, S.D. = 0.43) อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการตรงต่อเวลา ($\bar{X}$ = 3.18, S.D. = 0.36) อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.87, S.D. = 0.29) อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.91, S.D. = 0.27) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X}$ = 4.88, S.D. = 0.26) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการตรงต่อเวลา และด้านจิตอาสา ($\bar{X}$ = 4.84, S.D. = 0.34) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ตาราง 17 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของครู และผู้ปกครอง

กลุ่มผู้ประเมิน	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ, $\bar{X}$	σ,S.D.	แปลผล	μ, $\bar{X}$	σ,S.D.	แปลผล
ครู						
1. ด้านความซื่อสัตย์	3.22	0.44	ปานกลาง	4.82	0.43	มากที่สุด
2. ด้านการตรงต่อเวลา	3.24	0.45	ปานกลาง	4.81	0.43	มากที่สุด
3. ด้านความรับผิดชอบ	3.24	0.46	ปานกลาง	4.80	0.44	มากที่สุด
4. ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม	3.15	0.41	ปานกลาง	4.71	0.53	มากที่สุด
5. ด้านจิตอาสา	3.20	0.41	ปานกลาง	4.80	0.43	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	**3.22**	**0.42**	**ปานกลาง**	**4.79**	**0.44**	**มากที่สุด**
ผู้ปกครอง						
1. ด้านความซื่อสัตย์	3.26	0.43	ปานกลาง	4.91	0.27	มากที่สุด
2. ด้านการตรงต่อเวลา	3.18	0.36	ปานกลาง	4.84	0.34	มากที่สุด
3. ด้านความรับผิดชอบ	3.27	0.42	ปานกลาง	4.88	0.26	มากที่สุด
4. ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม	3.19	0.41	ปานกลาง	4.85	0.30	มากที่สุด
5. ด้านจิตอาสา	3.22	0.41	ปานกลาง	4.84	0.34	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	**3.23**	**0.40**	**ปานกลาง**	**4.87**	**0.29**	**มากที่สุด**
สรุป	**ทั้ง 2 กลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับ ปานกลาง**			**ทั้ง 2 กลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับ มากที่สุด**		

จากตาราง 17 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของครู และผู้ปกครอง พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพปานกลาง และเมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครู โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ ($\overline{X}$ = 3.23, S.D. = 0.40) และ(μ= 3.22 , σ = 0.42)

ปีการศึกษา 2562 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครู โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ ($\overline{X}$ = 4.87, S.D. = 0.29) และ(μ= 4.79 , σ= 0.44)

2.3 ผลการสรุปมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

ปรากฏรายละเอียดดังตาราง 18-20

ตาราง 18 สรุปผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561 (N=544)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	1.1 ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่ตนนับถือได้อย่างสม่ำเสมอ	403	74.08	135	24.81	6	1.11	0	0.00	538	98.89
	1.2 เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ	271	49.82	257	47.24	16	2.94	0	0.00	528	97.06
	1.3 รัก หวงแหน และปกป้องความเป็นชาติไทย	258	47.43	267	49.08	19	3.49	0	0.00	525	96.51
	1.4 เคารพ เทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์	338	62.13	178	32.72	28	5.15	0	0.00	516	94.85
	เฉลี่ย	**318**	**58.46**	**209**	**38.42**	**17**	**3.12**	**0**	**0.00**	**527**	**96.88**

ตาราง 18 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
2. ซื่อสัตย์ สุจริต	2.1 ไม่หยิบฉวยสิ่งของ ของผู้อื่นมาเป็นของตน จะใช้สิ่งของ ของผู้อื่นต้องขออนุญาตก่อนทุกครั้ง	367	67.46	177	32.54	0	0.00	0	0.00	544	100.00
	2.2 ไม่พูดปด พูดความจริงเสมอ	321	59.01	195	35.85	28	5.15	0	0.00	516	94.86
	2.3 ยอมรับเมื่อทำผิด ไม่ใส่ร้ายความผิดให้กับผู้อื่น	323	59.37	199	36.58	22	4.04	0	0.00	522	95.95
	2.4 เก็บของตกได้ ติดตามหาเจ้าของและคืนของให้	452	83.09	92	16.91	0	0.00	0	0.00	544	100.00
	เฉลี่ย	**366**	**67.28**	**166**	**30.51**	**12**	**2.21**	**0**	**0.00**	**532**	**97.79**

ตาราง 18 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
3. มีวินัย	3.1 ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม	327	60.11	184	33.82	33	6.07	0	0.00	511	93.93
	3.2 แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และเหมาะสมตามกาลเทศะ	319	58.64	173	31.80	52	9.56	0	0.00	492	90.44
	3.3 เดินผ่านครูและผู้ใหญ่อย่างสุภาพเรียบร้อย และมีสัมมาคารวะ	327	60.11	196	36.03	21	3.86	0	0.00	523	96.14
	3.4 มีมารยาทในการรับประทานอาหาร	376	69.12	149	27.39	19	3.49	0	0.00	525	96.51
	เฉลี่ย	**337**	**61.95**	**176**	**32.35**	**31**	**5.70**	**0**	**0.00**	**513**	**94.30**

ตาราง 18 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
4. ใฝ่เรียนรู้	4.1 ตั้งใจเรียนและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย	332	61.03	195	35.85	17	3.12	0	0.00	527	96.88
	4.2 เข้าเรียนตรงเวลา เอาใจใส่และมีความพยายามในการเรียนรู้	284	52.21	247	45.40	13	2.39	0	0.00	531	97.61
	4.3 ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ด้วยความเต็มใจ และเป็นประจำ	263	48.35	254	46.69	27	4.96	0	0.00	517	95.04
	4.4 แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน	363	66.73	166	30.51	15	2.76	0	0.00	529	97.24
	เฉลี่ย	**311**	**57.17**	**215**	**39.52**	**18**	**3.31**	**0**	**0.00**	**526**	**96.69**

ตาราง 18 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
5. อยู่อย่างพอเพียง	5.1 รู้จักใช้ทรัพย์สินของโรงเรียนอย่างเหมาะสม และคุ้มค่า	278	51.10	253	46.51	13	2.39	0	0.00	531	97.61
	5.2 มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	275	50.55	254	46.69	15	2.76	0	0.00	529	97.24
	5.3 ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม	369	67.83	154	28.31	21	3.86	0	0.00	523	96.14
	5.4 ใช้น้ำ ไฟฟ้า และสาธารณูปโภคอื่นๆ ทั้งของตนเอง และของส่วนรวมอย่างประหยัด และรู้คุณค่า	278	51.10	244	44.85	22	4.05	0	0.00	522	95.96
	เฉลี่ย	**300**	**55.15**	**226**	**41.54**	**18**	**3.31**	**0**	**0.00**	**526**	**96.69**

ตาราง 18 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
6. มุ่งมั่นในการทำงาน	6.1 มีทักษะในการจัดการ มีการวางแผนการทำงาน และทำงานครบตามลำดับขั้นตอน	224	41.18	286	52.57	34	6.25	0	0.00	510	93.75
	6.2 ทำงานด้วยความเพียรพยายาม และอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย	232	42.65	295	54.23	17	3.12	0	0.00	527	96.88
	6.3 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	257	47.24	264	48.53	23	4.23	0	0.00	521	95.77
	6.4 ตั้งใจและรับผิดชอบงานที่กลุ่มมอบหมาย และขจัดความขัดแย้งในการทำงานได้	224	41.18	294	54.04	26	4.78	0	0.00	518	95.22
	เฉลี่ย	**234**	**43.01**	**285**	**52.39**	**25**	**4.60**	**0**	**0.00**	**519**	**95.40**

ตาราง 18 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
7. รักความเป็นไทย	7.1 ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญูกตเวที	236	43.38	275	50.55	33	6.07	0	0.00	511	93.93
	7.2 เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	229	42.10	294	54.04	21	3.86	0	0.00	523	96.14
	7.3 สนใจ ประพฤติปฏิบัติ และร่วมกิจกรรมที่แสดงออกถึงการนิยมไทย	261	47.98	267	49.09	16	2.94	0	0.00	528	97.06
	7.4 อนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาไทย	183	33.64	316	58.09	45	8.27	0	0.00	499	91.73
	เฉลี่ย	**227**	**41.73**	**288**	**52.94**	**29**	**5.33**	**0**	**0.00**	**515**	**94.67**

ตาราง 18 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
8. มีจิตสาธารณะ	8.1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	238	43.75	275	50.55	31	5.70	0	0.00	513	94.30
	8.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	234	43.01	285	52.39	25	4.60	0	0.00	519	95.40
	8.3 รู้จักแบ่งปันทรัพย์สิน หรือสิ่งของเพื่อผู้อื่น และเพื่อส่วนรวม	227	41.73	294	54.04	23	4.23	0	0.00	521	95.77
	8.4 ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ทำงานด้วยความเต็มใจ	178	32.72	334	61.40	32	5.88	0	0.00	512	94.12
	เฉลี่ย	**219**	**40.26**	**297**	**54.59**	**28**	**5.15**	**0**	**0.00**	**516**	**94.85**

จากตาราง 18 สรุปผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561 พบว่า โดยภาพรวมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ทั้ง 8 ประการอยู่ในระดับดีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 80 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อที่ 2 ซื่อสัตย์ สุจริต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ร้อยละ 97.79 รองลงมา ได้แก่ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อที่ 1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 96.88 ส่วนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อที่ 3 มีวินัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ร้อยละ 94.30

ตาราง 19 สรุปผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562 (N=524)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	1.1 ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่ตนนับถือได้อย่างสม่ำเสมอ	339	64.69	182	34.74	3	0.57	0	0.00	521	99.43
	1.2 เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ	346	66.03	174	33.21	4	0.76	0	0.00	520	99.24
	1.3 รัก หวงแหน และปกป้องความเป็นชาติไทย	312	59.54	211	40.27	1	0.19	0	0.00	523	99.81
	1.4 เคารพ เทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์	353	67.37	170	32.44	1	0.19	0	0.00	523	99.81
	เฉลี่ย	**338**	**64.50**	**184**	**35.12**	**2**	**0.38**	**0**	**0.00**	**522**	**99.62**

ตาราง 19 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
2. ซื่อสัตย์ สุจริต	2.1 ไม่หยิบฉวยสิ่งของ ของผู้อื่นมาเป็นของตน จะใช้สิ่งของ ของผู้อื่นต้องขออนุญาตก่อนทุกครั้ง	369	70.42	149	28.44	6	1.14	0	0.00	518	98.85
	2.2 ไม่พูดปด พูดความจริงเสมอ	337	64.31	180	34.35	7	1.34	0	0.00	517	98.66
	2.3 ยอมรับเมื่อทำผิด ไม่ใส่ร้ายความผิดให้กับผู้อื่น	377	71.95	141	26.91	6	1.14	0	0.00	518	98.85
	2.4 เก็บของตกได้ ติดตามหาเจ้าของและคืนของให้	307	58.59	211	40.27	6	1.14	0	0.00	518	98.85
	เฉลี่ย	**348**	**66.41**	**170**	**32.45**	**6**	**1.14**	**0**	**0.00**	**518**	**98.85**

ตาราง 19 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
3. มีวินัย	3.1 ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม	336	64.12	181	34.54	7	1.34	0	0.00	517	98.66
	3.2 แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และเหมาะสมตามกาลเทศะ	306	58.40	212	40.46	6	1.14	0	0.00	518	98.85
	3.3 เดินผ่านครูและผู้ใหญ่อย่างสุภาพเรียบร้อย และมีสัมมาคารวะ	359	68.51	159	30.35	6	1.14	0	0.00	518	98.85
	3.4 มีมารยาทในการรับประทานอาหาร	366	69.85	149	28.43	9	1.72	0	0.00	515	98.28
	เฉลี่ย	**342**	**65.26**	**175**	**33.40**	**7**	**1.34**	**0**	**0.00**	**517**	**98.66**

ตาราง 19 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
4. ใฝ่เรียนรู้	4.1 ตั้งใจเรียน และรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย	295	56.30	223	42.56	6	1.14	0	0.00	518	98.85
	4.2 เข้าเรียนตรงเวลา เอาใจใส่และมีความพยายามในการเรียนรู้	268	51.14	248	47.33	8	1.53	0	0.00	516	98.47
	4.3 ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ด้วยความเต็มใจ และเป็นประจำ	235	44.85	283	54.01	6	1.14	0	0.00	518	98.85
	4.4 แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน	296	56.49	219	41.79	9	1.72	0	0.00	515	98.28
	เฉลี่ย	**274**	**52.29**	**243**	**46.37**	**7**	**1.34**	**0**	**0.00**	**517**	**98.66**

ตาราง 19 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
5. อยู่อย่างพอเพียง	5.1 รู้จักใช้ทรัพย์สินของโรงเรียนอย่างเหมาะสมและคุ้มค่า	298	56.87	219	41.79	7	1.34	0	0.00	517	98.66
	5.2 มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	334	63.74	182	34.73	8	1.53	0	0.00	516	98.47
	5.3 ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม	299	57.06	217	41.41	8	1.53	0	0.00	516	98.47
	5.4 ใช้น้ำ ไฟฟ้า และสาธารณูปโภคอื่นๆ ทั้งของตนเอง และของส่วนรวมอย่างประหยัด และรู้คุณค่า	254	48.47	262	50.00	8	1.53	0	0.00	516	98.47
	เฉลี่ย	**296**	**56.49**	**220**	**41.98**	**8**	**1.53**	**0**	**0.00**	**516**	**98.47**

ตาราง 19 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
6. มุ่งมั่นในการทำงาน	6.1 มีทักษะในการจัดการ มีการวางแผนการทำงาน และทำงานครบตามลำดับขั้นตอน	305	58.21	209	39.88	10	1.91	0	0.00	514	98.09
	6.2 ทำงานด้วยความเพียรพยายาม และอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย	294	56.11	221	42.17	9	1.72	0	0.00	515	98.28
	6.3 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	315	60.11	201	38.36	8	1.53	0	0.00	516	98.47
	6.4 ตั้งใจและรับผิดชอบงานที่กลุ่มมอบหมาย และขจัดความขัดแย้งในการทำงานได้	299	57.06	217	41.41	8	1.53	0	0.00	516	98.47
	เฉลี่ย	**303**	**57.82**	**212**	**40.46**	**9**	**1.72**	**0**	**0.00**	**515**	**98.28**

ตาราง 19 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
7. รักความเป็นไทย	7.1 ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญูกตเวที	295	56.30	221	42.17	8	1.53	0	0.00	516	98.47
	7.2 เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	265	50.57	252	48.09	7	1.34	0	0.00	517	98.66
	7.3 สนใจ ประพฤติปฏิบัติ และร่วมกิจกรรมที่แสดงออกถึงการนิยมไทย	316	60.30	201	38.36	7	1.34	0	0.00	517	98.66
	7.4 อนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาไทย	283	54.01	233	44.46	8	1.53	0	0.00	516	98.47
	เฉลี่ย	**290**	**55.34**	**227**	**43.32**	**7**	**1.34**	0	0.00	**517**	**98.66**

ตาราง 19 (ต่อ)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								ระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป	
		ดีเยี่ยม		ดี		พอใช้		ปรับปรุง			
		นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ	นักเรียน	ร้อยละ
8. มีจิตสาธารณะ	8.1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	407	77.67	111	21.19	6	1.14	0	0.00	518	98.85
	8.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	387	73.85	130	24.81	7	1.34	0	0.00	517	98.66
	8.3 รู้จักแบ่งปันทรัพย์สิน หรือสิ่งของเพื่อผู้อื่น และเพื่อส่วนรวม	337	64.31	178	33.97	9	1.72	0	0.00	515	98.28
	8.4 ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงานด้วยความเต็มใจ	405	77.28	111	21.19	8	1.53	0	0.00	516	98.47
	เฉลี่ย	**384**	**73.28**	**132**	**25.19**	**8**	**1.53**	0	0.00	**516**	**98.47**

จากตาราง 19 สรุปผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562 พบว่า โดยภาพรวมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ทั้ง 8 ประการอยู่ในระดับดีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 80 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อที่ 1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ร้อยละ 99.62 รองลงมา ได้แก่ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อที่ 2 ซื่อสัตย์ สุจริต มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 98.85 ส่วนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อที่ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ร้อยละ 98.28

ตาราง 20 เปรียบเทียบผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ / ปีการศึกษา	รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	ซื่อสัตย์ สุจริต	มีวินัย	ใฝ่เรียนรู้	อยู่อย่างพอเพียง	มุ่งมั่นในการทำงาน	รักความเป็นไทย	มีจิตสาธารณะ
ปีการศึกษา 2561	**96.88**	**97.79**	**94.30**	**96.69**	**96.69**	**95.40**	**94.67**	**94.85**
ปีการศึกษา 2562	**99.62**	**98.85**	**98.66**	**98.66**	**98.47**	**98.28**	**98.66**	**98.47**
ค่าพัฒนา	**+2.74**	**+1.06**	**+4.36**	**+1.97**	**+1.78**	**+2.88**	**+3.99**	**+3.62**

จากตาราง 20 เปรียบเทียบผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 พบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไป หลังการพัฒนา ทั้ง 2 ปีการศึกษามีค่าเฉลี่ยร้อยละมากกว่าร้อยละ 80 ทั้ง 8 ประการ โดย ปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงกว่าปีการศึกษา 2561 ทั้ง 8 ประการ และเมื่อพิจารณาค่าพัฒนา พบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ข้อที่ 3 มีวินัย มีค่าพัฒนาสูงสุด +4.36 รองลงมา ได้แก่ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ข้อที่ 7 รักความเป็นไทย มีค่าพัฒนา +3.99 ส่วนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ข้อที่ 2 ซื่อสัตย์ สุจริต มีค่าพัฒนาต่ำสุด +1.06

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ปรากฏดังตาราง 21-26

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 (n =196) และปีการศึกษา 2562 (n =181)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน เพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.35	0.54	ปานกลาง	4.91	0.34	มากที่สุด
2. การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจกับผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน ครู และนักเรียนในการเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.19	0.45	ปานกลาง	4.87	0.35	มากที่สุด
3. การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครู และผู้เกี่ยวข้องในการใช้สื่อต้นแบบเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.30	0.50	ปานกลาง	4.83	0.45	มากที่สุด
4. การสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเลี้ยงดูนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.20	0.46	ปานกลาง	4.83	0.40	มากที่สุด

ตาราง 21 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5. ผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูและปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.24	0.45	ปานกลาง	4.96	0.25	มากที่สุด
6. มีการแบ่งหน้าที่ คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานในการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างชัดเจน	3.17	0.45	ปานกลาง	4.88	0.36	มากที่สุด
7. มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้โรงเรียน บ้าน และชุมชน	3.26	0.51	ปานกลาง	4.88	0.40	มากที่สุด
8. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.17	0.40	ปานกลาง	4.93	0.31	มากที่สุด
9. มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรอิสระอื่น ๆ	3.08	0.31	ปานกลาง	4.90	0.31	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง คุณธรรม จริยธรรมผ่านโครงงานคุณธรรม	3.24	0.49	ปานกลาง	4.96	0.25	มากที่สุด
11. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.14	0.43	ปานกลาง	4.80	0.43	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมีความเหมาะสม และหลากหลาย	3.12	0.34	ปานกลาง	4.96	0.24	มากที่สุด
13. มีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ขณะนักเรียนอยู่กับครอบครัว	3.30	0.50	ปานกลาง	4.86	0.41	มากที่สุด

ตาราง 21 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
14. มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.24	0.48	ปานกลาง	4.91	0.33	มากที่สุด
15. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน	3.24	0.44	ปานกลาง	4.83	0.43	มากที่สุด
16. โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ สื่อต้นแบบที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.33	0.50	ปานกลาง	4.91	0.32	มากที่สุด
17. มีกระบวนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน	3.40	0.54	ปานกลาง	4.84	0.43	มากที่สุด
18. มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมิลผลการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.14	0.40	ปานกลาง	4.93	0.28	มากที่สุด
19. โรงเรียนนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผน และพัฒนาการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.21	0.49	ปานกลาง	4.85	0.41	มากที่สุด
20. มีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้	3.32	0.51	ปานกลาง	4.95	0.26	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.23**	**0.39**	**ปานกลาง**	**4.88**	**0.29**	**มากที่สุด**

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.23 , S.D. = 0.39) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการมีกระบวนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 3.40 , S.D. = 0.54) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ รายการการประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนเพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ($\overline{X}$ = 3.35, S.D. = 0.54) อยู่ในระดับปานกลาง และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รายการมีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรอิสระอื่นๆ ($\overline{X}$ = 3.08 , S.D. = 0.31) อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.88 , S.D. = 0.29) อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมีความเหมาะสม และหลากหลาย รายการผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเลี้ยงดู และปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และรายการกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง คุณธรรม จริยธรรมผ่านโครงงานคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.96 , S.D. = 0.24 และ 0.25) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ รายการมีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้ ($\overline{X}$ = 4.95 , S.D. = 0.26) อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รายการกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเองในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($\overline{X}$ = 4.80 , S.D. = 0.43) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของครูในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (N=42)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1. การประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน เพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.43	0.59	ปานกลาง	4.81	0.45	มากที่สุด
2. การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจกับผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน ครู และนักเรียนในการเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.33	0.65	ปานกลาง	4.67	0.65	มากที่สุด
3. การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครู และผู้เกี่ยวข้องในการใช้สื่อต้นแบบเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.12	0.39	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด
4. การสร้างความตระหนัก และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเลี้ยงดูนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.12	0.39	ปานกลาง	4.69	0.56	มากที่สุด
5. ผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูและปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.43	0.70	ปานกลาง	4.74	0.54	มากที่สุด
6. มีการแบ่งหน้าที่ คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างชัดเจน	3.29	0.55	ปานกลาง	4.81	0.50	มากที่สุด

ตาราง 22 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
7. มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้โรงเรียน บ้าน และชุมชน	3.26	0.58	ปานกลาง	4.86	0.41	มากที่สุด
8. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.26	0.49	ปานกลาง	4.71	0.59	มากที่สุด
9. มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้เครือข่ายหน่วยภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรอิสระอื่น ๆ	3.36	0.65	ปานกลาง	4.86	0.41	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง คุณธรรม จริยธรรมผ่านโครงงานคุณธรรม	3.40	0.58	ปานกลาง	4.90	0.37	มากที่สุด
11. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.45	0.70	ปานกลาง	4.74	0.49	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมีความเหมาะสม และหลากหลาย	3.19	0.50	ปานกลาง	4.79	0.52	มากที่สุด
13. มีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ขณะนักเรียนอยู่กับครอบครัว	3.21	0.47	ปานกลาง	4.69	0.51	มากที่สุด
14. มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.17	0.49	ปานกลาง	4.83	0.49	มากที่สุด
15. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน	3.10	0.37	ปานกลาง	4.83	0.43	มากที่สุด

ตาราง 22 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
16. โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ สื่อต้นแบบที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.12	0.39	ปานกลาง	4.67	0.61	มากที่สุด
17. มีกระบวนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน	3.36	0.57	ปานกลาง	4.88	0.39	มากที่สุด
18. มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมิลผลการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.29	0.55	ปานกลาง	4.79	0.47	มากที่สุด
19. โรงเรียนนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผน และพัฒนาการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.19	0.45	ปานกลาง	4.81	0.50	มากที่สุด
20. มีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้	3.10	0.37	ปานกลาง	4.79	0.52	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.25**	**0.43**	**ปานกลาง**	**4.78**	**0.38**	**มากที่สุด**

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของครู ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (μ= 3.25 , σ = 0.43) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (μ= 3.45 , σ = 0.70) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ รายการการประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนเพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน (μ= 3.43 , σ= 0.59) อยู่ในระดับปานกลาง และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รายการครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน และรายการมีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับ

นักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้ (μ= 3.10 , σ = 0.37) อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (μ= 4.78 , σ = 0.38) อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง คุณธรรม จริยธรรม ผ่านโครงงานคุณธรรม (μ= 4.90 , σ= 0.37) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ รายการการสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครู และผู้เกี่ยวข้องในการใช้สื่อต้นแบบเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และรายการมีกระบวนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน (μ= 4.88 , σ = 0.39) อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รายการโรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ สื่อต้นแบบที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และรายการการสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจกับผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน ครู และนักเรียนในการเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน (μ= 4.67 , σ = 0.61 และ0.65) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ตาราง 23แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ปกครอง ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 (n =196) และปีการศึกษา 2562 (n =181)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนเพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.33	0.58	ปานกลาง	4.94	0.27	มากที่สุด
2. การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจกับผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน ครู และนักเรียนในการเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.12	0.35	ปานกลาง	4.79	0.47	มากที่สุด
3. การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครู และผู้เกี่ยวข้องในการใช้สื่อต้นแบบเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.30	0.54	ปานกลาง	4.75	0.51	มากที่สุด
4. การสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเลี้ยงดูนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.08	0.33	ปานกลาง	4.96	0.25	มากที่สุด
5. ผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูและปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.28	0.48	ปานกลาง	4.81	0.49	มากที่สุด
6. มีการแบ่งหน้าที่ คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างชัดเจน	3.07	0.26	ปานกลาง	4.76	0.47	มากที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
7. มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้โรงเรียน บ้าน และชุมชน	3.24	0.47	ปานกลาง	4.82	0.47	มากที่สุด
8. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.43	0.61	ปานกลาง	4.91	0.32	มากที่สุด
9. มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้เครือข่ายหน่วยภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรอิสระอื่น ๆ	3.16	0.45	ปานกลาง	4.78	0.46	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง คุณธรรม จริยธรรมผ่านโครงงานคุณธรรม	3.27	0.53	ปานกลาง	4.83	0.45	มากที่สุด
11. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.07	0.27	ปานกลาง	4.86	0.44	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมีความเหมาะสม และหลากหลาย	3.32	0.54	ปานกลาง	4.83	0.42	มากที่สุด
13. มีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ขณะนักเรียนอยู่กับครอบครัว	3.36	0.56	ปานกลาง	4.90	0.31	มากที่สุด
14. มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.12	0.34	ปานกลาง	4.81	0.44	มากที่สุด
15. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน	3.12	0.37	ปานกลาง	4.83	0.45	มากที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ สื่อต้นแบบที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.21	0.51	ปานกลาง	4.73	0.51	มากที่สุด
17. มีกระบวนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน	3.07	0.31	ปานกลาง	4.82	0.42	มากที่สุด
18. มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมิลผลการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.23	0.47	ปานกลาง	4.80	0.46	มากที่สุด
19. โรงเรียนนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผน และพัฒนาการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.18	0.42	ปานกลาง	4.84	0.43	มากที่สุด
20. มีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้	3.91	0.40	มาก	4.82	0.42	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.24**	**0.35**	**ปานกลาง**	**4.82**	**0.37**	**มากที่สุด**

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ปกครอง ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.24 , S.D. = 0.35) อยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการมีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.91, S.D. = 0.40) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ รายการผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ($\bar{X}$ = 3.43 , S.D. = 0.61) อยู่ในระดับปานกลาง และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รายการมีการแบ่งหน้าที่ คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานในการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างชัดเจน รายการกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ในการจัดการ

เรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และรายการมีกระบวนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน ($\overline{X}$ = 3.07 , S.D. = 0.26, 0.27 และ 0.31) อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.82 , S.D. = 0.37) อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการการสร้างความตระหนัก และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเลี้ยงดูนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.96, S.D. = 0.25) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ รายการการประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนเพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.94 , S.D. = 0.27) อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รายการโรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ สื่อต้นแบบที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.73 , S.D. = 0.51) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (n =13)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนเพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.38	0.65	ปานกลาง	4.69	0.63	มากที่สุด
2. การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจกับผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน ครู และนักเรียนในการเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.62	0.76	มาก	4.62	0.65	มากที่สุด
3. การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครูและผู้เกี่ยวข้องในการใช้สื่อต้นแบบเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.46	0.66	ปานกลาง	4.46	0.77	มาก
4. การสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเลี้ยงดูนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.23	0.59	ปานกลาง	4.62	0.65	มากที่สุด
5. ผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูและปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.77	0.83	มาก	4.54	0.77	มากที่สุด
6. มีการแบ่งหน้าที่ คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างชัดเจน	3.54	0.77	มาก	4.46	0.66	มาก

ตาราง 24 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
7. มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้โรงเรียน บ้าน และชุมชน	3.38	0.65	ปานกลาง	4.46	0.77	มาก
8. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.46	0.66	ปานกลาง	4.77	0.59	มากที่สุด
9. มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้เครือข่ายหน่วยภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรอิสระอื่น ๆ	3.69	0.75	มาก	4.62	0.65	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง คุณธรรม จริยธรรมผ่านโครงงานคุณธรรม	3.62	0.76	มาก	4.54	0.66	มากที่สุด
11. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.38	0.65	ปานกลาง	4.69	0.63	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมีความเหมาะสม และหลากหลาย	3.23	0.59	ปานกลาง	4.62	0.65	มากที่สุด
13. มีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ขณะนักเรียนอยู่กับครอบครัว	3.31	0.63	ปานกลาง	4.77	0.59	มากที่สุด
14. มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.38	0.65	ปานกลาง	4.46	0.66	มาก
15. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน	3.62	0.76	มาก	4.46	0.77	มาก

ตาราง 24 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ สื่อต้นแบบที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.46	0.66	ปานกลาง	4.62	0.65	มากที่สุด
17. มีกระบวนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน	3.54	0.77	มาก	4.54	0.77	มากที่สุด
18. มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมิลผลการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.62	0.76	มาก	4.54	0.66	มากที่สุด
19. โรงเรียนนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนและพัฒนาการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.46	0.66	ปานกลาง	4.62	0.65	มากที่สุด
20. มีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้	3.23	0.59	ปานกลาง	4.69	0.63	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.46**	**0.60**	**ปานกลาง**	**4.58**	**0.60**	**มากที่สุด**

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.46 , S.D. = 0.60) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูและปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.77 , S.D. = 0.83) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ รายการมีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้เครือข่ายหน่วยภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรอิสระอื่นๆ ($\bar{X}$ = 3.69 , S.D. = 0.75) อยู่ในระดับมาก และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รายการการสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเลี้ยงดูนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัย

ในตนเองของนักเรียน รายการกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมีความเหมาะสม และหลากหลาย และรายการมีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้ ($\overline{X}$ = 3.23 , S.D. = 0.59) อยู่ในระดับปานกลาง

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.58 , S.D. = 0.60) อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการมีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ขณะนักเรียนอยู่กับครอบครัว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.77 , S.D. = 0.59) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ รายการการประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนเพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน รายการกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และรายการมีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้ ($\overline{X}$ = 4.69 , S.D. = 0.63) อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รายการมีการแบ่งหน้าที่ คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างชัดเจน รายการมีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน รายการการสร้างองค์ความรู้/ ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครูและผู้เกี่ยวข้องในการใช้สื่อต้นแบบเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน รายการมีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้โรงเรียน บ้าน และชุมชน และรายการครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน ($\overline{X}$ = 4.46 , S.D. = 0.66 และ 0.77) อยู่ในระดับมาก

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของเครือข่ายชุมชน ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 (n =15)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนเพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.27	0.59	ปานกลาง	4.67	0.61	มากที่สุด
2. การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจกับผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน ครู และนักเรียนในการเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.53	0.74	มาก	4.40	0.73	มาก
3. การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครูและผู้เกี่ยวข้องในการใช้สื่อต้นแบบเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.67	0.81	มาก	4.60	0.63	มากที่สุด
4. การสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเลี้ยงดูนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.33	0.61	ปานกลาง	4.47	0.74	มาก
5. ผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูและปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.40	0.63	ปานกลาง	4.27	0.79	มาก
6. มีการแบ่งหน้าที่ คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างชัดเจน	3.20	0.56	ปานกลาง	4.67	0.61	มากที่สุด

ตาราง 25 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
7. มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้โรงเรียน บ้าน และชุมชน	3.73	0.79	มาก	4.47	0.74	มาก
8. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.47	0.64	ปานกลาง	4.67	0.61	มากที่สุด
9. มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้เครือข่ายหน่วยภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรอิสระอื่น ๆ	3.67	0.81	มาก	4.60	0.63	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง คุณธรรม จริยธรรมผ่านโครงงานคุณธรรม	3.40	0.63	ปานกลาง	4.53	0.64	มากที่สุด
11. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.33	0.61	ปานกลาง	4.40	0.73	มาก
12. กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมีความเหมาะสม และหลากหลาย	3.53	0.64	มาก	4.33	0.81	มาก
13. มีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ขณะนักเรียนอยู่กับครอบครัว	3.53	0.74	มาก	4.60	0.73	มากที่สุด
14. มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.40	0.63	ปานกลาง	4.60	0.63	มากที่สุด
15. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน	3.33	0.61	ปานกลาง	4.33	0.81	มาก

ตาราง 25 (ต่อ)

รายการ	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ สื่อต้นแบบที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.60	0.73	มาก	4.47	0.74	มาก
17. มีกระบวนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน	3.47	0.64	ปานกลาง	4.60	0.63	มากที่สุด
18. มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมิลผลการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	3.67	0.81	มาก	4.67	0.61	มากที่สุด
19. โรงเรียนนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนและพัฒนาการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.53	0.64	มาก	4.60	0.63	มากที่สุด
20. มีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้	3.33	0.61	ปานกลาง	4.67	0.61	มากที่สุด
เฉลี่ย	**3.47**	**0.54**	**ปานกลาง**	**4.53**	**0.54**	**มากที่สุด**

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของเครือข่ายชุมชน ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.47 , S.D. = 0.54) อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการมีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้โรงเรียน บ้าน และชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 3.73 , S.D. = 0.79) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ รายการการสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจกับผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน ครู และนักเรียนในการเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน รายการมีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้เครือข่ายหน่วยภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรอิสระอื่น ๆ และรายการมี

การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ($\overline{X}$ = 3.67 , S.D. = 0.81) อยู่ในระดับมาก และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รายการมีการแบ่งหน้าที่ คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างชัดเจน ($\overline{X}$ = 3.20 , S.D. = 0.56) อยู่ในระดับ ปานกลาง

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.53 , S.D. = 0.54) อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการการประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนเพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน รายการมีการแบ่งหน้าที่ คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างชัดเจน รายการผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน รายการมีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และรายการมีกระบวนการยกย่องสร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.67 , S.D. = 0.61) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ รายการการสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครูและผู้เกี่ยวข้องในการใช้สื่อต้นแบบเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน รายการมีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้เครือข่ายหน่วยภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรอิสระอื่นๆ รายการมีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน รายการมีกระบวนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน รายการโรงเรียนนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนและพัฒนาการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และรายการมีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ขณะนักเรียนอยู่กับครอบครัว ($\overline{X}$ = 4.60 , S.D. = 0.63 และ 0.73) อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รายการผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูและปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.27 , S.D. = 0.79) อยู่ในระดับมาก

ตาราง 26 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มผู้ประเมิน	ปีการศึกษา 2561			ปีการศึกษา 2562		
	$\bar{X}, \mu$	S.D., σ	แปลผล	$\bar{X}, \mu$	S.D., σ	แปลผล
นักเรียน	3.23	0.39	ปานกลาง	4.88	0.29	มากที่สุด
ครู	3.25	0.43	ปานกลาง	4.78	0.38	มากที่สุด
ผู้ปกครอง	3.24	0.35	ปานกลาง	4.82	0.37	มากที่สุด
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.46	0.60	ปานกลาง	4.58	0.60	มากที่สุด
เครือข่ายชุมชน	3.47	0.54	ปานกลาง	4.53	0.54	มากที่สุด
	ทุกกลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับ ปานกลาง			**ทุกกลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับ มากที่สุด**		

จากตาราง 26 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพปานกลาง ปีการศึกษา 2562 หลังการพัฒนาโดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพมากที่สุด

2.5 ผลการประมวลความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดจากความคิดเห็นของ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน รายละเอียดปรากฏดังตาราง 27

ตาราง 27 แสดงความถี่ประเด็นข้อเสนอแนะของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน จากแบบสอบถามปลายเปิด

รายการข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างขวัญ และกำลังใจแก่นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ร่วมดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ที่เป็นแบบอย่าง หรือประสบผลสำเร็จ	14
2. ควรมอบเกียรติบัตร เพื่อยกย่องนักเรียนที่มีวินัยในตนเองที่เป็นแบบอย่างในแต่ละด้านอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อเสริมแรงเชิงบวก	12
3. โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์ หรือเผยแพร่ผลสำเร็จที่เกิดกับนักเรียน ครู และโรงเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น	10

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

รายงานผลการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 2) เพื่อศึกษาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 3) เพื่อศึกษาผลการพัฒนามาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 และ4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนที่มีต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2561 ถึงเดือนมีนาคม 2563 ต่อเนื่องตลอด 2 ปีการศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่าง นักเรียน ปีการศึกษา 2561 จำนวน 196 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 181 คน 2) ครูศึกษาจากประชากรครู ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 42 คน 3) กลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2561 จำนวน 196 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 181 คน 4) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 13 คน และ 5) เครือข่ายชุมชน ปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และบันทึกผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน รวมทั้งสิ้น 4 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคมหลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ฉบับที่ 2 แบบสอบถามคุณภาพคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ฉบับที่ 3 แบบบันทึกผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 และฉบับที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทุกฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นระหว่าง 0.97-0.98 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยเก็บข้อมูล 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 หลังการพัฒนาเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2561 ช่วงเดือนมีนาคม 2562 ครั้งที่ 2 หลังการพัฒนาเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2562

ช่วงเดือนมีนาคม 2563 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS version 18 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 กล่าวโดยสรุป ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามวิธีกระบวนการวิจัย สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 -2562 ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมทุกกลุ่มการประเมิน อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 3.45, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับ ปานกลาง รองลงมากลุ่มนักเรียน และกลุ่มผู้ปกครอง ($\overline{X}$ = 3.25, S.D. = 0.38,0.41) อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มครูมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (μ= 3.23 , σ= 0.38) อยู่ในระดับปานกลาง

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมทุกกลุ่มการประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.89, S.D. = 0.29) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมากลุ่มนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.87, S.D. = 0.27) กลุ่มครู (μ= 4.83 , σ = 0.38) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ และกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\overline{X}$ = 4.60,S.D. = 0.46) อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับสมมติฐาน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561 -2562 ตามความคิดเห็นของครู และผู้ปกครอง พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพปานกลาง และเมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครู โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ ($\overline{X}$ = 3.23, S.D. = 0.40) (μ= 3.22 , σ = 0.42)

ปีการศึกษา 2562 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มครู โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ ($\overline{X}$ = 4.87, S.D. = 0.29) (μ= 4.79 , σ = 0.44) สอดคล้องกับสมมติฐาน

3. ผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ที่มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไป หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561 -2562 พบว่า

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไป หลังการพัฒนาทั้ง 2 ปีการศึกษา มีค่าเฉลี่ยร้อยละมากกว่า ร้อยละ 80 ทั้ง 8 ประการ โดยปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงกว่า ปีการศึกษา 2561 ทั้ง 8 ประการ และเมื่อพิจารณาค่าพัฒนา พบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อที่ 3 มีวินัยรู้ มีค่าพัฒนาสูงสุด +5.28 รองลงมา ได้แก่ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อที่ 7 รักความเป็นไทย มีค่าพัฒนา +4.91 ส่วนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อที่ 2 ซื่อสัตย์ สุจริต มีค่าพัฒนาต่ำสุด +2.00 สอดคล้องกับสมมติฐาน

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพปานกลาง ปีการศึกษา 2562 หลังการพัฒนาโดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพมากที่สุด สอดคล้องกับสมมติฐาน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า

ปีการศึกษา 2561 โดยรวมทุกกลุ่มการประเมิน อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 3.45, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับ ปานกลาง รองลงมากลุ่มนักเรียน และกลุ่มผู้ปกครอง ($\overline{X}$ = 3.25, S.D. = 0.38, 0.41) อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มครูมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (μ= 3.23 , σ = 0.38) อยู่ในระดับปานกลาง

ปีการศึกษา 2562 โดยรวมทุกกลุ่มการประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.89, S.D. = 0.29) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา

กลุ่มนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.87, S.D. = 0.27) กลุ่มครู (μ= 4.83 , σ = 0.38) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ และกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\overline{X}$ = 4.60, S.D. = 0.46) อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับสมมติฐาน

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหารมีการวางแผนงาน ในด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยวิธีการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆร่วมกับครู ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง ด้านการพัฒนาครูโดยการพัฒนาศักยภาพครู ส่งเสริมการเป็นครูมืออาชีพ ส่งเสริมความมีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ และการเป็นแบบอย่างที่ดีของครู ด้านการจัดสภาพแวดล้อมโดยการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน สภาพแวดล้อมของครอบครัวและชุมชน และด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเอง ส่งเสริมการเป็นแบบอย่างที่ดีของครู และจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและหลากหลาย ภายใน KONDEE MODEL ซึ่งประกอบด้วย

K : Knowledge กระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียนได้เกิดความตระหนักและปฏิบัติในความมีวินัยในตนเองตามจุดเน้น 5 จุดเน้น และตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด

O : Organization การจัดระบบในองค์การ และมอบหมายงานให้บุคลากรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ

N : Network การมีภาคีเครือข่ายในพื้นที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายผู้นำท้องถิ่น เครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

D : Design จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยด้านต่างๆ เช่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา

E: Environment สภาพแวดล้อม น่าดู น่าอยู่ น่าเรียน ส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียนทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน

E : Evaluation การประเมินผลการปฏิบัติงาน

สอดคล้องกับ คูณศักดิ์ บุตรสีผ่า (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดมุกดาหาร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 723 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีอำนาจการ

จำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.32 - 0.91 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t - test (Independent Samples) และ F – test (One - way ANOVA) ผลการศึกษา พบว่า 1) การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก 2) การเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียน จำแนกตามสภาพโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการสร้างวินัยโดยใช้เกณฑ์บังคับ โดยนักเรียนมีความเห็นสูงกว่าครู เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ เที่ยง แหวนวงษ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านปลาดุก อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อแก้ไขปัญหาของนักเรียน 3 ด้าน คือ การรักษาความสะอาดการแต่งกายการควบคุมตนเอง ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยใช้กิจกรรม 5 กิจกรรม คือ 1. กิจกรรมตาวิเศษ 2. กิจกรรมการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด 3. ทัศนศึกษาที่เรือนจำ 4. กิจกรรมเยาวชนไทยใส่ใจธรรมะ 5. กิจกรรมการเรียนรู้คู่คุณธรรมผลการดำเนินงานทำให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีความเข้าใจและให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานในแต่ละกิจรรมอย่างต่อเนื่องมีพัฒนาการตามวัยและระดับ

จากการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” ปีการศึกษา 2561-2562 เกิดผลกระทบเชิงบวก เชิงประจักษ์ที่ปรากฏต่อโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน ได้รับรางวัล/ประกาศเกียรติคุณในระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัดมากมาย ได้แก่

1. โรงเรียนได้รับรางวัล/ประกาศเกียรติคุณในระดับประเทศ เช่น โล่เชิดชูเกียรติ รางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานดีเด่นระดับเพชร ปีการศึกษา 2561 โล่รางวัลโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำรุ่นที่ 10 ปีการศึกษา 2562 เกียรติบัตรเชิดชูเกียรติระดับเหรียญเงิน “หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม” ปีการศึกษา 2563 เรื่อง การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม 5 ขั้น ปั้นวินัยไปถึงเป้าหมาย โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” เป็นต้น

2. ผู้บริหารสถานศึกษาได้รับรางวัล/ประกาศเกียรติคุณในระดับประเทศ เช่น โล่เชิดชูเกียรติในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น ประจำปีการศึกษา 2562 โล่รางวัลโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำประจำปี 2562 โล่เกียรติคุณครูดีไม่มีอบายมุขประเภทผู้บริหาร ปีการศึกษา 2562 ได้รับรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ด้านนวัตกรรมสร้างสรรค์คนดี ด้านการบริหารเพื่อส่งเสริมคุณธรรม เป็นต้น

3. ครู เช่น (นายยงยุทธ สิทธิชัย) ได้รับรางวัลเสมา ป.ป.ส. (ดีเด่นระดับเพชร) โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติด และอบายมุข ปีการศึกษา 2561 นางเฉลิมศรี รงรัตน์ ได้รับการประกาศเกียรติคุณเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ด้านนวัตกรรมสร้างสรรค์คนดี “การเรียนการสอนเพื่อ

ส่งเสริมคุณธรรม" และด้านคุรุชน คนคุณธรรมประเภทครูผู้สอน ปีการศึกษา 2561 และนางสาววิมลพัชร สุวรรณวัฒน์ ได้รับรางวัลครูดีไม่มีอบายมุข ปีการศึกษา 2562 เป็นต้น

4. นักเรียน เช่น (นางสาวศศิธร ณ ระนอง) ได้รับการคัดเลือกเป็นเด็ก และเยาวชนดีเด่น สาขาพัฒนาเยาวชนบำเพ็ญประโยชน์ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน เป็นต้น

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ตามความคิดเห็นของครู และผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพปานกลาง ปีการศึกษา 2562 หลังการพัฒนาโดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพมากที่สุดสอดคล้องตามสมมติฐาน

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้วางแผนในการพัฒนาครูทั้งระบบเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน โดยการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน การจัดการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์หลากหลายการปฏิบัติงานตามโครงการ/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนการสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และการส่งเสริมการเป็นแบบอย่างที่ดีของครู สอดคล้องกับไพฑูรย์ การเพียร (2544 : 61) ได้ศึกษาบทบาทของครูในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของครูผู้สอนในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประชากรที่ใช้เป็นครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอฮอด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 168 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบปลายเปิดผลการศึกษาพบว่าครูมีบทบาทในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมความมีวินัย พบว่าครูผู้สอนกำหนดเป้าหมาย ในการส่งเสริมทำแผนงานโครงการและกิจกรรมรองรับที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ด้านการกระตุ้น และจูงใจ พบว่าครูผู้สอนให้ความสำคัญในด้านการรักษาความสะอาดของสถานศึกษา การมอบเกียรติบัตรและรางวัลให้กับนักเรียนที่มีมารยาทดีงาม การทำโทษนักเรียนที่กระทำผิดระเบียบวินัยโดยการว่ากล่าวตักเตือนและอบรมสั่งสอนให้เด็กรู้ผิด รู้ชอบ ประพฤติปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนด้านการประสานงาน มีการประสานงานกับผู้ร่วมงานและผู้ปกครองนักเรียนตลอดจนฝ่ายปกครองของโรงเรียนเพื่อรับทราบปัญหาและดำเนินการส่งเสริมวินัยนักเรียน และด้านการประเมินผลในการปฏิบัติงาน/โครงการส่งเสริมวินัยนักเรียน ครูผู้สอนทำการประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมวินัยนักเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยวิธีการสังเกตพฤติกรรมแบบไม่เป็นทางการและพบว่าพฤติกรรมที่เป็นที่น่าพอใจของครูคือ นักเรียนมีความรับผิดชอบในงาน

ที่มอบหมายมากขึ้น และสอดคล้องกับ ประวิทย์ โอวาทกานนท์ (2555 : 120) พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด ประชากรกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยผู้บริหาร ครู อาจารย์ และนักเรียนจำนวน 271 คน โดยมีขั้นตอนการวิจัย 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาประเด็นคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์และกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ระยะที่ 2 การพัฒนาประเด็นคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์และกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และระยะที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ประเด็นคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬา 5 ด้าน ประกอบด้วย ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความรับผิดชอบ และความมีระเบียบวินัย ประเด็นคุณธรรมที่สำคัญซึ่งควรพัฒนาเพิ่มเติม 2 ด้าน คือ ความสามัคคีและความมีน้ำใจ ผลการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ทั้ง 7 ประเด็น โดยคุณธรรมจริยธรรมที่มีการพัฒนาสูงสุด คือ ความมีระเบียบวินัย รองลงมาคือ ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ ความสามัคคีและความเสียสละตามลำดับ

3. มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

ผลการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ที่มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไป หลังการพัฒนาทั้ง 2 ปีการศึกษา มีค่าเฉลี่ยร้อยละมากกว่า ร้อยละ 80 ทั้ง 8 ประการ โดยปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงกว่า ปีการศึกษา 2561 ทั้ง 8 ประการ ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐาน

ผลปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ของนักเรียน สนับสนุนผู้ปกครองในการสร้างบรรยากาศการอยู่ร่วมกันของคนในครอบครัว พัฒนาครูปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ให้แรงเสริมตามความเหมาะสม ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ รวมทั้งจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเองส่งผลให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน เป็นผู้มีระเบียบวินัยมากขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน อยู่ในระดับดี-ดีเยี่ยม เป็นที่ภาคภูมิใจแก่ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ พระอำนาจ น้อยนิล (2554 : บทคัดย่อ) การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย 3) เพื่อศึกษาแนวทางการ

พัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน จำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติ ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-Way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านรักความเป็นไทย รองลงมาได้แก่ ด้านมีจิตสาธารณะ ด้านรัก ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ด้านซื่อสัตย์สุจริต ด้านอยู่อย่างพอเพียง ด้านมีวินัย และด้านมุ่งมั่นในการทำงาน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านใฝ่เรียนรู้ 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่มีเพศ และ อายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ที่ระดับ 0.05 แต่ระดับชั้นต่างกัน โดย ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 3) แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ คือ 1) ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ได้แก่ จัดให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ทุกครั้ง 2) ด้านซื่อสัตย์สุจริต ได้แก่ ครูจะต้องพยายามให้นักเรียนได้ทำการบ้านหรืองานที่มอบหมายด้วยตนเองไม่ลอกของเพื่อนมาส่ง 3) ด้านมีวินัย ครูต้องจัดให้นักเรียนเข้าแถวก่อนเข้า ห้องเรียน และให้เดินเป็นแถวไปเรียนตามห้องทุกครั้ง 4) ด้านใฝ่เรียนรู้ ได้แก่ โรงเรียนควรจัดนิทรรศการด้านวิชาการให้นักเรียนได้เข้าร่วม 5) ด้านอยู่อย่างพอเพียง ได้แก่ โรงเรียนควรมีโครงการเกี่ยวกับการออมเงินเพื่อฝึกการใช้จ่ายเงินให้แก่นักเรียน 6) ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน ได้แก่ ครูต้องมีกิจกรรมเสริมการสอนที่มอบหมายงานให้เด็กได้ทำงานส่ง 7) ด้านรักความเป็นไทย ได้แก่ ครูจะต้องสอนให้เด็กรู้จักการไหว้ผู้ใหญ่และไหว้กันและกัน 8) ด้านมีจิตสาธารณะ ได้แก่ ครูต้องพานักเรียนเข้าร่วมช่วยทำงานให้กับสังคม และสอดคล้องกับ ประวิทย์ โอวาทกานนท์ (2555 : 120) พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด ประชากรกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และนักเรียนจำนวน 271 คน โดยมีขั้นตอนการวิจัย 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาประเด็นคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์และกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ระยะที่ 2 การพัฒนาประเด็นคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์และกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และระยะที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ประเด็นคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬา 5 ด้าน ประกอบด้วย ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความรับผิดชอบ และความมีระเบียบวินัย ประเด็นคุณธรรมที่สำคัญซึ่งควรพัฒนาเพิ่มเติม 2 ด้าน คือ ความสามัคคีและ ความมีน้ำใจ ผลการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ทั้ง 7 ประเด็น โดยคุณธรรมจริยธรรมที่มีการพัฒนาสูงสุด คือ ความมีระเบียบวินัย รองลงมาคือ ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ ความสามัคคีและความเสียสละตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพปานกลาง ปีการศึกษา 2562 หลังการพัฒนาโดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมิน มีคุณภาพมากที่สุด สอดคล้องตามสมมติฐาน

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหารมีการวางแผนงานโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาครู ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนอกจากนี้ผู้บริหารยังได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาองค์รวมของโรงเรียนแบบร่วมมือรวมพลังของบุคลากรทั้งโรงเรียน และพยายามระดมพลังภายนอกโรงเรียนมาผลักดัน คือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมสร้างสรรค์การพัฒนาสถานศึกษาที่ดำเนินการจัดการเชิงระบบที่คำนึงถึงปัจจัยทุกส่วน มาเป็นฐานเพื่อให้การบริหารมีความคล่องตัว สะดวก และมีประสิทธิภาพ จนสามารถปฏิรูปการบริหารและจัดการศึกษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เกียรติ ศักดิ์ บุญเรือง (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองโรงเรียนบ้านสงยาง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ตามกรอบการพัฒนา 3 ด้าน คือ การส่งงานทันตามกำหนดเวลา การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และการกลับบ้านตรงตามเวลา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการวางแผนขั้นปฏิบัติการ ขั้นสังเกตการณ์ และขั้นสะท้อนผล กลุ่มผู้ร่วมศึกษา จำนวน 5 คน จำแนกเป็นผู้ศึกษาค้นคว้า หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน ครูแนะแนว ครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 – 3 จำนวน 3 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 25 คน ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินพฤติกรรม การตรวจสอบข้อมูลยึดหลักการตรวจสอบข้อมูลหลายมิติการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติร้อยละส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการพรรณนา ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า สภาพก่อนการพัฒนามีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 23 คน มีปัญหาการส่งงานไม่ทันตามกำหนดเวลา การแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนและการกลับบ้านไม่ตรงตามเวลา เป็นพฤติกรรมที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนทั้ง 3 ด้าน หลังจากได้ดำเนินการพัฒนาโดยใช้กลยุทธ์ 2 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์การประชุมระดมความคิดและการนิเทศการปฏิบัติการ และกิจกรรม 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการออกเยี่ยมบ้าน กิจกรรมการอบรมคุณธรรมจริยธรรม และกิจกรรมการยกย่องเชิดชูเกียรติ (มี 2 กิจกรรมย่อย คือ กิจกรรมคนดีศรีห้องเรียนและผู้ปกครองต้นแบบ) มาใช้ในการพัฒนา ทำให้พฤติกรรมความมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียน

เปลี่ยนไปในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งสามารถสรุปผลการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากการใช้กลยุทธ์และกิจกรรมดังกล่าวได้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านการส่งงานทันตามกำหนดเวลา มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 6 คน ผลปรากฏว่า มีนักเรียนที่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นไปในทางที่พึงประสงค์ มีการส่งงานครบตามกำหนดเวลาทุกคน ผลการดำเนินงานดีขึ้น ซึ่งมีการพัฒนาจนสามารถผ่านเกณฑ์การคัดกรอง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งบรรลุเป้าหมายที่วางเอาไว้ 2) ด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 12 คน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ น้ำทิพย์ ม่วงปลอด (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อคุณภาพการเสริมสร้างความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์แม่แบบแก้ปัญหาเข้าใจ เข้าถึง พัฒนาของโรงเรียนบ้านหัวถนน จังหวัดสงขลา พบว่า ปีการศึกษา 2556 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความพึงพอใจ เฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก และนักเรียนมีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด ปีการศึกษา 2557 พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความพึงพอใจ เฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ นักเรียน ครู และผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา 2561-2562 ครั้งนี้ทำให้ได้ค้นพบจุดเด่นของการเสริมสร้างความมีวินัยซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนต่อไป

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 K : Knowledge กระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียนได้เกิดความตระหนักและปฏิบัติในความมีวินัยในตนเองตามจุดเน้น 5 จุดเน้น และตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด โรงเรียนควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน สามารถประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียนและสังคม สามารถควบคุมดูแลตนเอง และสังคมให้อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ส่งผลให้โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมต่างๆได้ด้วยความสงบเรียบร้อย นักเรียนก็สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างราบรื่น ไม่มีความเดือดร้อนวุ่นวาย อันเกิดมาจกความขาดวินัย ขาดความรับผิดชอบ ยิ่งไปกว่านั้นโรงเรียนสามารถปลูกฝังให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในแนวทางที่ถูกต้อง เหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนเจริญเติบโตเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติต่อไป

1.2 O : Organization การจัดระบบในองค์การ และมอบหมายงานให้บุคลากรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ โรงเรียนควรส่งเสริม พัฒนาครูให้มี

ความรู้ความสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ อารมณ์ และสังคม ครูเป็นผู้ที่ให้ความอบอุ่นแก่นักเรียน และนักเรียนส่วนมากจะมีครูเป็นแบบอย่าง ทำให้นักเรียนยอมรับค่านิยมและอุดมการณ์ของครูที่นักเรียนยึดเป็นแบบอย่าง และปฏิบัติตามไปตลอด

1.3 N : Network การมีภาคีเครือข่ายในพื้นที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายผู้นำท้องถิ่น เครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนควรสร้างภาคีเครือข่ายซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน คอยดูแลเลี้ยงดู และเฝ้าสังเกตพฤติกรรม และเป็นต้นแบบให้กับนักเรียนได้ ส่งเสริมให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม หน่วยงานต่างๆในสังคมเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองอย่างทั่วถึง ดังนั้นการที่นักเรียนมีผู้ปกครองหรือเพื่อนที่แสดงพฤติกรรมความมีวินัยอย่างสม่ำเสมอก็จะทำให้นักเรียนมีแบบอย่างของการแสดงพฤติกรรมประกอบกับโรงเรียนให้ความสำคัญ ทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอย่างต่อเนื่อง ครูและบุคลากรในโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดี บรรยากาศต่างๆ ในโรงเรียนเอื้อต่อการเลียนแบบในการแสดงพฤติกรรมทำให้นักเรียนซึมซับสิ่งที่ดีมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์

1.4 D : Design จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยด้านต่างๆ เช่น ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม และด้านจิตอาสา โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย สร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียน เช่น การมอบเกียรติบัตร ทุนการศึกษาหรือรางวัลอื่นๆ แก่นักเรียนที่มีพฤติกรรมทางด้านการมีวินัยในตนเอง มีการกำหนดมาตรการในการส่งเสริมความมีวินัย เช่น กำหนดบทลงโทษนักเรียนที่ไม่เข้าเรียน โดยอาจให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการกำหนดมาตรการ ให้ความสำคัญกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพราะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ครู และผู้ปกครอง เช่น กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมแนะแนว เป็นต้น และมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้และส่งเสริมระเบียบวินัย เช่น การเข้าค่ายพักแรมคุณธรรม กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

1.5 E: Environment สภาพแวดล้อม น่าดู น่าอยู่ น่าเรียน ส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน โรงเรียนควรพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เป็นแหล่งเรียนรู้สื่อต้นแบบที่สำคัญทั้งภายในและนอกโรงเรียน หรือถ้าหากนักเรียนอยู่ในชุมชนที่มีระบบการจัดการที่ดีมีแบบอย่างทางพฤติกรรมที่เหมาะสม และมีกิจกรรมที่กระตุ้นหรือส่งเสริมเด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของชุมชนด้วยแล้วจะช่วยให้เด็กและเยาวชนมีจิตอาสา คิดเพื่อส่วนรวมและชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ช่วยกันพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญก้าวหน้า และสร้างสำนึกรักบ้านเกิดซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

1.6 E : Evaluation การประเมินผลการปฏิบัติงาน โรงเรียนควรมีการตรวจสอบพฤติกรรมที่สะท้อนความมีวินัยในตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อดูแนวโน้มความยั่งยืนหรือความคงทนของความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และทบทวนกิจกรรมต่างๆ เพื่อปรับปรุงพัฒนาสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ของโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างยั่งยืน

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน บ้าน และชุมชนที่นักเรียนอาศัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กนกวรรณ อุปลา. (2562). **ความมีวินัยในตนเอง**. สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2562,จาก https://sites.google.com/site/knkwrrnxupla/bth-thi5khwam-mi-winay-ni-taw-xeng.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ค). **แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ.

กรมวิชาการ. (2541). **การฝึกเหตุผลจริยธรรม : ทฤษฎีและการปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาทางหนังสือกรมวิชาการ.

_____. (2542). **กระบวนการเรียนรู้และยุทธศาสตร์การเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์ จำกัด.

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2556). **คู่มือการดำเนินงานโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพสำหรับโรงเรียน. ม.ป.ท.**

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **รายงานผลการดำเนินการโครงการพัฒนาบุคลากรเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งสายงานบริหารในสถานศึกษา ปีงบประมาณ 2546**.

_____. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (2554). **การกระจายอำนาจการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

_____. (2556). **พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2545 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ**. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กฤษจา ดอนทอง. (2549). **ปัจจัยที่สัมพันธ์ กับวินัยของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค**

กฤษณา พันธุ์มวานิช (2550). **ค่านิยมพื้นฐานของสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ.

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ. (2542). **ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กัมปนาท สุ่มมาตย์. (2557). **การพัฒนาบุคลากร ของโรงเรียนสระยายโสมวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9**. หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กัลยา นาคเพ็ชร์ และคณะ. (2548). **จิตวิทยาพัฒนาการสำหรับพยาบาล**. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย.

กาญจนา คำเพราะ. (2552). **การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การวิจัยการศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เกษม ศรีเดิมมา. (2549). “ความเป็นมาเป็นไปของ Active Learning ราชภัฏนครสวรรค์. นครสวรรค์”, **วารสารการจัดการความรู้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.** 1(1).

เกียรติศักดิ์ บุญเรือง. (2551). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านสงยาง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ขัตติยา กรรณสูต. (2547). **รายงานการวิจัยคุณธรรมพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของคนไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.

คงสิฐ อาจวิชัย. (2552). **การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศอีสาน อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

คัมภีร์ สุดแท้. (2553). “การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก”. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**. 4(2) : 127-136.

คูณศักดิ์ บุตรสีผ่า. (2555). **การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดมุกดาหาร**. ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม.

จรัส อติวิทยาภรณ์. (2554). **หลักการและทฤษฎีการบริหารทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา : เทมการพิมพ์สงขลา.

จาตุวิทย์ ชอบค้า. (2552). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียนด้านความรับผิดชอบโรงเรียนเทศบาลสวนสนุก สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จำนง เต้าชัยภูมิ. (2547). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองฉิม อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ**, การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ. ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จำเนียร พลหาญ. (2553). **หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา**. มหาสารคาม : คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ฉลวย เฉยฉิว. (2553). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองด้านการตรงต่อเวลาของนักเรียนโรงเรียนบุ่งค้าวิทยาคม อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ฉันทนา ภาคบงกช และคณะ. (2539). **การสำรวจคุณลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย (รายงานผลงานวิจัย)**. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร : กรุงเทพฯ.

ฉันทนา รัตนพลแสน. (2562). **ความรับผิดชอบสำคัญอย่างไร**. สืบค้นเมื่อ 19 เมษายน 2562,จาก https://www.gotoknow.org/posts/286032.

ชลอ ไกรทอง. (2547). **ทรรศนะของครูต่อการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.** วิทยานิพนธ์ครุมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

ชัยณรงค์ ศรีสุข. (2545). **คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2544). **ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). **สอนประวัติศาสตร์ให้เด็กมีความสุข สนุกคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : สหมิตรพริ้นติ้งแอนพับลิชชิ่ง.

_____. (2555). **80 นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชัน.

ชาตรี สุบรรณภาส. (2548). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการพัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ชุติมา ศิริกุลชยานนท์. (2562). **สร้างวินัยอย่างไรจึงจะสำเร็จ**. สืบค้นเมื่อ 6 พฤษภาคม 2562,จาก http://www.dekthaidoodee.com/articles/บทความ-สร้างวินัยอย่างไรจึงจะสำเร็จ.aspx.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2550). **สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรงค์ เส็งประชา. (2541). **มนุษย์กับสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ณัฐณิชากร ศรีบริบูรณ์. (2550). **การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของจิตอาสาของนักศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. ปริญญานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐศักดิ์ จันทร์ผล. (2552). **การพัฒนารูปแบบการบริหารงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่เน้นการกระจายอำนาจ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม.

ณุตตรา แทนขำ. (2543). **การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาดีเด่นระดับปะถมศึกษาปีพุทธศักราช 2541.** วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2524). **พฤติกรรมศาสตร์** เล่ม2 . จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (2527). “จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน”. **วารสารแนะแนว**. ปีที่ 18, ฉบับที่ 91. (กุมภาพันธ์-มีนาคม) : หน้า 58-59.

_____. (2543). **ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนางานบุคคล**. กรุงเทพฯ : สำนักกิจการโรงพิมพ์ทหารผ่านศึก.

_____. (2545). ลักษณะการวิจัยทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ที่สามารถชี้นำการพัฒนาบุคคลอย่างครบวงจร. **วารสารวิจัย**. 15(2) : 130-165.

ดุษฎี ไชยชนะ. (2550). **การรับรู้การเปลี่ยนแปลงองค์การจากมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐของข้าราชการสังกัดสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ**. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ตวงรัตน์ วาห์สะ. (2554). **พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม** . มหาวิทยาลัยศิลปากร/กรุงเทพฯ.

ทรงศักดิ์ โอษะคลัง. (2550). **การพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการที่ดีด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร**. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม.(ยุทธศาสตร์การพัฒนา). สกลนคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ทวีศักดิ์ ใจนวน. (2554). **การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ทิศนา แขมมณี. (2551). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เที่ยง แหวนวงษ์. (2546). **การพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านปลาดุก จังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธนพงษ์ คำเกษ. (2557). **การพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษาและพัฒนาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ธัญญรัตน์ โพธิสาร. (2548). **ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดอุบลราชธานี.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ธัญญาลักษณ์ เวชกามา. (2556). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนบ้านท่าเยี่ยมวิทยายล จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพฯ.

ธิดา ฐิติพานิชยางกูร. (2550). **ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความมั่นคงทางอารมณ์และความสามารถในการเผชิญปัญหาและอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธิดารัตน์ ธนะคำดี. (2552). **การพัฒนาแบบวัดความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1**. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นฤมล ปภัสสรานนท์. (2558). **สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. (21 st Century Learning Environments) สืบค้นจากเว็บไซด์ http://www.21** Century Skills.org/route 2 v เมื่อวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2562

นวลจิตต์ เชาวกีรติพงศ์. (2545). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.** กรุงเทพฯ : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2540). **ศิลปะการสร้างวินัยที่ชนะใจลูก**. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อแกรมมี่.

นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2553). **สอนลูกให้มีวินัย : ฝึกเด็กและวัยรุ่นอย่างไรให้ยอมรับและไม่ต่อต้านคุณ**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : บี มีเดีย.

น้ำทิพย์ ม่วงปลอด. (2557). **รายงานการเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นคนดีของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์แม่แบบแก้ปัญหาเข้าใจ เข้าถึง พัฒนาของโรงเรียนบ้านหัวถนน จังหวัดสงขลาปีการศึกษา 2556-2557**. สงขลา : โรงเรียนบ้านหัวถนน.

นิตยา กัณณิกาภรณ์. (2553). **การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร.** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นิตยา รัชชูวงษ์. (2552). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนด้านการตรงต่อเวลา โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นิธิวดี วรเดช. (2551). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองด้านการตรงต่อเวลาของนักเรียนโรงเรียนนาจะหลวย อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นิยม กริ่มใจ. (2545). **ทัศนะของนักศึกษาต่อกระบวนการบริหารสถานศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนอรรถวิทย์พนิชการ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ. (2560). “การบริหารแบบมีส่วนร่วม” **วารสารมหาจุฬาวิชาการ**, 4 (1), 177.

บัญญัติ ชำนาญกิจ. (2549). ทำไมจึงจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ในระดับอุดมศึกษา. **วารสารการจัดการความรู้.** มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2555). “วินัยในตนเองและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง”. **วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. 17(1), 3-15.

_____. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สุวีริยสาสน์.

บุญส่ง หาญพานิช. (2546). **ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย.** วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บูรชัย ศิริมหาสาคร. (2546). **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์**. กรุงเทพ ฯ : ปุ๊คพอยท์.

เบญญาภา หลวงราช. (2560). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา**. นครปฐม : สาขาวิชาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ประกอบ หาญณรงค์. (2557). **รายงานการประเมินโครงการพัฒนาบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ภาคีเครือข่ายโรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.** สงขลา : โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา

ประดิษฐ์ ป้องเขตร. (2557). **การมีวินัยในตนเองที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประไพศิลป์ ศรีณรงค์ฤทธิ์. (2552). **การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่านซ้าย จังหวัดเลย**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ประภาพรรณ เอี่ยมสุภาษิต. (2543). **“พฤติกรรมวัยเด็ก" ในเอกสารการสอนชุดวิชา การพัฒนาพฤติกรรมเด็ก หน่วยที่ 1-7**. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ประยูร ศรีประสาธน์ และคณะ. (2549). **การบริหารและพฤติกรรมองค์การ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตะวันออก.

ประวิตร พิสุทธิโสภณ. (2552). **ความหมายของจิตอาสา**. สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2562, จาก http://www.kemchaifoundation.org.

ประวิทย์ โอวาทกานนท์. (2555). **การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด**. ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ปราชญา กล้าผจัญ. (2544). **คุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ**. กรุงเทพฯ : เยลโล่การพิมพ์.

ปริญวัฒน์ ถมกระจ่าง. (2561). **ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของโรงเรียนบางละมุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2554). **การบริหารวิชาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี

ปัญญา ทองนิล. (2553). **รูปแบบการพัฒนาสมรรถภาพการสอนโดยการบูรณาการแบบสอดแทรกสำหรับนักศึกษาครูเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์**. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปิยะนาถ สรวิสูตร. (2552). **แรงจูงใจของผู้นำเยาวชนที่มีจิตอาสาในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม: กรณีศึกษาสภาเยาวชนกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์, สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พจนีย์ มั่งคั่ง และกัญภร เอี่ยมพญา. (2563). "แนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1." **วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ (มสป.)** .ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563.

พนม พงษ์ไพบูลย์. (2561). **การศึกษากับการเสริมสร้างความซื่อสัตย์สุจริต**. สืบค้นเมื่อ5 มกราคม 2562, จาก http://www.moe.go.th/main2/article/article11.htm.

พนมพร เผ่าเจริญ. (2551). **การพัฒนากระบวนการเครือข่ายการพัฒนาครูด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครสวรรค์.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

พนัส หันนาคินทร์ และคณะ. (2542). **สร้างเสริมลักษณะนิสัย**. กรุงเทพฯ : แม็คการพิมพ์.

พรพรรณ วีระปรียากูร. (2544). **การดัดแปลงแบบวัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในจังหวัดขอนแก่น.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) นครราชสีมา : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.

พรสุดา ศรีปัญญา. (2554). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด : การวิเคราะห์พหุระดับ**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). (2551). **วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต). (2551). **กระแสธรรมเพื่อชีวิตและสังคม**. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา.

_____. (2556). วินัย : เรื่องใหญ่กว่าที่คิด. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : เอ็นพี พริ้นติ้ง.

พระไพศาล วิสาโล. (2550). **สร้างสันติด้วยมือเรา**. ศูนย์ศึกษาและพัฒนาสันติวิธี มหาวิทยาลัยมหิดล.

พระอำนาจ น้อยนิล. (2554). **การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี**. ปริญญานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พิวันชัย จันทร์เกษ. (2559). **รายงานการประเมินโครงการพัฒนาบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนอ่าวลึกประชาสรรค์ ปีการศึกษา 2559.** กระบี่ : โรงเรียนอ่าวลึกประชาสรรค์

พุฒิพงศ์ ทรงนวล. (2556). **ปัญหาและการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี**. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พูลสวัสดิ์ วรรณลา. (2557). **แนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.

ไพฑูรย์ การเพียร. (2544). **บทบาทของครูในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2560). **พลิกโฉมเยาวชนไทยสู่ เก่ง ดี และมีวินัย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ไพบูลย์ ข่าขันมะลี. (2548). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนหนองตอวิทยา อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ไพบูลย์ ยุทธเสรี. (2550). **การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความตรงต่อเวลาโรงเรียนนาโพธิ์พิทยาคม อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). **การวัดความพึงพอใจ**. กรุงเทพฯ : แสงอักษร.

ภักดี เอื้อราษฎร์. (2551). **สภาพการดำเนินงานวินัยนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3-4 ของโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มาลี สืบกระแส. (2552). **การพัฒนารูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.

เมตต์ เมตต์การุณ์จิต. (2553). **การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม:ประชาชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและราชการ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บุ๊ค พอยท์.

ยนต์ ชุ่มจิต. (2550). **ความเป็นครู.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้ง จำกัด.

ยาใจ ปะมาคะเต. (2549). **ผลสัมฤทธิ์และความรับผิดชอบต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนแบบรวมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2553). **การประเมินโครงงาน แนวคิดและปฏิบัติ.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัชนี สังข์สุวรรณ. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการทำงานของข้าราชการ สำนักบริหารส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.** กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

รุ่ง พูนสวัสดิ์. (ม.ป.ป.). **การบริหารงานบุคลากรในวงการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ .

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2557). **การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. : เทมการพิมพ์.

_____. (2548). **การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา,บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

รุ่งอรุณ เขียวพุ่มพวง. (2557). **กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของเด็ก**. กรุงเทพฯ : เอส.ออฟเซ็ทกราฟฟิคดีไซน์.

รุจิร์ ภู่สาระ และคณะ. ม.ป.ป. **แบบเรียนแนวหน้าชุดพัฒนากระบวนการหลักสูตรใหม่ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม. (2560). **รายงานประจำปีการศึกษา 2560 โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม**. ตรัง : โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม.

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม. (2560). **รายงานการดำเนินโครงการ โรงเรียนคุณธรรม ปีการศึกษา 2560**. ตรัง : โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม.

_____. (2560). **รายงานการประเมินตนเอง ประจำปีการศึกษา 2560 โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม**. ตรัง : โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม.

_____. (2560). **รายงานพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม**. ตรัง : โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม.

_____. (2560). **สรุปผลการเสวนาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม**. ตรัง : โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม.

_____. (2560). **สารสนเทศ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ประจำปีการศึกษา 2560.** ตรัง : โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม.

_____. (2561). **สารสนเทศ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ประจำปีการศึกษา 2561.** ตรัง : โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม.

ลักขณา สริวัฒน์. (2545). **สุขวิทยาจิตและการปรับตัว.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และคณะ. (2539). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีวินัย**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วรายุทธ แก้วประทุม. (2556). **ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานของโรงเรียนบ้านหินแร่** : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2.

วศิน ชูชาติ. (2559). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21 จังหวัดสุพรรณบุรี**.หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต . ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วะรีพร บำรุงผล. (2548). **ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ ศษม. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วัชรียา เขียนนอก. (2554). **ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาจิตวิทยาการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

วัฒนา สูตรสุวรรณ. (ม.ป.ป.). **ลับ-เฉพาะผู้เป็นหรือกำลังจะเป็นผู้บังคับบัญชา**. กรุงเทพฯ : ไทยอนุเคราะห์ไทย.

วัลลภา วงศ์ศักดิรินทร์. (2558). **พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร**. งานวิจัยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิชัย วรรณพุฒ. (2547). **ทรรศนะของนักเรียนต่อการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในโรงเรียนประจวบวิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.

วีรวุธ มาฆะศิรานนท์ และเสาวลักษ์ อัศวเทววิช. (2551). **จิต 5 ปั้นยอดมนุษย์**. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็กซเปอร์เน็ท.

วุฒินันท์ จันทร์ทอง. (2552). **การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยนักศึกษาด้านการตรงต่อเวลา วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศิริลักษณ์ เบญจภุมริน. (2551). **หน้าแถวและแนวทาง 19 ความรับผิดชอบ**. สืบค้นเมื่อ18 เมษายน 2562, จาก http://www.kamsondeedee.com/main/2009-07-31-07-07-02/853-19-260.

_____. (2562). **การตรงต่อเวลา**. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2562, จาก http://www.kamsondeedee.com.

ศุภสิริ โสมาเกตุ. (2544). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู**. มหาสารคาม : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. เอกสารอัดสำเนา.

ศูนย์โรงเรียนคุณธรรม มูลนิธิยุวสถิรคุณ. (2558). **คู่มือปฏิบัติ โรงเรียนคุณธรรม**. กรุงเทพฯ : สหมิตรพริ้นติ้งแอนด์พับลิสชิ่ง.

เศรษฐภูมิ เถาชารี. (2558). “การบริหาร การจัดการ” **อินดัสเตรียล เทคโนโลยี รีวิว (Industrial technology review)**, 21(276), 114-120.

โศภิดา คล้ายหนองสรวง. (2558). **การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 8**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สนั่น กัลป์ปา. (2551). **การพัฒนายุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนบนพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.** สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

สายฤดี วรกิจโภคาทร และคณะ. (2552). **โครงการวิจัยคุณลักษณะและกระบวนการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมในประเทศไทย ทุนสนับสนุนงานวิจัยศูนย์ส่งเสริม และการพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณภาพ.** กรุงเทพฯ : สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).

สมถวิล ผลสอาด. (2555). **การรับรู้ของประชาชนที่มีต่องานบริการด้านสาธารณสุขของเทศบาลตำบลวังเย็น อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา.** วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง (พนัสนิคม), คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมนึก ภัททิยธนี. (2549). **การวัดผลการศึกษา**. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

สมบูรณ์ สุริยวงศ์, สมจิตรา เรืองศรี และเพ็ญศรี เศรษฐวงศ์. (2544). **ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

สมพงษ์ จินดารุ่งเรืองรัตน์. (2546). **ปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยทางชีวสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่น.** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมพงษ์ บุญญา. (2555). **ผลของการใช้กิจกรรมการกระจ่างค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเองของนักศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โครงการเกษตรเพื่อชีวิต**. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมพงษ์ สิงหะพล. (2542). **การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมของแบบเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยกับจุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมของหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)**. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา:นครราชสีมา.

สมพร สุทัศนีย์. (2536). **จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ : บริษัทคอทฟอร์ม จำกัด.

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง. (2542). **การบริหารบุคลากรและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมหมาย วิเศษชู. (2554). **การพัฒนากระบวนการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนฆ้องชัยวิทยาคม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สมุทร ชำนาญ. (2546). **การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยบูรพา.

_____. (2556). **ภาวะผู้นำทางการศึกษา ทฤษฎี และปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. ระยอง: พี.เอส. การพิมพ์.

สรชัย พิศาลบุตร. (2549). **สำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ทำได้ง่ายนิดเดียว**. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.

สายหยุด ภูปุย. (2558). **การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบของนักศึกษาวิชาชีพครู**. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (หลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

_____. (2552). **หลักสูตรการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาทั่วประเทศ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทองกมล จำกัด.

_____. (2555). **รายงานการศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **คุณธรรมและจิตสำนึกของข้าราชการครู.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). **ข้อมูลวันสำคัญโครงการปีรณรงค์วัฒนธรรมไทยและแนวทางในการจัดกิจกรรม/สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561ก). **คู่มือการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา**. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

_____. (2561ค). **ข้อเสนอเชิงนโยบายการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

_____. (2555). **รายงานการวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนขนาดเล็ก : ระยะที่ 1 จังหวัดอุบลราชธานี**. กรุงเทพฯ : บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา. (2554). **การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุ.

_____. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา. (2557). **แนวทางการจัดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมหน้าที่พลเมือง**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา. (2560). **แนวทางการพัฒนาและประเมินค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2553). **แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สิริกร สินสม. (2558). **ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสานักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

สิริทธรา สายบุญตั้ง. (2553). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3.** วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). เพชรบูรณ์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

สุชา จันทร์เอม. (2542). **จิตวิทยาทั่วไป.** พิมพ์ลักษณ์ : กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. (2521). **จิตวิทยาในห้องเรียน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียน โสตร์.

สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2556). **การบริหารเวลา การตรงต่อเวลา**. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2562, จาก http://oknation.nationtv.tv.

สุเทพ เบ็ญจวิไลกุล. (2550). **การพัฒนาเครื่องมือประเมินความมีวินัย และความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4** . นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุเทพ แสวงธรรม. (2553). **การบริหารการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

สุนันท์ พรหมประกอบ. (2546). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคมของนักศึกษาอาชีวศึกษา** . นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุพัฒน์ เศรษฐคมกุล. (2556). **กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์โดยการประยุกต์ใช้กระบวนการแนวจิตตปัญญาศึกษา**. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุรเกียรติ จอมไพรศรี. (2550). **การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5**. วิทยานิพนธ์ (ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

สุรศักดิ์ เกลี้ยงสะอาด. (2556). **รายงานการประเมินโครงการการแก้ปัญญาหาการติด 0 ร มส โดยใช้กลยุทธ์ SCoRE Model โรงเรียนควนเนียงวิทยาคม ปีการศึกษา 2556.** สงขลา : โรงเรียนควนเนียงวิทยาคม.

สุรศักดิ์ ยุทธนานุกูล. (2558). **ความต้องการพัฒนาบุคลากรของข้าราชการครูโรงเรียนวังน้ำเย็นวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7**. การศึกษามหาบัณฑิต มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2550). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อติญาณ์ ศรเกษตริน. (2543). **สร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความเป็นผู้นำสำหรับนักศึกษาพยาบาล.** วิทยานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อโนมา ขันพันธ์. (2548). **“ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีบุณยานนท์ จังหวัดนนทบุรี”**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อมรภัค ปิ่นกำลัง. (2562). **การบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อรพินทร์ ชูชม และคณะ. (2549). **การวิเคราะห์ปัจจัยทางจิตสังคมที่สัมพันธ์กับจิตสำนึกทางปัญญาและคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทย**. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์.

อรรณพ อุ่นจะนำ. (2541). **รายงานโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนเกาะคาวิทยาคม อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

อลิศรา กฤษมานิต. (2546). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติต่อเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศิลปะศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประชากรศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.

อัญชิสา สุรีย์แสง. (2553). **การใช้กิจกรรมพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อารี ชีวเกษมสุข และจินตนา ยูนิพันธุ์. (2548). “การพัฒนาแบบวัดความพึงพอใจต่อคุณภาพการพยาบาลของผู้ป่วย”. **วารสารเวชศาสตร์ร่วมสมัย**, 49(10), 617-631.

อุทุมพร บุญจับ. (2557). **การจัดการสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดเชิงเลน (นครใจราษฎร์)** (Envlronmental management in school : Watchueng lane (Nakhonchairat) school) ระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม.

เอื้อมพร ลาโยธี. (2552). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออก**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,มหาวิทยาลัยบูรพา.

Arends, Richard. (2001). **Learning to Teacher**. (5 th ed). Sinngpore: McGraw -Hill Higher Education.

Asubel,David P. (1972). **Ego Development and the Personality**. 3rd. New York : Gruneand Stration. Inc ; 1956.

Bandura, Albert. (1977). **Social learning theory**. New Jersey: Prentice-Hall.

Bardo, J.W., & Hartman, J.J. (1982). **Urban sociology : A systematic introduction**. New York:F.E.Peacock.

Bloom. (1976). **Taxonomy of Education objective. Hand Book I : Cognitive Domain.** New York : David Mckay.

Bollinger, L.S. (2002) . "Effects of mandated school uniforms policy on school climate andstudent discipline in an middle school". **Dissertations Abstracts International**,63(6),2052-A.

Dzivhani, M. D. (2002). "The role of discipline in school and classroom management:a case study". **Masters Abstracts International**,40(4),842.

Enciso, R.P. (2001). "Perceptions of student discipline: Viewpont of students, teacher andAdministrators". **Master Abstracts Intermational**,39(4),961.

Gorton, R. A. (1983). **School Administration and Supervision Leadership Challenges andOpportunities**. 2nd ed. Dubuque : Wm. C. Brown.

Grandmontl, R.P. (2001). "The implelementation and utilization of democratic discipline as anapproach to classroom mangement: A case study". **Dissertation AbstractsInternational**,63(1),37.

Jacobsen,Eggen,&Kauchak. (1999). **Methods for Teaching : Promoting Student Learning 5 th ed.** New Jersey : Prentice-Hall.

Johnson, C. E. (1997). "Effect of interdisciplinary team and teacher advisory groups on middleschool discipline". **Dissertation Abstracts International**,57(7),2769.

Jon Wels. (2009). **Leading Curriculum Development.** California : Corwin.

Joyce, B & Well, M. (1985). **Models of teaching**. 2nd ed. New Delhi :Prentice–Hall.

Keeves, P. J. (1988). **Educational research, methodology and measurement: An internationalhandbook**. Oxford: Pergamon Press.

Kohlberg, L. (1976). **Moral Stage and Moralization: The Cognitive Development ApproachMoral Development and Behavior**. New York: Holt Rinehart and Winston.

Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. (1960). **Determinining Sample Size for Research Activities**. Educational and Psychological Measurement. v. 30, 608.

Linton Freeman. (1979). **Organizational life cycles and natural selection processes**.

Martinson, T. (1991). **High school principals and students: Negotiating deviant behavior throughpoliteness in paper presented at the annual meeting of the speechcommunication**. association(7th ed.). Atlanta: Harper Brothers.

Maslow, Abraham H. (1970). **Motivation and Personality**. New York: Harper ETORW.

McMullen, R. C., (1981). "A Comparison of configency management system in an urban juniorhigh/ Middle school with an emphasis on development needs to young adolescent".**Dissertation Abstract International**,46(7), 616-A.

Mussen, Paul. (1969). **The Phychological Development of the Child**. 2nd ed. New Jersey :Prentice-Hall.

Posner. (1992). **Analyzing the curriculum.** New York : McGraw-Hill

Slavin, Robert E. (1995). **Cooperative Learning** : Theory, Research, and Practice. Boston : AIIyn and Bacon.

Starkey Paul. (1997). **Networking for Development.** IFRTD The International Forum for Rural Transport and Development.

Steiner E. (1988). **Methodology of theory construction**. Sydney: Educology Research Associates.

Wiggins , Terry S. , and Others. (1971). **The Psychology of Personality Reading**. New York : Addreson-Wesley.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญและแบบตอบรับ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รศ. สุเทพ สันติวรานนท์	รองศาสตราจารย์ อาจารย์สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. นางชนิดา วิสะมิตนันท์	ข้าราชการบำนาญ อดีตศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16
3. นายสมพงษ์ แคนยุกต์	ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชินี วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13
4. นายธัชชเวชว์ จันทร์สุขศรี	ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13
5. นายสมปอง ห่วงจริง	ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยยอด วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 13

ที่ ศธ ๐๕๒๔๓.๔๑/ว. ๑๒๖ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง
๙๒๑๒๐
๑๘ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง เชิญเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน รศ. สุเทพ สันติวรานนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และประเมินโครงการเรื่อง รายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ รายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ขอเรียนเชิญท่านเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญให้กับบุคลากร คนดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ตามที่โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้เรียนเชิญข้าพเจ้า รศ. สุเทพ สันติวรานนท์ ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และเป็นที่ปรึกษาในการประเมินโครงการ เรื่อง รายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ซึ่งเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อใช้ประกอบการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นเชี่ยวชาญของ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

ข้าพเจ้ายินดีเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการฯ ดังกล่าว

ลงชื่อ

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย ประจาสาขาวชาการประเมินผลและวิจัย
มหาวิทยาลัยทักษิณ

ที่ ศธ ๐๕๒๔๓.๔๑/ว. ๑๒๖

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง
๙๒๑๒๐

๑๘ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง เชิญเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางชนิดา วิสะมิตนันท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยาฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และประเมินโครงการเรื่อง รายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ รายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ขอเรียนเชิญท่านเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญให้กับบุคลากรดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕๕-๒๐๘๗๙๒

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ตามที่โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้เรียนเชิญข้าพเจ้า นางชนิดา วิสะมิตนันท์ ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ อดีตศึกษานิเทศก์ หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๖ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้าง ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และเป็นที่ปรึกษาในการประเมินโครงการ เรื่อง รายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ซึ่งเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อใช้ประกอบการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นเชี่ยวชาญของ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

ข้าพเจ้ายินดีเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการฯ ดังกล่าว

ลงชื่อ

(นางชนดา วสะมิตนันท์)
ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ อดีตศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๖

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว. ๑๒๖

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง
๙๒๑๒๐
๑๘ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง เชิญเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นายสมพงษ์ แคนยุกต์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และประเมินโครงการเรื่อง รายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ รายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ขอเรียนเชิญท่านเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญให้กับบุคลากรดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ตามที่โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้เรียนเชิญข้าพเจ้า นายสมพงษ์ แคนยุกต์ ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชินี วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ เป็น

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และเป็นที่ปรึกษาในการประเมินโครงการ เรื่อง รายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ซึ่งเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อใช้ประกอบการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นเชี่ยวชาญของ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

ข้าพเจ้ายินดีเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการฯ ดังกล่าว

ลงชื่อ

(นายสมพงษ์ แคนยุกต์)
ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ
อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชินี วิทยฐานะเชี่ยวชาญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว. ๑๒๖

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง
๙๒๑๒๐

๑๘ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง เชิญเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นายธัชชเวชว์ จันทร์สุขศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และประเมินโครงการเรื่อง รายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ รายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ขอเรียนเชิญท่านเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญให้กับบุคลากรดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ตามที่โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้เรียนเชิญข้าพเจ้า นายธัชชเวชว์ จันทร์สุขศรี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๓ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และเป็นที่ปรึกษาในการประเมินโครงการ เรื่อง รายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ซึ่งเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อใช้ประกอบการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นเชี่ยวชาญของ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

ข้าพเจ้ายินดีเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการฯ ดังกล่าว

ลงชื่อ

(นายธัชชเวชว จนทร์สุขศรี)
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว. ๑๒๖

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง
๙๒๑๒๐

๑๘ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง เชิญเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นายสมปอง ห่วงจริง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และประเมินโครงการเรื่อง รายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกัน

สารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ รายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ขอเรียนเชิญท่านเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญให้กับบุคลากรคนดังกล่าว จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ตามที่โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้เรียนเชิญข้าพเจ้า นายสมปอง ห่วงจริง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยยอด วิทยฐานะเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๓ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และเป็นที่ปรึกษาในการประเมินโครงการ เรื่อง รายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ซึ่งเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อใช้ประกอบการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นเชี่ยวชาญของ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

ข้าพเจ้ายินดีเป็นที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการฯ ดังกล่าว

ลงชื่อ

(นายสมปอง ห่วงจริง)
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยยอด วิทยฐานะเชี่ยวชาญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓

ภาคผนวก ข

เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ฉบับที่ 1

แบบสอบถาม

คุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”
โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

คำชี้แจง

1. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

( ) ครู

( ) นักเรียน

( ) ผู้ปกครอง

( ) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องที่ตรงกับคะแนนตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาจากความหมาย ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพมาก
ระดับ	3	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพ				
	(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม					
1. มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของครู บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่าย ด้านการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน					
2. มีการสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองเครือข่าย ในการเลี้ยงดูและดูแลนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
3. มีการวางแผน กำหนดกรอบการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
4. มีการประสานขอความร่วมมือ ครู ผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
5. มีการดำเนินกิจกรรมตามกรอบกิจกรรมภายใต้ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน					
6. มีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียนทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน					
7. มีการตรวจสอบ/กำกับ ติดตามและประเมินผลกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
8. มีการนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนา การดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นเป็นแบบอย่างได้					

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพ				
	(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
ด้านการพัฒนาครู					
9. มีการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
10. ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์ หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
11. มีการสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน					
12. ครูจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตร ตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเอง					
13. ครูจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนของนักเรียน					
14. ครูมีการนำผลการตรวจสอบ และประเมินคุณลักษณะตามสภาพจริงมาใช้ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
15. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้แก่นักเรียน					
ด้านการจัดสภาพแวดล้อม					
16. มีการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมส่งเสริม การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
17. มีการมอบหมายงานจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพ				
	(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
18. ผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชนมีกระบวนการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานตามโครงการ /กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
19. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา นักเรียน ครู บุคลากรด้านการแสดงออกที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง					
20. ส่งเสริมสนับสนุน การสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาของโรงเรียน ครอบครัว ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
21. มีการประเมินผลการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
22. โรงเรียนมีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่ดี เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน					
23. มีการสร้างความเข้าใจ และมอบหมายงานกับผู้เกี่ยวข้องในการบูรณาการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด					
24. ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ Active Learning ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการคิด อารมณ์ สังคมและศีลธรรม รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อการมีวินัยในตนเอง					
25. นักเรียนมีกระบวนการจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านความมีวินัยในตนเองที่ดีงามภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภายนอก					

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพ				
	(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
26. โรงเรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง 5 จุดเน้น					
27. มีการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
28. มีการประเมินพฤติกรรมเชิงคุณธรรมในการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมิน					
29. มีการประกาศเกียรติคุณยกย่องนักเรียนต้นแบบ ด้านการมีวินัยในตนเองแต่ละด้านอย่างต่อเนื่อง					
30. นักเรียนมีวินัยในตนเอง สามารถเป็นแบบอย่างได้					

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ฉบับที่ 2

แบบสอบถาม

คุณภาพคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

คำชี้แจง

1. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

( ) ครู

( ) ผู้ปกครอง

2. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องที่ตรงกับคะแนนตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาจากความหมาย ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพได้มาก
ระดับ	3	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพ				
		(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
ด้านความซื่อสัตย์						
1	นักเรียนไม่พูดโกหก ไม่หลอกลวง/ พูดแต่ความจริง					
2	นักเรียนทำตามคำพูด คำสัญญาที่ให้ไว้ในสิ่งที่ถูกต้อง					
3	นักเรียนมีความยับยั้งชั่งใจ ไม่ลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่น					
4	นักเรียนไม่ลอกการบ้านเพื่อน/ ไม่ทุจริตในการสอบ					
5	นักเรียนมีประพฤติตรงไปตรงมาไม่คดโกงผู้อื่น					
ด้านการตรงต่อเวลา						
6	นักเรียนมาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ					
7	นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา					
8	นักเรียนส่งงาน/ การบ้าน ภายในเวลาที่กำหนด					
9	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตรงตามเวลา					
10	ประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับเวลาและโอกาส					
ด้านความรับผิดชอบ						
11	นักเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน					
12	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้ง					
13	นักเรียนทิ้งขยะในที่ที่กำหนดให้					
14	นักเรียนให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานของห้องเรียน					
15	นักเรียนใช้ทรัพยากรของโรงเรียนอย่างประหยัด และรู้คุณค่า					
16	นักเรียนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ					
ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม						
17	นักเรียนแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน					
18	นักเรียนปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนและสังคม					

ข้อที่	รายการ	ระดับการปฏิบัติ/คุณภาพ				
		(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
19	นักเรียนแสดงกิริยาวาจา หรือการกระทำสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับการเป็นนักเรียน					
20	นักเรียนขออนุญาตก่อนออกนอกบริเวณโรงเรียน					
ด้านจิตอาสา						
21	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนด้านการเรียน และการทำกิจกรรมห้องเรียน					
22	นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนและชุมชนด้วยความเต็มใจ					
23	นักเรียนช่วยเหลือครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน					
24	นักเรียนให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์และร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
25	นักเรียนมีการวางแผน ประสานการทำงาน เพื่อให้งานเป็นไปอย่างราบรื่น					

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ฉบับที่ 4

แบบสอบถาม

ความพึงพอใจการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL”
โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562

คำชี้แจง

1. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

( ) ครู

( ) นักเรียน

( ) ผู้ปกครอง

( ) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

( ) เครือข่ายชุมชน

2. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องที่ตรงกับคะแนนตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาจากความหมาย ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
ระดับ	3	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
1	การประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน เพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
2	การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจกับผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน ครูและนักเรียนในการเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
3	การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครูและผู้เกี่ยวข้องในการใช้สื่อต้นแบบ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
4	การสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเลี้ยงดูนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
5	ผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเลี้ยงดู และปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
6	มีการแบ่งหน้าที่ คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างชัดเจน					
7	มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้โรงเรียน บ้าน และชุมชน					
8	ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
9	มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรอิสระอื่น ๆ					
10	กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง คุณธรรม จริยธรรมผ่านโครงงานคุณธรรม					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
11	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน					
12	กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมีความเหมาะสม และหลากหลาย					
13	มีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ขณะนักเรียนอยู่กับครอบครัว					
14	มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
15	ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน					
16	โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ สื่อต้นแบบที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
17	มีกระบวนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน					
18	มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมิลผลการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน					
19	โรงเรียนนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผน และพัฒนาการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
20	มีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้					

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามฉบับที่ 1 คุณภาพการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม								
1. มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของครู บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่าย ด้านการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรม การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
2. มีการสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองเครือข่าย ในการเลี้ยงดูและดูแลนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. มีการวางแผน กำหนดกรอบการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. มีการประสานขอความร่วมมือ ครู ผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชนในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
5. มีการดำเนินกิจกรรมตามกรอบกิจกรรมภายใต้ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 28 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6. มีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งในห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. มีการตรวจสอบ/กำกับ ติดตามและประเมินผลกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. มีการนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนา การดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นเป็นแบบอย่างได้	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ด้านการพัฒนาครู								
9. มีการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10. ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11. มีการสร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ร่วมกับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12. ครูจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตร ตามจุดเน้นความมีวินัยในตนเอง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 28 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
13. ครูจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศในห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14. ครูมีการนำผลการตรวจสอบ และประเมินคุณลักษณะตามสภาพจริงมาใช้ในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้แก่นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านการจัดสภาพแวดล้อม								
16. มีการพัฒนาบรรยากาศและสภาพแวดล้อมส่งเสริม การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17. มีการมอบหมายงานจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 28 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
18. ผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และเครือข่ายชุมชนมีกระบวนการ จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานตามโครงการ /กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน								
19. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา นักเรียน ครู บุคลากร ด้านการแสดงออกที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง								
20. ส่งเสริมสนับสนุน การสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาของโรงเรียน ครอบครัว ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
21. มีการประเมินผลการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมตามโครงการ และกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 28 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
22. โรงเรียนมีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่ดี เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน								
23. มีการสร้างความเข้าใจ และมอบหมายงานกับผู้เกี่ยวข้องในการบูรณาการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ตามตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
24. ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ Active Learning ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการคิด อารมณ์ สังคมและศีลธรรม รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อการมีวินัยในตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25. นักเรียนมีกระบวนการจัดตั้งกลุ่ม ชุมนุม ชมรม ตามความสนใจ ขยายผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านความมีวินัยในตนเองที่ดีงามภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภายนอก	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
26. โรงเรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง 5 จุดเน้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 28 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
27. มีการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28. มีการประเมินพฤติกรรมเชิงคุณธรรมในการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมิน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29. มีการประกาศเกียรติคุณยกย่องนักเรียนต้นแบบ ด้านการมีวินัยในตนเองแต่ละด้านอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30. นักเรียนมีวินัยในตนเอง สามารถเป็นแบบอย่างได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามฉบับที่ 2 คุณภาพคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านความซื่อสัตย์									
1	นักเรียนไม่พูดโกหก ไม่หลอกลวง/ พูดแต่ความจริง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2	นักเรียนทำตามคำพูด คำสัญญาที่ให้ไว้ในสิ่งที่ถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	นักเรียนมีความยับยั้งชั่งใจ ไม่ลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	นักเรียนไม่ลอกการบ้านเพื่อน/ ไม่ทุจริตในการสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	นักเรียนมีประพฤติตรงไปตรงมาไม่คดโกงผู้อื่น	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
ด้านการตรงต่อเวลา									
6	นักเรียนมาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	นักเรียนส่งงาน/ การบ้าน ภายในเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
9	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตรงตามเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	ประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับเวลาและโอกาส	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านความรับผิดชอบ									
11	นักเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
12	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้ง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
13	นักเรียนทิ้งขยะในที่ที่กำหนดให้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	นักเรียนให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานของห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	นักเรียนใช้ทรัพยากรของโรงเรียนอย่างประหยัด และรู้คุณค่า	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
16	นักเรียนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านการเคารพกฎระเบียบของสังคม									
17	นักเรียนแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	นักเรียนปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียน และสังคม	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
19	นักเรียนแสดงกิริยาวาจา หรือการกระทำสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับการเป็นนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	นักเรียนขออนุญาตก่อนออกนอกบริเวณโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านจิตอาสา									
21	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนด้านการเรียน และการทำกิจกรรมห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนและชุมชนด้วยความเต็มใจ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
23	นักเรียนช่วยเหลือครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	นักเรียนให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์และร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	นักเรียนมีการวางแผน ประสานการทำงาน เพื่อให้งานเป็นไปอย่างราบรื่น	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามฉบับที่ 4 ความพึงพอใจการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2561-2562 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	การประชุมครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน เพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ รับรู้แนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2	การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจกับผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน ครู และนักเรียนในการเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครูและผู้เกี่ยวข้องในการใช้สื่อต้นแบบ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	การสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเลี้ยงดูนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 30 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5	ผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเลี้ยงดู และปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	มีการแบ่งหน้าที่ คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานในการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้โรงเรียน บ้าน และชุมชน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	มีกระบวนการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง โดยใช้เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และองค์กรอิสระอื่น ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง คุณธรรมจริยธรรมผ่านโครงงานคุณธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 30 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
12	กิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมีความเหมาะสม และหลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	มีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ขณะนักเรียนอยู่กับครอบครัว	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
14	มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ สื่อต้นแบบที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
17	มีกระบวนการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมิลผลการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
19	โรงเรียนนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผน และพัฒนาการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 30 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
20	มีกระบวนการยกย่อง สร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองดีเด่นเป็นแบบอย่างได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

Reliability

ฉบับที่ 1

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	40	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.978	.978	30

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	3.948	3.725	4.100	.375	1.101	.008	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	114.45	356.510	.816	.977
A2	114.40	361.836	.698	.977
A3	114.55	361.177	.699	.977
A4	114.55	352.921	.849	.977
A5	114.60	356.041	.818	.977
A6	114.50	364.000	.656	.977
A7	114.50	355.846	.781	.977
A8	114.40	355.067	.831	.977
B9	114.45	357.844	.804	.977
B10	114.53	355.281	.815	.977
B11	114.35	362.695	.642	.978
B12	114.35	355.926	.807	.977
B13	114.70	355.395	.836	.977
B14	114.43	362.404	.635	.978
B15	114.50	358.872	.772	.977
C16	114.53	356.820	.796	.977
C17	114.58	358.969	.733	.977
C18	114.53	359.025	.753	.977
C19	114.43	359.533	.762	.977
C20	114.45	357.844	.804	.977
C21	114.40	357.682	.777	.977
C22	114.43	354.661	.829	.977

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
D23	114.48	354.102	.820	.977
D24	114.53	359.435	.711	.977
D25	114.65	356.695	.809	.977
D26	114.48	356.666	.767	.977
D27	114.48	362.153	.645	.978
D28	114.38	359.728	.672	.977
D29	114.45	357.074	.797	.977
D30	114.33	357.610	.717	.977

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
118.43	382.815	19.566	30

ฉบับที่ 2

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	30	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.987	.987	25

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.227	4.033	4.467	.433	1.107	.017	25

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	101.23	278.323	.804	.987
A2	101.57	274.875	.856	.987
A3	101.40	270.179	.913	.986
A4	101.57	269.357	.925	.986
A5	101.40	274.317	.903	.986
B6	101.50	271.155	.915	.986
B7	101.37	276.171	.871	.987
B8	101.40	271.559	.907	.986
B9	101.57	270.530	.926	.986
B10	101.23	276.737	.814	.987
C11	101.53	273.775	.880	.986
C12	101.57	272.254	.909	.986
C13	101.47	269.154	.930	.986
C14	101.40	275.903	.836	.987
C15	101.33	276.023	.866	.987
C16	101.20	278.303	.801	.987
D17	101.60	271.352	.915	.986
D18	101.50	271.155	.915	.986
D19	101.63	272.792	.881	.986
D20	101.27	282.685	.738	.987
E21	101.47	271.154	.901	.986
E22	101.23	276.737	.814	.987
E23	101.47	277.568	.700	.987
E24	101.60	271.490	.865	.987
E25	101.50	272.741	.813	.987

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
105.67	296.989	17.233	25

ฉบับที่ 4

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	40	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.981	.981	20

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	3.980	3.825	4.150	.325	1.085	.007	20

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	75.65	190.336	.771	.981
A2	75.60	195.015	.645	.982
A3	75.58	190.917	.818	.981
A4	75.78	187.922	.906	.980
A5	75.63	192.651	.739	.981
A6	75.70	189.497	.840	.980
A7	75.63	191.574	.788	.981
A8	75.53	188.410	.901	.980
A9	75.45	191.126	.840	.980
A10	75.63	190.497	.872	.980
A11	75.73	188.666	.896	.980
A12	75.70	189.754	.860	.980
A13	75.60	187.733	.880	.980
A14	75.70	189.754	.896	.980
A15	75.70	190.113	.844	.980
A16	75.60	189.785	.887	.980
A17	75.60	189.785	.852	.980
A18	75.48	190.717	.837	.980
A19	75.53	190.204	.890	.980
A20	75.63	187.010	.896	.980

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
79.60	210.400	14.505	20

Means, S.D.

ฉบับที่ 1

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
A1 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
A2 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
A3 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
A4 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
A5 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
A6 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
A7 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
A8 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
AA * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
B9 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
B10 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
B11 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
B12 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
B13 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
B14 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
B15 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
BB * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
C16 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
C17 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
C18 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
C19 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
C20 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
C21 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
C22 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
CC * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
D23 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
D24 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
D25 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
D26 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
D27 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
D28 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
D29 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
D30 * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
DD * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%
TOTAL * Year_Group	864	100.0%	0	.0%	864	100.0%

Report

		Year Group								
		2561 Student	2562 Student	2561 Teacher	2562 Teacher	2561 Mom	2562 Mom	2561 Super	2562 Super	Total
Mean	A1	3.34	4.92	3.19	4.88	3.14	4.86	3.62	4.62	4.03
	A2	3.31	4.86	3.33	4.74	3.23	4.94	3.54	4.77	4.05
	A3	3.40	4.94	3.26	4.81	3.20	4.96	3.31	4.46	4.08
	A4	3.29	4.92	3.19	4.90	3.20	4.90	3.23	4.62	4.04
	A5	3.31	4.88	3.12	4.79	3.30	4.82	3.46	4.69	4.04
	A6	3.37	4.97	3.31	4.79	3.20	4.86	3.46	4.54	4.06
	A7	3.38	4.77	3.19	4.88	3.24	4.94	3.54	4.54	4.05
	A8	3.40	4.94	3.29	4.83	3.28	4.97	3.31	4.77	4.11
	AA	3.3489	4.9019	3.2351	4.8274	3.2226	4.9047	3.4327	4.6250	4.0583
	B9	3.24	4.91	3.26	4.86	3.33	4.90	3.38	4.69	4.06
	B10	3.11	4.83	3.14	4.90	3.28	4.86	3.46	4.62	3.99
	B11	3.32	4.94	3.33	4.76	3.19	4.91	3.62	4.54	4.06
	B12	3.19	4.91	3.21	4.88	3.24	4.88	3.77	4.69	4.03
	B13	3.20	4.93	3.12	4.81	3.33	4.83	3.23	4.54	4.03
	B14	3.28	4.86	3.40	4.79	3.24	4.93	3.31	4.77	4.05
	B15	3.32	4.90	3.24	4.81	3.23	4.95	3.54	4.46	4.06
	BB	3.2376	4.8966	3.2449	4.8299	3.2624	4.8934	3.4725	4.6154	4.0397
	C16	3.13	4.89	3.17	4.86	3.21	4.84	3.54	4.62	3.99
	C17	3.19	4.83	3.14	4.79	3.25	4.86	3.62	4.54	4.00
	C18	3.33	4.77	3.21	4.71	3.27	4.89	3.38	4.77	4.03
	C19	3.26	4.72	3.31	4.83	3.46	4.85	3.54	4.54	4.05
	C20	3.15	4.84	3.29	4.88	3.27	4.90	3.54	4.38	4.01
	C21	3.23	4.79	3.33	4.74	3.30	4.96	3.38	4.69	4.04
	C22	3.10	4.83	3.24	4.90	3.12	4.84	3.46	4.62	3.95
	CC	3.1975	4.8106	3.2415	4.8163	3.2690	4.8761	3.4945	4.5934	4.0096
	D23	3.19	4.78	3.19	4.88	3.21	4.84	3.31	4.77	3.98
	D24	3.27	4.96	3.17	4.81	3.35	4.93	3.54	4.54	4.08
	D25	3.28	4.86	3.12	4.81	3.23	4.88	3.54	4.46	4.02
	D26	3.32	4.82	3.19	4.90	3.27	4.96	3.46	4.62	4.06
	D27	3.14	4.94	3.29	4.86	3.28	4.91	3.38	4.46	4.03
	D28	3.26	4.91	3.33	4.88	3.30	4.90	3.23	4.69	4.06
	D29	3.13	4.87	3.21	4.90	3.32	4.88	3.62	4.46	4.02
	D30	3.22	4.78	3.33	4.93	3.13	4.83	3.38	4.77	3.98
	DD	3.2270	4.8667	3.2292	4.8720	3.2602	4.8895	3.4327	4.5962	4.0301
	TOTAL	3.2551	4.8700	3.2373	4.8373	3.2527	4.8913	3.4564	4.6077	4.0351
Std. Deviation	A1	.507	.314	.455	.395	.413	.382	.768	.650	.924
	A2	.526	.362	.570	.544	.457	.282	.776	.599	.915
	A3	.521	.301	.497	.505	.482	.220	.630	.776	.922
	A4	.466	.307	.505	.370	.460	.342	.599	.650	.928
	A5	.484	.369	.395	.520	.540	.453	.660	.630	.909
	A6	.534	.195	.563	.470	.471	.367	.776	.660	.915
	A7	.608	.493	.505	.395	.525	.273	.776	.776	.925
	A8	.540	.252	.554	.490	.553	.208	.630	.599	.917
	AA	.45787	.26852	.45381	.41407	.44158	.26757	.62211	.59512	.89140
	B9	.525	.328	.497	.417	.514	.351	.650	.630	.921
	B10	.332	.420	.417	.370	.481	.391	.660	.650	.925
	B11	.549	.273	.612	.576	.442	.311	.768	.776	.930
	B12	.468	.321	.520	.395	.484	.390	.832	.630	.939
	B13	.449	.291	.395	.505	.502	.406	.599	.660	.918

	Year Group								
	2561 Student	2562 Student	2561 Teacher	2562 Teacher	2561 Mom	2562 Mom	2561 Super	2562 Super	Total
B14	.512	.382	.701	.470	.474	.280	.630	.599	.920
B15	.500	.387	.532	.505	.437	.264	.660	.776	.918
BB	.41401	.30271	.44541	.41046	.43437	.29858	.59012	.60154	.89864
C16	.378	.379	.437	.417	.420	.397	.776	.650	.935
C17	.442	.387	.472	.520	.500	.367	.768	.660	.920
C18	.543	.481	.470	.596	.479	.348	.650	.599	.901
C19	.515	.530	.563	.437	.585	.428	.776	.776	.887
C20	.410	.424	.596	.395	.549	.358	.660	.768	.937
C21	.445	.435	.650	.587	.523	.220	.650	.630	.913
C22	.359	.406	.576	.370	.353	.424	.660	.650	.945
CC	.37453	.35790	.46424	.42011	.41609	.31745	.62980	.60002	.88521
D23	.405	.463	.455	.395	.488	.397	.630	.599	.922
D24	.487	.231	.490	.505	.558	.280	.660	.660	.919
D25	.514	.391	.395	.455	.445	.375	.776	.776	.919
D26	.490	.473	.505	.370	.476	.231	.660	.650	.913
D27	.418	.273	.596	.417	.483	.328	.650	.660	.938
D28	.451	.345	.612	.395	.511	.318	.599	.630	.915
D29	.396	.350	.470	.370	.539	.360	.768	.776	.927
D30	.465	.486	.650	.342	.391	.420	.650	.599	.931
DD	.39156	.30035	.45273	.37295	.43400	.30227	.59864	.58886	.89439
TOTAL	.38373	.27187	.38128	.38847	.41989	.29253	.60114	.46907	.88202

ฉบับที่ 2

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
A1 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
A2 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
A3 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
A4 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
A5 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
AA * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
B6 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
B7 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
B8 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
B9 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
B10 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
BB * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
C11 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
C12 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
C13 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
C14 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
C15 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
C16 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
CC * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
D17 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
D18 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
D19 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
D20 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
DD * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
E21 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
E22 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
E23 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
E24 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
E25 * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
EE * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%
TOTAL * Year_Group	461	100.0%	0	.0%	461	100.0%

Report

		Year_Group				
		2561 Teacher	2562 Teacher	2561 Mom	2562 Mom	Total
Mean	A1	3.36	4.81	3.33	4.96	4.11
	A2	3.19	4.74	3.20	4.92	4.02
	A3	3.19	4.90	3.21	4.96	4.05
	A4	3.12	4.86	3.30	4.83	4.03
	A5	3.26	4.79	3.26	4.89	4.04
	AA	3.2238	4.8190	3.2602	4.9105	4.0469
	B6	3.17	4.86	3.33	4.83	4.04
	B7	3.29	4.74	3.13	4.84	3.96
	B8	3.24	4.76	3.20	4.96	4.04
	B9	3.14	4.83	3.13	4.76	3.93
	B10	3.38	4.88	3.14	4.86	3.99
	BB	3.2429	4.8143	3.1847	4.8497	3.9922
	C11	3.19	4.71	3.16	4.90	3.98
	C12	3.19	4.79	3.25	4.91	4.03
	C13	3.17	4.88	3.30	4.82	4.03
	C14	3.24	4.81	3.41	4.98	4.14
	C15	3.31	4.79	3.17	4.78	3.96
	C16	3.36	4.83	3.30	4.96	4.10
	CC	3.2421	4.8016	3.2653	4.8895	4.0409
	D17	3.14	4.67	3.24	4.83	3.99
	D18	3.17	4.81	3.16	4.96	4.02
	D19	3.17	4.67	3.19	4.78	3.95
	D20	3.38	4.76	3.38	4.90	4.10
	DD	3.1587	4.7143	3.1956	4.8582	3.9834
	E21	3.17	4.88	3.30	4.90	4.06
	E22	3.33	4.83	3.26	4.77	4.00
	E23	3.24	4.76	3.19	4.92	4.02
	E24	3.12	4.69	3.15	4.82	3.94
	E25	3.17	4.86	3.25	4.84	4.01
	EE	3.2048	4.8048	3.2276	4.8486	4.0056
	TOTAL	3.2267	4.7962	3.2369	4.8740	4.0208
Std. Deviation	A1	.656	.505	.504	.231	.909
	A2	.455	.544	.485	.314	.945
	A3	.505	.370	.436	.254	.946
	A4	.395	.417	.540	.415	.918
	A5	.544	.520	.513	.364	.931
	AA	.44656	.43011	.43940	.27598	.90519
	B6	.437	.417	.502	.420	.895
	B7	.554	.587	.378	.397	.936
	B8	.576	.576	.482	.220	.958
	B9	.417	.437	.369	.488	.926
	B10	.697	.395	.413	.396	.950
	BB	.45593	.43143	.36957	.34118	.90483
	C11	.455	.596	.465	.325	.952
	C12	.505	.470	.490	.345	.932
	C13	.490	.395	.523	.453	.914
	C14	.484	.505	.570	.181	.902
	C15	.604	.520	.393	.442	.909

	Year Group				
	2561 Teacher	2562 Teacher	2561 Mom	2562 Mom	Total
C16	.656	.490	.513	.220	.924
CC	.46153	.44362	.42823	.26598	.89034
D17	.417	.650	.484	.402	.918
D18	.437	.505	.393	.254	.957
D19	.490	.612	.442	.426	.912
D20	.623	.532	.508	.358	.880
DD	.41148	.53885	.41312	.30856	.90941
E21	.437	.395	.490	.342	.914
E22	.650	.490	.513	.458	.910
E23	.576	.532	.418	.314	.941
E24	.395	.643	.434	.401	.936
E25	.490	.417	.510	.397	.925
EE	.41552	.43390	.41837	.34036	.89785
TOTAL	.42787	.44100	.40102	.29681	.89277

ฉบับที่ 4

Case Processing Summary

	Cases					
	Included		Excluded		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
A1 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A2 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A3 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A4 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A5 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A6 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A7 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A8 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A9 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A10 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A11 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A12 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A13 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A14 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A15 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A16 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A17 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A18 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A19 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
A20 * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%
TOTAL * Year_Group	894	100.0%	0	.0%	894	100.0%

Report

		Year_Group										
		2561 Student	2562 Student	2561 Teacher	2562 Teacher	2561 Mom	2562 Mom	2561 Super	2562 Super	2561 Network	2562 Network	Total
Mean	A1	3.35	4.91	3.43	4.81	3.33	4.94	3.38	4.69	3.27	4.67	4.10
	A2	3.19	4.87	3.33	4.67	3.12	4.79	3.62	4.62	3.53	4.40	3.97
	A3	3.30	4.83	3.12	4.88	3.30	4.75	3.46	4.46	3.67	4.60	4.02
	A4	3.20	4.83	3.12	4.69	3.08	4.96	3.23	4.62	3.33	4.47	3.97
	A5	3.24	4.96	3.43	4.74	3.28	4.81	3.77	4.54	3.40	4.27	4.04
	A6	3.17	4.88	3.29	4.81	3.07	4.76	3.54	4.46	3.20	4.67	3.95
	A7	3.26	4.88	3.26	4.86	3.24	4.82	3.38	4.46	3.73	4.47	4.02
	A8	3.17	4.93	3.26	4.71	3.43	4.91	3.46	4.77	3.47	4.67	4.07
	A9	3.08	4.90	3.36	4.86	3.16	4.78	3.69	4.62	3.67	4.60	3.97
	A10	3.24	4.96	3.40	4.90	3.27	4.83	3.62	4.54	3.40	4.53	4.05
	A11	3.14	4.80	3.45	4.74	3.07	4.86	3.38	4.69	3.33	4.40	3.95
	A12	3.12	4.96	3.19	4.79	3.32	4.83	3.23	4.62	3.53	4.33	4.01
	A13	3.30	4.86	3.21	4.69	3.36	4.90	3.31	4.77	3.53	4.60	4.06
	A14	3.24	4.91	3.17	4.83	3.12	4.81	3.38	4.46	3.40	4.60	3.99
	A15	3.24	4.83	3.10	4.83	3.12	4.83	3.62	4.46	3.33	4.33	3.97
	A16	3.33	4.91	3.12	4.67	3.21	4.73	3.46	4.62	3.60	4.47	4.00
	A17	3.40	4.84	3.36	4.88	3.07	4.82	3.54	4.54	3.47	4.60	4.02
	A18	3.14	4.93	3.29	4.79	3.23	4.80	3.62	4.54	3.67	4.67	4.00
	A19	3.21	4.85	3.19	4.81	3.18	4.84	3.46	4.62	3.53	4.60	3.99
	A20	3.32	4.95	3.10	4.79	3.91	4.82	3.23	4.69	3.33	4.67	4.18
	TOTAL	3.2327	4.8884	3.2583	4.7869	3.2434	4.8296	3.4692	4.5885	3.4700	4.5300	4.0167
Std. Deviation	A1	.547	.345	.590	.455	.588	.273	.650	.630	.594	.617	.913
	A2	.456	.356	.650	.650	.353	.472	.768	.650	.743	.737	.927
	A3	.503	.458	.395	.395	.540	.515	.660	.776	.816	.632	.904
	A4	.460	.402	.395	.563	.335	.254	.599	.650	.617	.743	.949
	A5	.451	.254	.703	.544	.481	.496	.832	.776	.632	.799	.916
	A6	.453	.369	.554	.505	.269	.476	.776	.660	.561	.617	.937
	A7	.515	.404	.587	.417	.474	.473	.650	.776	.799	.743	.925
	A8	.402	.317	.497	.596	.617	.321	.660	.599	.640	.617	.919
	A9	.310	.318	.656	.417	.453	.466	.751	.650	.816	.632	.940
	A10	.495	.254	.587	.370	.537	.458	.768	.660	.632	.640	.927
	A11	.430	.431	.705	.497	.277	.444	.650	.630	.617	.737	.940
	A12	.344	.244	.505	.520	.547	.420	.599	.650	.640	.816	.931
	A13	.500	.410	.470	.517	.561	.318	.630	.599	.743	.737	.901
	A14	.487	.338	.490	.490	.344	.449	.650	.660	.632	.632	.932
	A15	.443	.433	.370	.437	.373	.454	.768	.776	.617	.816	.927
	A16	.502	.321	.395	.612	.511	.515	.660	.650	.737	.743	.908
	A17	.541	.437	.577	.395	.312	.424	.776	.776	.640	.632	.913
	A18	.401	.280	.554	.470	.471	.468	.768	.660	.816	.617	.928
	A19	.498	.419	.455	.505	.422	.437	.660	.650	.640	.632	.931
	A20	.510	.264	.370	.520	.402	.428	.599	.630	.617	.617	.818
	TOTAL	.39237	.29885	.43363	.38684	.35353	.37305	.60572	.60075	.54766	.54373	.87705

ภาคผนวก ค

- ประมวลผลสำเร็จ/ความภาคภูมิใจต่อโรงเรียน ผู้บริหาร ครู บุคลากร และนักเรียนจากการดำเนินงาน

กระทรวงศึกษาธิการ
ขอมอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรตินี้เพื่อแสดงว่า

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

ได้รับรางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานดีเด่นระดับเงิน
โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข
ปีการศึกษา ๒๕๕๙
ขอให้รักษาความดีนี้ไว้ เพื่อเป็นพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดสืบไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

(นายธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ รางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานเด่นดีเด่น ระดับเงิน ปีการศึกษา ๒๕๕๕

กระทรวงศึกษาธิการ
ขอมอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรตินี้เพื่อแสดงว่า

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

ได้รับรางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานดีเด่น ระดับทอง
โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข
ปีการศึกษา ๒๕๖๐
ขอให้รักษาความดีนี้ไว้ เพื่อเป็นพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดสืบไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

(นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ รางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานเด่นดีเด่น ระดับทอง ปีการศึกษา ๒๕๖๐

โล่เชิดชูเกียรติ รางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานเด่นดีเด่น ระดับเพชร ปีการศึกษา ๒๕๖๑

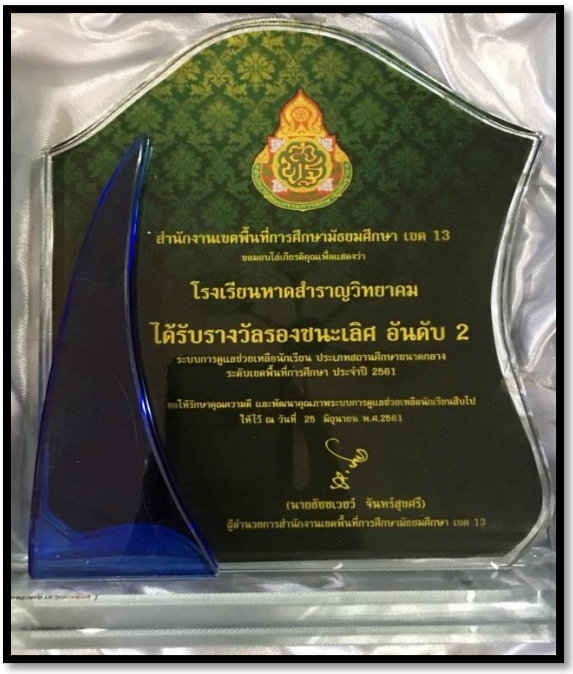
เกียรติบัตรสถานศึกษาสนับสนุนด้านยาเสพติดต่อเนื่องยอดเยี่ยม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ขอมอบประกาศเกียรติคุณโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ รุ่นที่ ๑๐
เพื่อแสดงว่า
โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓
ได้ดำเนินการจัดการศึกษาวิถีพุทธ
ด้วยการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาเป็นรากฐานในการจัดการศึกษา
จัดสภาพแวดล้อมให้มีบรรยากาศเอื้อต่อการศึกษาและปฏิบัติธรรม
ส่งเสริมการสอนและการเรียนรู้ตามแนววิถีพุทธ
ประยุกต์หลักธรรมมาใช้ในการพัฒนาบุคลากรและนักเรียนให้มีคุณธรรม
ผู้บริหาร ครู และบุคลากรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีงามแก่ชุมชน
และพัฒนาอัตลักษณ์วิถีพุทธ ๒๙ ประการอย่างมีคุณภาพ เป็นรูปธรรม
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
จึงขอมอบประกาศเกียรติคุณให้เป็นโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ รุ่นที่ ๑๐
เพื่อประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติให้ปรากฏเป็นเกียรติประวัติและเป็นแบบอย่าง
ในการจัดการศึกษาตามแนวทางวิถีพุทธ สืบไป
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒
(พระราชปริยัติกวี, ศ. ดร.)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

โล่โรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ รุ่นที่ ๑๐ ประจำปี ๒๕๖๒

โล่เกียรติคุณ(สถานศึกษา)รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประเภทสถานศึกษาขนาดกลาง ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประจำปี ๒๕๖๑

เกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ สถานศึกษา ได้รับคะแนนประเมินคุณธรรมความโปร่งใสในการดำเนินงานของสถานศึกษาเครือข่ายโรงเรียนสุจริต ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ระดับ “สูงมาก”

ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)
ขอมอบเกียรติบัตรเพื่อแสดงว่า
โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม จังหวัดตรัง
มีผลงานนวัตกรรมส่งเสริมคุณธรรมเด็กและเยาวชนดีเด่น
ระดับภาคใต้
เนื่องในโอกาสประชุมวิชาการคุณธรรมในพื้นที่ทางสังคม : นวัตกรรมส่งเสริมคุณธรรม ๔.๐
ณ ศูนย์ประชุมวายุภักษ์ โรงแรมเซ็นทรา บาย เซ็นทารา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ กรุงเทพมหานคร
ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑
(นายแพทย์จักรธรรม ธรรมศักดิ์)
ประธานกรรมการศูนย์คุณธรรม

เกียรติบัตร(สถานศึกษา) มีผลงานนวัตกรรมส่งเสริมคุณธรรมเด็กและเยาวชนดีเด่น ระดับภาคใต้

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดตรัง
ขอมอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรตินี้เพื่อแสดงว่า
โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
ได้รับรางวัลสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ระดับจังหวัด
ประเภทสถานศึกษา ผลงานดีเด่น ระดับเพชร
ขอให้รักษาความดีนี้ไว้ เพื่อเป็นพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดสืบไป
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓
(นายปราโมทย์ เกี่ยวพันธ์)
ศึกษาธิการจังหวัดตรัง

เกียรติบัตร(สถานศึกษา) รางวัลสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ปีการศึกษา ๒๕๖๑

ระดับจังหวัด

เลขที่ ๘๖

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

มอบเกียรติบัตรนี้เพื่อแสดงว่า

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม จังหวัดตรัง

ได้รับรางวัลระดับ เหรียญเงิน

เรื่อง การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม "๕ ขั้น...ปั้นวินัยไปถึงเป้าหมาย"
โดยใช้ KONDEE MODEL

ในการคัดสรรผลงานหนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม ประจำปี ๒๕๖๓

"ระดับภูมิภาค"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ว่าที่ร้อยตรี
(ธนู วงษ์ลินตา)
ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ ปฏิบัติหน้าที่
เลขาธิการคุรุสภา

โรงเรียนได้รับรางวัลระดับเหรียญเงิน ในการคัดสรรผลงานหนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม ประจำปี ๒๕๖๓

เรื่อง การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม "๕ ขั้น ปั้นวินัยไปถึงเป้าหมาย" โดยใช้ KONDEE MODEL

เกียรติบัตรและโล่เชิดชูเกียรติ (นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว) รางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานดีเด่นระดับเงิน

โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ปีการศึกษา ๒๕๕๙

กระทรวงศึกษาธิการ
ขอมอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรตินี้เพื่อแสดงว่า

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว

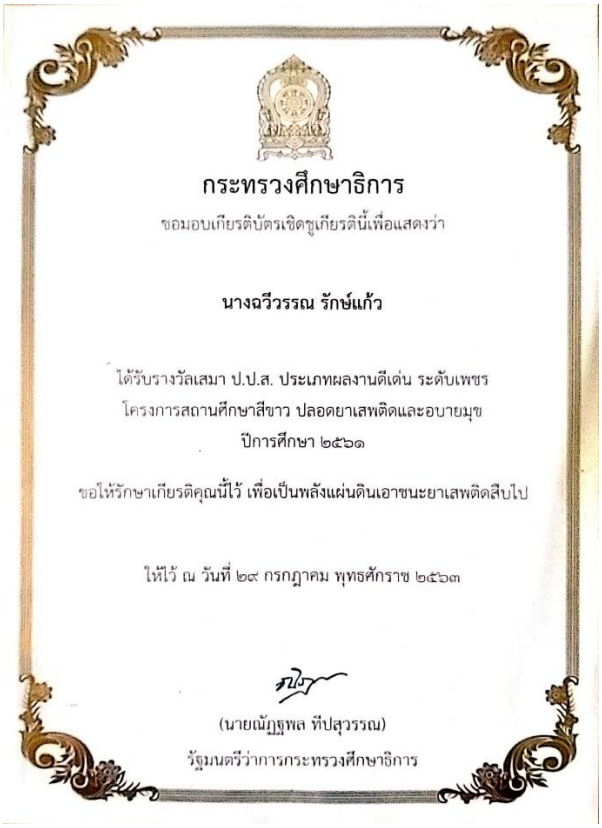
ได้รับรางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานดีเด่น ระดับทอง
โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข
ปีการศึกษา ๒๕๖๐
ขอให้รักษาความดีนี้ไว้ เพื่อเป็นพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดสืบไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

(นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว รางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานดีเด่นระดับทอง

โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ปีการศึกษา ๒๕๖๐

กระทรวงศึกษาธิการ
ขอมอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรตินี้เพื่อแสดงว่า

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว

ได้รับรางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานดีเด่น ระดับเพชร
โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข
ปีการศึกษา ๒๕๖๑
ขอให้รักษาเกียรติคุณนี้ไว้ เพื่อเป็นพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดสืบไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

(นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว รางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานดีเด่นระดับเพชร โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ปีการศึกษา ๒๕๖๑

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดตรัง

ขอมอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรตินี้เพื่อแสดงว่า

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว

ได้รับรางวัลสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ระดับจังหวัด

ประเภทผู้บริหารสถานศึกษา ผลงานดีเด่น ระดับเพชร

ขอให้รักษาความดีนี้ไว้ เพื่อเป็นพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดสืบไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

(นายปราโมทย์ เกี่ยวพันธ์)

ศึกษาธิการจังหวัดตรัง

เกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ได้รับ รางวัลสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ระดับจังหวัด ประเภทผู้บริหารสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

ขอมอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรตินี้เพื่อแสดงว่า

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว

ได้รับรางวัล MOE AWARDS ปีการศึกษา ๒๕๕๙ ผลงานระดับดีเด่น

ประเภทบุคคล
สาขาอนุรักษ์มรดกไทย

ขอให้รักษาเกียรติคุณนี้ให้ดำรงตลอดไป
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

(นายธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำเนาถูกต้อง
(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ได้รับรางวัล MOE AWARDS **ปีการศึกษา ๒๕๕๙ ผลงานระดับดีเด่น ประเภทบุคคล สาขาอนุรักษ์มรดกไทย**

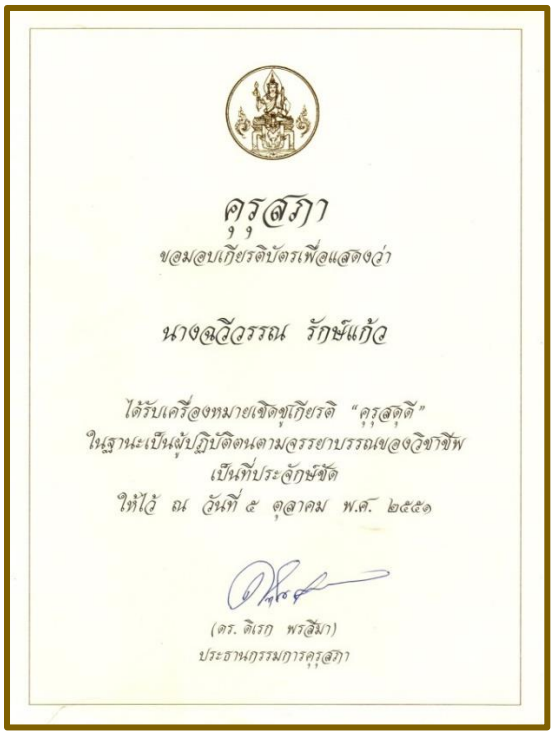
สมาคมกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย
ขอมอบโล่ประกาศเกียรติคุณนี้ไว้เพื่อแสดงว่า
นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว
เป็นบุคคลผู้ได้รับยกย่องเชิดชูเกียรติในฐานะ
กรรมการและเลขานุการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดีเด่น
ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๐
ขอให้รักษาเกียรติประวัติและคุณความดีนี้ไว้ตลอดไป
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑
(ศ.ร.บรรจง พงศ์ศาสตร์)
นายกสมาคมกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณ ยกย่องเชิดชูเกียรติในฐานะ กรรมการและเลขานุการ

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดีเด่น ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๑

โล่ยกย่องเชิดชูเกียรติ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๒

คุรุสภา
ขอมอบเกียรติบัตรเพื่อแสดงว่า

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว

ได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ "คุรุสดุดี"
ในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ
เป็นที่ประจักษ์ชัด
ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ดร. ดิเรก พรสีมา)
ประธานกรรมการคุรุสภา

เกียรติบัตรได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ "คุรุสดุดี" ในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ เป็นที่ประจักษ์ชัด

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดตรัง
ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้ไว้เพื่อแสดงว่า
นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว
ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็น "ผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น"
เนื่องในงานวันครู ครั้งที่ ๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดตรัง
"โลกก้าวไกล ครูไทยก้าวทัน สร้างสรรค์คุณภาพเด็กไทย"
ขอให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และเป็นแบบอย่างที่ดีสืบไป
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายปราโมทย์ เกี่ยวพันธ์)
ศึกษาธิการจังหวัดตรัง

เกียรติบัตรยกย่องเชิดชูเกียรติ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว เป็น "ผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น" เนื่องในงานวันครู ครั้งที่ ๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดตรัง

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว รับเกียรติบัตรยกย่องเชิดชูเกียรติเป็น "ผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น" เนื่องในงานวันครู ครั้งที่ ๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดตรัง

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว รับโล่โรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำรุ่นที่ ๑๐ ประจำปี ๒๕๖๒

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว รับโล่เกียรติคุณ ครูดีไม่มีอบายมุข ประเภทผู้บริหาร ปี ๒๕๖๒

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ได้รับเกียรติบัตรยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ด้านคุรุชน คนคุณธรรม ประเภทผู้บริหารสถานศึกษา

นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ได้รับเกียรติบัตรยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ด้านนวัตกรรม สร้างสรรค์คนดี ด้านการบริหารเพื่อส่งเสริมคุณธรรม

ครู นักเรียนร่วมนำเสนอ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และถอดบทเรียน โครงการโรงเรียนคุณธรรม สพฐ.

“๕ ขั้นปั้นวินัยไปสู่เป้าหมาย” จัดโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

ครู นักเรียนร่วมนำเสนอ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ Best Practice โครงการโรงเรียนคุณธรรม สพฐ.

ณ โรงแรมธรรมรินทร์ธนา จังหวัดตรัง

ครูและนักเรียนเข้าร่วมโครงการจิตอาอาสา เราทำดีด้วยหัวใจ

กิจกรรมเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

นักเรียนร่วมกิจกรรมจิตอาสาพัฒนาโรงเรียนและสาธารณประโยชน์

จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเสริมสร้างวินัยในตนเอง

กิจกรรมค่ายคุณธรรม

กิจกรรมค่ายทักษะดนตรี กีฬา และอาชีพในท้องถิ่น

ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือร่วมกับผู้นำในท้องถิ่นและโรงเรียนในเขตพื้นที่บริการ

มอบเกียรติบัตรยกย่องเชิดชูเกียรติครูดีเด่น ด้านการจัดการเรียนการสอนและการประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน

มอบเกียรติบัตรยกย่องเชิดชูเกียรตินักเรียนดีเด่น ด้านการเรียนและการประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน

การนำเสนอกิจกรรมชุมนุมและนวัตกรรม

กิจกรรมการอบรมวินัยจราจร เพื่อเสริมสร้างการเคารพกฎระเบียบของสังคม

กิจกรรม 1 ห้องเรียน 1 โครงงานคุณธรรม ปีการศึกษา 2561

โครงงาน	ผู้รับผิดชอบ
1. วินัยดีดี มีที่ห้อง 1/1	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ครูที่ปรึกษา นางคนึง ทองบุญชู น.ส.ชาคริยา บริพันธ์
2. รองเท้าเข้าแถว	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ครูที่ปรึกษา น.ส.วิมลพัชร สุวรรณวัตร น.ส.เจนจิรา ชายภักตร์
3. ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 ครูที่ปรึกษา น.ส.สุภาภรณ์ ชูหนู นางสุกัญญา วันแรก
4. เข้าเรียนตรงเวลา คุ้มค่า คุ้มทุน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ครูที่ปรึกษา นางจินตนา ไทยประดิษฐ์ นางภาวีณา วิเชียร
5. ฝึกนิสัยใส่ใจห้องเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ครูที่ปรึกษา นายยงยุทธ สิทธิชัย
6. ห้องเรียนสวยด้วยมือเรา	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ครูที่ปรึกษา น.ส.รัศมี อมวัง น.ส.ระพีพรรณ หนองคล้า
7. ขยะไม่มี สะอาดดี น่าอยู่	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ครูที่ปรึกษา นางรัศมี ปราบเสร็จ ว่าที่ร.ต.ยุทธพงศ์ ชนะศึก
8. ห้องสะอาด ปราศจากขยะ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ครูที่ปรึกษา นายอภิชาต นวลแก้ว น.ส.เธียรธีรา ขุนชำนาญ
9. เขตพื้นที่สวยด้วยมือเรา	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ครูที่ปรึกษา น.ส.อมรรัตน์ พงศ์พราหมณ์ นายอัจฉริยะ สิงห์อินทร์
10. งานส่งครบจบแน่นอน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ครูที่ปรึกษา นางอัชรีวรรณ คำทอง
11. เย็นนี้ ที่ห้องเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ครูที่ปรึกษา นายศิริศักดิ์ สงวนศักดิ์
12. สวยใส ตามวัยนักเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 ครูที่ปรึกษา รัชราภรณ์ เงินสมทอง

โครงงาน	ผู้รับผิดชอบ
13. แต่งกายดูดี ตามวิถีชาวฟ้า-ขาว	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ครูที่ปรึกษา นางฤวลีย์ มณีรัตน์
14. พลังงานมีน้อย ใช้สอยอย่างประหยัด	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ครูที่ปรึกษา นางเฉลิมศรี รงรัตน์ นายอาทิตย์ รมทอง
15. ห้องสะอาดปราศจากขยะ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ครูที่ปรึกษา นางสาวนิรมล วงษ์มาก นายไพศาล นาคแป้น
16. ส่งงานตรงเวลา เกรด 4 ลอยมาหน้าตาสดใส	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ครูที่ปรึกษา นายสิริ คำทอง น.ส.เอื้ออารีย์ มนตลักษณ์
17. 0 ร สลาย ชูป้ายจบพร้อมกัน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ครูที่ปรึกษา นายประทีป เรียบร้อย นายรณชัย แสงเจริญกุล
18. ขยันหมั่นเพียร ห้องเรียนน่าอยู่	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 ครูที่ปรึกษา น.ส.จุรีรัตน์ สงด้วง น.ส.กัสสมา ใจสมุทร
19. จิตอาสาเพื่อนช่วยเพื่อน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ครูที่ปรึกษา นายปณิธาน ยิ่งดำนุ่น น.ส.มณีจันทร์ ทองเหมือน
20. เราคือจิตอาสา ทำดีด้วยหัวใจ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ครูที่ปรึกษา นายฉัตรชัย จันทร์ทอง น.ส.เกยูร ชูทอง

กิจกรรม 1 ห้องเรียน 1 โครงงานคุณธรรม ปีการศึกษา 2562

โครงงาน	ผู้รับผิดชอบ
1. เข้าเรียนตรงเวลา คุ้มค่า คุ้มทุน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ครูที่ปรึกษา นางคนึง ทองบุญชู
2. ห้องสะอาด ปราศจากขยะ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ครูที่ปรึกษา น.ส.วิมลพัชร สุวรรณวัตร น.ส.เจนจิรา ชายภักตร์
3. ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 ครูที่ปรึกษา น.ส.สุภาภรณ์ ชูหนู นางสุกัญญา วันแรก
4. ฝึกนิสัยใส่ใจห้องเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ครูที่ปรึกษา นางจินตนา ไทยประดิษฐ นางภาวีณา วิเชียร
5. วินัยดี เริ่มที่ห้องเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ครูที่ปรึกษา นายยงยุทธ สิทธิชัย
6. ห้องเรียนสวยด้วยมือเรา	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ครูที่ปรึกษา น.ส.รัศมี อมวัง น.ส.ระพีพรรณ หนองคล้า
7. ขยะไม่มี สะอาดดี น่าอยู่	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ครูที่ปรึกษา นางรัศมี ปราบเสร็จ ว่าที่ร.ต.ยุทธพงศ์ ชนะศึก
8. รองเท้าชิดขวา หน้าห้องเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ครูที่ปรึกษา นายอภิชาต นวลแก้ว น.ส.เธียรธีรา ขุนชำนาญ
9. ส่งครบจบแน่นอน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ครูที่ปรึกษา นายอัจฉริยะ สิงห์อินทร์
10. เขตพื้นที่สวยด้วยจิตอาสา	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ครูที่ปรึกษา นางอัชรีวรรณ คำทอง นายอาทิตย์ รมทอง
11. ตรงเวลาทั้งมาเรียนและส่งงาน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ครูที่ปรึกษา นายศิริศักดิ์ สงวนศักดิ์ น.ส.อมรรัตน์ พงศ์พราหมณ์
12. ซื่อสัตย์ สดใส ในวัยเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 ครูที่ปรึกษา รัชราภรณ์ เงินสมทอง นายอภิชาต นวลแก้ว
13. ห้องเรียนนี้ มีดีที่ซื่อสัตย์	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ครูที่ปรึกษา นางฤวลีย์ มณีรัตน์

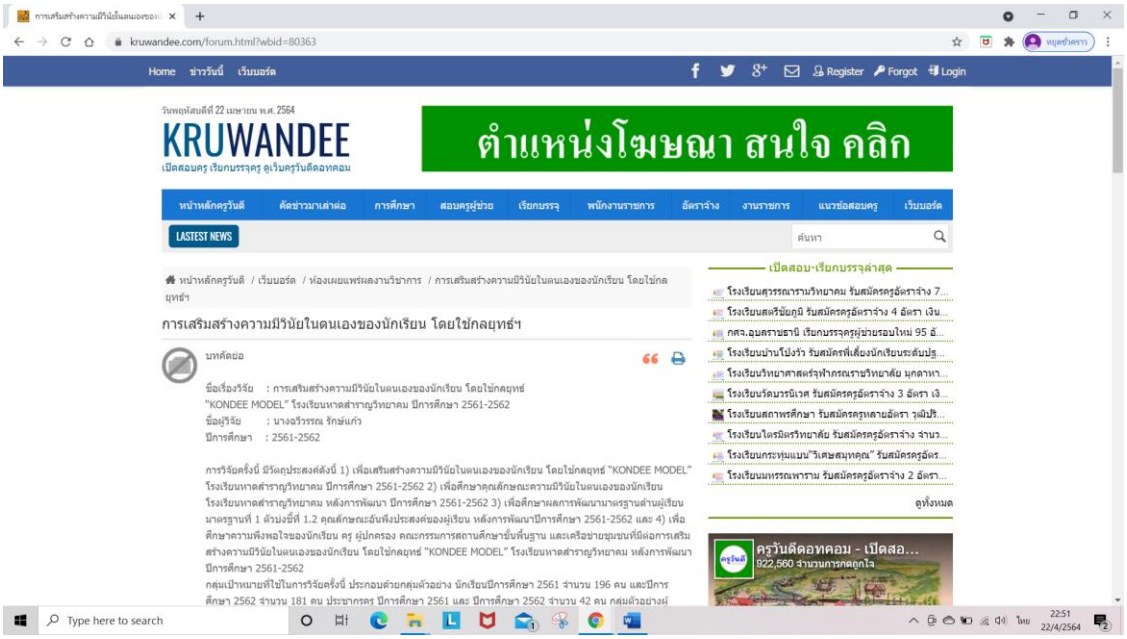
โครงงาน	ผู้รับผิดชอบ
14. พลังงานมีน้อย ใช้สอยอย่างประหยัด	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ครูที่ปรึกษา นางเฉลิมศรี รงรัตน์ นายอาทิตย์ รมทอง
15. ห้องสะอาดปราศจากขยะ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ครูที่ปรึกษา นางสาวนิรมล วงษ์มาก น.ส.ชาคริยา บริพันธ์
16. ส่งงานตรงเวลา เกรด 4 ลอยมาหน้าตาสดใส	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ครูที่ปรึกษา นายสิริ คำทอง น.ส.เอื้ออารีย์ มนตลักษณ์
17. แต่งกายดูดี ตามวิถีชาวฟ้า-ขาว	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ครูที่ปรึกษา นายประทีป เรียบร้อย นายรณชัย แสงเจริญกุล
18.ขยันหมั่นเพียร ห้องเรียนน่าอยู่	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 ครูที่ปรึกษา น.ส.จุรีรัตน์ สงด้วง น.ส.กัสสมา ใจสมุทร
19. รับผิดชอบเรียนรู้ ชูป้าย จบพร้อมกัน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ครูที่ปรึกษา นายปณิธาน ยิ่งดำนุ่น น.ส.มณีจันทร์ ทองเหมือน
20. เราคือจิตอาสา ทำดีด้วยหัวใจ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ครูที่ปรึกษา นายฉัตรชัย จันทร์ทอง

ภาคผนวก ง

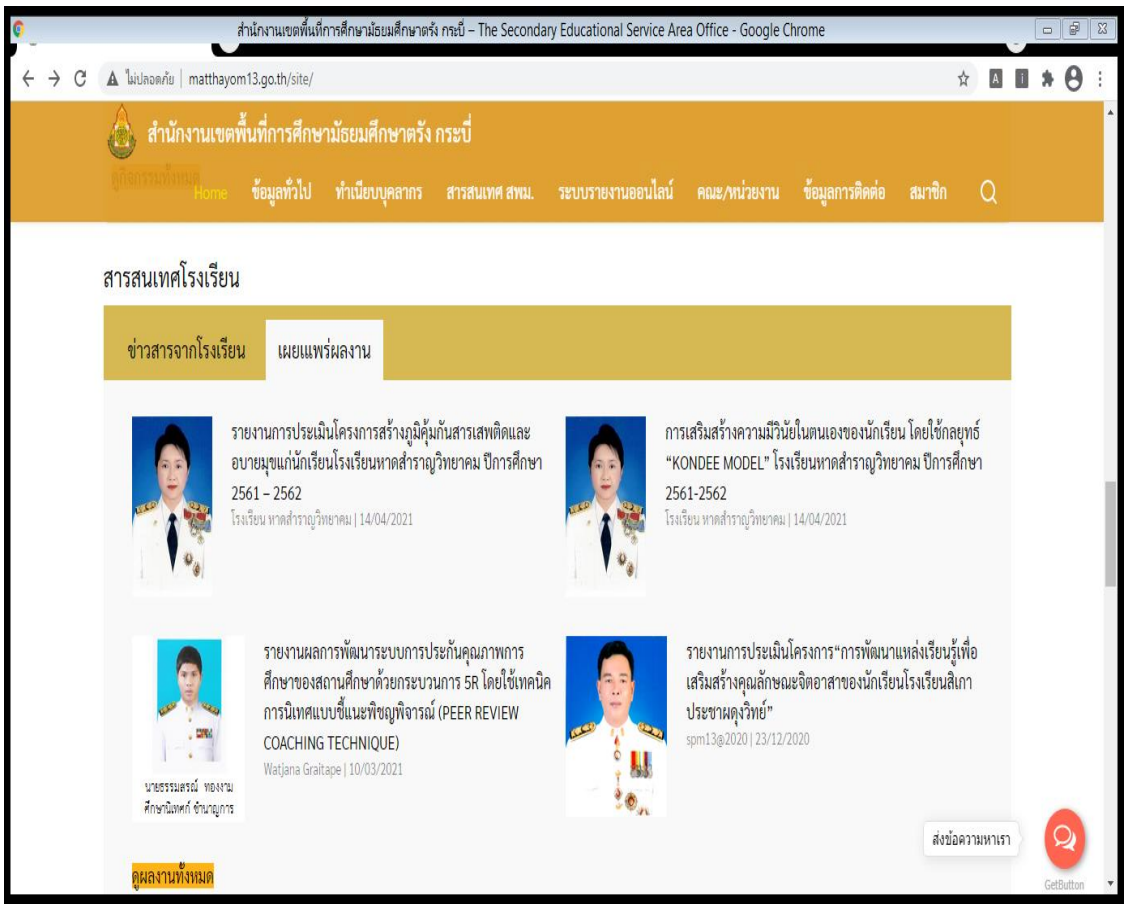
ร่องรอยการเผยแพร่ผลงานวิชาการอย่างกว้างขวาง

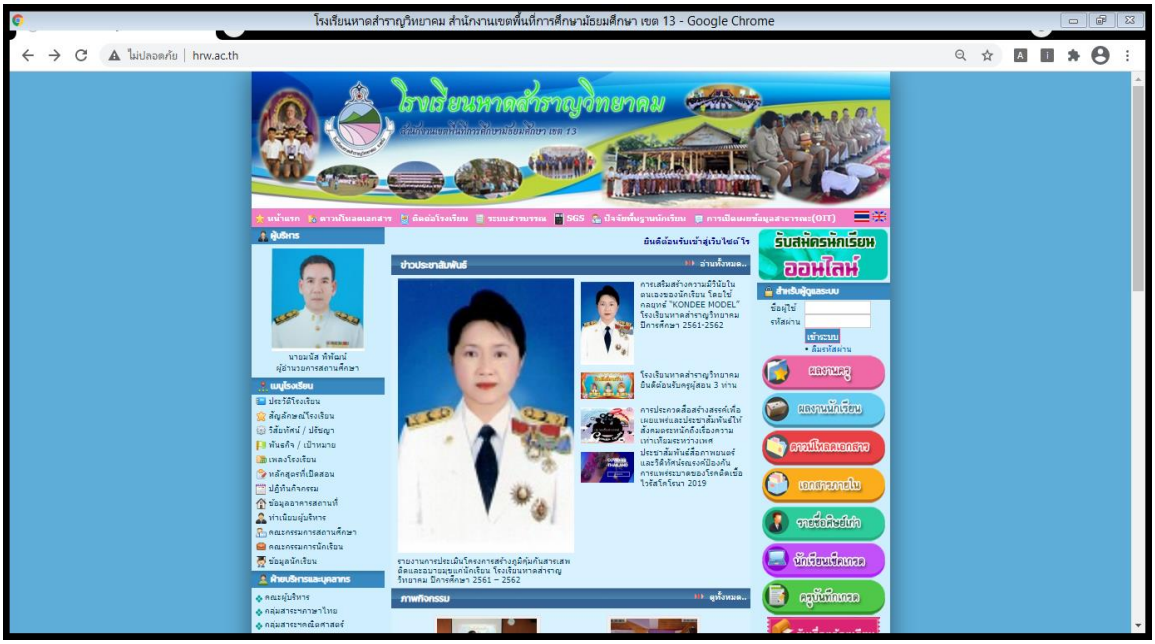
เผยแพร่บทคัดย่อลงใน www.kroobannok.com

เผยแพร่บนเว็บไซต์ครูวันดีดอทคอม (kruwandee.com)

เผยแพร่บทคัดย่อลงใน www.matthayom13.go.th

เผยแพร่บทคัดย่อในเว็บไซต์โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม www.hrw.ac.th

เผยแพร่บนเว็บไซต์โรงเรียนกันตังพิทยากร (www.kantangpit.ac.th)

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนลำภูราเรืองวิทย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๒๗/๒๓๐

โรงเรียนลำภูราเรืองวิทย์
๑๕๘ หมู่ที่ ๓ ตำบลลำภูรา
อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ๙๒๑๙๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาและได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนลำภูราเรืองวิทย์ นั้น

โรงเรียนลำภูราเรืองวิทย์ ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจักรี ฉิมเรือง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนลำภูราเรืองวิทย์

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชินีจังหวัดตรัง
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๓๒/๔๐๕ โรงเรียนสภาราชินี จังหวัดตรัง
ถนนวิเศษกุล จังหวัดตรัง ๙๒๐๐๐

๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนสภาราชินี จังหวัดตรัง นั้น

โรงเรียนสภาราชินี จังหวัดตรัง ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุมิตร สามห้วย)
ผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชินี จังหวัดตรัง

กลุ่มอำนวยการ
โทร. ๐๗๕ – ๒๑๘๗๙๒ ต่อ ๑๑๔
โทรสาร. ๐๗๕ – ๒๑๐๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งยาวผดุงศิษย์
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๑๒/๒๕๕

โรงเรียนทุ่งยาวผดุงศิษย์
อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
๙๒๑๘๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนทุ่งยาวผดุงศิษย์ นั้น

โรงเรียนทุ่งยาวผดุงศิษย์ ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุมพล ทวีตา)
ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งยาวผดุงศิษย์

งานวิชาการ/โรงเรียนทุ่งยาวผดุงศิษย์
โทรศัพท์ (๐๗๕) ๒๐๘๐๐๙
โทรสาร (๐๗๕) ๒๐๘๐๓๓
Email : ts@ths.ac.th

ตรัง เมืองแห่งคุณภาพชีวิตที่ดีและยั่งยืน
รู้หน้าที่ มีวินัย ใจอาสา ร่วมพัฒนาจังหวัดตรัง

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งหนองแห้งประชาสรรค์
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ๐๔๒๔๓.๑๓/๒๙๓

โรงเรียนทุ่งหนองแห้งประชาสรรค์
อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง ๙๒๑๔๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนทุ่งหนองแห้งประชาสรรค์ นั้น

โรงเรียนทุ่งหนองแห้งประชาสรรค์ ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิติพนธ์ ลีละสกุลมีเกียรติ)
ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งหนองแห้งประชาสรรค์

สำนักงานเลขาผู้อำนวยการ
โทร. ๐ ๗๕๕๗ ๖๒๐๗
โทรสาร. ๐ ๗๕๕๗๖ ๒๐๗

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองท่อมราษฎร์รังสรรค์
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๐๕/๔๘๖

โรงเรียนคลองท่อมราษฎร์รังสรรค์
อ.คลองท่อม จ.กระบี่ ๘๑๑๒๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ – ๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ – ๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนคลองท่อม-ราษฎร์รังสรรค์ นั้น

โรงเรียนคลองท่อมราษฎร์รังสรรค์ ได้รับเอกสารดังกล่าวไว้เรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายกิตติ วิชัยดิษฐ)
ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองท่อมราษฎร์รังสรรค์

กลุ่มบริหารงานวิชาการ
โทร./โทรสาร ๐๗๕ – ๖๙๙๒๐๙
http://www.kts.ac.th/
e-mail: ktsschool@kts.ac.th

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนาโยงวิทยาคม
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๑๔/๒๐๕

โรงเรียนนาโยงวิทยาคม
ต.โคกสะบ้า อ.นาโยง
จ.ตรัง ๙๒๑๗๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนนาโยงวิทยาคมนั้น

บัดนี้ โรงเรียนนาโยงวิทยาคม ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาคม โพชสาลี)
ผู้อำนวยการโรงเรียนนาโยงวิทยาคม

กลุ่มบริหารวิชาการ
โทร ๐-๗๕๕๘-๓๐๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๒๒/๔๒๐ โรงเรียนย่าตาขาวรัฐชนูปถัมภ์
อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง ๙๒๑๔๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนย่าตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ นั้น

ในการนี้ โรงเรียนย่าตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเรืองชัย ช่วยจันทร์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนย่าตาขาวรัฐชนูปถัมภ์

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๒/๓๙๗

โรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง
อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่
๘๑๑๓๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่เอกสารผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนโรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุงนั้น

บัดนี้ ทางโรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง ได้รับเอกสารดังกล่าวไว้เรียบร้อยแล้ว ในการนี้จะได้นำผลงานดังกล่าวไปเผยแพร่และประยุกต์ใช้ในโรงเรียนเพื่อก่อเกิดประโยชน์สำหรับนักเรียนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคุณในการเผยแพร่ผลงานในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาทิตย์ บิลสัน)
ผู้อำนวยการโรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง

โรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง จังหวัดกระบี่
โทรศัพท์ ๐๗๕-๖๘๑๔๗๐
โทรสาร ๐๗๕-๖๙๑๔๗๐ ต่อ ๓๔

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชินี ๒
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๓๓/๔๕๐

โรงเรียนสภาราชินี ๒ ต.บางรัก
อ.เมือง จ.ตรัง ๙๒๐๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนสภาราชินี ๒ นั้น

โรงเรียนสภาราชินี ๒ ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายยงยุทธ ปูขาว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนสภาราชินี ๒

งานวิชาการ
โทร/แฟกซ์ ๐๗๕-๕๗๐-๔๘๑

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย กระบี่
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๐๓/๒๓๖

โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย กระบี่
๙๓ หมู่ ๙ ตำบลคลองท่อมใต้
อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่
๘๑๑๒๐

๑ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย กระบี่ นั้น

โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย กระบี่ ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางวรรณดี เกตแก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย กระบี่

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวัสดิ์รัตนาภิมุข
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๓๔/๓๑๑

โรงเรียนสวัสดิ์รัตนาภิมุข
อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง
๙๒๑๗๐

๑ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนสวัสดิ์รัตนาภิมุข นั้น

โรงเรียนสวัสดิ์รัตนาภิมุข ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสมร จันทร์รัตน์)
รองผู้อำนวยการโรงเรียนสวัสดิ์รัตนาภิมุข
รักษาการในตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนสวัสดิ์รัตนาภิมุข

โรงเรียนสวัสดิ์รัตนาภิมุข
โทร ๐๗๕-๒๙๙๐๓๔
โทรสาร ๐๗๕-๒๙๙๐๓๔

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยยอด
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๐/๒๓๐ โรงเรียนห้วยยอด ๒๓ ถนนมหามิตร
อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ๙๒๑๓๐

๑ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนห้วยยอด นั้น

โรงเรียนห้วยยอด ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมปอง ห่วงจริง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยยอด

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกันตังพิทยากร
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๐๑/๓๗๗ โรงเรียนกันตังพิทยากร
อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ๙๒๑๑๐

๑ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนกันตังพิทยากร นั้น

โรงเรียนกันตังพิทยากรได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายภิญโญ จินตนปัญญา)
ผู้อำนวยการโรงเรียนกันตังพิทยากร

ฝ่ายการบริหารทั่วไป
☎ ๐ - ๗๕๒๕ - ๑๑๐๐
โทรสาร ๐ - ๗๕๒๕ - ๑๒๘๕
http://www.kantangpit.ac.th

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนตรังรังสฤษฎ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๑๑/๓๙๙

โรงเรียนตรังรังสฤษฎ์
ตำบลทุ่งค่าย อำเภอย่านตาขาว
จังหวัดตรัง ๙๒๑๔๐

๑ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนตรังรังสฤษฎ์ นั้น

ในการนี้ โรงเรียนตรังรังสฤษฎ์ ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางวรรณ์ลี ศรีชัย)
ผู้อำนวยการโรงเรียนตรังรังสฤษฎ์

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสิเกาประชาผดุงวิทย์
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๓๖/๓๖๖

โรงเรียนสิเกาประชาผดุงวิทย์
๒๖๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ่อหิน
อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ๙๒๑๕๐

๒ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่ นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนสิเกาประชาผดุงวิทย์ นั้น

บัดนี้ ทางโรงเรียนสิเกาประชาผดุงวิทย์ ได้รับเอกสารดังกล่าวไว้เรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย อินทรโชติ)
ผู้อำนวยการโรงเรียนสิเกาประชาผดุงวิทย์

ฝ่ายบริหารวิชาการ
โทรศัพท์ ๐ ๗๕๒๙ ๑๐๗๕
โทรสาร ๐ ๗๕๒๙ ๑๐๗๕
E-mail : Sikao-pracha@hotmail.com

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิเชียรมาตุ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๒๙/๖๑๑

โรงเรียนวิเชียรมาตุ
ถนนตรัง-ปะเหลียน
อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ๙๒๐๐๐

๒ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนวิเชียรมาตุ นั้น

โรงเรียนวิเชียรมาตุ ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางยุภา พรเศรษฐ์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนวิเชียรมาตุ

งานสารบรรณ
โทรศัพท์ ๐-๗๕๕๗-๒๐๕๘
โทรสาร ๐-๗๕๕๗-๒๐๖๑

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนน้ำผุด
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๐๑๕/๒๐๗

โรงเรียนน้ำผุด
อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
๙๒๐๐๐

๓ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนน้ำผุดนั้น

โรงเรียนน้ำผุด ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตรี

(วิเชษฐ์ เพ็ชรหิน)
ผู้อำนวยการโรงเรียนน้ำผุด

โรงเรียนน้ำผุด
โทร ๐๗๕ - ๒๕๙๑๐๒
E-mail : nptrang@hotmail.com
เว็บไซต์ http://www.nampud.ac.th

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวังวิเศษ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๒๘/๓๑๑ โรงเรียนวังวิเศษ
อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง ๙๒๐๐๐

๓ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ "KONDEE MODEL" โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนวังวิเศษ นั้น

โรงเรียนวังวิเศษ ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอมราพร เขาวนาพันธุ์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนวังวิเศษ

ฝ่ายบริหารงานบุคคล
โทร.๐ ๗๕๒๗ ๐๔๔๗

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกันตังรัษฎาศึกษา
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๐๒/๓๐๐

โรงเรียนกันตังรัษฎาศึกษา
๑๓๒ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ่อน้ำร้อน
อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ๙๒๑๑๐

๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนกันตังรัษฎาศึกษา นั้น

โรงเรียนกันตังรัษฎาศึกษา ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศักดา ไพสมบูรณ์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนกันตังรัษฎาศึกษา

ฝ่ายวิชาการ
โทรศัพท์ ๐ ๗๕๒๙ ๐๕๕๓
โทรสาร ๐ ๗๕๒๙ ๒๐๕๙

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑

โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสามัคคีศึกษา
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๓๕/๓๓๐

โรงเรียนสามัคคีศึกษา
ตำบลนาวง อำเภอห้วยยอด
จังหวัดตรัง ๙๒๒๑๐

๑๐ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๓/ว.๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่องการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ – ๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑ – ๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนสามัคคีศึกษานั้น

โรงเรียนสามัคคีศึกษา ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอุไรวรรณ ทองเสน่ห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนสามัคคีศึกษา

กลุ่มบริหารงานทั่วไป
โทร.๐-๗๕๒๗-๐๕๑๔
โทรสาร ๐-๗๕๒๗-๐๕๑๕

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
อำเภอหาดสำราญ
จังหวัดตรัง ๙๒๑๒๐

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางดีวิทยาคม
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ จำนวน ๑ ชุด
๒. บทสรุป จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๓ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.๔) งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียนโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒

บัดนี้กระบวนการวิจัยและรายงานผลการประเมินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเป็นรูปแบบและแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พร้อมตอบรับและให้ข้อเสนอแนะหลังจากได้รับการเผยแพร่ผลงาน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

กลุ่มอำนวยการและแผนงาน
โทร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๑
โทรสาร ๐๗๕-๒๐๘๗๙๒

ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๑๗/๒๔๘

โรงเรียนบางดีวิทยาคม
ตำบลบางดี อำเภอห้วยยอด
จังหวัดตรัง ๙๒๒๑๐

๑๑ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ที่ ศธ ๐๔๒๔๓.๔๑/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

ตามที่นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “KONDEE MODEL” โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ และรายงานการประเมินโครงการสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและอบายมุขแก่นักเรียน โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการมายังโรงเรียนบางดีวิทยาคม นั้น

ในการนี้ โรงเรียนบางดีวิทยาคม ได้รับเอกสารเรียบร้อยแล้ว และจะนำผลงานดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปราโมทย์ สุทธิรักษ์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบางดีวิทยาคม

โรงเรียนบางดีวิทยาคม
โทร. ๐๗๕-๒๘๔๔๕๘๒
โทรสาร. ๐๗๕-๒๘๔๔๕๘

ตรัง เมืองแห่งคุณภาพชีวิตที่ดี และยั่งยืน
รู้หน้าที่ มีวินัย ใจอาสา ร่วมพัฒนาจังหวัดตรัง

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ – สกุล	นางฉวีวรรณ รักษ์แก้ว
วัน เดือน ปี	8 เมษายน 2508
ภูมิลำเนา	อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา
ที่อยู่ปัจจุบัน	144/47 หมู่ที่ 5 ตำบลบางรัก
	อำเภอเมือง จังหวัดตรัง 92000
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกันตังพิทยากร
	อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง 92000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2530	บริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ
	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2544	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู)
พ.ศ. 2545	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2556	ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ประวัติการรับราชการ

พ.ศ. 2530	ครู 2 ระดับ 2 โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
	สังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดตรัง กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2532	อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
	สังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดตรัง กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2537	อาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง
	สังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดตรัง กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2539	อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง
	สังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดตรัง กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2543	อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง
	สังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดตรัง กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2546	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ระดับ 7 โรงเรียนน้ำผุด
	สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2547	รองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนสภาราชินี จังหวัดตรัง
	สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2551	รองผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสภาราชินี จังหวัดตรัง
	สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2558	ผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนคลองยางประชานุสรณ์
	สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2560	ผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม
	สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2563-	ผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกันตังพิทยากร
ปัจจุบัน	สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 กระทรวงศึกษาธิการ

ผลงานที่ภาคภูมิใจ

พ.ศ. 2550	- ได้รับเกียรติบัตรผู้มีผลงานที่แสดงถึงวิธีปฏิบัติที่ดี (good practice)และได้ นำเสนอในงาน EDUCATION INNOVATION SYMPOSIUM 2007 : From Strategy to Quality of Learners
พ.ศ. 2551	- ได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ “คุรุสดุดี”
พ.ศ. 2553	- รับพระราชทานโล่เกียรติคุณในฐานะผู้สนับสนุนกิจกรรม TO BE NUMBER ONE จากทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ในวโรกาส เสด็จเป็นองค์ประธานเปิดศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น ณ โรงเรียนสภาราชินี จังหวัดตรัง

พ.ศ. 2554 - ได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ “หนึ่งแสนครูดี”

พ.ศ. 2558 - เป็นผู้ขับเคลื่อนการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ ส่งผลให้โรงเรียนคลองยางประชานุสรณ์ ได้รับโล่ โรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ รุ่นที่ 6

พ.ศ. 2559 - ให้การสนับสนุนโครงการส่งเสริมการอ่าน ส่งผลให้โรงเรียนได้รับรางวัลส่งเสริมการอ่านระดับประเทศ โครงการนานมีบุ๊คส์รีดดิ้งคลับ

- ให้การสนับสนุนโครงการส่งเสริมการอ่าน ส่งผลให้ครูได้รับรางวัลยอดนักอ่านระดับประเทศ จากสมาคมห้องสมุด แห่งประเทศไทย

พ.ศ. 2560 - เป็นผู้ขับเคลื่อนการดำเนินงาน โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ส่งผลให้โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบได้รับเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ รางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานเด่นดีเด่น ระดับเงิน ปีการศึกษา 2559

- โรงเรียนได้รับเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ สถานศึกษา ได้รับคะแนนประเมินคุณธรรมความโปร่งใสในการดำเนินงานของสถานศึกษาเครือข่ายโรงเรียนสุจริต ประจำปีงบประมาณ 2560 ระดับ “สูงมาก

พ.ศ. 2561 - ได้รับเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ รางวัล MOE AWARDS ปีการศึกษา 2559 ผลงานระดับดีเด่น ประเภทบุคคล สาขาอนุรักษ์มรดกไทย

พ.ศ. 2561 - เป็นผู้สนับสนุนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งผลให้โรงเรียนได้รับโล่เกียรติคุณรางวัลรองชนะเลิศ อันดับ 2 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประเภทสถานศึกษาขนาดกลาง ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประจำปี 2561

- เป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานโครงการโรงเรียนคุณธรรม ส่งผลให้โรงเรียนได้รับเกียรติบัตรมีผลงานนวัตกรรมส่งเสริมคุณธรรมเด็กและเยาวชนดีเด่น ระดับภาคใต้

พ.ศ. 2562 - เป็นผู้ขับเคลื่อนการดำเนินงาน โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ส่งผลให้โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบได้รับเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ รางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานเด่นดีเด่น ระดับทอง ปีการศึกษา 2560

- เป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ ส่งผลให้โรงเรียนได้รับโล่โรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ รุ่นที่ 10 ประจำปี 2562

- ได้รับโล่ยกย่องเชิดชูเกียรติ ในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น ประจำปีพุทธศักราช 2562

- รับโล่เกียรติคุณ ครูดีไม่มีอบายมุข ประเภทผู้บริหาร ประจำปีการศึกษา 2561

พ.ศ. 2563 - เป็นผู้ขับเคลื่อนการดำเนินงาน โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขส่งผลให้โรงเรียนหาดสำราญวิทยาคม ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโล่เชิดชูเกียรติรางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานเด่นดีเด่น ระดับเพชร ปีการศึกษา 2561

- ได้รับเกียรติบัตรยกย่องเชิดชูเกียรติเป็น “ผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น” เนื่องในงานวันครู พ.ศ. 2563 จังหวัดรัง

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

ร.จ.พ. เหรียญจักรพรรดิมาลา

ท.ช. ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก